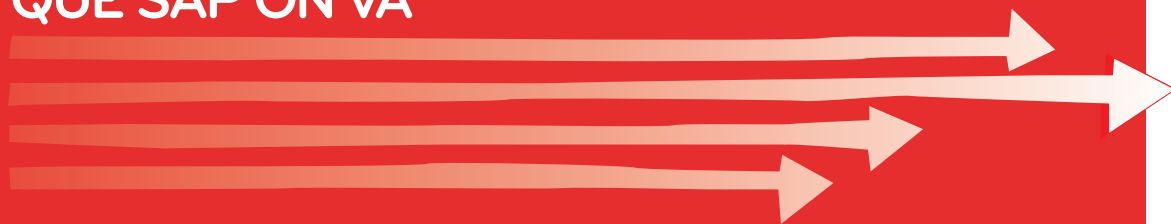

LA CATALUNYA
QUE SAP ON VA

Resolucions de l'Onzè Congrés del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE)

Barcelona, 18-19-20 de juliol de 2008

**RESOLUCIONS
de l'Onzè Congrès
del PSC**

Barcelona, 20 de juliol de 2008

ÍNDIX

DECLARACIÓ DE PRINCIPIS.....	5
1 EL SOCIALISME CATALÀ	
Som socialistes.....	9
Els nostres orígens.....	12
Els nostres valors.....	15
El projecte polític del socialisme català i els seus trets distintius.....	21
El federalisme com a filosofia i principi d'articulació territorial.....	36
Europa, un marc de progrés i convivència.....	42
2. UN SOCIALISME MODERN PER ALS REPTES DEL FUTUR	
Nous canvis socials que generen reptes, incerteses i oportunitats.....	51
Globalització, multilateralisme, i cooperació al desenvolupament.....	55
Una nova idea de progrés.....	61
El creixement de la diversitat i el reconeixement de les identitats.....	65
Renovació i reivindicació de la política.....	71
3. NOU IMPULS DE LES POLÍTIQUES SOCIALISTES	
Una economia dinàmica i competitiva al servei de la cohesió social i del desenvolupament sostenible.....	75
Plena ocupació de qualitat.....	86
Una societat en aprenentatge permanent.....	88
Societat de benestar i suport a les famílies.....	93
Noves dimensions de la societat del benestar actual.....	100
4. EL NOU IMPULS DEL PSC	
Modernitzar el nostre discurs, agenda i llenguatge:	
proporcionar un relat entenedor i un horitzó engrescador.....	103
La relació amb la nostra base social.....	104
Representar millor la cultura del treball, els seus valors i les seves noves expressions.....	105
Obrir espais a nous protagonistes.....	107
La relació amb els i les joves.....	108
Una nova visió de la gent gran.....	110
Practicar la proximitat.....	111
Millorar la nostra capacitat de representar els sectors més dinàmics.....	113
Escoltar millor la societat i oferir el partit com a instrument per a debatre i impulsar reformes.....	115
Promoure campanyes de mobilització social i de participació electoral.....	116
ANNEXES: Resolucions congressuals	
Una nova cultura dels territoris.....	123
Conferència oberta.....	127
El socialisme en xarxa.....	129

NOSALTRES, DONES I HOMES SOCIALISTES DE CATALUNYA, REUNITS EN CONGRÉS, EN EL 30È ANIVERSARI DE LA FUNDACIÓ DEL PSC, VOLEM REAFIRMAR EL NOSTRE COMPROMÍS AMB ELS CIUTADANS I LES CIUTADANES DEL NOSTRE PAÍS I DEL MÓN, ADOPTANT LA SE-GÜENT

DECLARACIÓ DE PRINCIPIS

El socialisme, com a moviment polític i social, va expressar des dels seus orígens, en l'inici de la revolució industrial, el rebuig i la lluita contra el sistema capitalista que degradava l'ésser humà, el privava de la seva dignitat i condemnava una gran majoria de persones a la misèria i a l'explotació.

També des dels seus inicis el moviment socialista va generar un poderós corrent del pensament polític en la lluita per l'emancipació de la classe treballadora, que té les seves arrels en l'humanisme, en la filosofia de la Il·lustració i en els principis que van inspirar la Revolució Francesa. Un corrent ric i divers fruit de les moltes aportacions que comparteixen la voluntat de lluitar contra l'exclusió i l'opressió d'un capitalisme sense regles i la determinació de construir una alternativa justa, lliure i igualitària en l'ordre econòmic, social i polític. Un corrent de pensament no dogmàtic i plenament respectuós amb les creences personals de cadascú.

Els homes i les dones socialistes de Catalunya som hereus d'aquesta tradició de lluites obreres i populars, desenvolupades a través dels cercles i les societats obreres i pageses, els ateneus populars, els sindicats i el moviment cooperatiu, i fem nostres els seus principis de republicanisme i federalisme així com els seus combats per la llibertat, la democràcia, la igualtat i els drets de ciutadania.

La nostra acció es realitza a Catalunya, una nació amb un territori, una llengua, una cultura i una història pròpies que configuren una comunitat nacional, de la qual formen part tots els ciutadans i ciutadanes de Catalunya amb independència del seu origen i la seva llengua materna. Continuarors del moviment socialista i del catalanisme progressista, els homes i les dones socialistes de Catalunya, des de la nostra vocació internacionalista i solidària amb tots els pobles del món, afirmem que la lluita pel socialisme i per la llibertat nacional de Catalunya són objectius inseparables del nostre projecte.

Som socialistes perquè volem construir una societat basada en la realització plena i efectiva dels valors de llibertat, igualtat, fraternitat, justícia social, solidaritat i pau. Aquests valors són per a nosaltres indistriables, conformen la nostra ètica personal i la nostra manera d'entendre el món, guien la nostra acció i es contraposen als privilegis, les desigualtats i l'individualisme insolidari. No ens sotmetem a una societat regida només per criteris de mercat on els drets siguin considerats mercaderies. La força de l'economia de lliure mercat ha de ser compensada per regles que garanteixin les llibertats, la preservació dels interessos col·lectius, la prevalença de la justícia i la solidaritat, l'esforç permanent per eradicar la fam, la pobresa, l'exclusió social i la guerra, per reduir les desigualtats socials i els desequilibris territorials, per assegurar el progrés econòmic, la sostenibilitat i el respecte a la democràcia i els drets humans en tots els països del món.

Estem convençuts que un món millor és possible. Un món en què les persones gaudeixin dels mateixos drets i d'una igualtat real d'oportunitats. Un món en què res no sigui jutjat pel seu preu,

sinó pel seu valor, i una societat en la qual cada persona tingui cobertes les seves necessitats i aporti segons les seves possibilitats.

Som socialistes perquè perseguim tant la plenitud individual com el progrés col·lectiu de la societat, amb la vocació d'eixamplar i aprofundir les conquestes de l'Estat del Benestar. Una societat en què el progrés científic i tècnic i el desenvolupament econòmic siguin instruments per al desenvolupament social, cultural i individual. Una societat en què ningú se senti discriminat o marginat per raons d'origen social o ètnic, sexe, estat físic o mental, orientació sexual, religió o idees polítiques. Una societat basada en la cultura de l'esforç i del treball que practiqui la solidaritat intergeneracional. Una societat laica, lliure de dogmatismes, respectuosa de les creences religioses de cadascú, i de la llibertat de no tenir-ne. Una societat activa, crítica i participativa, compromesa amb un teixit associatiu actiu i solidari.

Som catalanistes perquè volem la llibertat i l'autogovern de Catalunya per construir una societat oberta, avançada, inclusiva, capaç d'unir en un mateix projecte a persones de procedència diversa. Afirmem la nostra realitat nacional, cultural i lingüística, plural i dinàmica, que ratifica el seu compromís quotidià amb la llengua i la cultura catalanes. Un compromís plenament compatible amb el respecte a la llengua castellana que forma part també del nostre patrimoni cultural.

Som federalistes perquè volem promoure un projecte compartit entre els pobles d'Espanya a partir del respecte a la realitat plurinacional, pluricultural i plurilingüística de l'Estat.

Som municipalistes perquè el nostre projecte, que és radicalment democràtic, promou l'aplicació dels principis de proximitat i subsidiarietat en favor d'uns poders locals forts i eficaços en la defensa del progrés, la qualitat de vida i els interessos de les seves poblacions.

Som europeistes perquè perseguim la construcció d'una Europa unida políticament que impulsi un model social que ofereixi oportunitats i cohesió en el món de la globalització. Una Europa que sigui un factor de pau i desenvolupament en el món i que impulsi mecanismes de governança i regulació mundials capaços de limitar els estralls d'un capitalisme desregulat que genera desigualtats creixents i malbarata els recursos del planeta.

El projecte dels i de les socialistes de Catalunya, de vocació majoritària, es caracteritza per la voluntat de governar el nostre país amb eficàcia i rigor per tal d'assolir una Catalunya més lliure, més pròspera, i més justa. Un projecte amb la voluntat de convertir-se en el marc central de referència del catalanisme. Un projecte que afirma que Catalunya ha de poder exercir plenament el seu autogovern en el marc d'un Estat federal i d'una Europa unida.

Els homes i les dones socialistes de Catalunya proclamem els compromisos que ens identifiquen i que volem compartir amb tots aquells i aquelles que vulguin construir una societat millor:

1. **Som demòcrates** i posem les persones, la seva llibertat, la seva dignitat, els seus drets, la seva plena capacitat de controlar la pròpia vida i de desenvolupar el seu potencial, en el centre de les nostres propostes i les nostres polítiques. Defensem l'Estat de dret, el principi de legalitat, el principi de responsabilitat i el compromís cívic i polític.
2. **Som progressistes i d'esquerres**, gent compromesa amb el món del treball, i volem promoure una política de reformes per assolir una societat de benestar, inclusiva i cohesionada, la defensa de l'espai públic, la justícia social, la igualtat i el bé comú.
3. **Som catalanistes** i volem afirmar una Catalunya capaç de forjar el seu futur des de cada municipi i cada territori, en el marc d'una Espanya i d'una Europa federals.

4. **Som europeistes** i volem impulsar la construcció de la Unió Europea, oberts al Mediterrani i al diàleg de cultures i civilitzacions, amb una visió global i mundial dels problemes i de les solucions, conscients de la transcendència dels reptes que suposen el canvi climàtic, les migracions i el terrorisme internacional.
5. **Som feministes** i ens comprometem a que ambdós gèneres comparteixin, a parts iguals, la feina i l'oci, les responsabilitats familiars, polítiques i cíviques, el compromís i la recompensa. Volem fer de la igualtat i de la llibertat de totes les opcions personals una conquesta permanent.
6. **Som ecologistes** i volem protegir el nostre entorn comú mitjançant polítiques de desenvolupament sostenible que assegurin el progrés econòmic i el benestar per a tothom. Estimem la terra, el paisatge, el nostre patrimoni i els recursos naturals.
7. **Som gent solidària** i volem combatre la fam, la pobresa, l'explotació, l'analfabetisme i la malaltia a tot el món. Fem de la fraternitat un principi que inspira la nostra acció.
8. **Som gent de pau** i volem promoure la seguretat, el control dels armaments i la resolució pacífica dels conflictes com a esperança d'una vida millor per a la humanitat i per a les generacions futures.
9. **Som gent emprenedora** i volem impulsar la iniciativa personal, la llibertat d'empresa i la innovació en el marc d'una economia de mercat responsable socialment, que faci del treball un dret i una oportunitat per a l'emancipació de les persones.
10. **Som gent apassionada per la cultura** i apostem per la creativitat, les noves tecnologies de la informació, la societat del coneixement i de la comunicació, i per una educació pública de qualitat per a tothom.

Aquests són els compromisos que assumim les dones i els homes socialistes en el segle XXI.

1. EL SOCIALISME CATALÀ

SOM SOCIALISTES

Enguany celebrem els trenta anys del naixement del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE). És un bon moment per actualitzar els principis que han fonamentat l'acció dels socialistes al llarg d'aquests anys, amb la intenció de projectar-la des del present vers el futur.

Cal fer un reconeixement a la clarividència i als esforços que van realitzar les diverses organitzacions i els seus dirigents que van fer possible la creació del Partit dels Socialistes de Catalunya. La unitat socialista es basava en el treball il·lusionat per guanyar la llibertat, la democràcia i l'autogovern per fer possible una Catalunya Socialista.

Volem avançar en la definició del nostre ideari, i de les nostres polítiques, tot pensant en la millor manera de transmetre al conjunt de la ciutadania, allò que pensem, allò que som i representem, i el que volem per a la nostra societat.

El PSC nasqué en un context històric determinat, i aconseguí recollir i interpretar les esperances, els valors i les il·lusions de bona part dels ciutadans, com s'ha anat demostrant elecció rere elecció.

Tanmateix, al llarg d'aquests trenta anys el país s'ha transformat de manera molt important recuperant, en part, el retard històric. Algunes transformacions són equivalents a les viscudes per les societats occidentals, d'altres són específiques de la situació de Catalunya en el context espanyol. Però, en qualsevol cas, els 30 anys de vida del PSC han suposat una modernització del nostre país que ha estat conduïda des del municipalisme

En el cas concret de Catalunya, el canvi polític més important en aquests trenta anys ha estat la recuperació, l'impuls i el desenvolupament d'un nou poder autonòmic encarnat pel govern de la Generalitat de Catalunya i la democratització del poder municipal

El PSC ha sabut configurar un discurs coherent i constructiu sobre les bases de 1978, l'àmplia trajectòria de governs municipals arreu de Catalunya des de 1979 i la llarga experiència de governs socialistes a Espanya entre 1982 i 1996 i a partir de l'any 2004. No obstant, la no presència fins al 2003 del govern autonòmic, va fer que l'elaboració i la difusió del nostre projecte de país es construís durant 23 anys sobre els ciments del municipalisme català.

Ara, l'experiència del govern de la Generalitat des de 2003 pel que va significar de canvi polític a Catalunya va iniciar un nou cicle de la vida política que va posar les bases perquè triomfi el nostre projecte progressista de país pel segle XXI, el projecte del socialisme catalanista. Aquest nou projecte és conscient de la importància del municipalisme, perquè només amb la col·laboració dels Ajuntaments, com a primera línia d'acció política, es pot construir la Catalunya social.

La confiança dels ciutadans en el nostre projecte, en els nostres plantejaments, i en les persones que ens representen, és un actiu molt important junt al nostre ideari. Som dipositaris de les esperances i anhels de la majoria de ciutadans i ciutadanes de Catalunya. Tenim una gran res-

ponsabilitat per davant, molta feina per fer i un compromís ferm amb la defensa dels interessos de Catalunya i de la seva ciutadania.

El PSC ha de remarcar el perfil propi del seu catalanisme i del seu progressisme davant la societat catalana i en el context estatal.

Som el partit dels drets individuals i socials inherents a la dignitat de la persona, i especialment el PSC ha estat i és, des dels seus inicis, el partit de les classes treballadores (som el partit hereu de la cultura del treball) i també dels sectors més desfavorits, i també ha incorporat les classes mitjanes i els sectors professionals que abracen els valors de la igualtat i la solidaritat, el partit que ha treballat i treballa per garantir la inclusió i la igualtat d'oportunitats de tots els sectors de la societat per la construcció d'una societat sense classes i plenament democràtica, d'homes i dones lliures, iguals i solidaris que cooperen entre si per al benestar comú i el progrés col·lectiu. Aquesta és, possiblement, la manera més contundent i precisa de definir el què és ser i sentir-se socialista.

La nostra història forma part del moviment obrer i és l'impuls constant de les reformes i les conquestes socials allò que ens ha fet avançar i ha fet avançar la societat. La nostra història és una història de reptes, de lluita, d'entusiasme i determinació, en la qual hi ha lloc per a l'optimisme, perquè els valors que ens inspiren han anat arrelant progressivament al pensament d'àmplies capes de la població com a principis importants per a la ciutadania, incorporant també la defensa dels interessos de Catalunya.

El socialisme té com a objectiu final l'eliminació de les desigualtats i la injustícia. Som plenament conscients que l'economia és una eina fonamental per lluitar contra les desigualtats i per construir una societat més justa, i solidària, per això advoquem per la capacitat d'impulsar el dinamisme econòmic de la nostra societat i l'augment del seu potencial dins i fora de les nostres fronteres, la repartició de la riquesa amb l'aplicació d'impostos progressius i la creació del Estat del Benestar arreu del món. Perquè només generant riquesa econòmica es pot garantir la justícia social i la consecució de la llibertat. La dinamització econòmica ha d'assentar les bases d'un canvi de model orientat a l'excel·lència, socialment avançat, equilibrat i sostenible, el qual vagi superant les limitacions del model de creixement dels darrers anys. El canvi en l'orientació econòmica ens ha de permetre situar-nos en bones condicions davant la mundialització, la crisi energètica i la crisi alimentària.

El projecte del PSC se sustenta, en primer lloc, en la llibertat, en la fidelitat a la nostra història, i el capital humà que atreurem els milers de militants i simpatitzants del nostre partit als nostres orígens, als nostres valors i, en especial, a la defensa de l'eliminació de les desigualtats, les discriminacions i resoldre positivament els conflictes socials. El nostre principal bagatge és aquesta història, aquests valors, la tradició del pensament socialista i la nostra experiència del govern i del servei a la ciutadania.

En segon lloc, en traduir els ideals que ens guien en propostes polítiques concretes, d'esquerres i de caire social, ecologistes i sostenibles, capaces d'aglutinar les més àmplies majories. En aquest punt, creiem en la democràcia com el requisit indispensable per impulsar la transformació de la realitat a través de la política. El millor mètode per copsar la resposta de la ciutadania a l'acció política és la lliure expressió a les urnes. Si es redueix el nostre suport electoral cal fer una anàlisi crítica global dels diferents factors causals i de les nostres propostes electorals amb la finalitat d'emprendre mesures de millora. El partit socialista ha de tenir l'opinió ciutadana sempre com un component fonamental per ajudar a reflexionar, així com estimular valoracions crítiques en el propi discurs a la societat.

No obstant, la democràcia no pot quedar reduïda a la participació. Els resultats electorals són un dels indicadors de mesura d'avaluació, de l'eficàcia i l'efectivitat de l'acció política. Però la participació, en democràcia, no rau exclusivament en exercir el dret al vot cada cert temps. Cal enfortir, fomentar i afavorir la participació social i l'acció col·lectiva dels ciutadans mitjançant iniciatives i mecanismes adaptats a la complexitat de la societat i sustentats en valors, motivacions i interessos compartits. La participació sols és possible, si hi ha voluntat política, a través d'un alt grau d'informació, d'una major transparència de l'administració pública, de la coresponsabilitat de la ciutadania en la acció i la gestió política, de la proximitat i accessibilitat dels càrrecs electes i de la existència de mecanismes concrets que la permetin i l'estimulin i la facin més permeables.

No obstant, la participació no només s'ha d'entendre en una única direcció (ciudadà-càrrec polític). La participació s'ha d'entendre com un camí de doble sentit, pel qual els ciutadans i les ciutadanes expressen, vindiquen o reclamen demandes i els càrrecs polítics assumeixen aquestes necessitats i les visualitzen. La participació només cobra valor quan els ciutadans i les ciutadanes poden comprovar la seva aportació i sentir-se veritablement partícips del projecte del qual està participant. L'ús de les noves tecnologies de la informació ha de fer efectiva aquesta transparència democràtica.

Tenim l'obligació d'establir mecanismes reals de participació dels ciutadans i les ciutadanes tant al si del nostre partit, com a les administracions a les quals tenim responsabilitats de govern. Hem d'implicar-nos personalment i políticament en la promoció d'una ciutadania activa, informada sobre la realitat del seu entorn, implicada en la millora de la societat i que participi en el desenvolupament de la cohesió social. És important, doncs, fer pedagogia d'aquests, com a mitjà per evitar la desafecció que existeix actualment i serviria per fomentar la coresponsabilitat entre el ciutadà i les administracions en els afers públics, per això, els socialistes estem compromesos amb la innovació democràtica. La participació ciutadana, després dels drets civils, polítics i socials, esdevé una forma de fer política ciutadana que els socialistes hem d'encapçalar i facilitar mitjans efectius de realització

La democràcia participativa, la democràcia deliberativa no sols és una precepte normatiu, té una eficàcia pràctica en assolir les més altes quotes de benestar, equitat i cohesió social, territorial i ambiental. En democràcia no és tasca del govern posar límits a les demandes socials, ambientals, territorials, els socialistes ens proposem a una política cívica basada que recupera el vell ideal civil de llibertat com a no domini. La Carta d'Aethus, l'Agenda 21, el dret a l'accés a la informació i la participació pública, l'accés a la justícia ambiental, o el principi de precaució -que trasllada la càrrega de la prova-, representa una ampliació de drets cívics i polítics. El socialisme només s'entén des de la radicalitat democràtica d'alta intensitat i de la convicció que la participació la reforça. Cal també fer pedagogia de manera que la suma de tots ells eviti la desafecció i fomenti la coresponsabilitat en els afers públics entre el ciutadà i les administracions.

Ens reafirmem en la nostra identitat política: som socialistes. Formem part d'un ampli corrent de pensament a nivell mundial format pels que estem convençuts que un món millor és possible. I que serà un món on totes les persones gaudiran dels mateixos drets, d'una igualtat real d'oportunitats. Treballem per un món en què res no sigui jutjat pel seu preu, sinó pel seu valor. Un món en què la societat s'organitzi per tendir a l'ideal segons el qual cada persona tingui cobertes les seves necessitats bàsiques, i que cada persona aportï segons les seves possibilitats. No ens resignem davant les injustícies, les desigualtats, la pobresa, l'exclusió, la manca de llibertat, la negació i conculcació dels drets humans, les discriminacions, la intolerància, la dominació, la marginació, l'explotació i la violència,

Les sensibilitats de les posicions minoritàries han de ser ateses pels òrgans de direcció a tots els nivells. Un altre model de societat és possible, tanmateix com a tot nou model requereix un aprenentatge individual i col·lectiu que pas a pas construeixi aquest model .

Els socialistes som internacionalistes, les nostres idees ens agermanen per sobre de les fronteres. En aquest sentit, socialisme és solidaritat, és respecte entre pobles, és fraternitat entre persones separades geogràficament però agermanades per un ideari comú. Però els socialistes ens comprometem també amb el nostre entorn més immediat. Per aquesta raó som socialistes i som catalanistes. Perquè volem construir a Catalunya una societat basada en la justícia social, en la igualtat i la solidaritat. Socialisme i catalanisme són per a nosaltres indistingibles. Són alhora sentiment, convicció i compromís.

La formació i capacitació política dels afiliats i afiliades, com a motors de dinamització i interacció internes, i de potenciació de la cultura, els valors, les destreses i actituds polítiques socialistes, per a la renovació de les idees, la contribució al canvi social i l'enfortiment de la nostra organització.

Volem per a Catalunya un futur optimista; volem i treballarem per una Catalunya respectuosa en la convivència, amb empena, líder, amb cohesió i justícia social, integradora, amb l'eradicació de la pobresa social i econòmica i oberta amb serveis públics universals, eficaços i eficients, per a tothom, solidària, sostenible forta econòmica i socialment , amb un reforçament de la nostra llengua , tradicions i cultura.

El nostre gran repte és enfortir i transmetre la vigència i l'eficàcia i l'equitat del projecte del socialisme democràtic, catalanista i federal, defensant l'autogovern i la millora del finançament tant del govern de Catalunya com de les administracions locals , el desenvolupament ple de l'Estatut per millorar la qualitat de vida dels ciutadans i ciutadanes, especialment els més febles amb i unes relacions de cordialitat, impulsant l'evolució i solidaritat recíproca entre totes les Comunitats de la resta d'Espanya cap a un Estat Federal i la construcció europea.

El nostre projecte també es justifica en els nous reptes d'Europa, per a una plena integració i la seva construcció. Impulsant i ajudant al desenvolupament de l'Europa de les regions, perquè creiem en una Europa cohesionada, social, igualitària i justa.

ELS NOSTRES ORÍGENS

Els orígens del socialisme com a força política arrenquen en veus diverses del segle XIX, des d'on naixerà una cultura política nova, amb l'auge del moviment obrer i la formació de la Primera Internacional. Aquí apareix el somni d'unir persones de diferents ètnies i nacions, per tal d'emancipar individus amb una creença de progrés, mitjançant l'extensió d'una vida digna, que per això havia de ser més justa i igualitària, i d'aquesta manera, construir una societat més lliure, democràtica i solidària

Les persones han estat sempre el centre de l'ideari socialista i és, per això, que les fronteres mai no han estat un obstacle per evitar preocupar-se de la injustícia social a nivell global.

A Catalunya i a la resta d' Espanya la tasca política compromesa amb la democràcia i el socialisme va començar amb l'obtenció del primer escó de diputat per a Pablo Iglesias l'any 1910, tot i que molts anys abans, durant el sexenni revolucionari, l'any 1869, els treballadors catalans ja havien elegit el primer diputat obrer del país, Pau Alsina.

A més de la tradició obrera i socialista, la Revolució Francesa de 1789, amb els principis ideològics d'igualtat, de llibertat i de fraternitat, han estat d'intensa influència per al socialisme en general, i el català en particular. Una llibertat que requereix necessàriament respecte envers les identitats diverses i els pensaments heterogenis; una igualtat que no permet tolerar les situacions d'injustícia social, perquè és incompatible amb el desenvolupament humà que requereix la democràcia; una fraternitat que obliga a preocupar-se per les persones i la seva realitat i a no despreocupar-se dels territoris més enllà de fronteres estatals, alhora que no s'oblidi la pròpia identitat catalana. Que ens obligi a lluitar contra les desigualtats dins i fora de les nostres fronteres.

El socialisme, per a nosaltres és una filosofia associada inherentment amb el desenvolupament lògic del principi de llibertat. La nostra concepció de llibertat està orientada a propiciar activament, des dels poders públics, un marc en què que cada individu pugui desenvolupar-se amb plenitud, alhora que es garanteix l'aprofundiment de la cohesió social. Així doncs, és el nostre un socialisme "en acció" adreçat a assolir les màximes cotes de llibertat per al màxim nombre de ciutadanes i ciutadans.

Els i les socialistes catalans i catalanes ens sentim també hereus i hereves de totes aquelles experiències internacionals que, a partir de la dècada dels cinquanta, van plasmar l'ideari socialista en un projecte polític, econòmic i social que ha demostrat ser molt beneficiós per a la població. L'experiència dels governs socialdemòcrates nòrdics van demostrar al món que les idees de llibertat, justícia, benestar i solidaritat no eren utopies, sinó bases sòlides sobre les quals construir societats avançades.

Tanmateix, els socialistes som conscients que no hi ha llibertat si no es tenen assegurades les condicions de vida bàsiques, les quals han de ser un dret de tots. Els condicionants econòmics, poden ser un límit insuperable per a l'exercici efectiu de la llibertat dels individus i dels col·lectius.

El socialisme català també ha integrat col·lectius procedents de diverses tradicions i procedències (anarcosindicalistes, comunistes, humanistes, cristianes, etc.) que han aportat la seva rica experiència de lluites per l'emancipació social i que han confluït en el socialisme democràtic.

Aquest és un socialisme que no renuncia a cap dels seus principis, sinó que els converteix en propostes concretes, que alhora participa i viu en la realitat i que aspira a realitzar-los a través de polítiques transformadores. Un socialisme que assumeix una actitud realista, que no eludeix cap de les contradiccions generades per la doctrina tradicional, tampoc la que contraposa internacionalisme i identitat nacional. Propugnem la vigència de l'internacionalisme com a una de les concrecions del principi de fraternitat perquè cap ésser humà ens pot ésser aliè, però alhora.. assumim plenament el catalanisme com a un dels elements definitoris del nostre projecte i estem compromesos a construir un projecte nacional per Catalunya, el nostre país.

En les properes dècades del segle XXI el socialisme haurà de defensar no només una societat justa, sinó, novament, la utopia, davant un nou escenari amb societats molt més diverses i heterogènies. Estem construint ja aquesta nova utopia, basada en l'aprofundiment i la innovació democràtica, l'avenç en la justícia social, i el reconeixement de la diversitat com a eix d'articulació de la societat i del propi sistema democràtic i una lluita permanent per les llibertats i la igualtat. Una nova utopia que tingui per objectiu la construcció d'una ciutadania activa i comunitària.

En el segle XXI, el socialisme està defensant, no només la unitat i la cohesió social més justa i lliure, sinó fer-ho en una diversitat de cultures, que es donen tant a nivell local com internacional, amb diàleg i donant resposta a les exigències de plantejaments mundials, com les mesures de prevenció en el canvi climàtic, conservació i manteniment de la natura, substitució dels

combustibles fòssils i recerca en noves energies, concentració de la riquesa en poques mans, migracions, entre d'altres, per ésser realistes en els plantejaments de fer progressar, la unitat i la cohesió social mes justa i en llibertat.

En aquest nou segle, les desigualtats avancen molt més de pressa que les conquestes socials. Ara, l'internacionalisme agafa més força que mai, per això, hem de relançar la Internacional Socialista i lluitar junts contra la globalització neoliberal i convertir-la en la globalització social. Una nova utopia que tingui per objectiu la construcció d'una ciutadania activa i comunitària.

Durant les darreres dècades del segle XX i els anys que portem d'aquest nou segle, hem vist com emergien i prenien forma noves reivindicacions socials, civils i econòmiques. L'emergència de noves reivindicacions ens obliga a donar noves respostes a noves realitats i reflexionar sobre les noves demandes que ens planteja la ciutadania.

S'ha de treballar per una globalització social i mai sobreposar-se al desànim o a un pragmatisme fatalista, amb entusiasme i determinació per bastir alternatives que cerqui i es comprometi amb la justícia social, al bell mig d'un planeta que en temps real ens mostra tota la brutalitat, el dolor, la injustícia, la intolerància, les diferències socials, la fam, la marginació, i la violència, que marquen el dia a dia de centenars de milions de persones arreu del món. La seguretat o, més exactament les seguretats, des d'una perspectiva àmplia, és un projecte comú del qual ha de participar tota la societat per esdevenir garant de les llibertats individuals i col·lectives. La seguretat, en el context actual, no és estrictament el fonament de la preservació de l'ordre públic o del compliment de les lleis, sinó que estén el seu marc d'actuació envers les necessitats i preocupacions en nous camps com l'ambiental, el sanitari, l'alimentari, l'industrial i tecnològic o el laboral, és a dir, s'obre a un nou espai en el qual s'integren velles i noves amenaces, i que apel·la no únicament a la protecció, sinó que fa una crida a la prevenció i a la capacitació i enfortiment de la comunitat per a fer front als nous riscos i incerteses.

El socialisme és absolutament necessari davant les noves formes d'explotació, de conculcació dels drets humans, que no són de fet noves, sinó una variant de les de sempre. Conceptes com que el capital no té pàtria, ni escrúpols, ni consciència segueixen estan vigents, i la lluita contra l'explotació, l'abús, les injustícies socials, les desigualtats, segueix essent tan necessària ara com en el passat.

La integració global dels mercats no ha portat una desintegració local de la política. S'ha construït una agenda de les polítiques global, capaç de governar i ser alternativa a la globalització econòmica. Cal no interpretar des del nacionalisme metodològic la nova política global, en una agenda de qüestions planetàries, basades en acords multilaterals, enfortir el paper de Nacions Unides per fer més efectives la cooperació internacional. El que està en joc és si l'ésser humà podrà portar una vida digna, els conflictes regionals i internacionals i l'habitabilitat del planeta. Les conseqüències del canvi climàtic provoca canvis globals, desertització, noves formes de vulnerabilitat social. No hi ha progrés econòmic sense assolir un desenvolupament global sostenible. El nostre objectiu polític en aquest context de globalització econòmica ha de ser el de promoure una globalització de drets: la nostra ha de ser una globalització social.

En un temps en què les tecnologies de la informació i la comunicació permeten pensar a nivell global, a la vegada que actuar des del món local i a l'inrevés, caldrà començar a construir el nou segle a partir de la promoció d'una ciutadania lliure i responsable capaç d'exercir els seus drets en un marc de govern proper, emmarcat en un sistema de govern multinivell articulat de forma federal. Els socialistes haurem d'estendre al màxim l'ús de les TICs per tal que tota la població de Catalunya tingui accés a Internet.

ELS NOSTRES VALORS

ELS VALORS EN POLÍTICA

Ens trobem en una època que alguns han descrit com a pensament líquid. Una època on hi ha sectors que creuen que en la nostra societat ja no hi ha valors estables que es mantinguin en el temps, i que el propi sistema de transmissió de valors està en discussió: les famílies, l'escola i l'entorn social són ara fortament matisats pels mitjans de comunicació o la publicitat. Se'ns vol fer creure que estem en una època caracteritzada per un progressiu procés d'individualització i de desvinculació de l'individu respecte a la societat. Un temps en què manquen respostes col·lectives als problemes individuals i en què manquen discursos amb voluntat d'oferir una explicació global de la societat i la seva evolució, en un moment en què els valors absoluts que eren la base de les ideologies amb una visió complerta i tancada de l'ésser humà i de la societat s'han esvaït.

En aquest marc, des de diverses perspectives hi ha qui ha defensat una visió tècnica o asèptica de la política, argumentant que la política s'havia de reduir a la bona gestió dels afers públics, a la gestió més eficient d'aquells aspectes que servien per ordenar la vida de les persones, oblidant que la política comença amb la implicació de cadascú en allò que és comú. Aquesta "política sense valors" sovint ha desorientat també l'esquerra quan s'ha limitat a la mera gestió administrativa de la realitat, allunyant-se de l'energia que l'alimenta: la utopia, l'anhel transformador de la societat, el debat i la participació.

Aquesta visió de la política, per a nosaltres, no es correspon amb la realitat. L'esquerra ha aportat des de sempre una política basada i inspirada en una determinada concepció dels valors en els quals s'hauria de basar una societat perfecta..

El socialisme democràtic no pretén arribar a un model social preconcebut i dissenyat com a acabat i perfecte, sinó que pretén la progressiva transformació de la societat en un procés de construcció permanent, en un procés de persecució contínua dels valors que compartim i que donen sentit al nostre projecte, i és per això que aquesta utopia esdevé necessària, per orientar les nostres polítiques en direcció a la realització d'aquests valors.

La dreta també ha explotat determinats valors com a base del seu discurs i de les seves polítiques, i almenys des dels anys 80 del segle passat ha destinat notables mitjans econòmics i esforços per tal d'aconseguir l'hegemonia ideològica, per obtenir així l'hegemonia política i electoral que persegueix per poder desenvolupar els seus programes.

El nou adversari polític del socialisme a nivell mundial és conegut amb el nom de Neoliberalisme.

En aquest context emergeix la necessitat que l'esquerra, i els socialistes en particular, fem un especial esforç per difondre i buscar l'hegemonia dels nostres valors, uns valors que donin sentit a la vida en societats complexes com la nostra. Societats de canvi i evolució continuada que demanen respostes adaptades al temps. Històricament l'esquerra, amb la seva voluntat de justícia, ha lluitat i ha aconseguit avantatges contra les quals la dreta comença estant en contra, arriba a fer-les seves i les adapta al seu benefici com a veritats insuperables. L'esquerra ha de ser conscient que ha estat i ha de continuar sent el veritable motor d'una societat canviant per naturalesa, una societat que reclama sempre noves solucions, perquè aturar-se no és garantia de justícia ni permet conservar res.

Disposem dels instruments teòrics i pràctics necessaris per realitzar una anàlisi de la realitat social actual, i per proposar les alternatives que ens acostin progressivament a una societat

més justa, i disposem també d'uns valors que orientin la direcció de les transformacions que volem impulsar, la qual cosa ens permet mobilitzar una àmplia majoria social al voltant del projecte socialista, un projecte comú en base a valors compartits.

Els socialistes pensem que una bona política és aquella que proporciona una lògica explicativa a allò que es fa i que, alhora, assenyalava objectius a assolir i dibuixa un camí de transformacions per aconseguir-ho. Una política, per tant, guiada per uns valors que donen sentit a l'acció política

En un moment com l'actual, en què ens proposem donar un nou impuls al socialisme català, ens cal establir de forma nítida el perfil del nostre projecte, a partir de la definició enfortiment i actualització dels valors que inspiren la nostra acció política, i que ens han de guiar per construir una societat més justa, més lliure i més equitativa.

ELS VALORS DEL SOCIALISME DEMOCRÀTIC

Els homes i les dones que, arreu del planeta, hem decidit posar en comú els nostres esforços, ho hem fet perquè compartim, alhora, un profund anhel d'assolir una societat justa, lliure i solidària i una íntima i profunda convicció que les persones som capaces d'organitzar-nos millor en comunitat. I en el marc de la globalització i de la creixent interdependència de les nostres societats, aquest anhel no serà possible d'assolir només en el nivell nacional.

Aquesta convicció profunda de la nostra capacitat de construir un futur millor per a tothom ens ha portat a descartar la inacció i a organitzar-nos per empènyer la història en aquesta direcció, és a dir, ens ha dut al terreny de la lluita política i social.

Aquest anhel compartit de bastir una societat justa és un element que es troba present en la història de la humanitat, i ha mantingut al llarg dels temps la seva capacitat d'estimular idees en el pensament dels homes i dones progressistes, i d'impulsar-los a l'acció.

Els valors que conformen el pensament socialista es troben resumits en la triada "Llibertat, igualtat, solidaritat", hereva del pensament il·lustrat de la Revolució Francesa, els quals s'hi ha d'afegir la justícia social i la irrenunciable necessitat de la pau. Tots aquests conceptes per als socialistes, són indistingibles l'un de l'altre, en un conjunt coherent que conforma com volem el món i marquen el camí constant cap a una societat cada dia més justa i l'establiment de les condicions necessàries per a formes de vida emancipada.

El projecte polític del socialisme pretén la consecució i realització d'aquests valors en la societat, en un procés permanent i progressiu de transformació que, a grans línies, es pot resumir com d'aprofundiment en la democràcia (donant ple sentit a l'etimologia del terme), és a dir, desenvolupant aquesta fins a les seves darreres conseqüències en el camp polític, social i econòmic. Podem afirmar que, per a la nostra idea del socialisme, aquest no és altra cosa que una democràcia plena i conseqüent, i que aquesta democràcia plena no és sinó en el socialisme.

Aquests són els valors que guien el nostre pensament i la nostra acció, i que es contraposen als privilegis, les desigualtats, i la insolidaritat, defensats per la dreta conservadora. Uns valors que són plenament vigents i que ens serveixen per formular, comunicar i desenvolupar la nostra acció política per tal de donar respostes als problemes socials, i construir un món on tothom tingui dret a lluitar per la seva felicitat.

El nostre socialisme pretén assolir i assegurar la plenitud individual i el benestar col·lectiu de la societat. Una societat en què el progrés científic i tècnic i el creixement econòmic siguin instruments per al desenvolupament social, cultural, individual i ambientalment sostenible. Una so-

cietat en què ningú no se senti discriminat o marginat per raons d'origen social o ètnic, gènere, estat físic o mental, orientació sexual, religió, creences personals, o idees polítiques.

Són els valors d'una societat basada en el principi de laïcitat que incorpora valors humanistes i de tolerància que constitueixen una ètica civil, universalista i independent de qualsevol confessió o ideologia. La laïcitat esdevé una eina d'integració de tots i totes en tant que ciutadans de ple dret. Els socialistes, amb ple respecte a totes les creences religioses àdhuc als amplis sectors de la societat que no en professen cap, ens proclamem fermes partidaris dels valors del laïcisme, en base als quals pretenem construir el futur col·lectiu.

El nostre objectiu últim, per tant, és la consecució d'una societat d'homes i dones que cooperen entre si en base als valors de la llibertat, la igualtat, la solidaritat, i la justícia social i de la qual s'eradiqui l'explotació, la violència, l'opressió o la dominació de qualsevol tipus entre les persones, i on aquestes sàpiguen relacionar-se amb l'entorn natural de manera eficient harmònica i sostenible.

Tenim el repte de fer efectiva la solidaritat amb les generacions futures, una elevada expressió de solidaritat pels socialistes, que obliga a satisfer les nostres necessitats sense posar en perill les necessitats de generacions futures, des del reconeixement de les responsabilitats global comunes encara que diferenciades.

Són aquests valors, plenament vigents, els que donen sentit al projecte que defensem, i ens identifiquen com un actor diferenciat i amb perfil propi en la vida col·lectiva.

a. Llibertat

La llibertat és un valor fonamental del socialisme. Per aconseguir ser lliures, el socialisme pretén la definitiva emancipació de totes les persones respecte a qualsevol forma d'explotació, opressió o dominació. Els socialistes donem, per tant, un contingut ple al valor de la llibertat, entesa com la possibilitat de cada individu de decidir i actuar amb plena autonomia en la determinació de la seva voluntat i el respecte cap als altres .

Ara bé, l'individu no és un ens aïllat, les persones som éssers eminentment socials, per la qual cosa els socialistes, lluny de les ficcions doctrinals dels liberals a ultrança, sabem que la llibertat individual té una dimensió social.

En primer lloc, perquè segueix essent necessari que la llibertat individual d'un mateix respecti i es complementi amb la llibertat de la resta dels nostres congèneres.

En segon lloc, perquè la realització de la llibertat individual de cadascú no és assolible sinó a través del reconeixement i regulació de l'exercici d'una sèrie de llibertats civils i polítiques que donen contingut a la llibertat essencial de cada persona i fan possible la convivència en societat i respecte als altres.

Però encara més enllà, perquè els socialistes considerem que, a més de les qüestions que acabem d'exposar, en les que es va fonamentar el naixement de l'Estat de Dret, la dimensió social de la llibertat comporta que, per a poder considerar que algú no pateix cap forma de dominació i gaudeix realment i de forma completa de la seva llibertat, resulta necessari poder afirmar que aquest algú gaudeix d'una seguretat en l'àmbit material que li permeti fer un ús efectiu de la seva llibertat potencial. Sense seguretat no es pot gaudir de llibertat.

Els socialistes democràtics creiem que la base més important perquè els individus d'una societat se sentin realment lliures, és el principi d'estar més formats i informats. És per això, que per a

nosaltres, un dels pilars bàsics d'una societat lliure de veritat és aquella en la que els seus membres tenen una formació elevada per poder decidir en plena llibertat.

Des d'un punt de vista socialista, els valors de la igualtat i la llibertat es complementen necessàriament, es modulen i es limiten mútuament, permetent la convivència i l'harmonia social. La regulació social de la llibertat esdevé un element essencial per garantir la igualtat entre les persones.

En aquest sentit, podem afirmar que el socialisme és també una filosofia de la llibertat, basant-se en la transformació real de les estructures socials per aconseguir la plena realització de la llibertat individual. El socialisme és el desenvolupament lògic del principi de llibertat, al qual en la nostra concepció va associada indefectiblement una alta exigència de responsabilitat, ja que l'individu plenament lliure és alhora plenament responsable dels seus actes. I per aquest desenvolupament cal que siguin reconeguts tot un seguit de drets de caràcter social i col·lectiu i valorar que cal acceptar en contrapartida els deures derivats del que significa conviure en llibertat.

I, per tant, el socialisme democràtic esdevé una referència indispensable per a governar i canviar la complexa societat en la que vivim així com les futures, incorporant-hi mecanismes de regulació de mercat basats en la justícia social. Unes societats en què al valor de la llibertat cal incorporar-hi la responsabilitat individual i la cultura de l'esforç i del treball.

Reivindiquem, doncs, un concepte de llibertat lligat a la responsabilitat cívica i al compromís amb la societat. Una llibertat indestruïble del compromís amb la democràcia. Una democràcia basada en la utilització d'instruments col·lectius útils i eficaços per a promoure canvis socials i polítics, capaços de comprometre i implicar als ciutadans de manera activa.

b. Igualtat

Per als socialistes, la igualtat és un element nuclear dels nostres valors. Front als corrents de pensament que conceben la desigualtat entre les persones com una situació natural i inevitable en la nostra societat, i partir d'aquesta concepció integren les desigualtats en el seu sistema de pensament com un factor negligible, i també front a aquells altres corrents de pensament que es conformen a predicar la igualtat formal, purament normativa, els socialistes concebem la igualtat com una aspiració a realitzar material i socialment, eliminant, remouent els obstacles que, en la societat, impedeixen la igualtat efectiva de cadascun dels seus membres i impossibiliten la realització de les aspiracions dels individus.

Els socialistes no considerem que els alts nivells de desigualtat existents siguin naturals o deguts només a les diferències de talent i d'esforç entre les persones, sinó que es produeixen fonamentalment a conseqüència de les estructures econòmiques neoliberals, socials i culturals existents, que s'han anat configurant en funció d'opcions polítiques i econòmiques determinades. Per tant, poden ser també reduïdes pels governs amb, per exemple, polítiques fiscals, laborals i salarials progressives, serveis públics de qualitat, i polítiques educatives ambicioses, de transferència de recursos i d'estímul del debat cultural i ideològic

Els socialistes també apostem per la igualtat entre els diferents territoris de Catalunya. En conseqüència, de la mateixa manera que treballem per tal que totes les persones tinguin les mateixes oportunitats, independentment de la seva condició, també treballarem per tal que tots els territoris de Catalunya tinguin les mateixes oportunitats independentment de la seva situació.

En front dels qui fomenten les desigualtats com a motor de l'economia, nosaltres, els socialistes, defensem que el treball i la lluita per la igualtat és l'autèntica causa del progrés.

Creiem fermament que l'acció política és capaç de transformar les condicions de vida de les persones per proporcionar a tothom l'opció d'una vida digna i plena. I és en aquest sentit que entenem la igualtat com una opció política, que els socialistes reivindicuem com a pròpia i definitiva.

En la nostra concepció de la igualtat, aquesta no és concebuda com a sinònim d'uniformitat o d'homogeneïtat, ja que entenem la igualtat com a perfectament compatible amb la diversitat. Creiem en la igualtat d'oportunitats per tal que tothom tingui la possibilitat de desenvolupar al màxim les seves capacitats. La nostra és una perspectiva igualitària, no igualitarista. De fet, una de les màximes clàssiques del socialisme, que proposa com a objectiu "a cadascú segons les seves necessitats, de cadascú segons les seves capacitats", és prou il·lustrativa d'aquesta concepció.

Tanmateix, el valor de la igualtat, per als i les socialistes, està íntimament relacionat amb el de justícia, i és en aquest sentit que utilitzem el concepte de justícia social. D'aquí la nostra defensa del reconeixement dels drets socials i la nostra lluita per assolir el progressiu aprofundiment en aquests, ja que la seva raó última és una raó igualitària, essent aquests drets socials (dret universal a l'educació, a l'atenció sanitària, a les prestacions socials, a l'habitatge, a l'atenció a les situacions de dependència, dret al treball, l'accés a la cultura, eines per anar reduint les desigualtats existents en la societat, en la nostra perenne persecució de l'ideal de la igualtat i de l'assoliment de la justícia social.

Hem afirmat que, per als socialistes, el valor de la igualtat i el de llibertat estan íntimament relacionats, de tal manera que en la nostra concepció d'aquests, l'existència d'un esforç permanent per part del conjunt de la societat per minorar de forma contínua les desigualtats, en un marc de llibertat plena per a cadascun dels seus membres, ha d'anar estretament lligat a la plena responsabilitat individual.

Per a fer-ho haurem de superar l'individualisme que impera avui a les nostres societats, aprenent a canalitzar les voluntats socials. Només a partir d'un discurs basat en la igualtat d'oportunitats, la cultura del treball i de l'esforç, la justícia social i el bon funcionament de l'ascensor social, i centrat en reformes factibles, podrem fer un discurs creïble.

c. Solidaritat

La capacitat d'empatia dels éssers humans és un element essencial per a la supervivència individual i en el grup, i té una traducció en el comportament social: la solidaritat (expressada amb el mot "fraternitat" pels revolucionaris francesos de 1789). La solidaritat, que requereix la capacitat d'empatia, ja que és la que ens permet comprendre el punt de vista de l'altre i posar-nos en el seu lloc, implica una corrent d'afinitat i vinculació amb l'altre, d'identificació, compromís i ajuda mútua, sent un antídote per al procés d'individualització que pateix la nostra societat.

Els socialistes entenem que el valor de la solidaritat és un factor fonamental per a la cohesió social, més enllà fins i tot de la seva fixació en els cossos normatius que puguin regir una determinada societat, ja que concebem la solidaritat com un compromís ètic que fa créixer i enforteix les xarxes de relacions que vinculen les persones i els pobles.

La nostra concepció de la solidaritat està plenament vinculada amb la nostra idea de societat o comunitat, que consisteix en una xarxa de vincles, compromisos, interdependències i responsabilitats entre les persones.

Els socialistes ens proposem donar sentit al valor de la solidaritat i al propi concepte de socie-

tat, entenent que la societat ha de funcionar com un mecanisme de redistribució de riqueses i d'oportunitats en tots els àmbits, societat en la qual les persones estan absolutament vinculades les unes amb les altres i on el patiment de cap persona no pot ser absolutament aliè per a l'altra. I per aconseguir-ho ens proposem modernitzar públiques per a dotar-les de capacitat d'adaptació a les noves necessitats socials i poder així garantir a cada persona, sigui quina sigui la seva situació, una vida digna i plena.

Així, la solidaritat esdevé un valor clau en el nostre pensament, i un element fonamental en el procés de construcció del socialisme, atès que a través d'ella és possible reformular les relacions de les persones entre si, canviant la lògica de dominació o explotació existent en la societat capitalista, i que impulsen i avalen els neoliberals, per la lògica de la cooperació i l'acció comunitària per al benefici mutu i col·lectiu.

La solidaritat també ha de tenir una dimensió ecològica. La necessitat col·lectiva de preservar el medi natural és un repte que té la societat envers nosaltres mateixos i envers les futures generacions. Tenim el deure de respectar el nostre entorn natural perquè en depèn la vida de tots els éssers vius.

d. Justícia Social. La justícia social és la situació ideal d'equilibri i harmonia social que aspirem a assolir a través de la fi de tota discriminació entre els individus i la consecució de la igualtat social. Per aconseguir-la, els socialistes ens proposem no només la igualtat d'oportunitats, sinó desenvolupar una acció política activa de recerca de la justícia social, orientada a minorar les desigualtats existents i a corregir permanentment les noves desigualtats. El nostre objectiu, per tant, és avançar en la igualació de resultats a través de la transformació de les estructures socioeconòmiques i de la redistribució de recursos. El desenvolupament i millora de la justícia social ha d'establir les condicions necessàries per assolir una societat igualitària que garanteixi unes condicions de vida i de treball dignes per a tota la població. El concepte "justícia social" aglutina molts dels principis fonamentals del socialisme: igualtat d'oportunitats, estat del benestar, drets civils, drets laborals, distribució de la renda. És per això un valor fonamental que ha de continuar sent un dels pilars ideològics fonamentals del PSC. Els i les socialistes hem de continuar lluitant contra la distribució desigual de recursos mitjançant polítiques basades en el desenvolupament, la solidaritat, la dignitat i la identitat de cada comunitat

CONCLUSIONS

Podem afirmar que molts dels nostres valors, plenament definitoris del socialisme, i del PSC, han esdevingut valors plenament acceptats al conjunt de la societat, i han anat esdevenint i han ajudat a definir l'Europa actual.

El PSC és un partit de vocació majoritària que pretén recollir el més ampli ventall ideològic i social possible sense deixar de banda els seus valors fonamentats en els principis de llibertat, igualtat i justícia social. Per tant, és a partir d'aquests valors que hem d'afirmar la "personalitat" del partit, la identitat del nostre projecte, i el nostre perfil com a organització.

e. Altres valors. Els valors bàsics i indestriables que defineixen el socialisme "llibertat, igualtat i solidaritat", són plenament vigents i són la identitat del nostre projecte polític. Ara bé, la nostra societat està en constant evolució, i els socialistes som capaços no només de reconèixer aquests canvis i acceptar-los i incloure'ls i representar-los, sinó d'acompanyar la nostra societat en aquests canvis i treballar en la definició de nous valors emergents en aquesta nova societat. Ha quedat ben clar, que per als socialistes no hi ha crisi de valors, ni pèrdua de la idea de progrés, ni desesperança cap a un futur millor. Els socialistes entenem que els canvis són part del procés d'evolució d'una societat viva i plena, d'una societat que segueix el camí d'un progrés econòmic,

social i ambiental. Per tant, es fa necessari posar de relleu altres valors que són imprescindibles per entendre la societat actual, i per marcar polítiques d'actuació concretes. D'entre els nous conceptes que haurien d'adquirir la categoria de valors estan: la coresponsabilitat, la solidaritat intergeneracional, la cohesió territorial, el respecte mediambiental, el territori.

És necessari elevar a la categoria de valor el territori. Entendre que el territori no és un resultat econòmic, que no s'explica i vertebrava només des del desenvolupament econòmic i social, sinó a través dels valors intrínsecs en ell. Pensar el territori com a valor, com a estructura bàsica on es desenvolupa la nostra societat; planificar els seus assentaments, entendre la seva orografia, ecologia, respectar-lo. És important reivindicar i crear una cultura socialista del territori on els valors de solidaritat, coresponsabilitat i mobilitat siguin la clau per projectar-lo.

En els últims anys s'han produït un augment sense precedents de la mobilitat global financera i social. Hem desenvolupat i manifestat la nostra condició nòmada, de moure'ns. Garantir el flux lliure de qualsevol persona, la seva llibertat d'acció en un radi d'acció il·limitat en un món globalitzat es posa en valor des de la mobilitat.

Aquests són els valors d'un socialisme que progressa amb el seu temps, amb la seva societat i que sap cercar paràmetres per identificar-se amb la nova realitat. La identificació de nous valors, són la clau per desmarcar-nos d'aquells que creuen que la nostra societat i el nostre món està en crisi.

La mobilitat com a valor d'una societat global emergent. Mobilitat en tant que llibertat de moviment; de les persones i de capital.

EL PROJECTE POLÍTIC DEL SOCIALISME CATALÀ I ELS SEUS TRETS DISTINTIUS

El Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE) va ser fundat sobre la base de la Declaració de Constitució de juliol de 1978. Aquesta Declaració segueix vigent. Els objectius que la inspiren continuen sent primordials. Els i les socialistes de Catalunya tenim per objectiu construir una societat sense classes, socialista i autogestionària, on no existeixi cap forma d'explotació, dominació, discriminació ni d'opressió nacional o de classe. Els valors permanents de llibertat, igualtat, justícia i solidaritat guien el nostre pensament i la nostra acció, i es contraposen als privilegis, la desigualtat i a l'individualisme predicats per la dreta.

La nostra alternativa socialista es desenvolupa en una nació concreta, Catalunya, amb un marc territorial, una història, una llengua, unes institucions, una cultura, una economia pròpies i amb la voluntat de continuar la seva pròpia història en el marc d'una Espanya democràtica i federal, respectuosa de la realitat plural dels pobles que la componen i compromesa amb el seu progrés en la seva equiparació amb els països més avançats d'Europa.

El PSC és hereu de la important tradició catalana de lluites obreres, populars, veïnals, republicanes i federalistes que s'enceta a mitjans del segle XIX. Els cercles i les societats obreres, els ateneus populars, el moviment associatiu el teixit associatiu de dones, els sindicats, el moviment cooperatiu i, en general, tots aquells esforços adreçats a l'alliberament dels treballadors i els sectors populars, forgen una part fonamental de la història contemporània que constitueix les nostres arrels, a la qual també hem incorporat les aportacions dels moviments feministes i ecologistes de la segona meitat del segle XX. Com a continuadors del moviment socialista i del catalanisme progressista, els socialistes de Catalunya tenim com a objectius inseparables del nostre projecte la defensa dels principis del socialisme democràtic, els drets i les llibertats a Catalunya. Portem a terme aquesta lluita com a partit sobirà i articulats federalment amb el PSOE, en la convicció que la construcció del socialisme a Catalunya, i la mateixa construcció de

Catalunya com a nació, no poden estar aïllades de la construcció del socialisme a nivell general ni de la construcció de l'Espanya federal i democràtica com a comunitat de pobles, participant del projecte del Partit Socialista Europeu (PSE) i de la Internacional Socialista (IS), per a una Europa i un món millor. No podem oblidar mai a totes aquelles persones que, per defensar les seves idees i forjar el nostre ideari, van perdre la vida o van viure en circumstàncies summament difícils per ells mateixos i per totes les persones que els envoltaven. El seu llegat és la nostra llibertat.

El socialisme català ha anat prenent unes característiques que constitueixen una part indissoluble de la seva identitat distintiva: republicanisme, catalanisme, federalisme, municipalisme i europeisme i internacionalisme.

EL CATALANISME SOCIAL I FEDERAL

El PSC defensa un catalanisme polític i social de caire plural, en què s'hi puguin sentir representats tots els catalans i les catalanes. El projecte del PSC aspira a ser el projecte de la majoria dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

El catalanisme polític és plural i transversal. El catalanisme polític des del seu inici ha estat integrat per visions i concepcions diferents de Catalunya, del futur de la convivència dels catalans i les catalanes i de les prioritats de caràcter econòmic, social i cultural. Els intents de monopolitzar el catalanisme per part d'alguns partits nacionalistes no són més que negacions de la realitat: el catalanisme no és patrimoni exclusiu de ningú, pertany a Catalunya i als catalans i catalanes que, amb la seva voluntat, conformen les majories socials i polítiques.

El catalanisme, en la nostra tradició i en la nostra història, beu del pensament revolucionari de caire liberal progressista dels segles XVIII i XIX

En aquesta tradició de pensament, els individus, en el seu procés evolutiu individual, decideixen viure plegats a través del pacte. I així, la nació és el resultat d'un pacte entre subjectes lliures que acorden la convivència de la manera que creuen més adequada. La sobirania, en aquesta concepció, resideix en els individus, que passen de ser considerats súbdits a ciutadans, amb iguals drets i deures. Per això defensem que la nació deriva de la voluntat de les persones. Cal treballar perquè aquesta voluntat es construeixi amb els pilars dels valors socialistes, sumant el pòsit cultural, lingüístic, institucional, de dimensió col·lectiva que la continuïtat històrica ens ha llegat.

És partint d'aquestes premisses que el PSC defensa el catalanisme com a moviment integrador i generador de justícia social, defensor i promotor de l'autogovern de Catalunya, i impulsor del federalisme a Espanya.

L'element central del catalanisme polític és la voluntat d'autogovern del poble de Catalunya. Som una nació perquè els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya volem autogovernar-nos a través de les nostres institucions, el desenvolupament de les quals respon al reconeixement de les legítimes aspiracions històriques del poble català.

La nació, per tant, és allò que expressa la voluntat dels ciutadans i les ciutadanes. No és el poble que està al servei d'una idea de Nació abstracta, sinó la nació que està al servei del poble. L'avenç del catalanisme es mesura sobretot pels graus d'autogovern que puguem assolir i per la capacitat d'integració i justícia social que anem assolint de forma progressiva amb estimació per la nostra cultura i respecte per les forànies

Cal diferenciar autogovern de sobirania. El nostre objectiu és reforçar i precisar els continguts polítics del nostre autogovern, en llenguatge i conceptes propis de la realitat sociopolítica del segle XXI i molt particularment en una perspectiva institucional coherent amb la realitat d' Espanya, amb la construcció europea.

El PSC no és un partit independentista, sinó que amb la seva defensa de Catalunya i del catalanisme com a pensament polític, vol incidir en la realitat d'Espanya i Europa, formant-ne part d'elles, reforçant el paper de Catalunya i reclamant aquells instruments que facin del nostre país un motor econòmic i social, alhora que reclamem el ple desplegament del nostre Estatut i les eines que milloren i amplien el nostre autogovern i el nostre finançament.

L'autogovern és i ha de ser integrador. Per una raó de principi i també per tal d'aconseguir que arrelhi profundament en el si de la societat catalana que està en un procés d'evolució permanent. Un catalanisme basat només en els aspectes històrics, lingüístics i culturals entesos exclusivament d'una forma transitòria, exclouria dels seus plantejaments una part molt important de la societat catalana.

Defensem fermament un projecte polític catalanista, plural i integrador, que té com a eixos vertebradors: la consolidació i expansió del nostre autogovern, la lluita per la justícia social i per construir una societat més equilibrada territorialment. Un projecte que és construeix a partir de la integració, cultural, social i lingüística de tota la societat.

L'autogovern de Catalunya es veu reforçat quan aconseguim la complicitat de la majoria dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya, indistintament de quina sigui la seva procedència i/o de la llengua amb la qual s'identifiquin. Els i les socialistes defensem el catalanisme social que aposta pel respecte de la diversitat cultural catalana, per les particularitats que li són pròpies així com la llengua catalana, i la vinculació dels ciutadans i les ciutadanes de Catalunya a un sentiment de pertinença comú vinculats a la justícia social i la voluntat d'autogovern.

El catalanisme que defensem es fonamenta en el reconeixement de la diversitat i en una forta voluntat integradora.

El nostre catalanisme incorpora la diversitat lingüística com a valor de present i de futur i manté la voluntat de garantir que el català, la llengua pròpia del país, esdevingui causa comuna de tota la ciutadania, per aquest motiu s'ha de fomentar amb accions positives en diferents àmbits, especialment en ensenyament i, per això, en el termini més breu possible, tothom ha d'adquirir com a mínim la capacitat d'entendre'l i ha de rebre les màximes facilitats per adquirir les competències bàsiques i poder emprar-lo amb normalitat.

Una de les raons que ens va portar, fa més de 25 anys, a defensar un model escolar integrador, adoptant la tècnica de la immersió lingüística. Perquè volem una societat catalana plural lliure i igual, on tothom tingui les mateixes oportunitats independentment de la llengua que utilitzi. El PSC va convèncer totes les forces polítiques que no podíem adoptar un model que dividís les escoles per raó de llengua. Per això rebutgem tot intent de segregar els alumnes per raó de llengua. També, apostem fortament per un model d'escola amb una barreja equilibrada de nens i nenes de diferents orígens.

Però no només parlem d'integració cultural i lingüística, sinó d'integració social, de cohesió social. És per això que la justícia social és indestriable del nostre projecte catalanista. Cal que el progrés i desenvolupament econòmic pugui beneficiar tots els sectors de la societat i arribar a tots els racons del país, en altres paraules, nosaltres defensem la lluita contra les desigualtats i els desequilibris territorials com uns dels eixos vertebradors fonamentals de les nostres polítiques.

tiques, i sigui capaç d'incorporar les persones immigrades, que és precisament un dels reptes més importants del moment present. Per altra banda, és important tenir en compte que aquests ciutadans i ciutadanes d'origen estranger fa molts anys que estan afincats a Catalunya i ja fa temps que estan contribuint a la nostra societat.

En tant que el nucli del nostre catalanisme és la voluntat i ambició d'autogovern, la determinació dels continguts polítics de l'autogovern esdevé la qüestió central del catalanisme social del segle XXI.

El federalisme ens ofereix el millor model en què inspirar-nos a l'hora de decidir quins són els continguts de l'autogovern de Catalunya, tenint en compte que aquest autogovern haurà de ser exercit en un marc polític complex caracteritzat per l'existència de diferents nivells de govern (l'europeu, l'espanyol, el català, i el local) i en el qual cada un d'aquests nivells disposarà d'uns determinats graus de poder polític.

Per tant, el nostre projecte de catalanisme social té una ferma voluntat de sumar i representar la majoria dels catalans, és a dir, els que no consideren incompatible l'autogovern de Catalunya amb un projecte progressista de l'Espanya federal, els que no viuen de forma conflictiva la diversitat d'identitats.

Les polítiques democràtiques, regides pel principi de sobirania i ciutadania, són cada vegada més condicionades per acords i polítiques internacionals. Les decisions polítiques transcendeixen les fronteres i límits territorials. Els i les socialistes no renunciem a la democràcia i ciutadania, hi ha una sobirania no vinculada amb límits territorials. Les aspiracions d'autogovern s'han de desenvolupar en un canvi de perspectiva. La nació, lluny d'esta amenaçada per la globalització és un element de la seva configuració conforme el principi de subsidiarietat.

El projecte nacional dels socialistes catalans és el catalanisme federalista, un catalanisme de llarga tradició i que ha estat sempre compromès amb el progrés i la justícia social. Un projecte que vol representar una societat catalana incloent, i alhora oberta, que es reconegui en la seva diversitat, i que impulsi la concepció federal i solidària d'Espanya.

Un projecte de catalanisme federalista i descentralitzat on la diversitat de territoris de Catalunya tinguin la seva representació i el tracte adequat a les seves característiques

Un projecte, amb vocació majoritària, que es caracteritza per la voluntat de governar el nostre país des de l'ambició i el rigor amb l'objectiu d'assolir una Catalunya més justa, més pròspera i més autònoma.

Un projecte amb la voluntat de ser el marc de referència del catalanisme, un catalanisme polític i social no exclouent que s'organitza conjuntament amb d'altres nacions i pobles de l'Estat espanyol en un Estat plurinacional i federal.

L'APOSTA PEL MUNICIPALISME

"Entra amb nosaltres als ajuntaments". L'any 1979 els socialistes expressàvem amb aquest eslògan de campanya el que constituïa la nostra convicció sobre el paper dels governs locals: la proximitat, en el millor esperit democràtic i federal.

Des d'aleshores, alcaldes i alcaldesses, regidores i regidors socialistes han fet de la seva vocació de servei públic un compromís amb les seves ciutats i pobles de Catalunya. Van acompanyar des de la proximitat als ciutadans i ciutadanes en els seus problemes quotidians i en els seus anhels col·lectius de la nova era democràtica; van somiar el futur i van liderar un projecte defensant els

valors de la llibertat, la igualtat i la justícia social. D'aleshores ençà els i les socialistes hem après a construir els municipis de la mà dels ciutadans i de les ciutadanes. Els socialistes hem estat a la primera línia de transformació de Catalunya a través dels Ajuntaments, que en els últims 30 anys, han afrontat els canvis demogràfics, econòmics i socials. Hem transformat les realitats dels nostres pobles i ciutats assumint cada cop més reptes i més competències per tal de donar resposta a les necessitats dels ciutadans i les ciutadanes. Aquests canvis han definit el nou model de municipalisme català, basat en el servei a les persones, el desenvolupament de nuclis urbans còmodes, amables i adreçats als ciutadans i ciutadanes que els utilitzen i la creació de nous equipaments i un espai públic de qualitat.

En aquest sentit, els socialistes defensem un model urbà on es conjuminen també els interessos dels consumidors amb els dels professionals del comerç, en tant que són subjectes importants del desenvolupament modern de les nostres ciutats i pobles.

El PSC, ja des de la seva fundació fins avui, ha fonamentat i fonamenta la seva acció de transformació social a través dels ajuntaments, l'administració més propera als ciutadans i ciutadanes. Tot allò que es pugui fer cal fer-ho des de la proximitat que permeten les institucions municipals, les quals han de restar sempre obertes al diàleg permanent, a la vegada que els seus equips de govern han de restar també compromesos amb la transformació i l'avenç social

110.bis Els i les socialistes entenem Catalunya com una gran xarxa de municipis on s'han d'implicar totes les institucions, tant les Entitats Locals com la Generalitat i el Govern de l'Estat, en aquelles matèries que els hi correspongui, per tal de fer que es compensin els desequilibris territorials i es puguin donar serveis de qualitat a tot el territori.

CONVERTIR ELS REPTES DEL TERRITORI EN OPORTUNITATS PER ALS NOSTRES POBLES I CIUTATS

El PSC va refermar a la seva darrera Convenció Municipal celebrada el 2007 que és un partit convençut que els reptes dels nostres pobles i les nostres ciutats només els podrem encarar amb èxit si els pensem com a noves oportunitats per afermar el nostre model de cohesió, convivència i desenvolupament econòmic local. El PSC afirma el que ha de ser el seu gran objectiu per als propers anys: fer dels nostres municipis espais inclusius, cohesionats, sostenibles, saludables i educadors, segurs, respectuosos amb el medi, rics en la pluralitat, entenen aquesta com de respecte a la diferència, sense oblidar, però, la preservació de la identitat pròpia, i capaços d'oferir igualtat d'oportunitats per a tothom. Per això, s'haurà d'aconseguir el desplegament dels drets polítics a la majoria de la població, com a forma de construir ciutat tots plegats sense exclusions autònoms en les seves decisions

Els i les socialistes compartim uns eixos d'actuació que configuren el nucli central de la nostra política (de les polítiques) municipals progressistes. Aquests eixos són: cohesionar els nostres pobles i ciutats mitjançant l'atenció preferent als barris i a les famílies i a les persones amb situació social de major precarietat; garantir la convivència i el civisme i la seguretat en l'espai públic, reforçant el paper representatiu i competencial de l'alcalde o alcaldessa, enfortint les competències locals, el finançament i reforçant l'autoritat del govern municipal, dotar de més competències els Districtes municipals, garantir la transparència, l'avaluació continuada i el control de resultats a l'abast de la ciutadania, donar suport al concepte de societat plural i diversa alhora que compromesa amb els valors de ciutadania, respecte als altres i on els deures i drets siguin peces bàsiques del teixit ciutadà. Una ciutat segura on la cura de l'espai públic per part dels poders públics esdevingui bandera; implementar polítiques transversals que potenciïn la igualtat d'oportunitats; desenvolupar actuacions que promoguin el compromís actiu dels ciutadans i les ciutadanes; reforçar la percepció de seguretat a les nostres ciutats i pobles, per

tal que tothom se senti lliure per gaudir dels seus drets; enfortir les estratègies adreçades a l'impuls econòmic i comercial, tot i aprofitant les noves oportunitats econòmiques que ens ofereixen les noves tecnologies i cercant nous nínxols de mercat i la seva participació; promoure un desenvolupament equilibrat i harmònic entre els diferents barris de les nostres ciutats; fomentar un desenvolupament sostenible i saludable; i donar resposta a les necessitats creixents de mobilitat, potenciant la utilització dels transports públics, i d'accés a l'habitatge en unes condicions dignes, potenciant l'oferta pública, i amb especial atenció a la rehabilitació del patrimoni existent.

Les ciutats tenen un paper clau en el desenvolupament econòmic, social i ambiental. Quatre de cada cinc persones europees viuen en ciutats, la seva qualitat de vida està vinculada a l'entorn urbà. La ciutats són claus per fer d'Europa, en un món globalitzat, un lloc per viure, treballar, invertir i realitzar el potencial innovador. La qualitat de les ciutats és condició d'una alta qualitat de vida dels seus ciutadans, una bona protecció de la salut pública i salut humana és condició i garantia del màxim rendiment de les ciutats. La gestió integrada de l'entorn urbà en estratègies locals ambientals passa per la millora de la qualitat de l'aire, reduir els nivells de congestió, sorolls, adaptar-se als efectes del canvi climàtic, una gestió urbanística del desenvolupament urbà, la innovació social i ambiental.

Els nous reptes i l'assoliment de noves competències en el món local requereixen d'instruments de coordinació supramunicipal que facin més efectiva l'actuació de les administracions locals: cal apostar decididament per governs locals de segon nivell, mancomunitats, consorcis municipals, altres eines de cooperació interadministrativa i l'àrea metropolitana de Barcelona, amb entitat jurídica pròpia i competències determinades.

Calen competències i recursos per als governs locals, governs supramunicipals, amb l'esperit d'ajudar els petits municipis i una aposta clarificadora i decidida per potenciar la creació dels òrgans més adequats a les realitats existents de les grans ciutats com Tarragona, Lleida i Girona, així com altres organismes que es puguin crear en el futur, que acostin al ciutadà una forma d'oferir serveis d'una manera més eficient i eficaç. Per oferir aquests serveis cal un finançament local adequat a la realitat local. En aquest sentit, avançar en els principis federalistes de prestació de serveis (i per tant de finançament) d'aquells ens públics més propers als ciutadans.

La importància i abast de la qüestió fora bo que fos tractada i subjecte a debat en una Conferència Nacional.

Reivindiquem la necessitat de promoure per llei el reconeixement institucional de l'àrea metropolitana de Barcelona, no només com a element indispensable de coordinació, sinó també en la mesura que restitueix allò que va ser desmantellat fa més de 20 anys. L'àmbit metropolità és l'espai que, superant la competència entre ciutats, dóna pas a la cooperació supralocal, que permet llegir i projectar la ciutat real, la que configura una continuïtat urbana de més de tres milions d'habitants. L'àrea metropolitana de Barcelona ja no és solament una qüestió de voluntats polítiques, sinó una necessitat estratègica. L'habitatge, el transport, les infraestructures ferroviàries o d'accés i trànsit per Barcelona, a més de l'ordenació urbana i el medi ambient, han de planificar-se com un sistema complex, tal com sempre han deixat palesa la nostra reivindicació de constituir un veritable govern metropolità.

En aquest sentit, el nou Estatut d'Autonomia de Catalunya, reconeixent el paper de suport i assistència als municipis que històricament han desenvolupat les diputacions provincials, preveu la necessitat de seguir disposant d'uns governs locals intermedis, d'ara endavant les vegueries, que actuïn com a àmbits territorials especialitzats en la cooperació local.

Des dels inicis de la democràcia, el PSC ha liderat globalment el procés de transformació i millora dels pobles i ciutats de Catalunya. Per a la nova etapa que ara encetem, el nostre partit ha de disposar de les polítiques públiques locals millor adaptades als nous temps i a les noves demandes ciutadanes, i disposar dels millors equips per a posar-les en pràctica. També caldria afegir el paper que han de tenir els consells comarcals, vegueries i diputacions, sobretot el de les vegueries i el seu sistema d'elecció, ja que els altres ja estan en actiu.

Qualsevol responsable polític en l'àmbit local té l'obligació de fer del seu municipi un espai de llibertat i de cohesió social, compartit per la pluralitat de ciutadans i ciutadanes en un projecte comú. Avui més que mai hem de respondre a les expectatives d'una pluralitat cada cop més diversa de ciutadans i ciutadanes, que presenten necessitats heterogènies, al temps que hem de satisfer les seves demandes de millorar la qualitat en els serveis públics i en el manteniment de l'espai urbà.

Les i els socialistes catalans continuen treballant fermament per un model de municipalisme obert i de progrés, capaç de liderar noves actuacions polítiques, en l'àmbit local i nacional, que integren la seva responsabilitat local en una perspectiva global. Una perspectiva que permeti economies d'escala i programes de col·laboració interterritorials.

Als nostres municipis el sòl destinat a la construcció d'habitatge és escàs i limitat, la construcció d'habitatge ha d'estar feta fent servir criteris mediambientals i de sostenibilitat clars, reduint al mínim les construccions aïllades o adossades, aprofitant al màxim recursos com l'aigua i fomentant també l'estalvi energètic, en definitiva fent ciutats més respectuoses amb el medi ambient i els seus ciutadans.

Cal que recordem que, un cop arribada la democràcia al nostre país, els governs locals es van plantejar com a prioritat posar solució al dèficit de serveis bàsics i d'equipaments que presentaven. Avui passats gairebé 30 anys de la constitució dels primers ajuntaments democràtics cal que continuem treballant per superar els dèficits d'equipaments i serveis bàsics allà on encara hi ha mancances de nombre, així com garantir el seu desenvolupament sostenible. Avui el context social als nostres pobles i ciutats s'ha modificat substancialment. L'adveniment d'una nova etapa associada als fenòmens de la globalització ha irromput en l'espai local amb tota la seva força. L'augment sostingut de la immigració, la proliferació dels nous usos de l'espai públic, les transformacions en el mercat de treball, les dificultats d'accés a l'habitatge, les noves percepcions d'inseguretat, el perllongament de l'etapa juvenil i l'allargament de l'esperança de vida, la massiva incorporació de les dones al món laboral i a nous espais de responsabilitat pública, o les noves formes de família, són transformacions que prenen forma en els carrers i en la vida quotidiana de tots els ciutadans i ciutadanes. Tanmateix la reivindicació del conjunt de la ciutadania d'un millor espai públic fa que aquesta sigui també una de les prioritats. Cal afegir també les múltiples reivindicacions més que justificades d'una millora en la mobilitat, tan local com supramunicipal, així com la garantia d'accés a un habitatge digne i assequible per a tothom. Totes elles són les demandes reals de la ciutadania envers el seu municipi, i és per això que des del municipalisme es comencen a rebre i assumir tasques a desenvolupar que van més allà dels límits territorial i que difícilment es poden resoldre només a nivell local. Avui en dia l'èmfasi l'hem de posar en l'interrelació entre l'espai públic i els serveis públics. En definitiva, la ciutadania del segle XXI ens demana assolir pobles i ciutats saludables.

És precisament l'espai públic l'objecte principal del desenvolupament de polítiques de convivència. Cal prioritzar un disseny de l'espai afavoridor dels usos de tots els sectors poblacionals, democratitzant d'aquesta manera l'espai públic

El Desenvolupament Local: foment de l'ocupació i prosperitat econòmica. Un altre dels reptes pel món local és la dinamització econòmica i el desenvolupament local a les nostres ciutats, po-

bles i viles. Volem destacar la funció enfortidora de l'activitat econòmica al municipi que reforça la nostra idea de ciutat compacta, amb diverses activitats i usos que conviuen en un mateix territori, i que lliga perfectament amb la nostra defensa de la no segregació territorial. En aquest sentit serà cabdal combinar les accions per tal de reduir l'atur en el marc d'un model d'ocupació de qualitat (especialment en el moment actual atesos els problemes de precarietat laboral i deslocalitzacions), així com continuar facilitant la inserció laboral femenina i impulsar el paper que té l'auto-ocupació en la generació d'ocupació estable. Així mateix, cal destacar la importància de les polítiques actives que permetin la creació de noves empreses, amb un suport decidit als emprenedors i emprenedores i als treballadors i treballadores autònoms, que incloguin mesures de foment d'aquest col·lectiu com un element clau en el desenvolupament de les economies locals. En una mateixa perspectiva reivindiquem les dinàmiques locals que permetin enfortir el nostre comerç de ciutat, com element de cohesió territorial i social, el foment de polítiques de consum seriós i responsable que sempre ha estat un element clau de les nostres iniciatives i un treball per un model turístic per les nostres ciutats, dignificant-lo en la perspectiva d'allò que no malmeti la realitat actual de molts pobles i vil·les. Això s'ha de complementar amb la necessària impulsió de línies de treball de suport a les pimes, a l'economia social i cooperativa i a la innovació. Aquests aspectes els hi destaquem com fonamentals en la perspectiva de conservació dels llocs de treball així com d'augment de la competitivitat de les empreses al territori.

L'habitatge, la garantia d'accés al mateix i la seva disposició constitueixen preocupacions centrals de les polítiques socialistes que requereix d'accions decidides i compromeses. Els ajuntaments, com executors de bona part de les mesures contingudes en el Pla Nacional de l'Habitatge, garantint proximitat i eficiència, han de disposar dels mitjans necessaris per abordar aquest repte. En la mateixa direcció caldrà articular un pla de xoc en matèria de rehabilitació i millora del parc d'habitatge existent, continuar apostant per polítiques integrals en favor de la cohesió en els barris més desfavorits, així com impulsar mesures que posin fre a la sobreocupació d'habitatges per tal d'evitar la proliferació de problemes de convivència i habitabilitat. Avui volem ratificar un cop més que els socialistes optem per una societat inclusiva, per una societat plural i no per una pluralitat de societats. Des de fa uns anys la presència estable de persones immigrades arribades d'arreu ha transformat el nostre país i ha modificat estructuralment la configuració de la societat catalana. Per això, ara més que mai, afirmem que lluitem per una societat cohesionada, que es fonamenta en un compromís recíproc de drets i de deures per a tothom. Des d'aquesta perspectiva, avui la convivència és un dels principals valors a defensar. Una convivència no tan sols entesa com a absència de conflictes en l'espai públic, sinó també com una oportunitat real per a l'intercanvi i l'encontre entre les diferents realitats.

L'altre gran objectiu que hem de perseguir en la nostra gestió municipal és la cohesió social i l'extensió del benestar social a un major nombre de ciutadans. En altres paraules, dotar de més i millors polítiques socials els ciutadans i ciutadanes dels nostres pobles i ciutats.

El nostre compromís també el volem portar a aprofundir en el nou paper de les ciutats en la societat del coneixement. Els nous reptes econòmics i socials, la necessitat d'obrir espais locals a la formació i la innovació de ciutadanes i ciutadans, l'enfortiment del espai públic, el nou lideratge del governs locals en el desenvolupament econòmic, social i territorial del nostre país.

Els ajuntaments, a més de servir els ciutadans, són responsables de manera immediata i directa del territori. Els ajuntaments s'han de proposar una gestió eficaç, equilibrada del territori, amb perspectiva integrada amb els territoris veïns, i avaluar la sostenibilitat ecològica i social de les seves actuacions.

D'aquesta manera doncs, la construcció de la quarta pota de l'estat del benestar es sustenta sobretot en les estructures municipals. És per això que cal portar a la pràctica real el principi de

la subsidiarietat amb els recursos adequats en aquelles polítiques de proximitat, compartint, si cal, la gestió amb la participació d'altres administracions o sectors.

Com a administració més propera a la ciutadania, els ajuntaments han de participar activament en les infraestructures necessàries per a garantir els serveis a la comunitat, ja siguin municipals o de caràcter supralocal. Aquests serveis constitueixen un element clau per al desenvolupament dels nostres municipis des de la perspectiva de la cohesió territorial, el benestar i la millora de la competitivitat de les economies locals. El seu desplegament s'ha de fer partint d'un model sostenible, amb criteris que comporten el compromís social, l'atenció de la demanda ciutadana, i la cura de l'impacte ambiental. En aquest sentit defensem una planificació racional i sostenible en matèria de mobilitat, subministrament de serveis d'aigua, energia i xarxes de telecomunicacions, i allò relacionat amb la gestió dels residus. Corregint els dèficits històrics de mana de serveis públics de qualitat, com a conseqüència de la deixadesa política de les gestions conservadores: eliminació de l'"infrahabitatge", escoles públiques de qualitat, centres sanitaris suficients, residències per a la gent gran i universalització dels serveis socials.

ELS VALORS ALS MUNICIPIS

En l'actualitat hem de continuar desenvolupant el model del futur dels nostres municipis a partir dels valors permanents del socialisme aplicats a la societat del present. El socialisme aposta per unes ciutats socialment cohesionades que reflecteixin els valors de la llibertat, la igualtat i la solidaritat. fraternitat i justícia social

És necessari recuperar el concepte de ciutadania lligat a un sentit comunitari del terme, i aprofundir en el sentiment comunitari per buscar els arrels socials de solidaritat en front la cultura de la individualització i sectorialització dels interessos particulars davant de les necessitats públiques.

El municipi que es desenvolupa en el valor de la llibertat és aquell que contempla en el seu disseny el ventall d'usos potencials per part dels seus habitants. Potencials tant en el seu ús educatiu (llars d'infants, centres d'educació primària i secundària, universitats, centres de formació d'adults i altres), cultural (creativitat, biblioteques, cinemes, associacionisme, teatre, etc.), esportiu (des de l'esport salut, l'esport escolar, el de competició fins a l'activitat física de lleure i l'educació física), ús mediambiental o de lleure a la natura, social (espais de trobada i relació) i lúdic (les platges, la muntanya, els bars, etc.) com també serveis de transports que garanteixin la mobilitat i la sostenibilitat de la mateixa, que vehiculin i tinguin una concepció sistèmica i integradora de les diverses modalitats (a peu, bicicleta, transport públic, en vehicle privat), el que dóna prioritat al dret del ciutadà/na que es desplaça a peu, de poder fer-ho sense la contínua amenaça de cap mena de trànsit rodat. Igualment, és aquell municipi que està pensat per anar amb plena seguretat a qualsevol hora del dia i de la nit pels seus carrers. Independentment de l'horari laboral o d'oci, les persones han de poder moure's amb tranquil·litat i cívicament pels barris. Per això, volem unes ciutats plenes de vida amb comerços, espais oberts i transport públic que garanteixin aquesta interconnexió i que actuïn al mateix temps amb el respecte cap a aquelles altres persones que fan un ús divers de l'espai. En fi, el nostre compromís és lluitar per construir entre tots i totes unes ciutats i uns pobles dinàmics econòmicament, cohesionats socialment i equilibrats territorialment.

Els i les socialistes volem una ciutat propera, que ofereixi serveis descentralitzats per tal de cobrir tot el territori, que garanteixi la igualtat d'oportunitats a tots els seus conciutadans i conciutadanes en l'accés i la qualitat dels serveis públics a tot els punts del territori i a tots els grups socials.

La vocació municipalista que caracteritza el PSC vol garantir la igualtat en l'accés i la qualitat dels serveis públics en tots els nostres pobles i ciutats, amb independència de les seves dimen-

sions i capacitats. Davant de situacions de segregació o desequilibri territorial són necessàries respostes coordinades per part de les administracions públiques que vagin adreçades a la seva normalització i a l'eliminació de qualsevol tipus de desigualtat en l'accés als serveis bàsics. En aquest sentit, la concentració en determinades zones de les nostres ciutats i pobles d'originades per l'increment de la població, exigeixen una atenció específica i urgent.

D'altra banda, garantir la cohesió social en els nostres municipis requereix redimensionar quantitativament els serveis públics d'acord amb les noves realitats i demandes socials. Les escoles, els serveis sanitaris, l'accés a l'habitatge o els serveis socials han estat els serveis públics que més s'han vist afectats per l'important augment de població que ha viscut el nostre país. S'imposa, per tant, augmentar la inversió en aquests serveis per garantir l'accés de la ciutadania amb condicions d'equitat. Aquest model de ciutat és el que s'ha anat construint durant els anys de gestió socialista i que en els darrers temps s'ha vist accelerat gràcies a l'impuls del Govern de la Generalitat mitjançant la Llei de Barris, possibilitant que els ciutadans amb menys ingressos, com els joves, els jubilats o els aturats, tinguin accés als serveis públics de pagament (poliesportius, museus, teatres, auditoris, etc), mitjançant preus reduïts o subvencions.

El nostre compromís amb la igualtat implica també donar resposta a les noves demandes que les famílies adrecen als poders públics i que tenen el seu origen en els canvis sociodemogràfics recentment viscuts. La incorporació de les dones als sectors productius, l'actual pluralitat de formes familiars o la major esperança de vida són, sense dubte, esdeveniments positius però que han tingut importants conseqüències per a les famílies, i molt particularment per a les dones.

Les polítiques de suport a les famílies que proposem els i les socialistes han de fer front a aquests canvis que afecten tant les estructures com les formes de convivència familiar. És responsabilitat de totes les administracions, però especialment dels governs locals com a nivell més proper, articular una resposta a les necessitats de les famílies que a la vegada permeti a les dones desenvolupar el seu projecte vital amb igualtat en relació als homes.

Els socialistes volem unes ciutats i unes viles més verdes, més estructurades i planificades, pensades per a les persones i a les famílies, on es puguin trobar espais adients per a les diferents edats i gustos, on l'espai públic sigui tan digne i estigui tan net que esdevingui la prolongació de casa nostra, lliures de barreres arquitectòniques, uns carrers cuidats i accessibles per a la diferent tipologia de persones que conformen els nuclis urbans: ningú no s'ha de sentir discriminat en el dia a dia i, encara més, el municipi el formen totes les persones i per això tothom s'ha de sentir amb orgull part integrant del seu municipi i coresponsable de tots els serveis i béns públics.

Els socialistes hem de vetllar des de l'acció pública local per garantir la seguretat, la convivència i el civisme en l'espai públic. La seguretat és un prerrequisit fonamental de la pròpia llibertat i del fet que tothom pugui exercitar la igualtat de drets. I això avui sovint exigeix l'exercici de l'autoritat democràtica que és conferida als governs locals per fer complir la legalitat vigent, i per garantir així la convivència i el civisme.

El treball al territori és fonamental per fer un model d'urbanisme al servei de les persones. L'aposta socialista continuarà sent la transformació urbana de les nostres ciutats, pobles i viles que aprofundeixi en el model de territori compacte, policèntric, multifuncional i sostenible. Un urbanisme que eviti tota mena de segregació, tant per activitat com per població. Un urbanisme que incorpori la perspectiva del gènere, les necessitats dels infants i de la gent gran. Un urbanisme preocupat per un espai públic de qualitat, de convivència i de proximitat. Necessitem que la planificació territorial estigui al servei de polítiques d'equipaments i comerç de proximitat, creant les condicions idònies per fer realitat la prosperitat econòmica, el coneixement, la innovació i l'emprenedoria.

En el nostre enfocament del que han de ser les polítiques territorials els barris ocupen un rol central. Creiem necessari continuar apostant per les polítiques integrals d'atenció als barris amb major problemàtiques i dèficits tal i com ha vingut impulsant el govern de la Generalitat en els darrers anys. Els barris constitueixen un espai privilegiat per a la realització de polítiques de millora de qualitat de vida i de proximitat. En aquest sentit, continuem reivindicant el caràcter integral de les intervencions de regeneració del teixit urbà amb mesures que garanteixin la cohesió social, un aspecte que en la política de barris té una expressió paradigmàtica. Només a partir d'aquest orgull de ciutat farem també possible que els ciutadans i ciutadanes respectin més allò que els envolta

El transport urbà és fonamental per a l'activitat econòmica. Però té conseqüències directes en la qualitat de l'aire, la cogestió, les emissions de CO₂. Cal continuar els plans de millora de la mobilitat, centres d'interconnexió, ampliació del transport públic, i establir una millora de l'accés de béns i serveis. Una ordenació del territori cohesionada.

Creiem en municipis solidaris, amb un fort sentit de la comunitat. Uns municipis que tenen una especial cura de les persones més vulnerables (a nivell social, econòmic, per raó d'edat...) i que responen davant de les situacions de vulnerabilitat i fragilitat social i en situació de risc, no només a través de polítiques socials decidides, sinó també a través d'una important xarxa social associativa de tipus comunitari. És important crear xarxes socials que fomentin la participació ciutadana i la integració. Crear capital social és essencial per al desenvolupament del municipi, especialment ara quan la mobilitat residencial és molt més alta.

La ciutat i el poble han de garantir el servei públic digne i de qualitat a tothom i, per això, cal establir criteris justos, transparents i objectius per accedir a aquells serveis públics que no tinguin caràcter universal. Tot i això, mantenim l'horitzó d'universalitzar tots els serveis públics. Si bé l'administració encarregada de redistribuir la renda no és la local, sí que és cert que a través de les polítiques públiques locals podem alleujar les situacions de desigualtat per raons de renda. Per això és important establir serveis públics de qualitat de caràcter universal i, en els casos on (de moment) no sigui possible la universalització dels serveis, establir criteris justos d'accés per tal que aquests serveis arribin al seu públic objectiu. És per això que cal evitar la confrontació entre els interessos de les persones tradicionalment beneficiàries, d'ajuts públics i els col·lectius inclosos en aquestes prestacions.

Solidaritat significa també establir una xarxa de serveis socials potents i de proximitat. En aquest àmbit la tasca desenvolupada pels governs locals ha estat ingent. En els vint-i-vuit anys de democràcia local, els municipis catalans han respost amb immediatesa, però en la mesura de les seves possibilitats, a les necessitats econòmiques i socials de les famílies en situació de fragilitat social, de persones mancades d'autonomia personal, dels infants i adolescents que vivien en entorns d'exclusió social. Ha estat l'àmbit local, amb la col·laboració inestimable d'entitats i associacions sense finalitat de lucre, on s'han anat consolidant uns serveis socials cada vegada més sòlids, més eficaços i més propers. Afortunadament, l'arribada del PSC al govern de la Generalitat de Catalunya ha permès l'aprovació de la Llei de Serveis Socials de Catalunya, text legal que ha permès l'evolució des d'una concepció bàsicament assistencialista dels serveis socials cap a una visió universalista i que els reconeix com a dret de ciutadania. Cal fer una especial referència al col·lectiu de la gent gran, un col·lectiu que es caracteritza per la seva enorme diversitat i dinamisme. Les polítiques públiques adreçades a les persones grans hauran de redefinir-se i dissenyar-se per tal de respondre eficaçment a un nou model d'envelliment actiu i participatiu. Un nou enfocament que posa l'accent en el fet que les persones grans són, abans de tot, ciutadans i ciutadanes de ple dret, actius/es, participatius/ves i participants de tots els aspectes de la vida social i comunitària i no només receptors/es de serveis. La gent gran ha de trobar espais de relació i aprenentatge que fomentin el suport i companyia dels uns als altres

evitant l'aïllament de persones en una etapa de la vida amb més dependència. Els infants, per la seva especial vulnerabilitat, també han de ser objecte prioritari de la nostra acció municipal. Els joves han de tenir espais propis per desenvolupar els seus propis projectes i establir nexes de sociabilitat. També s'ha de fer un major èmfasi en tots els serveis adreçats a les dones, un grup social històricament oblidat.

Per altra banda, volem uns municipis sostenibles que han de respondre solidàriament a la cultura del reciclatge i del consum responsable, que tinguin present l'escassetat de recursos energètics i de matèries i els efectes destructius que un abús d'aquests poden ocasionar al propi entorn, per això es fa necessària la pedagogia i coresponsabilitzar el ciutadà en el consum sostenible.

Els socialistes hem estat capdavanters en l'impuls d'un urbanisme racional que respongui a criteris socials, econòmics i mediambientals en el marc d'un model territorial sostenible i equilibrat. El que la ciutadania ens reclama és que el municipis disposin d'unes infraestructures d'accessibilitat i mobilitat suficients, d'uns nuclis urbans raonablement densos, ben equipats i socialment cohesionats, on sigui possible accedir a un d'habitatge públic, i gaudir d'uns espais públics de qualitat. Per assolir moltes d'aquestes demandes ens calen instruments de cooperació municipal i planificació territorial adequats, molt particularment mitjançant el desenvolupament de les futures vegueries i de les àrees metropolitanes previstes en el nou Estatut.

I dins d'aquest context del nostre decidit compromís per la qualitat de vida de tothom al nostre país reivindiquem des del socialisme una aposta pel municipalisme rural, peça clau de l'estratègia de cohesió del país. En aquest sentit, reivindiquem la necessitat d'assumir que els serveis han d'arribar arreu, garantint una millora en tota mena de serveis, de proximitat, de mobilitat, d'infraestructures, de xarxes de comunicació de les TIC, etc.. i del gran repte que significa guanyar progressivament major espai polític del PSC en el món rural i en pobles petits. Unes ciutats, en definitiva, més amables i habitables.

La sostenibilitat en la política territorial ha de posar l'accent en la reducció dels residus, en la creació de les infraestructures per al seu tractament i globalment en unes polítiques locals de gestió molt eficients. També és fonamental potenciar una mobilitat sostenible, basada en el transport públic i en la intermodalitat, i en l'aplicació de tecnologies cada cop menys contaminants. A més, també, han de tenir present l'impacte ambiental necessari per produir-los i per assimilar els residus generats per llur població (petjada ecològica)

LA PROXIMITAT

Els socialistes creiem que l'èxit del govern local ve determinat per la capacitat transformadora dels municipis a partir dels nostres valors i la capacitat d'atendre les demanes i les preocupacions de la ciutadania. Proximitat és transformar el nostre entorn més pròxim i arribar a fer nostres les dificultats de la gent. L'administració ha d'atendre les demandes dels ciutadans de manera ràpida i diligent i en forma clara com a base essencial de la proximitat del servei. Per això volem que se'ls doti de competències i recursos suficients perquè esdevinguin una eina fonamental d'informació i desenvolupament dels eixos socials de les polítiques del govern de progrés. Per nosaltres, proximitat és arribar a fer nostres les dificultats de la gent, facilitant espais de participació on es puguin recollir i atendre les propostes dels ciutadans, analitzar-les i retornant, de forma argumentada, les decisions preses.

Els nostres pobles i ciutats són l'espai on es manifesten els nostres reptes i oportunitats; on les persones desenvolupen les seves activitats, duen a terme els seus projectes i articulen els seus drets i deures. Els i les socialistes impulsem governs locals que promouen relacions de confiança, basades en el diàleg i el respecte a la diferència sempre en el marc dels valors democràtics, i en

la pluralitat de les nostres ciutats. Governos que permetin i promoguin l'aportació de visions i de suggeriments per afavorir la construcció d'un projecte de convivència. No ens podem permetre una ciutadania exclusivament consumidora de serveis públics. Apostem per una ciutadania activa, compromesa amb el seu entorn: el seu carrer, la seva plaça, el seu barri i amb els seus veïns i veïnes. Ciutadania crítica, exigent i formada amb un govern que escolta, respon, facilita, incorpora i també decideix i dóna comptes.

Volem esforçar-nos, doncs, en l'aplicació del principi de proximitat amb decisió política i major eficàcia i eficiència. Complementàriament a la sòlida realitat administrativa i política que caracteritza la nostra gestió des dels ajuntaments, la dimensió de proximitat, diàleg fructífer i escolta activa ens permetrà una escala de treball i planificació propera a la ciutadania, als seus anhels, expectatives i aspiracions. Per garantir aquesta proximitat cal assegurar la participació ciutadana en la gestió pública. En aquesta tasca ens cal també resoldre els reptes col·lectius des de la participació. Per aprofundir en la proximitat als Ajuntaments, s'ha d'assolir l'elecció directa dels consellers de Districte.

Proximitat és descentralitzar, és fer copartíceps als ciutadans de les decisions preses, és avaluar i fer un retorn de les decisions

Proximitat és també analitzar el retorn de la decisió presa. Una resposta amb una lògica raonada és sempre entesa encara que pugui no ser compartida. Aquest gest porta de forma intrínseca a constatar el respecte des del govern cap a les persones que creuen en el procés democràtic. Tota persona que participa en l'administració d'una forma o altra, i per tant que confia en ella i en els seus representants, hauria de rebre resposta a les seves legítimes expectatives. La proximitat exigeix l'establiment de procediments per a l'avaluació de polítiques i el rendiment de comptes. La proximitat fomenta la retroalimentació.

La proximitat consisteix en treball colze a colze amb les entitats però, a més, intentar assolir el repte de fer copartíceps cada vegada un major nombre de ciutadans i ciutadanes particulars.

El govern local és sens dubte el mirall de la satisfacció ciutadana. És precisament per això que les polítiques que es desenvolupen en l'àmbit local contribueixen a la generació d'importants debats ideològics a l'hora que fa que els aspectes més quotidians estiguin resolts de la forma més eficaç de manera més personalitzada i amb la màxima sensibilitat, qualitat i rapidesa possible. Els carrers, la neteja, la mobilitat a la ciutat, els espais verds, els jocs infantils, les escombraries, el transport públic són alguns àmbits que ens acompanyen com a ciutadans les 24 hores del dia.

Tenint en compte que el municipi és l'element més pròxim al ciutadà, cal tenir cura que les prestacions de serveis, així com les partides econòmiques adequades per finançar-los, es traspassin des de les administracions que estan per sobre dels ajuntaments (Diputacions, Consells Comarcals, Generalitat i, fins i tot Govern Central).

El paper dels representants locals és fonamental per garantir l'objectiu polític de la proximitat. Cal reforçar, per tant, la seva presència "a peu de carrer" amb la recerca de nous mecanismes per establir i mantenir el diàleg amb la ciutadania, que permeti connectar millor amb les seves necessitats i expectatives. També cal aprofundir en les fórmules de participació ciutadana en les polítiques municipals com a eina de coneixement mutu, consens i coresponsabilitat.

La modernització de l'administració local, per ser efectiva, ha d'anar acompanyada d'una veritable coordinació i col·laboració amb les altres administracions. Moltes demandes de serveis públics que fa la ciutadania, que identifica com un únic servei, han de ser ateses des de les diverses administracions públiques. La solució ha de passar per una administració en xarxa com

a model d'eficàcia i eficiència. Els i les socialistes hem impulsat des del retorn de la democràcia la modernització de l'administració local. Tenim un compromís per incorporar la ciutadania en el disseny de les polítiques, en l'execució i en l'avaluació. Més transparència, més participació i més comunicació són objectius que troben ara un aliat imprescindible a les tecnologies de la informació i la comunicació. Els canvis socials, econòmics, tecnològics així com el procés de globalització i de migracions demogràfiques fa que l'administració pública s'hagi d'adaptar a aquestes noves realitats per poder fer front al seu objectiu fonamental: El servei als ciutadans i ciutadanes. Els socialistes catalans, en el marc de les competències del nostre autogovern, desenvoluparem polítiques adreçades a la modernització de la funció pública, en consonància amb les reformes que s'estan endegant en els països capdavaners de la Unió i en coherència amb la descentralització administrativa i política de l'Estat.

La proximitat implica descentralització i, per tant, implica que l'administració local, en funció de la població del municipi, s'organitzi en òrgans de govern més propers als seus barris amb prou capacitat i recursos

MÉS COMPETÈNCIES I MÉS FINANÇAMENT

Així mateix, els treballadors i treballadores municipals són una peça fonamental en el projecte de proximitat i per aquest motiu és necessari introduir en l'organització municipal elements que generin motivació i il·lusió en les seves plantilles, i garanteixin l'adequació permanent dels perfils professionals a les competències necessàries per donar una resposta eficaç i eficient a la ciutadania.

Al llarg d'aquests anys els socialistes hem fet una forta aposta per l'àmbit municipal demanant més competències. És més, considerem que encara aquestes han de créixer, perquè els Ajuntaments són l'administració més propera al ciutadà, la que pot abordar amb major coneixement de causa i amb major rigorositat una part significativa dels problemes que afecten en el dia a dia la majoria dels ciutadans (especialment en els àmbits de l'educació, dels serveis socials, del transport i la mobilitat, del treball, de l'habitatge, de la seguretat i de la cultura). Amb el nou Estatut, els ajuntaments de Catalunya disposen d'un extens nucli de competències, que s'han d'exercir en base a tres principis fonamentals: subsidiarietat, diferenciació i suficiència financera. El nou Estatut reconeix i protegeix l'autonomia dels municipis, la seva capacitat d'autoorganització, d'associació i de potestat normativa, tal com es recull a la Carta Europea d'Autonomia Local. Garanteix també que les noves competències i serveis que assumeixin els municipis aniran acompanyats dels recursos necessaris. En aquesta nova etapa és indispensable una millora del finançament local que suposi per als governs locals una autonomia local plena. Defensem un model de finançament local basat en la participació en els ingressos de l'Estat, en els ingressos de la Generalitat, i en els tributs propis.

Les competències impròpies, aquelles que els ajuntaments no estaven obligats a desplegar, però que per responsabilitat envers els nostres ciutadans i ciutadanes ens hem vist obligats a portar a terme, són la part principal del problema de la manca de finançament local. Escoles bressol, habitatge públic, ajudes socials... mesures per minimitzar els efectes de la immigració. Beques de menjador i llibres gratuïts a l'educació obligatòria; que han anat endeutant els nostres ajuntaments dia rere dia. S'ha de compensar els Ajuntaments, buscant els instruments necessaris per assolir les despeses de subsidiarietat que realitzen. Respecte a la participació en els ingressos de l'Estat és necessari augmentar els percentatges de cessió i generalitzar aquest sistema progressivament al màxim de municipis, creant un fons d'anivellament per als municipis més petits. Pel que fa a la participació en els ingressos de la Generalitat, el desenvolupament del nou Estatut de Catalunya i en particular del nou sistema de finançament que preveu ha de permetre millorar el finançament incondicionat dels ens locals a partir d'una participació en els ingressos tributaris.

És necessari, -una vegada es resolguin els dèficits històrics de finançament local- plantejar un traspàs de determinades competències i serveis cap a l'esfera local. Aquests procés aproparà els serveis al territori, implicarà als usuaris en la seva prestació i millorarà la seva qualitat. En la majoria dels serveis a què ens referim (educació, ocupació, habitatge, immigració, etc.) els govern locals no tenen, actualment, competències. L'Estatut, possibilita un marc perquè els govern locals puguin estar en condicions en el futur de prestar aquests serveis. Per tant, creiem necessari endegar aquest procés de resituació a nivell local de serveis, tal com passa en altres països europeus, amb l'objectiu de fer possible la redistribució de la despesa pública cap als governs locals.

Cap traspàs de competències ha de ser aprovat sense memòria econòmica i el corresponent finançament, en un punt inicial que ha de resoldre el problema endèmic de la hisenda dels nostres municipis.

Cal treballar per un finançament que presti especial atenció al gran esforç que realitzen moltes administracions locals contribuint solidàriament amb les reserves de sòl necessàries per a la consolidació i la construcció d'infraestructures supramunicipals dintre del seu territori.

Però encara queda molt per resoldre, i és en aquest punt on hem de continuar treballant per assolir d'una vegada per totes que les administracions més properes a la ciutadania tinguin els recursos necessaris per garantir el benestar de tots i cadascun dels ciutadans i les ciutadanes.

Alhora, cal fomentar el treball transversal dins dels ajuntaments, així com l'esforç conjunt entre els municipis veïns per tal de garantir serveis i equipaments mancomunats i compartits, amb suport i gestió supramunicipal quan s'escaigui.

És per això que cal dotar de competències i recursos els municipis, alhora que estudiar i compartir la responsabilitat competencial, enfortint la col·laboració amb la Generalitat.

Això passa per l'aplicació del principi de subsidiarietat, que les actuacions i les decisions de les actuacions es facin sempre des de l'Administració més propera possible als ciutadans.

En relació amb els municipis turístics hem de reconèixer i abordar una necessitat sentida d'aquests ajuntaments petits i mitjans costaners i de l'interior del país que necessiten que la seva realitat financera sigui revisada en funció d'una situació de prestació de serveis moltes vegades superior als recursos que poden recaptar, o als mitjans específics que reben per la naturalesa de la seva activitat principal. El fet d'haver de prestar serveis durant períodes limitats de temps per població no resident permanent ha de ser estudiada i contemplada per tal de reflexionar sobre possibles sortides a aquesta realitat. Els equipaments han d'estar proporcionats a les necessitats i la població. L'autonomia municipal ha de ser compatible amb la cooperació dels municipis per compartir equipaments.

En aquest sentit hem de reconèixer el suport que ha vingut donant la Generalitat de Catalunya, als municipis, d'ençà de l'arribada dels governs d'esquerra i de progrés el 2003, donant un salt qualitatiu en l'atenció respecte de la situació de precarietat i tensió dels darrers anys de govern de la dreta.

Tanmateix, cal fer una nova reflexió sobre el finançament dels ajuntaments, els quals tenen una participació minsa en el conjunt dels pressupostos públics. També cal resoldre les necessitats específiques dels ajuntaments més petits, els quals gestionen parts importants del territori que són les que compensen i fan sostenible el creixement urbà.

El municipalisme català està en condicions d'abordar un diàleg a fons que condueixi efectivament cap a un procés de transferències de competències cap als governs locals. Aquest procés haurà de tenir molt en compte la diversitat dels nostres municipis, especialment pel que fa a la seva dimensió. Per això caldrà una negociació amb el Govern Central i el de la Generalitat per l'assoliment d'un nou model de finançament local que doti definitivament els governs locals de recursos suficients i estables per dur a terme les competències a assumir. Aquest nou model haurà de tenir en compte les bases fiscals locals de l'activitat econòmica i les rendes familiars com també incorporar noves fonts d'ingressos com ara les que es deriven dels sectors de les noves tecnologies i les telecomunicacions.

El primer pas consistirà en la dotació dels recursos necessaris per fer front a les despeses denominades impròpies o no obligatòries de manera que resolgui definitivament el seu finançament i, d'aquelles que per mandat de llei o per normes d'alt rang, han anat diferint sistemàticament costos d'altres administracions a la hisenda municipal. Però hem de continuar avançant. Des de fa trenta anys hem assistit a una transformació econòmica i social de Catalunya a través dels seus municipis. Som conscients que el progrés de Catalunya es realitza a través de la modernització i la millora dels seus pobles i les seves ciutats. És per això que considerem del tot necessari definir nous models de finançament del món local mitjançant nous acords. Es fa necessari apostar per un supramunicipalisme que sigui capaç de gestionar temporalment i territorialment problemes que afecten més d'un municipi a la vegada. Només des de la força del municipalisme, des de aquesta estructura sòlida dels municipis, des de l'autoritat reconeguda dels alcaldes i alcaldesses, serà possible organitzar-se de manera conjunta per resoldre-les.

La globalització ha fet que els municipis hagin de solucionar a escala local problemes d'escala global. I no es tracta només de tenir recursos econòmics per afrontar aquests nous problemes o reptes, sinó d'oferir una visió conjunta, un treball en equip, en xarxa que permeti trobar solucions solidàries per a diversos municipis davant d'un problema comú global. El territori és la clau mitjançant la qual aproximar-nos als problemes actuals de la ciutadania i la manera d'aproximar-nos és a través de la coordinació, la coresponsabilitat i la solidaritat territorial.

Des dels ajuntaments també es construeix Catalunya. El nostre catalanisme és també aquell que es fa des del treball quotidià, des del treball de la proximitat: en els barris i pobles, cohesionat treballant per oferir referents comuns i treballant també per enfortir els llaços de la convivència i els sentiments de pertinença a una comunitat.

EL FEDERALISME COM A FILOSOFIA I PRINCIPI D'ARTICULACIÓ TERRITORIAL

La nostra concepció del federalisme com a principi d'organització social. Des d'una perspectiva socialista, el federalisme és quelcom més que una forma d'organització política i administrativa de l'Estat, és un principi en el qual aspirem que es basin les relacions entre les persones, així com la mateixa organització social. Entre les nostres arrels ideològiques es troba també una forta influència del pensament llibertari i del primer socialisme, i és per això que concebem com a millor una societat en la qual els vincles entre les persones són de tipus federatiu, basats en la cooperació, el respecte a la llibertat de cadascú i la delegació de responsabilitat, i no pas en la competència descarnada entre individus, la submissió i la jerarquia. Aquest federalisme cooperatiu impregna tot el nostre pensament, i connecta amb un altre component important de la nostra ideologia: l'aposta per una societat autogestionària. Essent, doncs, profundes les nostres conviccions federalistes en el terreny de l'organització i les relacions socials, n'ha de derivar una aposta clara pel federalisme com a expressió política i administrativa, ja que permet el millor encaix possible entre la unió i la llibertat.

La globalització permet pensar el món a escales molt diverses. El projecte federal del PSC es construeix des de Catalunya. Així, entenem el catalanisme no com una mirada rígida, sinó una mirada oberta que defensa un Estat federal plurinacional. Un catalanisme que defensa la Catalunya plural en el marc d'una Espanya i una Europa federals

El projecte federal del PSC és hereu del republicanisme federal, espanyol i català de la segona meitat del s XIX, que unint preocupació social i federalisme polític és defensat per una llarga llista de polítics i pensadors, que poden considerar-se el fil conductor del socialisme català a través de la història. A Catalunya, l'opció política majoritària durant el sexenni democràtic era el republicanisme associat a una intensa preocupació social, federal, entestat en demostrar que la solució al problema social i nacional d'Espanya no passava per la construcció d'un Estat políticament centralitzat i culturalment uniformitzador.

En les bases federals de 1868, Valentí Almirall proposava un Estat federal, on el criteri d'autoritat fos substituït pel de llibertat, amb una preocupació intensa pel progrés, els drets i les llibertats de culte, d'imprensa, d'expressió i d'associació, principis que no trigarien massa temps a consolidar-se. Des de mitjans del segle XIX, Francesc Pi i Margall havia defensat aquests mateixos principis, juntament amb el d'una democràcia amb sufragi universal, i la justícia social, projecte que va intentar aplicar com a president de la República el 1873, tot i les limitacions per la brevedat imposada per una situació d'intensa inestabilitat.

Anys més tard, i ja durant el segle XX, amb Rafael Campalans, arribat al socialisme des del republicanisme federal a causa d'una intensa preocupació social, el socialisme català troba les seves arrels en la tradició del catalanisme federalista, i de les lluites polítiques en què els drets, l'educació, el progrés i la cultura es converteixen en motors de canvi, fonamentats en una intensa preocupació per la igualtat d'oportunitats i el ple exercici de les llibertats democràtiques.

Els socialistes durant la Segona República vam defensar l'autogovern de Catalunya a través de la Generalitat i l'Estatut d'Autonomia per respondre a les aspiracions del poble de Catalunya i al nostre model d'Estat Federal. Aquell model va ser un clar referent per al futur. Amb el retorn de la llibertat vam guanyar també l'Estatut d'Autonomia l'any 1979. Catalunya tornava a tenir l'autogovern que permetia desenvolupar una política catalana pròpia i servir millor les necessitats de la societat catalana. La llarga etapa de govern conservador va suposar avenços socials i nacionals importants però no els suficients que requeria la construcció d'una societat d'avançada.

La transició democràtica dels anys 70 va obrir les portes a comprendre Espanya com una realitat plural, que fou confirmada i consolidada quan el govern socialista de Felipe González va arribar al govern l'any 1982. En l'actualitat, és clara voluntat del PSC aconseguir les condicions necessàries perquè un sistema federal integrari de manera harmònica una realitat plurinacional persistent des de l'època moderna. Volem un sistema polític federal que prengui com seva, a tots els nivells, la tasca de defensar la riquesa de la pluriculturalitat d'Espanya, amb totes les llengües i tradicions.

El desplegament del nou Estatut comportarà una reflexió, que serà extensiva a l'Estat, sobre els efectes que el nou pacte ha de tenir en el reconeixement per part del conjunt d'Espanya de la realitat nacional de Catalunya, així com sobre la necessària evolució de l'Estat en una direcció federal. Només des d'aquesta visió federal, el PSC pot participar del futur d'Espanya per continuar avançant en la plurinacionalitat de l'Estat, sense confrontació i des de l'enteniment i el respecte.

El catalanisme federalista com a filosofia i principi de vertebració territorial no només s'aplica a la relació entre Catalunya i Espanya sinó, molt especialment, a l'articulació dels propis territoris existents en el si de Catalunya per tal de ser exemple i model d'aplicació d'allò que defensem.

El catalanisme social haurà de seguir impulsant una tasca pedagògica i de convenciment, per de construir i consolidar una àmplia voluntat entre els catalans i les catalanes per disposar d' un model estable de convivència basat en el respecte de la pluralitat nacional, cultural i lingüística d'Espanya. Per això el PSC defensa que Espanya és un Estat plurinacional. Aquest model de convivència estable és el nucli central de la nostra proposta federalista per a Espanya.

El nostre federalisme, però, va molt més enllà de la relació Catalunya- Espanya, perquè té al darrera una manera d'entendre el món. Es tracta d'una filosofia de convivència en la diferència. De convivència en llibertat. I per això també és un model de convivència per a Europa i per al món.

El federalisme ens dona el camí per articular nacions, nacionalitats i territoris en un projecte global. El federalisme és un compromís actiu per a la convivència i la tolerància en la diversitat, rebutjant la divisió, l'enfrontament i el fonamentalisme.

EL CATALANISME FEDERALISTA DEL PSC

El catalanisme del PSC és federalista en tant que pretén orientar noves formes d'organització que van des del municipi fins a la voluntat de construir una Europa capaç de jugar un paper decisiu en el món.

El projecte del catalanisme, allunyat d'imposicions i d'exclusions, es basa en la voluntat de pacte. El pacte federal amb la resta d'Espanya, però també amb la resta Europa i el món, des de la nostra singularitat nacional. El nostre és, doncs, un catalanisme federalista, perquè és voluntat de pacte i sentiment cívic d'identitat compartida, però també projecte polític per assolir majors quotes de llibertat, de progrés i de justícia social.

EL CATALISME FEDERALISTA REINVICA L'AUGOVERN

El catalanisme sorgeix de la voluntat d'autogovern del poble català i de la defensa de la seva identitat lingüística i cultural i en fa bandera. Aquest projecte polític catalanista que defensem es basa en una ciutadania compromesa en l'àmbit públic compartit que configura democràticament la comunitat nacional.

L'any 2006 un govern socialista a Espanya i un govern de la Generalitat presidit per Pasqual Maragall, amb el suport del socialisme català, d'una amplíssima majoria del Parlament de Catalunya i el recolzament del poble de Catalunya en referèndum ha permès aprovar un nou Estatut, que no només ha estat el més ambiciós per a Catalunya quant a l'autogovern que conté, sinó que alhora procura un encaix constitucional amb el conjunt d'Espanya. Un Estatut que estem convençuts que ha d'obrir les portes a un federalisme institucional, cultural, judicial i econòmic i fiscal com a mode d'articular l'Estat plurinacional espanyol.

Els i les socialistes catalans som conscients que el nostre treball i les nostres propostes són les millors aportacions per a defensar l'autogovern de Catalunya i també que el nostre compromís amb el projecte socialista espanyol és el millor camí per impulsar l'evolució de l'Estat de les autonomies en un sentit federal. En aquest context, la Comissió executiva del partit establirà en cada moment l'articulació parlamentària més adequada i eficaç perquè s'expressi amb claredat el perfil propi del socialisme català.

Cal defensar, reivindicar i identificar com a pròpia i singular la llengua i la cultura que ens ha llegat la història. El decurs de les interaccions socials i culturals en el present i en el futur configuraran la Catalunya de demà. Des del PSC apostem amb decisió per un discurs obert i integrador. Des de la defensa de la catalanitat, volem una Catalunya oberta al món, que sap defensar allò

propí, així com aprendre de tot allò que hi ha més enllà, a Espanya, a Europa, i al món.

El catalanisme federalista és també un projecte per a Catalunya. També les institucions de Catalunya s'han de guiar per una concepció federal, que impliqui una estructura més descentralitzada. El desplegament de les vegueries que proposa el nou Estatut de Catalunya i una concepció més descentralitzada del Govern i els seus departaments són els instruments necessaris per a la potenciació dels ens intermedis entre els municipis i el Govern de la Generalitat. En aquest sentit els socialistes impulsarem des del govern de la Generalitat la creació de les set vegueries que han de constituir la divisió territorial de Catalunya. Atesos els antecedents històrics, les necessitats específiques i les dinàmiques territorials, iniciarem el procés per la creació de la de les Terres de l'Ebre.

Catalunya és un país plural, divers, ric en matisos i complexitats i per això la concepció federal del govern, no només ha de projectar-se sobre l'organització de l'Estat, sinó també sobre la pròpia concepció del Govern de Catalunya i les seves institucions.

CATALANISME FEDERALISTA ÉS JUSTÍCIA SOCIAL

Ho deia Rafael Campalans en el segle passat: "Catalunya no és solament -com voldrien alguns- la geografia i la història passada. És sobretot aquest deure regenerador que s'encomana a tots els homes i dones que hi viuen, és a dir, aquesta voluntat d'història futura. No és la història que ens han contat, sinó la història que nosaltres volem escriure. No és el culte als morts, sinó el culte als fills que encara han de venir".

La justícia social és la situació ideal d'equilibri i harmonia social que aspirem a assolir a través de la fi de tota discriminació entre els individus i la consecució de la igualtat social. Per aconseguir-la, els socialistes ens proposem no només garantir la igualtat d'oportunitats, sinó desenvolupar una acció política de recerca activa de la igualtat, orientada a minorar de forma progressiva i contínua les desigualtats existents i a corregir permanentment les noves desigualtats. El nostre objectiu, per tant, és avançar en la igualació de resultats a través de la transformació de les estructures socioeconòmiques i de la redistribució de recursos.

El socialisme és treballar per a les persones i per construir una societat on els ciutadans i ciutadanes tinguin realment igualtat d'oportunitats i per això com cap altra ideologia és tant sensible a afrontar els reptes i assumir les potencialitats que se'n deriven dels recents canvis soci i processos històrics. Per a Catalunya, terra de diversitat, els socialistes defensem el compromís amb la llibertat. La diversitat i la pluralitat de la nostra societat és una riquesa a preservar des dels poders públics. Les institucions i els representants polítics han de treballar per l'assoliment de la unitat civil basada en un projecte comú. El nostre té, entre els seus valors fonamentals, la llibertat i la justícia social.

Entenem la catalanitat com el resultat de compartir una llengua i un patrimoni cultural, unes institucions, amb la voluntat de compartir un futur plegats i oberts a tots els membres que integren la comunitat. Ens proposem, en l'exercici d'aquesta catalanitat, a banda dels valors de respecte al diàleg, la democràcia i la pau com a fil conductor, un objectiu primordial: la recerca permanent de la justícia social perquè la consecució d'una societat més justa és la millor garantia de convivència i integració, és assegurar la cohesió de la comunitat nacional. En aquest sentit, ara en la Catalunya d'inicis del segle XXI, davant del repte de la immigració, en aquest component de saber atorgar oportunitats i una vida digna als nouvinguts, resideix un element clau de la convivència i de la capacitat de desenvolupar un projecte compartit i coherent amb els nostres valors. Un dels grans mèrits de Catalunya i la seva gent ha estat sempre la seva gran capacitat integradora.

Un projecte federal per a Espanya

El federalisme, tal com hem exposat, és el sistema que ens sembla més adequat per tal de desenvolupar principis de gran importància per al projecte del PSC: justícia social, llibertat, diversitat, convivència, proximitat i globalitat.

Apart de les reformes estatutàries també caldran algunes reformes de conjunt. El diàleg, la cooperació i la lleialtat institucionals són els factors clau per impulsar l'evolució federal de l'Estat. Un model basat en aquesta lleialtat i cooperació permet no només garantir els principis d'igualtat, solidaritat i cohesió territorial, sinó també garantir els principis de diversitat i autonomia competencial.

El federalisme implica el reconeixement de la identitat de l'altre i la cultura del pacte entre iguals i alhora entre diferents. No es tracta de descentralitzar el poder de l'Estat, sinó de canviar-ne la concepció.

El PSC entén que la projecció d'un sistema federal s'haurà de donar en els següents àmbits:

a) Institucional

La conferència de presidents, la regulació de les conferències sectorials, el foment de la cooperació horitzontal entre Comunitats Autònomes i la seva participació en institucions de la Unió Europea, especialment a través de la presència dels governs autonòmics en la representació de l'Estat en òrgans europeus quan aquests abordin temes de competència autonòmica, són un bon exemple de les passes que s'han de seguir en aquest àmbit.

L'establiment de relacions de col·laboració bilateral amb el Govern d'Espanya; reforçant la Comissió Bilateral Generalitat Estat; mantenint la solidaritat en el marc de la Comissió Mixta d'Afers Econòmics Estat - Generalitat.

Cal reforçar el Consell de Regions como a segona cambra de representació dels parlaments regionals. Cal potenciar i afegir els mecanismes de col·laboració i cooperació necessaris per a una organització harmònica i no conflictiva de la pluralitat institucional espanyola.

Perquè l'Estat de les autonomies evolucioni en un sentit més explícitament federal cal que el Senat sigui una cambra d'autèntica representació territorial on poder utilitzar les quatre llengües espanyoles; que les Comunitats Autònomes tinguin mecanismes establerts que facin possible una participació activa dels territoris en la definició de polítiques d'abast general i participin en l'elecció dels membres del Tribunal Constitucional, del Consell General del Poder Judicial, de les Comissions Nacionals del Mercat de Valors i del Mercat de les Telecomunicacions, entre d'altres, tal com preveu el Nou Estatut d'Autonomia de Catalunya. Les següents passes, però, requereixen una reforma constitucional que incorpori a la Carta Magna els últims avenços de l'Estat de les autonomies en un sentit federal, i els aprofundeixi, en especial a través de la reforma del Senat i d'una estructura institucional plural, i que inclogui els principis de lleialtat federal i de col·laboració entre instàncies de poder.

b) Cultural

La cultura és sens dubte un tret definidor del nostre caràcter nacional, un element essencial de benestar i de cohesió social. Apostem pel federalisme cultural per a impulsar la pluralitat cultural i lingüística de l'Estat, entenent aquesta com una oportunitat per a la promoció d'una imatge d'Espanya, a l'interior i a l'exterior, diversa, rica i integradora.

Per això, reclamem que l'Estat ha de prendre, tant a Espanya com als escenaris internacionals, una actitud més activa en la promoció i defensa de les llengües oficials diferents del castellà, a través dels seus instruments i, especialment, dels mitjans de comunicació públics.

Només des del reconeixement de la realitat plurinacional, pluricultural i plurilingüística d'Estat arribarem a un federalisme que s'ajusti a l'Espanya real.

c) Judicial

Sens dubte el Poder Judicial és dels tres poders de l'Estat el que més lentament s'ha adequat a la realitat de l'Estat de les Autonomies, mantenint un grau de centralisme i concentració que perjudica en darrer extrem la cobertura de les necessitats i expectatives dels usuaris.

Hi ha tres elements bàsics de la nostra proposta que val la pena tornar a puntualitzar, recollits al nou Estatut i pendents de desenvolupar, i que serien passes importants cap a un Estat veritablement descentralitzat en tots els seus poders:

- la conversió del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en última instància judicial, sens perjudici de la funció d'unificació de doctrina del Tribunal Suprem;
- la creació del Consell de Justícia de Catalunya, com a òrgan de govern desconcentrat;
- l'assumpció per part de la Generalitat d'un major nivell competencial en els mitjans personals i materials per a l'Administració de Justícia. L'augment competencial en els mitjans personals i materials per a l'administració de Justícia haurà de servir per a consolidar llocs de treball dels interins, el que facilitarà l'estabilitat del funcionariat i facilitarà un millor servei dels ciutadans i les ciutadanes

d) Econòmic o fiscal

L'actual sistema de finançament no és, avui, l'eina justa i adequada per fer front als reptes que Catalunya té al davant i, per tant, cal canviar-lo, tal com estableix l'Estatut de 2006. Per als socialistes catalans és una prioritat acordar un nou model que permeti adaptar l'evolució dels recursos de la Generalitat i les altres CCAA a l'evolució de les necessitats de despesa, i que visualitzi els mecanismes de solidaritat i compensació interterritorial que funcionen a Espanya.

El nostre objectiu és establir un sistema més just en què cap comunitat autònoma surti penalitzada pel fet de realitzar un major esforç fiscal.

En aquest sentit, ens proposem afrontar de forma immediata els següents reptes:

- El compliment de les previsions estatutàries amb l'establiment d'un nou sistema de finançament en la que Catalunya no en surti penalitzada.
- La configuració del nou sistema de finançament a partir de l'aprofundiment dels principis de coresponsabilitat fiscal, d'autonomia financera i de lleialtat i solidaritat entre totes les administracions. Un nou sistema que haurà de respectar escrupolosament les previsions establertes en el nostre Estatut d'Autonomia.
- L'aplicació dels nous percentatges de participació en el rendiment dels impostos; l'ampliació de la capacitat normativa en els tributs cedits i la modificació a fons dels mecanismes d'anivellament.
- La creació de la finestra única i del consorci tributari entre l'Agència Tributària de Catalunya i l'Agència Estatal de l'Administració Tributària.

La solidaritat de les comunitats més dinàmiques i emprenedores amb la resta de Comunitats Autònomes ha de ser equilibradora i no desestabilitzadora i ha de permetre el increment i desplegament progressiu de les seves pròpies possibilitats.

Per una cultura federalista Catalunya endins. El nostre projecte federalista també planteja reptes Catalunya endins. La justícia social que defensem té implicacions en la relació interterritorial. Per això, som partidaris de polítiques destinades a corregir desequilibris, establint relacions d'interdependència, no de dependència, per assegurar l'accés als recursos necessaris perquè els diferents territoris puguin desenvolupar-se dins del projecte comú que és el catalanisme. Per garantir la igualtat d'oportunitats creiem necessària una distribució equitativa de les inversions en infraestructures: la generació i distribució d'energia, la gestió i el consum de l'aigua, les comunicacions viàries i ferroviàries, la banda ampla, la telefonia mòbil, etc, són claus per al desenvolupament dels territoris. La seva distribució solidària i la compensació als territoris que més aporten és cabdal per a l'equilibri territorial, la cohesió social i la consciència de pertànyer a un país on la contribució de cada territori sigui reconeguda.

La nostra cultura federalista també suposa donar un nou impuls als governs locals. És clau donar els ajuntaments dels recursos necessaris i justos, en funció de les diferents realitats socials, per fer front als reptes competitius que planteja la globalització i, sobretot, per donar resposta directa a les necessitats dels ciutadans.

Per assolir els objectius enunciats plantejarem noves fórmules de gestió pública que apostin per la participació dels territoris en la presa de decisions que afecten el conjunt de Catalunya.

Creiem necessària la distribució equilibrada d'òrgans i seus de govern, ens públics i empreses públiques a tots els territoris. Els i les socialistes creiem que, com societat avançada que som, hem de buscar l'equilibri territorial afegint altres criteris que els basats exclusivament en la renda. El benestar de les persones té un component econòmic -de renda i d'ocupació-, però l'edat, l'estat civil (o les relacions socials), la salut, l'estabilitat política i el desenvolupament també juguen un paper fonamental. Per tant, a banda dels econòmics, s'han de considerar altres criteris per assolir la societat del benestar en la qual creiem com per exemple l'habitatge, la qualitat ambiental, l'accés a béns culturals, als serveis socials, de salut, d'educació, les infraestructures (entre elles les noves tecnologies), l'esforç fiscal, l'atur, etc. Hem de treballar per assegurar una renda mínima, promovent el treball de qualitat i fomentant el desenvolupament i la creació d'empreses.

També hem d'afavorir la convivència que permeti l'aparició de relacions socials positives entre els ciutadans. Tot plegat per garantir la igualtat d'oportunitats de totes i tots els ciutadans de Catalunya i aconseguir el seu benestar, independentment d'on visquin.

EUROPA, UN MARC DE PROGRÉS I CONVIVÈNCIA

Els socialistes europeus hem de prendre posicions i impulsar actuacions comunes davant dels problemes i dels conflictes que hi ha al món. Defensem que la Unió Europea ha de tenir un clar protagonisme a favor de la pau, de la democràcia i del respecte als drets humans. La UE ha de fer servir la seva força per donar ajudes o sancions als governs que no respecten els principis fonamentals que defensem a la UE.

El PSC és i ha estat sempre un partit compromès amb la construcció política, social i econòmica d'Europa. Els socialistes catalans, de la mà dels nostres companys de la resta d'Espanya i dels companys europeus hem contribuït durant molts anys al progrés d'Europa i de l'uropeisme dins i fora del nostre país. Europa és rica de la seva experiència, cinquanta anys de construcció li donen força per a aconseguir el seu somni viu i present: l'Europa dels pobles units i solidaris. Els europeus socialistes aspirem a més Europa. Europa s'ha construït políticament i democràticament amb la nostra participació. Ara el PSC, membre integrat del PSE, lluita per establir una

societat més justa i solidària, conjuguen hàbilment un socialisme científic i utòpic creant més oportunitats i polítiques reals per a enfortir un continent generós.

De front a les dificultats de la construcció europea, les divergències i de cara a les futures ampliacions ens impliquem en la mobilització, en especial sobre els ritmes de la integració com la seva orientació política natural i identitat. El PSC deu ara edificar amb els seus valors de respecte un model federal, un projecte per als seus ciutadans. Els socialistes catalans volen organitzar i fer amb ritmes acceptables per a tothom l'ampliació de la unió. El Tractat de Lisboa contempla i respecta les nacionalitats de tots. El PSC remarca i recolza la força d'Europa en la seva diversitat. El respecte mutu dels pobles fomenta la seva voluntat de compenetració. El PSC contribueix a fer viure el concepte d'unió dels pobles i de les persones.

La Unió Europea inicia una nova etapa, i els socialistes catalans ens proposem, novament, treballar-hi des de la primera línia, tant a nivell institucional com en el marc del Partit dels Socialistes Europeus (PSE).

Els socialistes catalans considerem que, més enllà de l'ambició que ha conduït la construcció europea al llarg de cinquanta anys d'història cap a la consolidació d'una Europa política i més democràtica, més gran, més social, més competitiva i més cohesionada, ara l'exigència d'un món global ens empeny cap a un aprofundiment de la nostra Unió.

En aquest sentit el PSC vol reforçar les competències de les institucions europees amb un accent i incís sobre les competències del parlament europeu representant dels ciutadans europeus

El Tractat de Lisboa pot contribuir a posar en marxa els mecanismes institucionals i polítics necessaris per avançar en la consecució d'aquest gran objectiu de la família socialista europea. És un pas positiu que permetrà a la Unió Europea estar millor preparada per a fer front als reptes d'un món global i interdependent. Però hem de ser conscients dels desafiaments que encara tenim per davant, especialment pel que fa al debat sobre la naturalesa i identitat de la Unió, i l'aprofundiment en els mecanismes de participació democràtica per poder anticipar-nos-hi de manera eficaç. Una Europa amb un pes específic al món, que faci de contrapès al poder d'altres potències mundials i afavoreixi la multilateralitat en la presa de decisions internacionals. El Tractat de Lisboa respon a les exigències de solventar una aturada en el procés de construcció donant un pas més cap a l'organització i el funcionament de la unió oferint la possibilitat de seguir el seu procés d'integració. La voluntat i determinació del PSC és més: consolidar aquesta comunitat de dret individuals i col·lectius, volem l'Europa dels ciutadans, participativa, progressista. Promovem la lògica de la riquesa compartida, de la igualtat tan de gènere com tots els individus entre ells: tots diferents, tots iguals.

D'una banda, les successives adhesions a la Unió, sent un èxit indiscutible, han posat de relleu que hi ha diferents visions sobre com avançar en el procés de construcció d'Europa, sobre quins han de ser els seus ritmes i, fins i tot, sobre els objectius del procés d'integració. D'altra banda, la Unió és la concreció de l'Europa sense fronteres, és una construcció caracteritzada per la diversitat interna i l'expansió no limitativa cap enfora, sobretot tenint en compte el seu rol en el món com a multiplicador de democràcia i prosperitat, que segueix sent el seu principal atractiu per a d'altres països veïns.

Europa no és un àmbit d'acció aïllat, acotat. Tampoc no és un territori uniforme que requereixi polítiques i accions homogènies. És diversa i, a més, ha sabut fer d'aquesta diversitat, la seva bandera. Ara se'n desprèn l'exigència de seguir proveint els mitjans i els mecanismes per a gestionar i capitalitzar aquesta diversitat. Els socialistes hem estat al capdavant d'aquesta reivindicació i oferim per al futur el nostre model federal.

El socialisme català pot exportar a Europa el seu model de vertebració del territori i de societat com una de les regions i països dels estats plurinacionals europeus amb més pes polític. Per una banda els socialistes podem aportar a Europa el nostre discurs federalista, com a discurs articulador i d'encaix de les relacions amb l' estat i amb Europa i per l' altra banda reforçar el concepte de ciutadà europeu partint d' allò que hem definit i estem construint des del concepte de ciutadà català a Catalunya, com a persona que viu i treballa a Catalunya, que es inclusiu i pretén vincular totes les persones en el projecte social comú.

Els reptes que se'ns plantegen, a més de desgranar-se per àmbits sectorials o temàtics, es poden pensar també transversalment i prenent com a punt de partida l'àmbit territorial sobre el qual tenen més incidència i des del qual caldrà plantejar i oferir respostes. Així, el context mundial actual planteja reptes al procés mateix d'integració europea, a la consolidació de l'estructura institucional de la Unió i a l'impuls de les polítiques comunitàries.

Els socialistes reconeixem el deute que la societat democràtica actual té envers les persones que van lluitar i sofrir per defensar els ideals de justícia i de llibertat. Cal fer el necessari per reconèixer i per reparar aquesta situació. Igualment cal promoure iniciatives per preservar la memòria històrica d'aquestes persones.

Després de l'aprovació del nou Estatut d'Autonomia, i del disseny d'un marc de participació de la Generalitat en els afers relacionats amb la Unió Europea (UE) relatius a les competències i als interessos de Catalunya, s'ha obert per a Catalunya un nou espai d'actuació dins les institucions europees. Així, en els darrers anys, la Generalitat ha participat en les delegacions espanyoles davant el Consell de Ministres i dels òrgans consultius i preparatoris del Consell i de la mateixa Comissió quan han tractat afers de la seva competència. Aquesta nova situació, en el marc del nou Tractat de Lisboa, ens permetrà ampliar la nostra relació amb la Unió, i la participació de Catalunya en la governança dels reptes que Europa ha d'afrontar, i que tenen un fort impacte en els diferents nivells de govern nacionals, regionals i locals dels diferents països membres. Els governs socialistes d'Espanya i de Catalunya han aconseguit el reconeixement de l'ús del català en el Consell de Ministres, la Comissió Europea i el Comitè de les Regions, així com en la relació dels ciutadans amb el Parlament Europeu. En aquest sentit, seguirem treballant per aconseguir estendre l'ús del català al Parlament Europeu.

Seguirem impulsant l'Euroregió Pirineus-Mediterrània, un projecte de cooperació entre territoris europeus veïns, d'una importància cabdal per a Catalunya i per al creixement sostenible del Sud d'Europa. L'Euroregió, com a nou actor europeu, ens ha de permetre millorar les infraestructures estratègiques que necessitem; impulsar aquells sectors econòmics d'alt valor afegit; desenvolupar una cooperació en el terreny científic i universitari; crear un espai social, cultural, educatiu i mediàtic compartit; i esdevenir un actor polític i econòmic destacat del partenariat Euromediterrani.

El PSC dóna suport a la construcció europea basada en les persones i en les col·lectivitats resultant un factor multiplicador de democràcia. Europa és la consciència humanista i social del món, el PSC és partícip d'aquests principis.

Els socialistes catalans ens proposem seguir treballant per encarar aquests reptes de forma positiva a partir de cinc eixos:

DEMOCRÀCIA, CIUTADANIA, DIVERSITAT I PARTICIPACIÓ: L'EUROPA DELS CIUTADANS I CIUTADANES

La Unió Europea és la unió viva i la voluntat d'aquest continent de fer el seu destí junts, és també un marc polític amb una arquitectura i unes institucions ben preparades. Cal que aquestes institucions s'apropin al poble i es facin més visibles. El futur d'Europa, el seu èxit, passa per la construcció d'una Europa política i una Europa social que promogui els nostres valors i principis, que són com un nexa d'unió entre tots els pobles. No podem conformar-nos amb una unió econòmica, hem de reforçar la política europea comú.

Ens proposem, doncs, que aquests valors i principis es comencin a projectar de manera explícita i directament en els ciutadans i en el seu benestar, de manera que siguin percebuts de manera clara. La participació ciutadana és una política que millora la qualitat democràtica

Les societats del segle XXI seran encara més plurals i més complexes, i en una Europa d'interdependències, resultat de les cessions de sobirania, la clau de volta és la ciutadania compartida, ens proposem també fer realitat allò que ja contempen els Tractats: "Tota persona que tingui la nacionalitat d'un Estat membre posseeix la ciutadania de la Unió, que s'afegeix a la ciutadania nacional sense substituir-la".

Cal per això que la "ciutadania europea", més enllà del que formalment avui ja disposen els Tractats, adquireixi un veritable sentit simbòlic per als europeus i esdevingui un sentiment de pertinença capaç de dotar la Unió Europea de la necessària unió cívica. Així mateix, amb l'objectiu d'aplicar plenament l'esperit dels Tractats de la Unió, hem de fer els esforços necessaris per ampliar el dret de vot de tots els ciutadans europeus residents a Catalunya i a Espanya a les eleccions generals, autonòmiques i als referèndums consultius, tal com s'ha aprovat a la VI Conferència Nacional del PSC, el passat novembre.

Per això, un dels grans reptes de la societat europea i de les societats europees és garantir un sentiment de pertinença comuna de totes les seves ciutadanes i ciutadans, hagin nascut on hagin nascut, tingui la llengua que tinguin. Això implicarà fer un esforç per la convivència de la cultura i la seva promoció, ressaltant la convivència absoluta i pacífica de totes en un marc fruit de la tolerància i de respecte. La ciutadania europea està cada vegada més formada, més preparada i amb possibilitats d'accedir a molta informació. Això obliga l'Administració local a estar a l'alçada i a respondre a les noves necessitats dels ciutadans d'una altra manera. Abordar la política local amb processos participatius ajuda a millorar la qualitat democràtica i a evitar conflictes.

Els socialistes volem encapçalar aquesta aposta per una ciutadania cívica europea, perquè una acció política en favor de la diversitat pot reforçar la cohesió i la unitat de comunitats plurals, tot afrontant els nous problemes de la governança europea i mundial. Tots plegats podrem afrontar millor la governabilitat d'Europa i a partir d'aquí afrontar els nous problemes del món.

LA NOVA EUROPA SOCIAL I LA COHESIÓ TERRITORIAL

La cohesió econòmica, social i territorial segueix essent el millor instrument per a fer front als reptes i les importants disparitats que es manifesten en l'actualitat en la UE. D'altra banda, l'organització territorial a escala europea, especialment pel que fa a l'efectivitat de les institucions, a la gestió de les polítiques estructurals, fa necessari el reconeixement i la participació de l'àmbit regional, per a garantir una major eficàcia en la gestió dels fons estructurals i dels altres instruments de cohesió en el territori.

La integració d'un mercat Europeu exigeix integració de les polítiques. El que comporta pèrdua de competència pel regulador intern, per no generar en un mercat integrat distorsions de la competència. Un procés positiu, en tant que representa una millora de la competència econòmica, major dimensió és millor assignació de recursos, i s'ha de crear equivalent reguladors a nivell de la Unió Europea. En que el medi ambient és un element central d'integració d'un mercat més competitiu.

La necessitat, cada cop més urgent, d'avançar en la regulació dels fluxos financers internacionals, és ara més actual que mai, en tant que ha de ser un instrument que ens permeti fer front a les turbulències i crisis financeres generades per la manca de control i transparència dels mercats financers internacionals.

Per aconseguir avançar cap a un veritable govern econòmic europeu, que tendeixi a equiparar els drets i el benestar del conjunt de la ciutadania, la Unió Econòmica i Monetària ha d'assegurar uns drets i estàndards laborals, socials i mediambientals mínims comunitaris, que es reflecteixin també en les seves transaccions internacionals com a valors de la solidaritat i de justícia social, i que contribueixin al disseny de normes i institucions de governabilitat global. La proposta de la Directiva sobre el Temps del Treball de la Comissió Europea, que possibilita la setmana laboral de 65 hores, suposa per als socialistes catalans un atac frontal a l'Europa social, i una autèntica regressió en les condicions laborals de les treballadores i treballadors europeus. Aquesta iniciativa és un pas més en la individualització de les relacions laborals i, per tant, en la pèrdua de capacitat de negociació col·lectiva, elimina, de facto, el dret al descans en les jornades laborals continuades i atenta contra la seguretat i la salut a la feina, alhora que dificulta la conciliació de la vida laboral i personal. Expressem el nostre recolzament a la Confederació Europea de Sindicats, en la seva denúncia d'una mesura que suposa un retrocés en la protecció dels drets de treballadors i treballadores.

Els nostres representants al Parlament Europeu defensaran, en consonància amb el Tractat de Lisboa i la Carta de Drets Fonamentals de la UE, una posició que suposi restablir les polítiques solidàries i de progrés que tant han contribuït a la consolidació del nostre Estat del Benestar i del model social europeu.

Els socialistes europeus sempre hem apostat per una major governança econòmica i social de la UE, que tingui en compte les veritables necessitats del conjunt dels territoris, pensant en les persones que la conformen. Els i les socialistes hem d'esdevenir els garants de la consolidació, enfortiment i aplicació de polítiques i accions motors de l'estat del benestar. Per això considerem bàsic reforçar el principi de subsidiarietat que inspira la Unió Europea, per tal de donar una veritable dimensió regional i local a les decisions comunitàries.

Cal que fem incís en la necessitat de donar passes fermes cap a un reforçament de la governança institucional i social de la UE, desenvolupant allò que estableix el Tractat de Lisboa i amb la inclusió de la Carta Social.

MOBILITAT I MIGRACIONS

Tenint en compte que el fet migratori afecta la pràctica totalitat dels Estats membres de la UE, els socialistes creiem necessari desenvolupar un sistema global, integral i equilibrat de gestió eficaç a partir de la coresponsabilitat de tots els Estats Membres alhora que hem d'aplicar mesures a nivell comunitari per acabar amb la immigració irregular i arribant a acords generals a nivell de la UE a cada Estat.

La immigració és un repte , però també una oportunitat en termes de riquesa cultural, creixement econòmic i estabilitat demogràfica. L'aportació de la immigració al nostre mercat laboral ha estat positiva i ha beneficiat també l'augment demogràfic i democràtic i de la riquesa cultural de la nostra societat. No obstant, caldria una política conjunta de la Unió Europea, per informar als països d'on ve la immigració, que els fluxos han de ser controlats i regulats per permisos de treball en origen, en el ben entès que aquests beneficis comporten el compromís social d'ajudar solidàriament als respectius països d'origen en els seus camins de progrés social i econòmic. Així, el repte de la política migratòria consisteix no sols en administrar conjuntament els fluxos migratoris sinó també en assegurar que la societat d'acollida afavoreixi la integració i la cohesió entre les diverses cultures adequant també les estructures sanitàries a les noves necessitats. És per això que es fa indispensable desenvolupar polítiques actives d'acollida i de foment de la convivència.

Sense oblidar, que la immigració és una realitat inherent als éssers humans i un dels motors de l'evolució i del progrés social i ara per a nosaltres és un dels principals reptes dels propers anys.

Els socialistes defensem la integració i la cohesió social com a elements principals de la nostra acció política per això hem de facilitar processos que permetin la integració activa dels immigrants en el teixit social dels pobles i ciutats, afavorir i potenciar iniciatives de participació . Per això mantenim que la integració i la cohesió social en les ciutats també passen pels drets cívics de ciutadania, que cal diferenciar-ho respecte les formes vigents d'aconseguir la nacionalitat. Ara bé, hem de seguir lluitant contra l'entrada irregular dels immigrants al nostre país , que només genera pobresa i exclusió social, i contra el tràfic d'éssers humans per a l'explotació sexual i laboral, entre d'altres a través de polítiques de reforçament del sistema de vigilància de les fronteres , de persecució de les màfies, amb seguiment dels diners, buscant, des l' àmbit europeu, la cooperació de tercers països, i de retorn dels immigrants que no compleixin amb les condicions anteriorment esmentades i de readmissió d'aquests immigrants per part dels seus països d'origen. I fer la cooperació necessària amb els governs dels països subdesenvolupats que són potencials països d'origens d'aquests immigrants, així com polítiques actives de suport als països que generen avui el major nombre d'immigrants, assegurant el respecte pels Drets Humans dels estrangers, inclosa l'assistència jurídica.

ESPAI DE SEGURETAT I LLIBERTAT

La creació de l'Europa dels ciutadans i, per tant, la creació d'un espai de llibertat, seguretat i justícia, ha de garantir una veritable llibertat de circulació de les persones en el territori de la UE , lluitar de manera més eficaç contra les formes més greus de delinqüència i de discriminació des del respecte total als drets fonamentals, i avançar en la construcció d'un autèntic espai europeu de justícia i coordinació policial.

Fins i tot el terrorisme, que suposa un atac per a tot allò que representa la UE -essent com és una amenaça per a la llibertat la pau, l'estabilitat i la prosperitat que la integració europea ha aportat després de dècades de guerra-, i el dret a la seguretat, no poden servir en cap cas d'excusa per a retallar o restringir drets i llibertats fonamentals. Tanmateix, cal entendre la seguretat com un factor de llibertat i de progrés; sense seguretat no es poden exercir lliurement els drets fonamentals de la persona.

Afrontar nous riscos emergents per la seguretat internacional, a partir del diàleg multilateral, vinculats al canvi climàtic. Cal ampliar el Consell de Seguretat de Nacions Unides per afrontar aquests reptes, però també ampliar les reunions del G-8 al un nou G-20 -els actuals membres i les potències emergents. Els potencials conflictes derivats del canvi climàtic i l'accés als recursos energètics, obliguen a situar en la cooperació internacional les accions preventives, així com

ampliar els fons multilaterals per reduir les vulnerabilitats regionals, que tenen efectes desestabilitzadors globals. El PSC defensa una veritable força de defensa i seguretat europea en primer lloc per a reduir els pressupostos militars i incrementar la eficàcia de defensa Europea.

EUROPA EN EL MÓN GLOBALITZAT

Pel que fa a l'escena internacional, la Unió Europea té com a repte principal definir els seus interessos conjunts com a UE per a actuar a l'exterior amb una única veu. Només així podrà contribuir a la construcció d'un autèntic sistema multilateral eficaç i podrà redefinir cap a la resta del món el conjunt de valors irrenunciabls sobre els quals es basa el seu sistema polític i progressar fins a assolir la màxima integració política, que ha de reforçar el seu paper, com a actor polític internacional de primer ordre.

En aquest àmbit un dels reptes més importants dels propers anys serà l'energètic. Les previsions indiquen que Europa dependrà extremadament de les importacions per a satisfer les seves necessitats energètiques; una situació, sens dubte, generadora d'inestabilitat econòmica i de tensions geopolítiques. Per tant, i malgrat les dificultats, caldrà elaborar urgentment una política energètica comuna i sostenible, que hauria de desenvolupar-se en paral·lel a la política comunitària en matèria de canvi climàtic. Els socialistes considerem que aquesta autosuficiència energètica no s'ha d'intentar aconseguir per mitjà dels anomenats biocombustibles de primera generació, aquells que són produïts a partir d'aliments que actualment són destinats a consum humà o animal. En aquest sentit, el fet de promocionar aquesta font energètica suposa una greu amenaça per la supervivència dels col·lectius econòmicament més febles, als quals no podrien costejar aquests aliments a causa de l'alça del preu d'aquests en el mercat. Així, considerem que la única font de biocombustibles vàlida, són els biocombustibles de segona generació, que són aquells que tenen per matèria prima residus agrícoles i diversos, l'aprofitament dels quals no suposa cap risc per part de l'alça dels preus dels aliments. Aquesta solució alhora combat el canvi climàtic i redueix la concentració de diòxid de carboni.

La política Europea dels tres vint, "20 20 20 pel 2020" marcarà les polítiques energètiques i de lluita contra el canvi climàtic per les properes dècades. El govern català té competències exclusives en assolir aquest objectiu. Assolir al menys un 20% d'energies renovables pel 2020. Reduir un 20% la intensitat energètica, i reduir un 20% les emissions de CO2. Tot plegat en un context en què la Unió Europea tindrà més capacitat reguladora de la posada en marxa d'un mercat de Drets d'emissions de CO2. L'energia i la competitivitat passa per reduir la dependència energètica exterior així com les noves tecnologies, la innovació i investigació puguin assolir de forma ràpida economies d'escala. Europa haurà de fer front sense dilacions, una revisió en profunditat de les seves polítiques estructurals, com són l'agrària, la industrial, l'energètica, la de mobilitat i de immigració i la de relacions internacionals. Europa ha d'esdevenir un motor de progrés, civilització, de cultura i justícia social, abordant una transformació del model de creixement econòmic, potenciant la seva sostenibilitat mediambiental, una relació més justa amb els països en vies de desenvolupament, un esforç de regulació democràtica de l'economia globalitzada. Igualment important és afrontar el repte de la seguretat alimentària, el sempre present repte de la lluita contra les desigualtats i les injustícies socials que s'han incrementat en els darrers dos decennis, en bona mesura, com a conseqüència de les polítiques neoliberals i de la mateixa globalització regida per aquests paràmetres. Els reptes ecològics actuals han de ser de necessària atenció per part del nostre partit. El PSC defensa amb força l'establiment d'una Europa sostenible, responsable amb el seu entorn natural i vital. El partit s'ha de implicar en l'adhesió dels ciutadans a l'ideal d'un món obert i una societat integradora.

En resum, els i les socialistes creiem que és imprescindible dotar la UE d'una veritable Política Exterior i de Seguretat Comuna (PESC). El Tractat de Lisboa, a més, proporciona nous

instruments que hem de saber desenvolupar per tal de constituir una veu al món unida i més influent.

Hem de valer-nos d'aquesta situació d'avantatge i de la nostra capacitat d'influència per millorar la qualitat de vida de les persones a països tercers, incloent la promoció i l'impuls a les polítiques de cooperació internacional per al desenvolupament, la promoció de la pau i dels drets humans, i parant especial atenció als països de l'espai euromediterrani.

A l'Europa d'avui són urgents noves anticipacions polítiques que, apuntin a una represa de consciència individual i col·lectiva en el conjunt de les opinions públiques europees, que nosaltres com a socialistes catalans i europeus hem de saber canalitzar. Creiem que la situació actual és una oportunitat inèdita per impulsar una discussió transnacional europea i una convergència de les nostres polítiques i dels nostres instruments per fer política a Europa en els propers anys. De fet, un dels interrogants pendents en participació política, és que hi ha molts ciutadans que, tot i sabent què és el que s'hauria de fer (i el que no s'hauria de fer), no troben els instruments, o la confiança, o la voluntat, d'empènyer en la direcció que consideren desitjable.

Europa és, segurament, l'espai natural on aquests canvis s'han de desenvolupar, en més intensitat que en d'altres nivells. I el Partit Socialista Europeu (PSE) és el nostre instrument pel projecte de construcció d'un nou subjecte europeu.

Així la qüestió no és tant de noves formes de participació sinó de noves formes de deliberació, és a dir, trobar noves formes que permetin que la deliberació dels problemes pugui ser participativa, pugui ser més àmplia, no sigui sols una qüestió que quedi en mans dels experts, que no quedi en mans dels representants parlamentaris, que no quedi en mans dels governs o de les administracions, sinó que hi hagi, un espai públic on es deliberi sobre aquestes qüestions.

Les nostres iniciatives haurien de partir doncs de la perspectiva dels ciutadans i ciutadanes com elements protagonistes d'un debat i d'unes proposicions. Haurien de situar-se en el terreny de la ciutadania, en la societat civil, i partint d'aquest punt, haurien d'aspirar a jugar una funció en "diagonal", de facilitació de diàleg, debat i iniciatives, entre el món "horitzontal" de la societat civil, de les seves opinions, els seus moviments i associacions, i el món "vertical" dels partits i les institucions democràtiques.

En la perspectiva de revitalització de la vida democràtica a Europa, és essencial plantejar-se la qüestió del futur dels grans camps d'identificació política; i, en el nostre cas, de la identitat socialista europea. En el cas del procés de transformació que actualment viu el PSE, es tracta d'un objectiu encara més complex, perquè es tracta de la generació d'un subjecte col·lectiu transnacional i d'una forma-partit inèdita que ha de desplegar-se com una convergència progressiva, en les qüestions supranacionals europees, per part dels partits socialistes d'arreu d'Europa, i en les quals el nostre partit, el PSC, no hi pot faltar.

Pensem que estem endegant una nova fase en la història dels partits polítics a nivell europeu, i el PSC ha de participar d'aquest procés. Cal que com a socialistes catalans participem en el desenvolupament d'un espai socialista europeu, comunicacional, social i cultural per aconseguir en els propers anys un PSE més visible i influent, més democràtic i eficaç, orientat a la participació dels seus membres, potenciant l'activisme de la nostre militància en el socialisme europeu, i ser més permeables respecte als interlocutors socials europeus.

Cal, en definitiva, fer un esforç per implicar a la militància, per mitjà de les Agrupacions i Federacions del partit, en la realitat del què suposa avui en dia el PSE. D'aquesta manera aconseguirem que el PSE penetri en les agendes, els debats i en la pràctica diària del nostre partit, i deixar de

ser, en bona mesura, una realitat desconnectada. En resum, Europa es construeix amb els europeus i les europees sobre un model d'exemple per al món i volem compartir-lo amb tots. El PSC seguirà sent vertebrador i la garantia de la construcció d'aquesta Europa.

2. UN SOCIALISME MODERN PER ALS REPTES DEL FUTUR

NOUS CANVIS SOCIALS QUE GENEREN REPTES, INCERTESES I OPORTUNITATS

Definició i anàlisi de la situació: de la Societat Industrial a la Societat de la Informació i el Coneixement.

Als inicis del segle XXI es consolida l'evolució de la Societat Industrial a la Societat de la Informació i el Coneixement. La revolució de les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) donaren lloc a una estructura social dominant (la societat/xarxa), una nova economia (l'economia informacional que suposa la incorporació intensiva d'informació i coneixement en tots els processos de producció i distribució), i una nova cultura (la cultura de la virtualitat en la qual tots els usuaris poden ser creadors de contingut i distribuïdors de béns i serveis).

L'ús intensiu de les TIC provoca canvis cada vegada més accelerats en totes les activitats humanes. Els intercanvis de mercaderies i els fluxos d'informació a escala planetària en temps real i sense limitacions de continguts han accelerat el fenomen de la globalització, amb els consegüents efectes sobre una economia, una cultura i fins i tot una demografia que fins ara tenien una base territorial. La celeritat dels canvis provoca, en primer lloc, una incertesa generalitzada: en la vida personal (re-aprendre contínuament), en el futur econòmic (deslocalitzacions), i a nivell mundial (desequilibri permanent), i en segon lloc, la pèrdua de referents i solucions col·lectives. El nou segle XXI apareix, doncs, sota el signe de la incertesa, la immediatesa i la individualització.

Els esquemes socials que van anar configurant la societat del segle XX a les democràcies europees i que van tenir el seu apogeu en l'eclosió de l'estat del benestar dels anys seixanta i setanta, procés en el qual Espanya es va incorporar més tard i en menor intensitat, han patit un procés intens d'afebliment.

Hi ha diversitat de factors que expliquen aquest afebliment: l'eclosió de la societat de consum, la forta individualització dels valors, l'emergència de noves vindicacions, l'apogeu de noves tipologies familiars, el canvi en el mercat de treball... Tot això combinat ha anat transformant les estructures socials heredades de la revolució industrial; ja no vivim en la societat industrial, sinó en la societat de la informació.

Hem aconseguit altes cotes de Benestar Social durant el llarg procés històric, però enfront nostre s'obre un nou escenari en bona part desconegut i per fer.

La divisió de la societat en classes basades en la seva relació amb la propietat i l'activitat econòmica, ha donat pas a una àmplia classe mitja on es dilueixen les identitats compartides entre persones al voltant de la justícia social. Cap teòric lliberal o socialdemòcrata renuncia a la vindicació de l'existència de la burgesia o les classes populars, però es posen en dubte els seus perfils tradicionals. El consum pot haver desvirtuat en part la identificació dels treballadors amb la classe obrera. Cal una anàlisi acurada del canvi i conseqüències que comporta la nova economia per tal d'elaborar un model social progressista que eviti les fractures i exclusió social de bona part de la població i que garanteixi seguretat i benestar front a la incertesa.

Cal fer un treball pedagògic, ideològic i de potenciació d'àmbits i formes de relació que no es fonamentin en el model de representació social que és el consum.

El convenciment que el benestar assolit és definitiu i que les organitzacions polítiques i sindicals tenen l'obligació de mantenir-lo, minva el compromís personal. Ara les militàncies dels partits i dels sindicats poden semblar menys actives perquè les llibertats i els serveis públics es suposen garantits. Cal no oblidar que hem de continuar treballant pel futur per no afeblir el nostre sistema democràtic i el nivell de benestar social"

La manca de reconeixement dels reptes o necessitats comunes, comporta la individualització de les responsabilitats. Prosperar, millorar, avançar, progressar, ja no es concep en termes de grup, de societat, sinó en termes personals.

Malgrat aquesta idea, les diferències socials subsisteixen i s'accentuen, sota del discurs unificador i homogeneïtzador del consum massiu, la pertinença a una classe, malgrat que no sigui reconeguda, existeix realment i condiciona les possibilitats de progressar de les persones.

Els efectes de la globalització econòmica els darrers 10 anys són ambivalents. Per una banda han generat noves oportunitats per als països en vies de desenvolupament. Per una altra han desequilibrat les classes mitjanes i treballadores dels països desenvolupats. A Espanya i Catalunya nombrosos informes coincideixen a xifrar en un 20 % de la població, les que viuen en el llindar de la pobresa. Tendència que s'està incrementant cada any. Canviar la tendència i reduir aquestes xifres és un objectiu prioritari per als governs socialistes de Catalunya i Espanya.

La individualització no seria possible sense la transformació profunda en dos àmbits importants de la vida: la família i el treball. En ambdós camps, s'ha tendit cap a una creixent incertesa, que és presentada com un món de possibilitats infinites a l'abast de la mà.

La vida s'entén com l'obra d'un mateix com si cadascú pogués "crear" la seva pròpia carrera laboral i la pròpia estructura de relacions (d'amistat, familiars, sentimentals), sense que hi hagi cap mena d'interferència ni de condicionants socials .

Aquesta aparent llibertat de l'individu no té en compte els múltiples constreyniments que existeixen en la societat, els punts de partida diferents en funció de l'estrat social en el que s'ha nascut i la limitació de les possibilitats que això comporta.

Es crea la falsa sensació que la igualtat d'oportunitats ja ha estat assolida, conseqüentment , tant si s'assoleix l'èxit com si es fracassa, l'únic responsable és un mateix.

La igualtat d'oportunitats es una forma de justícia social que es limita a garantir que tots els ciutadans i ciutadanes, potencialment, tenen les mateixes possibilitats d'accedir als serveis que ofereix l'estat del benestar i que tenen els mateixos drets polítics i civils; en qualsevol cas, l'accés no queda garantit. El socialisme ha de lluitar per la igualtat d'oportunitats efectiva o igualtat de resultats.

Davant d'això l'individu, aparentment alliberat de tota norma o limitació, es pot sentir desemparrat i sol en un entorn desconegut i enfront d'un futur ple d'incerteses (en el pla laboral, econòmic, familiar, de salut i personal).

En el pla individual també s'ha produït una creixent confusió a causa de l'aparició de nous fenòmens. De forma significativa, la confusió en el temps i en l'espai entre la jornada laboral i la privada. Les noves tecnologies de la informació i la comunicació permeten endur-se la feina a casa, i això, que comporta innegables avantatges per a la conciliació de la vida familiar i laboral,

permetent escurçar les jornades presencials i reduir el temps de desplaçament, també pot convertir-se en el mitjà per allargar les jornades de treball, existint el risc cert que la flexibilitat de la jornada jugui només o majoritàriament en contra del treballador. La societat no ha tendit com prevèiem cap a una societat on l'oci i el repartiment del treball hagi esdevingut una realitat.

La flexibilització de les regulacions laborals també ha implicat que moltes persones acabin la seva vida laboral quan encara són laboralment aptes, mentre que a d'altres es veuen obligades a allargar-la fins més enllà dels seixanta-cinc anys. A l'altra banda de l'escala d'edat, les noves generacions que s'incorporen al món del treball ho fan en condicions més desfavorables que els seus predecessors, amb les dificultats creixents a l'hora de construir una vida autònoma. En aquest cas també s'imposa la sortida individual, que pretén reproduir en el món social el que ja succeeix en l'econòmic.

Els canvis socials han afectat la percepció que la ciutadania té de la política i dels partits. La nostra responsabilitat com a socialistes passa per contribuir en transparència, escrupolosa legalitat i vocació de servei públic a generar una major confiança en la política. Hi ha parcel·les d'acció que continuen generant amplis consensos favorables entre la població: la millora de l'educació i de la sanitat, la importància d'establir models econòmics sostenibles i justos, la necessitat de treballar per augmentar les possibilitats dels joves, la cura de les persones més grans, o la rellevància social de les dones. Són tots aquells aspectes de la societat on els i les socialistes hem fet un impacte perdurable i a on podem seguir generant complicitats de cara al futur. La clau per tal de superar l'apatia de la ciutadania envers la política és precisament centrar-nos en aquests temes i articular solucions adequades pels reptes que afronten les persones.

L'individualisme imperant ha fet que les estructures socials hagin tendit a fer-se més febles. Tot i que es mantenen les diferències de classe, aquestes no han seguit generant un discurs, un relat explicatiu dominant sobre el qual bastir i ordenar els conflictes polítics, socials, econòmics o culturals, poder-los interpretar, i proporcionar solucions. Això no vol dir que el discurs sobre les classes socials no continuï essent important. Ans al contrari, el que cal és utilitzar aquest discurs a la llum de tots els canvis socials que s'han produït durant els darrers anys. Per tant, no cal que evitem referències al discurs de classe, sinó que l'actualitzem. El contingut d'aquest discurs l'ha de marcar la cerca de l'interès general i el benestar per la ciutadania.

El discurs basat en classes socials ha quedat condicionat per l'eclosió de la societat de consum, que, sense amagar la persistència de diferències econòmiques i socials, ha dificultat que aquestes siguin capaces d'explicar per si mateixes la dinàmica social. L'heterogeneïtat de les classes socials exigeix explicacions i solucions més complexes.

El poder de consum lamentablement és en la societat actual el més important barem de l'ascens social i la creació de noves necessitats és el combustible que alimenta el progrés econòmic.

De resultes d'això, les demandes "socials" són cada cop més individualitzades i exigeixen respostes immediates i de satisfacció completa.

L'assoliment del bé comú i l'interès general per les formacions polítiques és cada vegada més complex en haver-se afeblit els lligams col·lectius d'allò que s'anomena el teixit social.

En una societat d'aquest tipus poden sorgir fenòmens populistes i/o partits lligats a fenòmens conjunturals o aquells que defensen elements culturals i identitaris, que amaguen actituds racistes i xenòfobes. En aquest context, la creixent diversitat d'orígens de la població catalana pot fer augmentar encara més la importància dels elements culturals identitaris com a generadors de diferències, per damunt de les qüestions socials.

L'estructura social basada en grups més o menys estables ha donat pas a un esquema, caracteritzat per un procés d'individualització i segmentació, on l'ordenació de la vida a través del treball i la família és molt menys evident que en temps passats. Però és a la pervivència dels lligams comunitaris on les diferències de classe son més paleses: hi ha ciutadans privilegiats des del bressol, als quals els diferents entorns de família, escola, parròquia,... i tot un món selecte de relacions professionals i socials, els aporten unes sinèrgies curosament cultivades, que funcionen com a eina per mantenir la seva hegemonia.

Aquesta flexibilització de l'estructura social ha comportat una individualització dels comportaments. L'associacionisme, lluny d'ésser minoritari entre la població en general i la joventut en particular, s'ha fragmentat i especialitzat, intentant captar els interessos cada vegada més sectorials de l'individu, dificultant espais comuns de trobada, de debat i de socialització, de pacte i de convivència. La dificultat dels partits polítics, amb interessos menys sectorials, de captar nous membres entre les noves generacions és fidel reflex d'aquest desenvolupament.

A conseqüència de la globalització, la política ha perdut capacitat de maniobra. La seva institució clàssica, l'estat/nació, sembla tenir " un tamany equivocat"; massa petit per als assumptes mundials, i massa gran per als assumptes locals. La cooperació entre els diferents nivells es fa cada cop més necessària alhora que recobren forces les institucions supranacionals com la Unió Europea i l'ONU.

Aquesta és també una societat "mediàtica". Els mitjans de comunicació són els intermediaris entre cada ciutadà i la realitat. Des dels poders públics hem de garantir el dret a informar així com també el dret de la ciutadania a rebre informació veraç. Ens cal doncs fer saber a la societat de la nostra capacitat d'anàlisi, de l'exacta dimensió de les nostres propostes i adjuntar la suficient argumentació a les nostres accions de govern per a no deixar-les orfes davant la gran quantitat de fòrums i mitjans que les valoraran, especularan o simplement avaluaran sense més informació que el fet proposat.

En aquest context d'individualització que ha fet disminuir els lligams socials, i aparent de reducció de la capacitat d'acció de la política, els socialistes ens proposem reivindicar la societat i la seva capacitat de transformar-se.

Per a nosaltres reivindicar la societat és reivindicar la política que és la defensa de l'interès general, i l'activitat que tracta d'aconseguir la felicitat de les persones, el canvi social i la lluita per la llibertat, la igualtat d'oportunitats, i la justícia social. Sense política, sense que aquesta tingui un paper central, només queda l'interès corporatiu o l'individual.

Les polítiques basades en el bé comú són l'instrument que permet superar les conseqüències negatives del sistema econòmic especialment en aquells aspectes que comporten desigualtats socials, manca d'igualtat d'oportunitats i desequilibris territorials. Si no s'aposta per la societat com a espai comú de manera ferma, guanyaran les tesis reaccionàries, aquelles que volen el retorn a la comunitat tancada, a la tribu.

Aquests postulats apel·len a la por i la incertesa dels ciutadans i ciutadanes, donant resposta al seu neguit de manera simple i directa fruit de l'ofensiva cultural dels sectors conservadors a nivell mundial amb exemples extrems com el retorn al fonamentalisme religiós, retorn a l'escola prepedagògica, retorn del rol femení tradicional, intent de tornar el pensament científic al període anterior a Darwin, discursos que propugnen la irreconciliable diferència racial i cultural, explicacions genètiques a disfuncions socials.

Els socialistes hem de donar una resposta inequívoca d'aposta per un aprofundiment democràtic en totes les estructures institucionals i orgàniques, potenciant tots els mecanismes d'informació,

control, consulta i participació. Els nostres instruments han d'adequar-se a un món en constant canvi on la ciutadania vol ser escoltada i participar en la construcció d'alternatives, però també demana guies, referents, idees que no es poden reduir a un simple eslògan.

Aquest tombant de segle ha revelat un món de paradoxes:

- Una societat cada cop més benestant, però més insatisfeta, més rica, i amb més desigualtats.
- Més urbana, però amb comportaments tribals.
- Més individualista i alhora més necessitada de sentit de comunitat, de transcendència, d'identitat.
- Més atomitzada, però més uniforme.
- Més lliure, però més temerosa.
- Més reivindicatiu, però amb més desafecció.
- Amb accés quasi il·limitat a la informació, però sovint mediatitzada i desinformada.

S'imposa el reforçament dels valors socialistes oferint als ciutadans una via diferent a l'egoisme individual i a la insolidaritat que perpetua les diferències, i per crear una societat més justa i igualitària. Per aconseguir-ho hem de continuar educant en valors davant qui ho fa en la por, fent pedagogia d'allò que ens diferencia i ens uneix, davant qui ho utilitza per dividir-nos. La reivindicació del concepte de ciutadà com a subjecte polític actiu, no com a simple receptor i consumidor, amb el dret i el deure de participar en les deliberacions i decisions per definir el futur personal i de comunitat.

Les reivindicacions socials no han acabat, deixant de banda els interessos individuals de cadascú, encara queden molts objectius col·lectius per aconseguir, com poden ser la lluita pels valors, pel model de convivència, per la solidaritat intergeneracional o el respecte entre les persones. La principal tasca d'una política socialista és donar solucions concretes a problemes reals. És indispensable potenciar una estructura econòmica on la inversió pública sigui garantia de la creació d'un model econòmic basat en el valor afegit, la producció i la innovació. Calen polítiques socials que cobreixin les necessitats bàsiques tot garantint el projecte de vida de cada persona, de manera que cada ciutadà tingui sentiment de pertinença i voluntat d'aportar el seu esforç.

GLOBALITZACIÓ, MULTILATERALISME, I COOPERACIÓ AL DESENVOLUPAMENT

El PSC juntament amb el socialisme espanyol i europeu, té la responsabilitat històrica de ser referent d'una nova política compromesa amb la pau, la seguretat, els drets humans i el desenvolupament sostenible, i oferir a la societat catalana un projecte polític que canalitzi la contribució de Catalunya a aquest objectiu global.

Els i les socialistes, en tant que demòcrates i internacionalistes, entenem que el principal objectiu de les relacions internacionals és la promoció de la construcció de la pau, conscients que la pau és quelcom més que l'absència de guerra. Així, estem convençuts que la prevenció de les crisis com la fam, la pobresa i l'exclusió és la millor manera, i la més eficaç, de superar les causes de molts conflictes. Així, apostem pel multilateralisme com a via d'entesa en les relacions internacionals, i defensem la legalitat internacional, la resolució pacífica dels conflictes, la solidaritat internacional i la seguretat comuna per a fer front als reptes i les exigències d'un món globalitzat i interdependent, als quals hem de donar resposta.

Per això, som fermes partidaris de promoure el consens, el diàleg intercultural i la cooperació efectiva tant entre persones -iguals en dignitat i drets- com entre països, regions i actors socials

internacionals. La política exterior tradicionalment havia considerat els Estats com a principals actors de les relacions internacionals, i s'havia centrat en la defensa dels interessos comercials i geoestratègics d'aquests. De fet, ha estat durant segles una funció dels governs i dels cossos diplomàtics, i una activitat que interessava quasi exclusivament les elits econòmiques.

Tanmateix, d'ençà que la globalització s'ha convertit en un fenomen que afecta el conjunt d'àmbits de la societat, aquesta ha pres consciència que la realitat econòmica i social que afecta la seva vida es determina a escala mundial. S'han multiplicat els actors implicats en les relacions internacionals, i els governs locals, les organitzacions no governamentals, el món acadèmic i cultural, etc. se n'han convertit en protagonistes.

A nivell mundial, la globalització econòmica i financera ha canviat radicalment el context, els límits i la interrelació del conjunt d'esferes sectorials i àmbits geogràfics que composen l'agenda econòmica, social i política de la nova realitat mundial. Els esdeveniments que succeeixen a qualsevol part del món s'han convertit en actualitat quotidiana i propera, gràcies a les noves tecnologies de la informació i de la comunicació (TICs). I aquestes, a més de facilitar la comunicació en temps real i incrementar les possibilitats d'intercanvi amb el conjunt del planeta, també han fet possible les operacions financeres a escala mundial, conformant un nou espai de negoci no regulat.

Com s'ha vist, els moviments incontrolats de capitals i les crisis econòmico-financeres afecten i poden amenaçar les economies nacionals i regionals d'un extrem a l'altre del planeta. És per això que els i les socialistes aspirem i defensem assolir un marc polític efectiu per ordenar i regular els mercats financers, les relacions econòmiques i el comerç en l'àmbit internacional, que ens permeti avançar en la governabilitat de l'economia mundial, i que aportï seguretat jurídica al sector empresarial i financer a la vegada que penalitzi l'especulació financera, fomenti la Responsabilitat Social Cooperativa, i preservi els drets socials i laborals.

Per això, assumint plenament les propostes que -en aquest sentit- ha adoptat el Partit Socialista Europeu (PSE) en la darrera reunió del seu Consell, celebrada a Sofia el mes de novembre de 2007.

Per a un desenvolupament humà i sostenible, és urgent que els governs articulin unes noves regles del joc i estructures polítiques que avancin en la governabilitat mundial, per exemple en el si de l'Organització Mundial del Comerç i l'enfortiment de l'Organització Internacional del Treball. Cal reduir progressivament els aranzels que dificulten l'accés als mercats dels productes, sobretot agrícoles, dels països menys desenvolupats, i també aportar seguretat jurídica al sector empresarial i als mercats internacionals, lluitant contra l'especulació salvatge i l'agressió al medi natural.

La nova realitat mundial globalitzada i el paradigma global-local han establert una interrelació creixent entre els fenòmens econòmics i socials internacionals i locals, i han introduït l'exigència d'una resposta política ràpida i eficaç als nous reptes que té la humanitat en l'era de la globalització, els quals volem governar. L'increment de les migracions i els conseqüents desequilibris territorials, la deslocalització de les empreses que cerquen mercats amb disponibilitat de mà d'obra més barata, i el trencament de l'equilibri mediambiental i el canvi climàtic fruit, sobretot, de la contaminació ambiental, són alguns dels principals fenòmens a què la política ha de donar resposta, per tal de garantir un futur més just i sostenible del planeta.

Aquests nous reptes se sumen a la persistència endèmica de vells problemes derivats de conflictes armats locals o de situacions de post-conflictes mal resoltos, que afecten milions d'éssers humans refugiats o desplaçats, conflictes que enquisten els odís i irradien una inestabilitat crònica a les diferents regions, la qual cosa fa impossible avançar en majors cotes d'estabilitat, prosperitat i desenvolupament. Afganistan, Palestina i Israel, Iraq, Líban i Orient Mitjà, en ge-

neral; el conflicte entre Marroc i el poble sahrauí al Magrib, zones de l'Àfrica Subsahariana com Zimbabwe, o de la regió Andina, són territoris afectats per la falta de pau, i la manca de respecte als drets humans.

Els i les socialistes estem convençuts que "un altre món és possible", però que aquest s'ha de construir mitjançant l'impuls d'estratègies polítiques que fomentin un creixement econòmic sostenible i més equilibrat geogràficament, que permeti la justa redistribució de la riquesa, invertir la tendència de desequilibris creixent entre el Sud i el Nord, i construir un nou mapamundis econòmic i social més igualitari.

Hem de continuar innovant per adaptar els valors i principis del socialisme -la llibertat, la igualtat, la solidaritat- a les noves maneres de fer política. Conjuguar doctrina i praxis, i continuar amb el combat de la revolució pacífica mitjançant la reforma permanent del sistema, que ens permeti avançar dia a dia en la construcció d'una societat global més justa, inclusiva i igualitària. El socialisme català té la voluntat ferma de treballar de manera conjunta amb tots aquells que volen eradicar la pobresa i construir societats basades en la justícia social i l'Estat de Dret al món, i eliminar les causes que originen l'exclusió social per raó de classe, sexe, religió, procedència ètnica o condició sexual. Els problemes de la humanitat avui no es podran solucionar sense un acord global, comú i pacífic. Per això és necessari instruir un sistema de relacions internacionals amb unes Nacions Unides fortes, que es facin respectar. De fet, ens declarem ferm partidaris d'ampliar les competències i l'eficàcia de les Nacions Unides -creada fruit de l'horror de dues guerres mundials, per preservar la pau i els drets humans de les persones i els pobles-, fent vinculants els seus acords i convertint-la efectivament en la instància superior d'un ordre jurídic global, que aconsegueixi fer avançar l'aplicació del Dret Internacional al conjunt dels Estats.

Defensem també un ordre econòmic mundial just emparat sota una sòlida cobertura legal i on la Unió Europea esdevingui un actor clau. En concret, les institucions i organitzacions internacionals pertanyents al sistema de Bretton Woods, de caire socioeconòmic i financer, el Fons Monetari Internacional (FMI), el Banc Mundial (BM) - encarregats de promoure el creixement econòmic al servei del desenvolupament humà-, i l'Organització Mundial del Comerç (OMC) -que té com a missió establir normes reguladores del comerç internacional més justes i equitatives-, haurien de prendre com a paràmetres principals la sostenibilitat econòmica, social i ecològica, els drets humans i els drets dels treballadors i treballadores del conjunt del planeta, a banda de democratitzar i ser més transparents en el seu funcionament. Les institucions econòmiques mundials han de prendre les decisions basant-se en l'interès general, sense cedir a pressions procedents del poder econòmic, moltes vegades només preocupat pels seus interessos egoistes. En aquest sentit, som partidaris de recolzar les reformes polítiques i organitzatives necessàries d'aquestes Institucions Internacionals, fent-les més transparents, democràtiques, eficaces i capdavanteres en la lluita per la pau, la seguretat, els drets humans i el desenvolupament sostenible, per així garantir a la Humanitat un futur més digne i pròsper.

Com a internacionalistes, també demanem un paper més preponderant del nostre referent polític a nivell mundial, la Internacional Socialista (IS) en tant que aliança transnacional dels partits polítics socialistes, socialdemòcrates, i laboristes d'arreu del planeta. La IS ha d'acometre les reformes necessàries per adaptar-se a les noves realitats socials i polítiques dels diferents continents, i gaudir d'un paper més rellevant com a referent de les esquerres democràtiques. El seu rol polític és indispensable per a la democratització de la política internacional, sobretot pel que fa a la formació d'una opinió pública global progressista. La necessària promoció de la governança regional Paral·lelament, el procés de construcció europea ha modificat la concepció política i jurídica de les relacions entre Espanya i la Unió Europea, i ha fet que la societat catalana hagi incorporat Europa en l'imaginari col·lectiu, considerant la Unió Europea més com un

territori de pertinença que no pas un conjunt de països estrangers lligats per interessos únicament comercials, si bé queda encara molt camí per avançar en aquesta direcció.

Després de mig segle de funcionament de la Unió Europea, els i les socialistes catalans creiem fermament que el model de governança europea de les nostres relacions polítiques, econòmiques, socials, culturals i de seguretat és el millor exemple per construir un món en pau, just, i pròsper. I per això defensem la promoció d'unions regionals d'integració a d'altres zones del món per a gestionar de manera comuna la globalització. Cada dia es fa més difícil acotar unes àrees geogràfiques prioritàries en les nostres relacions internacionals.

L'augment de la mobilitat en el nou món obert fa que el nostre país tingui cada dia més necessitats de relacionar-se amb més regions del món. La Mediterrània i Amèrica Llatina seguiran marcant les nostres relacions exteriors per raons històriques i d'amistat. A aquestes dues regions, hem d'incorporar les relacions de cooperació amb l'Àfrica Subsahariana, generades més recentment pel fenomen social de la immigració de ciutadans i ciutadanes procedent d'aquells països.

La Mediterrània ha estat des de fa molts segles un espai natural de relacions polítiques, econòmiques i culturals. Després d'anys de cooperació, els països de la ribera Nord i Sud han mostrat la seva ferma voluntat política d'enfortir les relacions socials, econòmiques, polítiques i culturals, fruit d'un interès compartit de fer de la Mediterrània una regió de pau, estabilitat i prosperitat. La Declaració de Barcelona de 1995, la iniciativa que va posar les bases de l'actual Partenariat Euromediterrani, va definir un marc obert de relacions entre els països de la Mediterrània i la Unió Europea, que ofereix importants instruments de cooperació regional en diferents àmbits, i fomenta la confiança i el diàleg claus per aconseguir l'entesa mútua necessària per a la millora de la resolució dels conflictes a l'àrea. Tanmateix, el progrés ha estat en clars-obscurs i encara no ha demostrat tota la seva potencialitat.

El desenvolupament de la integració política, social, econòmica, mediambiental, educativa i cultural en la zona euromediterrània segueix essent fonamental, no només per a la Unió Europea, sinó també per a Catalunya i per a Espanya. Després de l'acord en relació al projecte d'Unió Euromediterrània, en tant que complementari del procés engegat a Barcelona, considerem que la nostra estratègia bàsica d'actuació ha de passar pel foment de l'ajuda al desenvolupament sostenible de les ciutats mediterrànies, i per la promoció de l'Assemblea Parlamentària Euromediterrània i de les estructures de la societat civil d'ambdues ribes en la definició i implementació de totes les polítiques i iniciatives euromediterrànies que es duuguin a terme en aquest terreny. Enfortir els governs locals i regionals és de tot punt indispensable en l'estratègia euromediterrània. Els lligams històrics en les relacions de Catalunya i Espanya amb Amèrica del Sud i Central no són la finalitat, sinó que han de ser el punt de partida per a l'establiment d'unes veritables relacions d'igual a igual entre ambdós, unes relacions que ja vénen i vindran en un futur encara més, determinades per l'increment de les relacions comercials, dels llaços generats pels fluxos migratoris, i de la cooperació en l'àmbit del desenvolupament i de la formació.

Seguim amb especial interès i donant suport al sorgiment de nous moviments i formacions polítiques progressistes i d'esquerres en la regió d'Amèrica Llatina, i la seva evolució cap a nous partits amb vocació de liderar governs democràtics i transformadors de la realitat social, que facin realitat l'agenda política de superar els desequilibris socials i eradicar la pobresa. Recolzem els sistemes d'integració regional d'Amèrica del Sud i Central com la millor forma de construir aliances i d'afrontar conjuntament els reptes d'un món cada vegada més interdependent i globalitzat. I animem especialment les negociacions per a la signatura dels acords d'associació entre la Unió Europea i Amèrica Central. El procés de democratització de la regió ha estat altament positiu, però encara en aquests moments perviuen greus problemes, que han de ser superats

fonamentalment mitjançant l'enfortiment institucional, l'empoderament local i la creació de sistemes de repartiment més just i equilibrat de la riquesa.

En relació a Cuba, recolzem la direcció dels canvis polítics que s'hi estan produint, i desitgem que el govern respongui a les demandes de canvi polític i social que estem convençuts que el país necessita. Pel que fa als Estats Units, els i les socialistes de Catalunya creiem que tant Espanya com la Unió Europea han de mantenir unes relacions transatlàntiques que ajudin a buscar un consens internacional pels països emergents, i que contribueixi a l'estabilitat i la governabilitat mundial. També som partidaris del reforçament del diàleg amb Rússia, especialment per assegurar la garantia de la llibertat de premsa i de la democràcia del país, i per disminuir els riscos que poden derivar-se de les relacions energètiques amb la regió.

En relació al Pròxim Orient, cal seguir impulsant les iniciatives democràtiques, pacífiques i de diàleg per a la consecució d'un Estat palestí viable, que coexisteixi pacíficament amb Israel i la resta de països de la regió, i defensar l'estabilitat, la democràcia i la justícia a l'Orient Mitjà. Seguirem treballant per enfortir els llaços de solidaritat amb els pobles de la regió i de cooperació amb el Líban, per tal d'ajudar a crear estabilitat i condicions de pau en la zona.

Els i les socialistes catalans reconeixem l'estatut de Xina i Índia com a grans potències emergents amb les quals hi mantenim unes relacions especials pel flux d'immigrants d'origen presents a Catalunya, però estem convençuts que cal treballar des dels organismes i institucions internacionals per assegurar el compliment dels Drets Humans, dels estàndards internacionals, evitant així el dumping social i mediambiental que tant perjudica la solidaritat interpersonal i entre els països.

UN NOU IMPULS A LA COOPERACIÓ AL DESENVOLUPAMENT

La cooperació al desenvolupament no és un concepte neutre, sinó que determina el model de societat que volem construir. O una societat classista i profundament desigual, dirigida per una minoria de privilegiats, o una societat justa i amb igualtat d'oportunitats que afavoreixi i protegeixi els més dèbils. Per això, el nostre ideari d'esquerres ha de conformar l'agenda política de la cooperació internacional des d'una concepció progressista. El nostre programa de present i futur ha d'estar presidit pel compromís de treballar, des de tots els àmbits institucionals i socials, en l'impuls de polítiques que fomentin el desenvolupament sostenible i les condicions econòmiques, polítiques, socials i culturals per fer-lo possible.

Creiem en un model de societat de ciutadania activa i participativa en els afers de la comunitat, que pugui dialogar amb el poder polític i concertar iniciatives que ens permetin avançar en la construcció de societats més avançades, justes i plurals, minimitzant l'impacte negatiu de la globalització. La responsabilitat principal de combatre la injustícia social i la capacitat de crear els serveis públics que conformen el model de societat de benestar és dels governs, i és per això que la política de solidaritat i cooperació ha de tenir la consideració de política pública en tots i cadascú dels diferents nivells de govern, institucionalitzant-la en el marc normatiu competencial, dotant-la dels instruments necessaris per a fer-ho possible, i articulant-se operativament entre els diferents nivells governamentals (estatal, autonòmic i local), a través de la concertació interinstitucional.

Així, la política de cooperació ha de convertir-se en una política pública estratègica en la projecció, a escala internacional, de la nostra acció de govern. El PSC se sent orgullós del compromís polític adquirit des del primer dia pel govern espanyol presidit per José Luis Rodríguez Zapatero. La nostra contribució a la pau i al desenvolupament ha estat àmpliament reconeguda a nivell internacional. Els socialistes catalans pensem que la cooperació multilateral és la primera trinxera

de lluita contra la pobresa, i per això hem apostat de forma decidida per contribuir econòmicament als programes contra la fam i contra el tràfic il·legal d'armes, i a favor de l'Aliança de Civilitzacions, donant suport molt especialment als Objectius del Mil·lenni.

Però malauradament els estats més poderosos no estan complint amb els seus compromisos per fer realitat aquests objectius al 2015. Segons l'Informe de Desenvolupament Humà (2007-2008), actualment més de 800 milions de persones pateixen desnutrició crònica, i gairebé 40.000 nens moren al dia a causa de la mala nutrició. Contra aquestes xifres desoladores i esgarrifoses, hem de lluitar i treballar perquè les Nacions Unides disposin d'instruments per fer complir els compromisos adquirits pels seus membres, i accelerar així la realització de les accions contingudes en els Objectius.

Els i les socialistes tenim un ferm compromís amb la justícia social i, a més, considerem que tan important com l'augment dels recursos econòmics dedicats a l'ajut al desenvolupament és gestionar amb eficiència i eficàcia els esmentats recursos. Per això, a més de seguir recolzant un augment dels recursos econòmics del govern fins a destinar el 0'7% del PIB, també farem de la planificació estratègica i l'avaluació continuada instruments importants de la gestió dels programes i els projectes.

L'arribada de milers de persones a Catalunya procedents d'altres països ha creat nous llaços de relació entre el nostre país i els països d'origen d'aquests nous ciutadans. Aquesta nova realitat de la societat catalana ha modificat les prioritats geogràfiques de la nostra cooperació, i ha fet aparèixer noves oportunitats de foment del desenvolupament. Així doncs, hem de recolzar les iniciatives dels immigrants per portar a terme projectes d'economia productiva als seus països d'origen amb les remeses de divises, i concertar noves fórmules de relació entre la cooperació pública i l'esforç de la població immigrada resident a Catalunya per afavorir el desenvolupament dels seus països de procedència. La gestió de la diversitat requereix innovació i creativitat a l'hora de plantejar nous espais d'inclusió social. Les estratègies de codesenvolupament vinculades a la política de cooperació internacional, principalment local, poden esdevenir instruments propiciadors d'espais de cohesió amb la participació de les associacions sòlides d'immigrants, conjuntament amb altres agents institucionals i socials, en projectes de cooperació al desenvolupament als seus territoris d'origen.

Tenint en compte el paper rellevant que les dones estan jugant en el desenvolupament, és fonamental que tot projecte de cooperació les prioritzi com a agents actives, fomentant el seu progressiu empoderament i presa de decisions. I és que la igualtat de gènere és més que un objectiu en si mateix, és una condició prèvia per poder reduir la pobresa. És per això que les Nacions Unides donen prioritat a les estratègies de promoció de la igualtat de gènere, un valor que ha de ser compartit i respectat en totes les societats siguin quins siguin els seus valors culturals. Com a socialistes, ens comprometem a recolzar les dones d'altres països en el treball que estan fent per tal d'eradicar la violència de gènere en totes les seves manifestacions. Un dels altres principals pilars del desenvolupament és la creació de teixit productiu.

Els instruments microfinancers, en forma de microcrèdits, fons rotatoris, fons de desenvolupament, fons de garantia, fons d'inversió o participacions de capital, són un bon suport per a la seva creació, principalment útils per a les microempreses, així com també per recolzar econòmicament iniciatives empresarials dirigides per persones excloses del sistema financer tradicional. En aquest sentit, és necessari un marc legal en l'àmbit català que reguli els agents implicats, i garantir la vinculació dels seus objectius amb els del Mil·lenni de les Nacions Unides i amb la Declaració de París sobre l'Eficàcia de la Cooperació al Desenvolupament. Però concretament, els instruments microfinancers han d'aconseguir disminuir significativament la pobresa i impulsar els processos de desenvolupament econòmic i social.

En uns moments en què la crisi alimentària mundial pot assolir dimensions catastròfiques, volem posar en evidència que l'especulació i la destinació de grans quantitats de les collites de cereals a la producció de biocombustible fan necessari i urgent que els governs prenguin mesures per a evitar l'acaparament i la comercialització especulativa dels productes alimentaris de primera necessitat. També donem suport a les iniciatives de comerç just que, tot i ser -de moment- minoritàries, constitueixen formes alternatives de concebre les relacions comercials i les iniciatives emprenedores de caràcter social. Altres temes principals de l'agenda política del desenvolupament sobre els que creiem indispensable prendre mesures per evitar l'augment dels desequilibris Nord-Sud són el sistema de propietat de les patents, els paradisos fiscals, i els programes de condonació o renegociació del deute extern bilateral.

Creiem fonamental invertir en programes de salut i d'educació en tant que mesures indispensables per aconseguir augmentar els indicadors de desenvolupament sostenible i durable del capital humà. I defensem l'ajut al desenvolupament condicionat, que comprometi als governs receptors a l'esforç sostingut i redistributiu en les que considerem els 3 principals àmbits d'actuació del desenvolupament: salut, educació i teixit productiu.

Recolzem el treball de les universitats en la recerca i el desenvolupament, a més dels seus grups de treball i càtedres, mitjançant una política sòlida de beques i suport econòmic a la investigació, per tal de fer possible la incorporació dels avenços científics i tecnològics -degudament contrastats i experimentats- als programes destinats a fomentar el desenvolupament sostenible. També volem posar el gran potencial que aporten les noves tecnologies de la informació i de la comunicació al servei de la cooperació al desenvolupament, mitjançant sistemes de telecentres, i programes d'educació i capacitació on-line, que permetin la difusió dels programes informàtics gratuïts (software lliure) així com l'agilització dels processos de gestió i interconnexió en xarxa del sector.

Creiem necessari invertir en estratègies de foment de la governabilitat i enfortiment institucional, entenent que l'enfortiment i la modernització de les estructures d'Estat ha de ser compatible amb el foment dels processos de descentralització i d'empoderament local. Reconeixem les sinèrgies positives que representa la concertació de la cooperació pública i privada, pel foment dels intercanvis en els àmbits del coneixement, de la cultura, de l'esport i de la joventut. I pensem que el coneixement mutu entre persones de diferents cultures i procedències és la millor inversió en valors de futur i de ciutadania.

Finalment, el nostre projecte aposta també per una sòlida participació dels municipis en la dimensió internacional de la política. Així, la cooperació internacional, el multilateralisme, la promoció de la cultura de pau i el foment dels drets humans esdevenen àmbits estratègics per a la projecció de la diplomàcia municipal i la projecció exterior dels governs locals. Invertir en estratègies de foment de la governabilitat i enfortiment institucional, entenent que l'enfortiment i modernització de les estructures d'Estat ha de ser compatible amb fomentar els processos de descentralització i empoderament local. Fomentar l'intercanvi d'experiències i bones pràctiques entre el municipalisme català i els governs locals del Sud és una experiència política d'alt valor afegit. Potenciar i enfortir l'organització en xarxa dels governs locals, a partir de la nostra pròpia experiència en el Fons Català de Cooperació al Desenvolupament.

UNA NOVA IDEA DE PROGRÉS

Els canvis socials, econòmics i tecnològics, així com el propi procés de globalització i la transformació de determinats paradigmes, han posat en qüestió la pròpia idea de progrés. Aquesta idea, pròpia de les societats contemporànies des de les revolucions polítiques i econòmiques

dels segles XVIII i XIX, ja no té el mateix significat que tenia fa tant sols 20 o 30 anys. Això no vol dir que hem de deixar de generar esperances en un futur millor. El que significa és que ens hem d'esforçar més per tal de generar els beneficis necessaris per continuar endavant. Per tant, hem de ser capaços de convertir la incertesa en un incentiu per continuar endavant. Davant de la incertesa ha d'haver innovació. Innovar per aportar noves solucions als problemes, tant els problemes que venen de lluny com els que s'han gestat fa poc. Innovar per ser capaços d'oferir respostes flexibles, que s'adaptin a les dinàmiques canviants de la nostra societat. Innovar per descobrir noves oportunitats. requereix un major esforç i, allò que és més important, una major capacitat d'innovació. Els nous avenços tecnològics i científics ens fan replantejar-nos moltes qüestions sobre les quals abans s'havien generant importants consensos. Les noves reivindicacions socials i les noves demandes ciutadanes ens obliguen a repensar la idoneïtat de molts serveis i a ser més exigents amb el grau de qualitat en la prestació. Hi ha noves preguntes i encara no tenim respostes encertades per a la gran majoria.

En conseqüència, avui ja no estem tant segurs que el futur global serà millor que el present i podríem arribar a afirmar, en certa manera, que "el futur ja no és el que era" i que, per tant, el progrés tampoc. L'esperança en un futur necessàriament millor ja no és un potent motor de construcció del progrés econòmic i social, com ho era fa unes dècades. I això ens obliga a repensar fins i tot la nostra idea de progrés.

Avui ja no podem entendre el progrés material com a necessari, irreversible, lineal, unívoc i continu, tot i que la societat evoluciona i millora. Ni podem creure ja en el progrés automàtic ni en l'encadenament necessari i coherent de tots els ordres del progrés (científic, econòmic, moral, polític, ambiental...). Per tant, tampoc podem entendre el progrés material des de la perspectiva d'un model basat en el consum permanent i il·limitat, sinó que s'ha de generar una nova cultura de consum responsable, ja que els recursos materials són finits i el consum no pot basar-se quasi exclusivament en una lògica incrementalista.

Però tot i així, la idea de progrés -encara avui- alimenta l'esperança, que mai l'hem de deixar dormir i proporciona un cert sentit a la realitat social i al nostre futur com a societat. És una idea que encara mobilitza, tot i que de forma genèrica i poc definida.

S'ha produït una fragmentació de la idea de progrés, que ha perdut tota pretensió d'universalitat, que és el que proporcionava una explicació global coherent i una forma d'avançar en la Història.

Fins i tot l'aliança històrica entre els defensors del progrés i els partidaris de la justícia social, que ha caracteritzat la socialdemocràcia durant dècades, està sent qüestionada. De fet, els neoconservadors han buscat fins i tot apropiant-se de la pròpia idea de progrés i del concepte de revolució, per dotar-los d'un sentit absolutament diferent al que ha defensat l'esquerra. Com a conseqüència, alguns dels principis que regien l'economia social de mercat s'han trencat i els teòrics conservadors aposten obertament per una economia de mercat pura i per la privatització de tots els béns i serveis.

Podríem pensar, doncs, que assistim a la transformació de la idea de progrés com a finalitat, però que ha sobreviscut la idea de progrés com a dinàmica. Aquesta idea ha sigut sempre un motor de força per a les esquerres i, per tant, els socialistes no renunciem a fer del progrés econòmic i social un dels objectius de la nostra acció política, ni renunciem a la idea de progrés com una de les idees-força que la generen.

L'evolució de la idea de progrés ens obliga a repensar i construir un nou model. Haurem d'aprendre a viure sense les preteses seguretats que oferia la societat de consum, adaptant-nos a la nova realitat, i pensant el futur en unes noves coordenades individuals i col·lectives que mantinguin les aspiracio-

ns de progrés, benestar, confiança i seguretat. I ho haurem de fer conscients de les limitacions del nostre ecosistema i recuperant com a valors la cultura de la responsabilitat, el treball i l'esforç

En certa mesura estem vivint el final d'un procés històric en què la idea de progrés i la raó tècnicocientífica van substituir durant moltes dècades a la fe religiosa garantint, com aquella, un futur millor. El qüestionament sobre el futur pot fer retornar els individus a velles creences, o bé oferir una oportunitat per a repensar la idea de progrés en termes globals. Els riscos ecològics, que es transformen en riscos socials, no reconeixen fronteres ni governs, i per a combatre'ls no els hem d'afrontar des d'una perspectiva defensiva a nivell nacional, sinó proposar alternatives factibles a nivell global.

Els socialistes som defensors del progrés referenciat als valors de llibertat i igualtat. Aquests valors constitueixen el punt històric del pensament dels partits socialistes i, sense ells, desapareixeria la nostra especificitat i raó de ser. Per tant, considerem que la responsabilitat pel futur ens exigeix més com a éssers humans i ens veiem obligats a continuar lluitant per la millora de les condicions de vida de les generacions presents i futures.

El futur se'ns mostra molt incert i, per tant, és més que mai responsabilitat nostra mantenir viva l'esperança del progrés en totes les seves dimensions (política, econòmica, social i ambiental), sense perdre de vista quins són els veritables problemes dels ciutadans i ciutadanes, i evitant que s'utilitzi la incertesa per a retallar drets polítics, econòmics i socials ja adquirits.

L'exigència de progrés ha de ser necessària però hem de tenir clar que no s'assolirà d'una forma automàtica. Per això considerem que la idea de progrés és una aspiració legítima que necessita ser revisada i adaptada als nous temps, per tal que sigui un motor de construcció d'una societat cada vegada més segura i confortable per a l'ésser humà.

EL PROGRÉS AMBIENTAL COM A FONAMENT D'UN DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE

L'esquerra sempre ha considerat progrés social i progrés econòmic com quelcom indestriable. Però les crisis ambientals i energètiques de les darreres dècades han qüestionat el progrés material il·limitat, i ens han dut a la necessitat d'avançar cap a un creixement econòmic més sostenible, amb la protecció de l'entorn com a element irrenunciable.

L'amenaça que suposa el canvi climàtic pel futur de la humanitat i una regressió clara del medi ambient a nivell global, tot i els avenços que s'han pogut produir a nivell local, ens condueixen a defensar el progrés ambiental i el desenvolupament sostenible. Els socialistes hem de continuar mantenint el necessari progrés econòmic i seguir avançant en el progrés social, però estem convençuts que hem de seguir també recorrent el camí del progrés ambiental. I ho farem avançant cap a un nou equilibri ambiental i energètic que corregeixi els desajustos generats per un model econòmic ineficient que ha malgastat energia i recursos consumint-ne de forma excessiva i innecessària, i per unes polítiques ambientals poc ambicioses. Però sense convertir tampoc el progrés ambiental en un dogma que impedeixi el bon funcionament de la societat.

Des de la revolució industrial, el progrés s'ha entès, sobretot, com a creixement quantitatiu. Actualment, la ràpida evolució del canvi climàtic, l'increment exponencial de l'ús dels recursos naturals, la sobrecàrrega dels ecosistemes i el creixement de la població mundial ens obliguen a buscar una nova orientació adequada al futur. De si aconseguim trobar i aplicar aquesta nova orientació en dependrà que el desenvolupament esdevingui progrés, mesurat en una millor qualitat de vida.

Els socialistes apostem per un desenvolupament sostenible que permeti fer convergir el dinamisme econòmic, la justícia social i la responsabilitat ecològica. Però per aconseguir aquest

tipus de progrés és necessari créixer d'una forma més racional, eficient, responsable i previsible, diferenciant qualitat de vida de progrés material, i reconeixement uns drets mediambientals universals de la mateixa manera que existeixen els drets humans.

L'actual model, que malbarata energia i recursos, ja no és viable. És necessari un creixement qualitatiu amb menys consum de recursos que garanteixi les necessitats naturals bàsiques per a les generacions futures. Aquest creixement implica una política econòmica competitiva que generi augments de productivitat que alhora permetin acabar amb el malbaratament dels recursos naturals, sense descartar establir estratègies de major austeritat que incloguin la recuperació i reutilització de productes i residus. En aquest sentit, és ineludible la implantació de models de desenvolupament urbà que permetin un disseny d'infraestructures i serveis que optimitzin els recursos de manera compatible amb els criteris ambientals i impulsar una nova política de l'aigua, que fomenti polítiques d'estalvi i consum responsable

Els socialistes apostem pel progrés, la formació en valors i la qualificació científica i tècnica que permeti un desenvolupament sostenible, fomentant la creativitat i la innovació, i potenciant l'economia del coneixement, com a eixos vertebradors del futur. Ens proposem apostar per l'ús de noves tecnologies que ens permetin protegir els recursos, estalviar energia, i lluitar contra el canvi climàtic, que juntament amb l'augment de la dependència del petroli i altres combustibles fòssils, i l'increment del cost de l'energia, són factors que ens fan cada cop més vulnerables. I per això ens cal una nova política tant en els sectors industrial i de serveis com en el sector primari, que lideri la transformació del model econòmic a partir del desenvolupament de solucions als problemes ecològics i energètics actuals, tot incorporant a l'activitat econòmica una referència als costos del CO₂.

El canvi de model energètic és per a nosaltres la fita més important per als propers anys. Caldrà impulsar el canvi de recursos no renovables per d'altres que ho siguin -potenciant també el reciclatge i la reutilització de materials- i de processos de generació altament contaminants per d'altres que no ho són. En aquest sentit, la substitució de les energies fòssils és cabdal per aconseguir una millora substancial. Considerem que les energies renovables són un dels potencials energètics més importants que tenim per a les properes dècades i per això caldrà que invertim en tecnologies i en processos, tant productius com domèstics, que permetin el seu desenvolupament i l'augment de l'eficàcia i l'eficiència energètica, així com l'estalvi de recursos. Per a promoure aquest nou model s'hauran de modificar les polítiques en aquests camps, afavorint l'augment significatiu en la utilització de les energies renovables en tots els sectors, agilitant i simplificant els procediments d'autorització per a posar-les en marxa, millorant la planificació entre administracions en l'assignació dels emplaçaments més adequats per a les energies renovables, i modernitzant les actuals xarxes de distribució energètica per tal d'adaptar-les a un nou model de producció basat en múltiples i nombroses fonts d'energia interconnectades en xarxa. Hem d'aprofitar la renovació d'instal·lacions energètiques que es durà a terme en els propers anys, com una oportunitat per introduir tecnologies netes a partir d'inversions de llarg recorregut. Unes inversions que poden generar llocs de treball d'alta qualificació i desenvolupar un nou model econòmic d'alt valor afegit, basat en el coneixement i la innovació, i menys vulnerable tant als riscos econòmics com ambientals.

Ara bé, el camí cap a un nou model energètic fa imprescindible obrir un debat real sobre l'energia i el concepte de sostenibilitat sense que les posicions més escorades de l'immobilisme ecologista, ni la cultura fàcil del no, l'enterboleixin. I també comporta, implícitament, un canvi en la manera d'entendre fenòmens socials relacionats com la mobilitat, l'urbanisme, el consum o el treball, apostant definitivament per un urbanisme compacte i un ús intensiu del transport públic col·lectiu.

Els socialistes catalans ens plantegem, doncs, un nou repte: el repte del progrés ambiental i el creixement qualitatiu i estable. Aquest repte ens ha de dur a entendre el medi ambient com un

tot integrador de tots els recursos naturals, superant el concepte de medi ambient com a preservació del medi i el paisatge en contraposició al progrés econòmic. El desequilibri ambiental afecta el conjunt de la societat i l'economia i, per tant, cal assumir la seva correcció utilitzant els recursos naturals de forma sostenible. La definició d'aquest nou repte, i l'acompliment dels objectius que hem assenyalat, ens permetrà donar un nou sentit a la idea de progrés, substituint la idea de progrés material que millora el nivell de vida per una idea de progrés ambiental que millora la qualitat de vida.

EL CREIXEMENT DE LA DIVERSITAT I EL RECONeixEMENT DE LES IDENTITATS

EL CONTEXT

L'important flux migratori que ha arribat al nostre país en un període molt curt de temps està significativament transformant la nostra societat. La rapidesa d'aquest nou fenomen pot dificultar la seva correcta comprensió per part de la societat d'acollida.

L'arribada d'aquesta nova immigració, amb llengües, cultures i creences religioses diferents a les nostres, està suposant un dels processos de transformació social més importants de la història del nostre país i segurament representa el principal repte a abordar pel conjunt de la societat, que esdevé cada dia més diversa i plural.

Malgrat que les causes d'aquesta onada migratòria són diverses, podem identificar alguns dels factors més rellevants.

Les desigualtats existents en el context mundial i les majors facilitats per la mobilitat internacional, juntament amb l'important creixement de la nostra economia en la darrera dècada -sovint basat en activitats de baix valor afegit i llocs de treball precaris-, ens han convertit en un país atractiu per a milers de persones que venen buscant millors oportunitats per tirar endavant els seus projectes de vida. Les necessitats del mercat de treball també venen determinades pel fet d'haver tingut durant anys una de les taxes de natalitat més baixes del món, combinades amb un important increment de l'esperança de vida. Aquest envelliment de la nostra piràmide de població suposa un clar obstacle per al manteniment futur del nostre creixement actual. La immigració està compensant en part aquesta tendència en rejuvenir la nostra mitja d'edat, satisfent les necessitats d'uns sectors determinats del mercat de treball i garantint la sostenibilitat del sistema públic de pensions de solidaritat intergeneracional.

Catalunya ha estat històricament terra d'acollida i, per tant, aquesta nova realitat immigratòria s'ha d'entendre com un fet estructural i no conjuntural. Molts dels primers en arribar ja estan reagrupant als seus familiars i són aquí per a quedar-s'hi i, malgrat que la intensitat del flux dels darrers anys ha disminuït, la immigració continuarà augmentant en el futur, si no es creen les condicions necessàries pel desenvolupament dels països d'origen. És fonamental que assumim aquesta realitat social perquè, en cas contrari, no podrem fer una diagnosi acurada del que està passant ni serem capaços de definir polítiques eficaces a mig i llarg termini. Per tant, caldrà impulsar un ajust en les normes que actualment regulen les formes i les condicions d'accés de les persones immigrades a l'Estat espanyol, tot partint de l'experiència d'aquests últims anys. Entre d'altres aspectes, és fonamental un replantejament del marc legal que regula el reagrupament familiar per gestionar adequadament la incorporació de persones reagrupades, tot establint un règim normatiu que faciliti la incorporació al mercat de treball de les persones reagrupades, especialment del jove, i a la vegada garanteixi més estabilitat per als familiars que han d'arribar.

També hem de tenir molt present l'heterogeneïtat d'aquesta nova immigració. Darrera del concepte "immigració" trobem vides molt diverses, de característiques socials i culturals diferents, que fa que no podem generalitzar suposades característiques globals del col·lectiu d'immigrants, sinó que els hem d'entendre segons el seu context d'origen. Persones que venen del món rural o de grans ciutats, persones amb nivells de formació desiguals, persones que aporten nous valors, costums, llengües, religions i identitats. És aquesta diversitat a tots els nivells el que caracteritza principalment la nova immigració i el que fa que la seva acomodació a la nostra societat suposi un repte tan important, alhora que proporciona una gran oportunitat de millorar la nostra societat fent-la més plural i diversa.

Aquest fenomen es reflecteix de forma molt diferent en realitats socials diverses, com són els pobles i els barris de les ciutats, els centres educatius i de salut, les empreses, i té un impacte directe en el mercat de treball, el sistema educatiu o l'habitatge. En conseqüència, el repte de la integració real passa igualment per seguir incrementant la inversió en els serveis públics de l'estat del benestar per evitar que l'escassetat o insuficiència de recursos generi insatisfacció dels autòctons i provoqui reaccions xenòfobes. Però també per incorporar aquests nous treballadors en les estructures polítiques i sindicals dels treballadors autòctons, aconseguint que lluitin pels seus drets laborals, i evitant que les situacions d'irregularitat i precarietat laboral suposin una contenció dels nivells salarials d'alguns sectors determinats.

LES CONSEQÜÈNCIES

Per entendre les conseqüències d'aquest procés cal abordar-lo en tota la seva amplitud i complexitat, incorporant la perspectiva cultural i identitària, ja que si no ho fem ens deixarem fora de l'anàlisi un aspecte cabdal del procés.

primer aspecte que cal destacar és que l'increment espectacular de la diversitat sociocultural pot ser a la vegada font de conflictes i font d'oportunitats. El fet que prevalgui més un element o altre depèn de la interpretació i de la gestió d'aquesta diversitat depèn, en gran mida, de la capacitat de la societat receptora i dels recursos destinats per afrontar-la.

La immigració contribueix al creixement econòmic i demogràfic del país receptor, tot i que pugui tenir efectes negatius pel país d'origen, i ha de ser un factor d'enriquiment cultural i social i un important dinamitzador de la nostra societat.

D'altra banda, aquest augment quantitatiu de la població i de la seva diversitat té diverses conseqüències que cal tenir molt presents. En primer lloc suposa un increment important del nombre de persones que tenen dret a fer ús dels serveis públics, posant de manifest la necessitat d'augmentar els recursos, l'oferta i la qualitat del conjunt dels serveis públics (com els educatius, els sanitaris, i els socials) perquè ningú no se'n senti exclòs o tingui la percepció que han empitjorat, sobretot als barris més desafavorits. Aquesta és una situació objectiva per fer aparèixer sentiments de xenofòbia en els sectors populars autòctons i, per tant, caldrà continuar resolent el risc de col·lapse dels serveis públics a través de noves polítiques, posant l'accent en la formació de mediadors interculturals i sociosanitaris -entre d'altres professionals. Però també caldrà treballar per assolir uns salaris dignes per a tots els treballadors i les treballadores, siguin o no immigrants, per evitar que els serveis socials es converteixin en complements imprescindibles d'un mercat laboral que no ofereix salaris dignes als treballadors menys qualificats.

També apareixen altres problemes en relació a la major demanda d'habitatge, als nous usos de l'espai públic, a les concentracions geogràfiques d'alguns col·lectius, a l'ocupació i el mercat de treball, al teixit comercial o en relació a l'expressió pública del fet religiós. I per abordar-los s'ha

de seguir amb la política de dignificació de barris alhora que s'impedeix qualsevol actuació que impliqui un retrocés en els drets aconseguits.

Finalment no podem oblidar els nous riscos que se'ns plantegen respecte de l'aparició de noves formes de desigualtat, discriminació o segregació social, urbana o cultural.

En aquest context, són les capes més populars de la població les que estan vivint de més a prop les complexitats que el procés d'acomodació dels nous immigrants estan suposant. Els efectes de la immigració, a curt termini, no són neutrals ni es reparteixen equilibradament ja que no només els immigrants pateixen uns nivells alts de precarietat, sous baixos, i contractació irregular, sinó que aquestes desigualtats també poden incidir en alguns casos sobre els salaris reals del conjunt de treballadors d'alguns sectors determinats. Per tant, evitar que es produeixi una competència real pels serveis i recursos, entre la població autòctona i la nouvinguda, és fonamental per garantir la cohesió i la convivència, i per garantir que les classes mitjanes no abandonin els serveis públics. I per aconseguir-ho, cal reforçar el paper cabdal que juguen els ajuntaments, dotant-los dels recursos suficients per afrontar les noves necessitats.

Una part important de la ciutadania també es pregunta fins a quin punt la seva identitat es pot veure afectada o desplaçada, i aquest neguit també es tradueix sovint en recel i en un reforç del sentiment d'inseguretat i incertesa envers el futur.

Com a conseqüència de la suma de tots aquests factors, la immigració és un dels principals temes de preocupació dels ciutadans. És important que entenguem aquesta reacció i que discriminem les actituds realment racistes d'una minoria, d'aquelles que simplement expressen preocupació i incomoditat davant d'un canvi tan sobtat del nostre paisatge social.

EL REPTE

Davant d'aquesta realitat, és molt el que ens hi juguem com a societat, i per això cal treballar no només per la progressiva integració dels immigrants a la societat sinó també per millorar la percepció que té l'opinió pública del fenomen de la immigració. La qüestió principal és com som capaços de combinar el respecte a les diferències amb la defensa d'allò que ens uneix; la pluralitat d'identitats amb un sentiment de pertinença comú; la pluralitat de visions del món amb uns valors propis de la nostra societat que han de ser compartits i irrenunciables; les diferències culturals amb un patrimoni cultural i lingüístic comú.

En definitiva es tracta de trobar l'equilibri entre diversitat i unitat cívica, tant a nivell local com nacional. Un repte gens fàcil i que a l'actualitat és compartit per una gran part de les societats modernes.

Si ens comparem amb altres països, en aquest moments estem superant la primera fase del procés d'acomodació dels nous ciutadans. És ara que sorgeixen les anomenades segones generacions quan podrem valorar realment les característiques del nostre propi procés.

En aquest sentit, un element clau serà facilitar la mobilitat social d'aquestes segones generacions i evitar la creació de guetos, perquè aquest serà -o és ja- el termòmetre de la salut del nostre sistema.

COM ABORDEM AQUEST REPTE ELS I LES SOCIALISTES

La manera en què els socialistes ens posicionem davant d'aquest repte ve determinada en primer lloc pel compromís amb els nostres principis bàsics que són els pilars de la societat que

volem construir: llibertat, igualtat i solidaritat. Llibertat de pensament i de creences religioses, sempre dins del nostre marc de convivència; igualtat plena de drets i deures així com en l'accés a serveis públics de qualitat; i solidaritat a través de la cooperació internacional, especialment amb els països d'origen dels immigrants residents al nostre país.

En segon lloc, hi ha un altre valor que també ens caracteritza i que en aquest context és més rellevant que mai, que és el de la responsabilitat, lligada als principis de legalitat i seguretat, especialment la plena aplicació de les lleis, tant en relació a l'entrada irregular i la discriminació com en la lluita contra el frau i l'economia submergida. Cal afrontar la realitat tal com és per transformar la societat en la direcció dels nostres valors des d'una visió realista, i en aquest sentit no podem amagar les complexitats del procés amb discursos ben intencionats que només posen l'accent en les virtuts de la diversitat. Però evidentment encara menys podem participar de les actituds d'aquells que esperonen la xenofòbia i els temors dels ciutadans per obtenir resultats particulars ben allunyats dels interessos globals de la societat. Aquesta tasca de conscienciació social pot i ha de fer-se des de la mateixa base militant socialista, però requereix d'una campanya activa del Govern que desterrí tòpics cada vegada més arrelats en l'imaginari col·lectiu i que no responen a la realitat social i econòmica de la immigració.

Per aquest motiu, els i les socialistes hem de tenir una actitud proactiva, liderant el debat i definint un discurs propi que sigui coherent amb els nostres principis i sòlid en els seus fonaments.

Aquest discurs sobre la gestió de la diversitat forma part del moll de l'os del nostre discurs global sobre el model de societat que volem. El nostre és un model de societat cohesionada, vertebrada en la seva diversitat, una societat inclusiva, no dual ni fragmentada per comunitats, i que garanteix la igualtat d'oportunitats a tots els seus membres. Per als i les socialistes una política que encari les diverses repercussions del fet migratori és una política de clar compromís amb el conjunt de la ciutadania i el seu benestar, perquè les persones immigrades formen part també d'aquesta societat, i la integració dels immigrants ha caracteritzat la recerca de la justícia social al llarg de la història.

LES BASES DEL NOSTRE MODEL

Al llarg dels darrers anys els i les socialistes hem anat construint, sobretot a partir de la pràctica però també des de la teoria, aquest model propi per abordar el repte de la integració i gestió de la diversitat. Aquest model es basa en tres pilars fonamentals:

En primer lloc situem el compromís i foment dels valors i principis democràtics en el context de l'Estat de dret, que ha de tendir cap a l'equiparació real dels mateixos drets per a tots els ciutadans i en l'exigència d'uns deures iguals per a tothom, recollits en l'ordenament jurídic del qual ens hem dotat. En aquest sentit, apostem per fomentar la integració social i cultural a partir del reconeixement de drets polítics a nivell local dels estrangers amb residència permanent, promovent convenis de reciprocitat amb els seus països. Considerem que aquest reconeixement permetria la progressiva incorporació dels col·lectius d'immigrants al sistema democràtic de representació, oferint-los la possibilitat d'exercir plenament els seus drets alhora que se'ls exigeix el compliment dels seus deures amb la societat.

En segon lloc destaquem el nostre compromís amb un estat del benestar fort i modern i amb unes polítiques que tendeixin cap a la igualtat d'oportunitats i la inclusió social, i que reforcin les capacitats i autonomia de les persones per tirar endavant els seus projectes de vida. Això requereix una adaptació quantitativa i qualitativa de recursos i serveis i de noves polítiques que donin resposta a les noves demandes i necessitats, i que eliminin la percepció de competència per a l'ús dels serveis públics entre la població autòctona i la immigrant. En aquest sen-

tit, ens proposem promoure polítiques públiques que contribueixin directament a la integració dels nouvinguts en àrees com l'ocupació, la salut, l'educació, o l'habitatge. A l'àmbit laboral, fomentant programes de lluita contra la discriminació; en l'àmbit sanitari, adequant el sistema a la diversitat de la població atesa reforçant la formació de professionals; en l'àmbit educatiu, fomentant mesures contra la segregació escolar i implantant programes d'acollida educativa en els centres d'ensenyament prevenint la concentració en determinats centres; i en l'àmbit de l'habitatge, reforçant els programes d'intermediació i lluita contra la discriminació en el mercat de l'habitatge, i prevenint situacions de guetització, infrahabitatge o amuntegament.

Finalment, hem de combinar el respecte i reconeixement de les diferències amb un esforç per posar l'èmfasi en aquells aspectes que ens uneixen més que no en els que ens separen. Els socialistes apostem per una societat plural però no per una pluralitat de societats. Considerem que des del respecte i el reconeixement de les diversitats, cal construir un marc comú de referència, una unitat cívica compartida.

Els i les socialistes som conscients de la diversitat creixent com un tret característic de les societats d'avui i de la necessitat de gestionar-la per garantir la cohesió social, entesa com la solidaritat i el sentiment de pertinença. Per garantir aquesta cohesió ens calen elements compartits que han de permetre l'existència d'un sentiment de pertinença comú que finalment és el que permet participar en un projecte compartit que ens dóna cos i força com a país i com a societat.

La idea que tenim d'aquest sentiment de pertinença ve determinada per diferents factors. En primer lloc ja hem citat l'exigència de defensar uns valors fonamentals i irrenunciables, no només vinculats als Drets Humans, assolits a través de processos històrics que han costat molt.

Aquest sentiment també es construeix a partir del fet de sentir-se reconegut plenament com a membres de la nostra societat, i amb les mateixes oportunitats per desenvolupar un projecte individual i col·lectiu.

Finalment, els elements que ens identifiquen com a país són les seves institucions, la seves llengües, la història, i un patrimoni cultural que s'ha anat construint i enriquint amb l'aportació de generacions, cultures i tradicions diverses. Patrimoni que s'enriquirà molt més a partir d'ara amb noves mirades i formes culturals.

El repte que tenim ara és com som capaços d'involucrar a les persones immigrades i fer que siguin compartit aquest projecte comú que ens cohesionen i permet assegurar els vincles de solidaritat i confiança mútua. Aquest sentiment de pertinença comença pel poble, el barri, o la ciutat; per les xarxes de vida quotidiana; per la qualitat dels serveis públics; per les oportunitats que dóna l'educació; per la seguretat en l'espai públic; i pel respecte a les normes de convivència.

L'anàlisi de l'experiència i els models seguits per altres països, ja siguin multiculturals o segregadors, com models d'assimilació -que tampoc han sabut articular una veritable igualtat i reconeixement de drets- només ens ajuda a identificar allò que no ha funcionat i a constatar que no hi ha solucions màgiques. El nostre model té com a idea-força una societat cohesionada que vol gestionar una societat plural i evitar una pluralitat de societats, i comptem amb l'avantatge de la nostra pròpia experiència històrica, ja que Catalunya s'ha fet a partir d'aportacions de diversos pobles i cultures al llarg dels segles.

La immigració també ha fet més visible i més intensa la pluralitat religiosa. Aquesta pluralitat reclama noves respostes des dels diferents àmbits de la nostra societat (ciutadania, societat civil, mitjans de comunicació, administracions públiques) per aconseguir que la visió d'una societat diversa es mostri d'una forma positiva i que la llibertat religiosa es consideri un dret

inalienable. En aquest sentit, s'obren dos àmbits de resposta que els socialistes hem de saber proposar a la societat catalana: d'una banda, adequar des d'una perspectiva normativa l'encaix d'aquesta nova pluralitat religiosa a l'espai públic; de l'altra, defensar els principis de tolerància, llibertat religiosa, i llibertat de consciència, pilars fonamentals del pensament progressista del qual som hereus. El principi que vehicula totes dues respostes és la laïcitat, que incorpora valors humanistes i de tolerància, i no és una ideologia anticlerical sinó una ètica civil universalista. La laïcitat, per tant, és una eina d'integració de tots els ciutadans. Els i les socialistes sabem que només afrontant la realitat tal com és podrem construir la societat que volem, i que mantenint i millorant els servicis de l'estat del benestar no és suficient per a garantir la cohesió social. Si volem liderar la construcció de la nova Catalunya ens cal també un relat. Hem de ser capaços d'oferir a tots els catalans i a totes les catalanes, sigui quin sigui el seu origen, un relat que doni sentit a la nova realitat social, i que ens identifiqui a tots i totes amb la Catalunya d'avui i de demà, dibuixant amb claredat i autoritat l'horitzó que veiem, i explicant el país que volem i com hi volem anar. Un relat que ens ha de permetre, tant o més que les polítiques i mesures que es posen en pràctica, donar resposta als neguits que ara mateix es perceben. Un relat que ens ha de permetre generar seguretat i confiança en les nostres capacitats col·lectives per superar els reptes actuals, tal i com ho hem sabut fer en el passat.

En aquest sentit tenim una situació relativament privilegiada que ens permet construir, a partir de la nostra pròpia especificitat, un model propi a partir d'un nou equilibri entre diversitat i unitat. Estem immersos en un procés de transformació que ens involucra a tots amb un gradual procés d'interacció intercultural i de reconeixement mutu, que farà que "ells" i "nosaltres" puguem esdevenir finalment un nou "nosaltres". Per això també cal ser molt clars en demanar a les persones immigrades que han fet l'opció de viure i treballar a Catalunya, compromís amb el projecte comú i voluntat d'integració a la nova societat, involucrant-los en el procés, amb una exigència responsable. Els drets i els valors per assumir-los han de poder ser exercits, i per això caldrà reconèixer i incentivar de forma normalitzada la participació cívica, social, i política dels nous ciutadans procedents de la immigració.

Una transformació com aquesta precisa d'un bon instrument per governar-la. En aquest sentit, el Pacte Nacional per a la Immigració, en la seva dimensió política, ha de ser l'expressió del consens democràtic bàsic, i un dels instruments que ens permeti construir confiança en el nostre futur com a societat. En la seva dimensió social, ha de constituir l'aliança i l'expressió de la implicació del conjunt de la ciutadania, autòctons i immigrants, en el procés d'adaptació mútua, i d'integració, per tal de garantir la unitat civil i la cohesió social.

En aquest procés d'integració és especialment significatiu el paper dels municipis, donat que és el territori on es produeixen algunes tensions en l'assentament de les persones immigrades i des d'on s'han demostrat més efectives les polítiques d'acollida i d'integració. Igualment, i donada l'amplitud del concepte d'integració, es pot afirmar que l'element col·lectiu des d'on ha de néixer una integració real és el barri i la ciutat. En aquest sentit, considerem que calen més recursos destinats als Ajuntaments per establir un nou model de referència en matèria d'acollida i d'integració.

Aquest procés d'adaptació significa també posar l'accent en les relacions entre les persones des de la perspectiva de la interculturalitat, tenint clar que l'objecte de drets i de respectes són les persones i no les seves creences. La interculturalitat implica la promoció sistemàtica i gradual d'espais i processos d'interacció positiva, que vagin generalitzant relacions de confiança, reconeixement mutu, comunicació efectiva, diàleg i debat, aprenentatge i intercanvi, regulació pacífica del conflicte, cooperació i convivència. Uns espais que són també de participació econòmica, social, cultural i política, i que permeten la creació d'un imaginari ciutadà compartit, com ja s'està produint amb èxit a molts municipis del nostre país.

Per tant, el repte és entendre i acceptar la diversitat amb tota la seva complexitat. Només així serem capaços de construir aquesta identitat col·lectiva i deixar de pensar en termes de "ells" i "nosaltres" per tal d'entendre la societat des de la perspectiva d'un únic "nosaltres", mantenint els principals trets identitaris, culturals i lingüístics del nostre país. En aquest sentit, els poders públics promouran la suficiència lingüística dels immigrants en les dues llengües oficials a Catalunya.

Però això no és fàcil i exigeix un esforç per part de tothom. Als que arriben els hem de demanar compromís i voluntat per implicar-se i formar part d'aquest "nosaltres". I els que fa temps que vivim aquí també hem de canviar per assumir i incorporar les noves diferències, eliminant les barreres objectives i subjectives que dificulten la plena incorporació dels nous ciutadans. Això afecta tant a l'àmbit jurídic com al dels prejudicis, entre molts d'altres. Es tracta d'un procés bidireccional que d'alguna manera ens obliga a repensar-nos com a col·lectivitat. Ja ho hem fet en el passat i ara ens toca donar un pas més endavant. Segurament ara el repte és més complex de gestionar -i la mediació com a eina de resolució de conflictes hi ha de jugar un paper molt important- però som molt conscients de la importància que té i del que ens hi juguem.

Els i les socialistes sempre hem defensat una idea de la identitat allunyada de les visions etnicistes i essencialistes i això ens ha permès ser més representatius que altres de la Catalunya real. Si volem seguir liderant el desenvolupament de la Catalunya del futur, hem de ser capaços de treballar solidàriament per arribar a oferir a tots els catalans, sigui quin sigui el seu origen, un relat que doni sentit a la nova realitat social i que ens identifiqui a tots amb la Catalunya d'avui i de demà.

Però per això cal que siguem valents i proactius i liderem el debat de les idees i les propostes, també a nivell intern de partit, promovent la participació dels estrangers residents permanents en els diferents nivells orgànics. Si no ho féssim, deixaríem que fossin altres els que a partir d'un discurs populista però efectiu, utilitzin els temors dels ciutadans en benefici propi. En un tema tant important i sensible com aquest som nosaltres qui hem de marcar l'agenda política, des de la clara voluntat de buscar el consens amb altres forces polítiques, però amb la plena convicció que és el nostre discurs i són les nostres propostes les que millor poden donar resposta al gran desafiament que tenim davant. I ho haurem de fer des de la força que ens dóna saber que els ciutadans i les ciutadanes ens han donat la responsabilitat de respondre-hi des de tots els nivells de l'administració.

RENOVACIÓ I REIVINDICACIÓ DE LA POLÍTICA

Els socialistes considerem que la política és una preocupació de persones lliures i la seva existència és una prova de llibertat.

Aquesta definició, que valora l'exercici de la política per ciutadans com nosaltres que tenim el privilegi d'haver aconseguit el títol de persones lliures, no ens fa oblidar el compromís i sacrifici personal dels qui han fet de la seva vida una lluita per aquesta llibertat. La legitimitat de l'acció política no la poden treure tirans ni intolerants, i aquest és un deute que tenim amb els que han lluitat i lluiten encara contra aquestes xacres, al nostre país i al conjunt del món.

Per als i les socialistes, que aspirem a governar i liderar el progrés social, la política també és l'art de fer possible en cada moment històric, allò que és necessari pel bé comú. Això ens obliga a una auscultació permanent de les necessitats de les persones i de les possibilitats d'actuació en cada moment i en cada lloc, amb un pragmatisme ètic, més orientat a la consecució de més igualtats que a l'exclusiva conquesta del poder a les institucions.

Aquesta preocupació de persones lliures que és la política democràtica necessita, òbviament, d'una ciutadania compromesa amb el propi funcionament de la democràcia més enllà del dret a vot. Un compromís que ha d'anar més enllà de la defensa d'interessos particulars i reclamacions privades.

És evident, però, que l'actual sistema democràtic presenta mancances que cal corregir per mantenir el seu paper mobilitzador de defensa del bé comú. Hem de treballar per aconseguir l'adhesió de la ciutadania vers el sistema per tal d'evitar que una part de la ciutadania se senti cada cop més separada de la comunitat política i acabi sentint-se atreta per altres formes de participació social, que en algunes ocasions poden esdevenir antidemocràtiques. Per tant, ens cal tornar a reivindicar la política com a eina d'articulació de la vida social i individual, com a mètode de resolució de conflictes i de projectes compartits en llibertat. I reivindicar-la, principalment, entre els més joves, que ja han crescut en democràcia. Els i les socialistes hem de ser impulsors dels canvis necessaris per a promoure mecanismes de participació més oberts, de manera que els ciutadans tinguin la seguretat que el PSC farà els passos necessaris per a capgirar aquesta situació. I per això defensem el polític que innova, inspira renovació i progrés, entén i sap llegir la realitat, i explora nous horitzons tot i conèixer els límits.

Cal reivindicar una política que no es limiti a una formalitat electoral. Aquesta formalitat és condició necessària, però no suficient, per poder parlar de democràcia. Per tant, la plenitud de la vida democràtica demana trobar un equilibri del factor formal -sistema electoral, equilibri de poders, etc.- amb el factor informal -pràctica real dels valors del tarannà cívic democràtic-, també dins els propis partits. Per als i les socialistes fer política és una manera d'aconseguir transformar la realitat per a millorar-la. L'entendem com una responsabilitat, com un servei als nostres pobles i ciutats, i la reivindicuem com el que és, per a nosaltres: l'exercici d'un deure cívic, un compromís de ciutadania envers un mateix i el conjunt dels ciutadans a qui s'adreça l'acció política.

De fet, les regles procedimentals mínimes no podrien funcionar correctament si no fos basant-se en uns valors que la fan viable: la tolerància, la no-violència, la renovació social permanent, i el sentiment de fraternitat.

Defensem i reivindicuem la política perquè estem convençuts que els ciutadans que afegeixen valor al sistema amb el seu ethos democràtic, poden veure retornat en forma de millora ètica personal la seva aportació de valor al sistema polític, mitjançant -sobretot- la seva participació dins dels partits polítics.

En aquest sentit, un primer valor derivat de l'acció política és el coneixement, especialment el coneixement que sempre ha tingut la política de la complexitat social, però que en el nostre temps assolix caràcter definidor d'època i, per tant, hem de fer pedagogia d'aquesta nova realitat.

La política és el bany de realitat més gran que les persones podem tenir; és un camp d'aprenentatge on hi són presents i vives totes les tensions, totes les confrontacions, tots els interessos, tota la realitat en la seva infinita varietat de cares i matisos. Hi són presents també tots els límits -presupostos insuficients, regles necessàries de control, visibilitat i tractament mediàtic sovint aliè a l'interès general, dura competició partidista i electoral, etc.- la qual cosa dóna una dimensió especial al coneixement que s'hi adquireix: no hi ha coneixement més útil per a la vida que el coneixement dels límits; i l'acció política és una lliçó permanent de limitacions, que esdevenen dificultats, però alhora reptes per superar. El bon polític, per tant, no és dogmàtic, no ho pot ser, perquè la realitat és enormement complexa, sinó que ha d'estar obert i ser receptiu a les propostes i demandes personals i col·lectives, i alhora saber explicar tant les raons de la presa de decisions, com els resultats de la seva acció.

En connexió i gairebé com a derivació d'aquest, el segon valor que aporta l'acció política a qui la practica és el sentit del compromís social i de l'esforç personal per a la superació del límit, d'autoexigència per articular mitjans escassos al servei de finalitats complexes i sovint urgents.

Enmig d'una societat aclaparada per la tecnologia, la persona compromesa amb l'acció política aviat s'adona que la major part dels problemes no es resolen només amb aplicacions tècniques sinó també amb solucions polítiques. La política, com a definició de finalitats i opció de valor social, és i ha de ser autònoma respecte a la tècnica.

Per tant, si el poder és exercit per persones i les solucions no són només tècniques, la responsabilitat passa a ser una exigència de primer ordre. I fer-se responsable no només vol dir prendre la decisió i executar-la, sinó escoltar primer i retre comptes després, sotmetent l'acció política a l'avaluació i veure quins han estat els resultats.

Fer política és una de les accions humanes sostingudes que més responsabilitat exigeix, i per això mateix fa més responsable a qui s'hi compromet. Entenem que aquest model de polític és el que transforma les ciutats i lidera els canvis socials a base de crear xarxes i teixits favorables a aquests i, per tant, entenem que el polític que escolta al ciutadà és més sensible a la realitat i duu a terme polítiques més properes als ciutadans. La política no és només una acció lligada als càrrecs electes, sinó una activitat que s'ha de desenvolupar en tot el teixit social, i com a socialistes hem fomentat la participació de la ciutadania en els valors democràtics.

Finalment, considerem que hi ha un valor suprem, associat directament amb aquest, que la política aporta a qui la practica: més llibertat. Qui és més responsable, esdevé més lliure, perquè esdevé més capaç -pel coneixement de la complexitat, dels límits i dels drets i valors dels altres- d'exercir la seva llibertat de forma útil per a l'existència col·lectiva.

Contra el tòpic que estableix que qui fa política perd llibertat, podem afirmar amb convicció que qui fa política esdevé realment més lliure que qui, de forma individualista -encara que legítima-, es manté al marge del compromís amb la vida pública. A través de l'acció política s'adquireix un aprenentatge de valors socials i un compromís col·lectiu que contribueix a donar sentit a una societat més solidària i cohesionada.

Aquest aprendre valors a partir de l'acció política i, per tant, aprendre política amb valors, és construir un "teixit" complex on compta tant allò que hom aporta per si mateix com allò que guanya en l'intercanvi amb els altres.

3. NOU IMPULS DE LES POLÍTIQUES SOCIALISTES

UNA ECONOMIA DINÀMICA I COMPETITIVA AL SERVEI DE LA COHESIÓ SOCIAL I DEL DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE

Els i les socialistes creiem que el dinamisme de l'economia i el creixement sostenible són la base per a la millora de la qualitat de vida i la generació d'oportunitats per a tothom. Defensem una economia social de mercat on la plena ocupació de qualitat serveixi per a aconseguir una societat més cohesionada i pròspera. La Catalunya que ambicionem situa el progrés econòmic i social com a prioritat. Perquè en el nostre projecte econòmic, fonamentat en una millora de la competitivitat, cohesió social i creixement són dues cares de la mateixa moneda.

L'ECONOMIA SOCIAL DE MERCAT EN EL MARC DE LA GLOBALITZACIÓ

La característica més important de l'economia actual és l'accentuació del seu caràcter global. Aquest tret característic porta implícit una gran interdependència entre les economies dels països i dels continents. Com a conseqüència directa es desprèn que les tensions locals d'aquesta economia globalitzada, poden esdevenir ràpidament un problema internacional i a l'inrevés. Aquesta nova realitat genera guanyadors i perdedors a nivell nacional i individual, fonamentalment com a conseqüència del diferent nivell de renda i accés al coneixement. Els treballadors menys qualificats pateixen una competència salarial creixent i, en molts països, les condicions laborals d'aquests treballadors estan molt lluny dels estàndards mínims èticament exigibles. En aquest context doncs, les respostes han de ser també globals. Reivindiquem que organismes internacionals com el Fons Monetari Internacional o el Banc Mundial s'impliquin també en l'assoliment de societats cohesionades, com a objectiu indestriable del desenvolupament econòmic sostenible que propugnen. Igualment, creiem que una de les millors respostes a aquest context de globalització és l'enfortiment de la Unió Europea com a actor polític determinant en l'escena internacional. En aquest context de globalització de l'economia i dels mercats, apostem per donar un impuls a la globalització de la política i, en aquest sentit, un fort impuls a la construcció europea pot esdevenir un gran pas en aquesta direcció.

En aquesta conjuntura, tota economia social de mercat que contempli l'objectiu de donar resposta i solucions a les qüestions que la ciutadania planteja, i estar al servei del progrés de les persones i la cohesió social de les comunitats, enfront desdesequilibris econòmics i socials, necessita disposar d'una banda d'un teixit econòmic amb unes bases prou sanes, sòlides i sostenibles, amb un potent dinamisme i capacitat d'adaptació per poder fer front als reptes de futur, i d'una altra banda uns poders públics amb voluntat i capacitat de regular i impulsar l'activitat econòmica, preservar la competència i defensar als consumidors.

EL PAPER DELS PODERS PÚBLICS EN LA POLÍTICA ECONÒMICA

Els poders públics, els governs amb els seus instruments, han de jugar un paper actiu en l'impuls de polítiques de competitivitat de les economies dels països i de polítiques per la competitivitat de les empreses. El marc d'aquestes polítiques és el del creixement sostenible i la cohesió social. Els Governos dissenyen i pacten polítiques, prenen decisions al respecte i estableixen regulacions vetllant pels interessos generals. Els instruments de política econòmica són pressupostaris i

fiscals, però també n'hi ha d'altres, com la creació d'instruments financers, la regulació, l'actuació d'agències assessores, i les inversions de societats públiques de promoció d'activitat. Els i les socialistes defensem la revisió i actualització de tots els instruments clàssics de promoció econòmica per a posar-los al dia i avaluar-ne la seva utilitat, perquè creiem en la necessitat de modernitzar el sector públic, en l'eficàcia i en l'eficència del servei que presta i en la rendició de comptes davant la ciutadania. Hem d'impulsar nous instruments o noves formes dels mateixos instruments i hem de fomentar la cooperació i la generació de sinèrgies entre els sectors públic i privat.

EL SECTOR PÚBLIC COM AGENT ECONÒMIC DIRECTE

Els i les socialistes defensem la necessitat en moltes circumstàncies, també en la política econòmica, de la intervenció directa del sector públic. La intervenció pública, el paper del sector públic que els i les socialistes defensem és a la vegada el d'un agent important amb un paper necessari i al qual no hem de renunciar. Hem de fer del sector públic un agent competent, facilitador, àgil i eficaç; un agent que s'esforci en reduir la burocràcia, disminuir els costos de transacció i incorporar celeritat amb l'objectiu d'incrementar la confiança de la ciutadania en l'administració. Un agent eficient en la gestió dels recursos, que incorpori mecanismes de transparència i avaluació de les seves polítiques públiques i desenvolupi esquemes de gestió enfocats a l'assoliment dels objectius plantejats, l'obtenció de resultats mesurables i l'anàlisi rigorós de rendiment, eficàcia i eficiència. Cal continuar avançant en l'ús intensiu de les tecnologies de la informació i comunicació (TIC) en el sector públic, per tal guanyar en eficiència i productivitat, així com per apropar l'administració a la ciutadania, especialment a aquells i aquelles que es troben més allunyats dels nuclis urbans i les grans ciutats.

Els socialistes reivindiquem el valor de la gestió i la funció pública, i la importància de la tasca que desenvolupen els seus professionals. Per això defensem polítiques de recursos humans a l'administració que atreguin, desenvolupin, i optimitzin el talent, per tal d'aconseguir l'excel·lència en el sector públic.

UNA COMPETÈNCIA EN FAVOR D'UNA ECONOMIA SANA REGULACIÓ I POLÍTICA FISCAL. ELS DRETS DELS CONSUMIDORS

Els Governos tenen un important paper com a reguladors de l'activitat econòmica. Els i les socialistes defensem que el paper de regulador ha de servir per facilitar i incentivar l'activitat econòmica. Per establir un marc de seguretat, transparència i garanties però també un entorn afavoridor de l'activitat empresarial i l'emprenedoria. Només amb més empreses i activitat econòmica es crearan llocs de treball i podrem mantenir els ingressos fiscals i el marc tributari estable que sustenten l'estat del benestar que volem, no només millorar, sinó també ampliar. Els projectes de simplificació de procediments administratius endegats els darrers temps han de ser una línia d'actuació política de fons, prioritària i de llarga durada.

Les polítiques de millora de la competitivitat que defensem els i les socialistes requereixen d'un esforç estratègic i planificador per part de les administracions, sense oblidar una reflexió i acció concertada. No només competeixen les empreses, competeixen els països i els territoris. És funció de la política econòmica crear entorns favorables a l'activitat econòmica i empresarial, crear un entorn institucional que afavoreixi la creació de llocs de treball de qualitat i les inversions. És funció dels poders públics estimular la cultura del treball, de l'esforç, del risc i de l'emprenedoria, així com dissenyar l'estratègia econòmica amb la qual el país o territori governat competirà i vetllar pel respecte i compliment de les regles del joc.

El socialisme ha impulsat durant anys, amb resultats molt positius, el model de col·laboració pública-privada en els àmbits administratius que ha governat, així com el diàleg amb els agents

econòmics i socials. En l'àmbit del Govern de Catalunya, el model de referència en el disseny d'una política de competitivitat que engloba les polítiques industrials i d'internacionalització, però també les d'infraestructures i les de capital humà, és l'Acord estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana.

Per tal d'afavorir un creixement sostingut, necessitem impulsar un mercat eficient complementat amb unes administracions àgils i capaces per afrontar els nous reptes. En aquest sentit, els i les socialistes reconeixem l'eficiència dels mercats com a mecanisme per a l'assignació dels recursos escassos, alhora que advertim també de les seves limitacions i fallides. La defensa de la competència en els mercats esdevé un puntal bàsic que garanteix l'eficiència i, per tant, els poders públics tenen l'obligació de combatre les situacions de monopoli, oligopoli i els pactes sobre preus entre empreses. En aquest sentit, els poders públics tenen la responsabilitat de millorar l'eficiència productiva i evitar els abusos que es deriven d'una excessiva concentració de poder econòmic, per mitjà d'un marc competitiu i normatiu que beneficiï a usuaris i consumidors. Cal prendre mesures perquè els agents econòmics internalitzin adequadament els costos mediambientals en els resultats d'explotació.

Els i les socialistes defensem que, en una economia social de mercat, els poders públics han de garantir una adequada regulació. Més enllà del debat entre més o menys intervenció, menys o més flexibilitat, cal assegurar la regulació òptima en les diferents esferes de la vida econòmica. Aquesta tasca reguladora de l'activitat econòmica ha de permetre que es garanteixin els principis d'equitat, d'igualtat d'oportunitats i de lliure concurrència en el funcionament del sistema.

Així mateix, des dels poders públics s'ha d'incentivar l'impuls de polítiques de Responsabilitat Social Corporativa per part del sector empresarial. Aquestes polítiques, que promouen el desenvolupament de mesures socials i mediambientals per part de les empreses, han de servir no només per a avançar cap a una major cohesió social i sostenibilitat (assolint el triple balanç econòmic, social i medi ambiental), sinó per a incrementar la seva competitivitat al crear nous trets distintius en un context en què consumidors i usuaris demanen un major compromís social al teixit empresarial.

Una política fiscal socialdemòcrata ha de permetre proveir els poders públics amb els recursos necessaris per a desenvolupar polítiques públiques que redueixin les desigualtats i promoguin la justícia social i la igualtat d'oportunitats real i efectiva, amb especial respecte als principis d'equitat, eficiència i progressivitat del sistema tributari. El nostre horitzó és convergir amb els països capdavanters en oportunitats, benestar i cohesió social. Cal una distribució dels rendiments generats per les diferents figures impositives que sigui coherent amb el volum de competències de cada nivell de govern (local, autonòmic i central) i es garanteixi el principi de suficiència financera.

Així mateix, es considera necessari proposar l'adopció de mesures fiscals per tal d'estimular la inversió privada, incidint especialment en projectes de creació de noves empreses, per part d'empresadors. Cal incentivar als inversors que tenen un compromís a llarg termini, en el marc d'una política empresarial socialment responsable, enlloc de l'obtenció de beneficis immediats i amb caràcter especulatiu, amb l'objectiu d'assolir un dels alts nivells d'inversió privada en l'àmbit europeu.

Serà necessari, si volem un mercat al servei de les persones, millorar els processos d'informació i de conscienciació dels drets i deures de la ciutadania com a consumidors i consumidores responsables. Les persones consumidores han de conèixer quins són els seus drets i els mecanismes a l'abast per respondre davant qualsevol tipus d'intent de vulnerar-los, exigint alhora uns serveis de major qualitat i uns productes amb major valor afegit. És necessari desenvolupar els

espais on els consumidors fan valer la seva força col·lectiva, i trobar mecanismes per solucionar la conflictivitat entre productors, prestadors i comercialitzadors de serveis i productes i les persones consumidores i usuàries. Per això continuarem destinant recursos al sistema arbitral, com a eina que ha de generar una major responsabilitat entre tots plegats i assolir que la percepció que l'exigència constructiva i responsable de la persona consumidora té una resposta eficient i eficaç.

POTENCIAR UNA ECONOMIA PLENA D'OPORTUNITATS PER L'EMPREDORIA

Els i les socialistes creiem que la funció emprenedora i l'activitat empresarial són fonamentals per a la creació de riquesa i la generació d'oportunitats. Per això, des dels poders públics, on tinguem responsabilitats, impulsem polítiques adreçades a remoure els obstacles que dificultin de forma innecessària la posada en marxa d'una iniciativa generadora d'ocupació, o l'assumpció dels riscos inherents a la activitat empresarial per part de les persones que cerquin emprendre-les. En aquest context cal afavorir la creació d'un entorn social i cultural favorable a l'emprenedoria i incorporar el foment de l'emprenedoria com a objectius de la formació professional i dels estudis universitaris. Apostem per una concepció de l'activitat empresarial que assumeix com a propis els valors de la innovació, la competència lleial, el respecte pel medi ambient, i la responsabilitat social corporativa.

També, creiem que la riquesa creada pel nostre sistema productiu ha de permetre la generació d'oportunitats reals i efectives per a tothom. Per això defensem una distribució de la renda i del patrimoni que no tingui només en compte el resultat de l'acció de la mà invisible del mercat. Seguint aquesta línia, defensem polítiques públiques que evitin que les grans desigualtats del present siguin desigualtats d'oportunitats en el futur. Polítiques de creació de riquesa centrades, sobretot, en la millora de l'Estat del Benestar i la cohesió social. Un Estat del Benestar que els i les socialistes concebem també com un gran actiu irrenunciable, font de creació d'ocupació i factor de desenvolupament econòmic.

D'altra banda, l'Estat del Benestar té un important paper redistributiu. Els i les socialistes, fidels als nostres valors de llibertat, igualtat solidaritat i justícia social, entenem que cal continuar potenciant aquest aspecte de l'Estat del Benestar com a mecanisme corrector de les desigualtats generades pel mercat o heretades, igualador d'oportunitats i reparador dels desequilibris econòmics. Consolidats els pilars tradicionals, educació, salut i pensions, cal continuar desenvolupant l'Estat del Benestar posant especial èmfasi en els serveis socials o les polítiques d'habitatge.

L'economia cooperativa, social i solidària. Els i les socialistes apostem també per l'Economia Cooperativa, que incorpora la propietat col·lectiva i la democràcia econòmica a les empreses. Economia Social, perquè son iniciatives empresarials arrelades al territori, sostenibles i socialment responsables, que cerquen els resultats econòmics però també guanys socials al servei de la comunitat; Economia Solidària perquè ens comprometem amb la inserció laboral dels col·lectius de persones més desafavorides. Les empreses de l'Economia Cooperativa, Social i Solidària, són fruit d'iniciatives emprenedores de col·lectius de persones, que generen treball estable i de qualitat, però també son agents actius en el consum i els serveis. Son empreses que actuen en molts sectors del mercat, i donen resposta a les noves necessitats socials. L'habitatge, l'ensenyament, la banca ètica, el comerç just i solidari, la sostenibilitat mediambiental, el consum responsable, les clàusules socials i els serveis a les persones o la inserció sociolaboral, són alguns ambits en els quals es plasmen clarament els valors esmentats.

UNIVERSITAT I RECERCA: INVERTIR EN EL CONEIXEMENT ÉS INVERTIR EN LES PERSONES

En l'actualitat, la formació de les persones i la generació, difusió i transmissió del coneixement és a la base del creixement econòmic, el benestar i la cohesió social, i, per tant, l'educació en

totes les seves fases, primària, secundària i superior són clau per a garantir el ple desenvolupament d'una societat del coneixement. En aquest sentit, la millor inversió que el nostre país pot fer pel seu futur és aquella que garanteix que cada persona pugui arribar tant lluny en el seu aprenentatge com desitgi, que només la capacitat i la pròpia voluntat posin els límits, i que aquest aprenentatge pugui fer-se en qualsevol moment al llarg de tota la vida.

Així doncs, per a nosaltres és prioritari seguir invertint en la millora del sistema educatiu i en la promoció del seu nivell i la seva excel·lència. En aquest sentit, pel que fa al sistema universitari, hem d'aconseguir que els nostres centres educatius superiors puguin competir i fins i tot ser líders en el si de l'Espai Europeu d'Educació Superior, atraient estudiants i investigadors d'arreu. Els i les socialistes apostem perquè l'adaptació dels estudis superiors permeti l'harmonització amb Europa i la renovació de continguts i metodologies docents. Juntament amb l'Espai Superior Europeu caldrà definir un mapa universitari català que combini l'alta qualitat, l'eficiència, la racionalitat i la complementarietat dins un equilibri territorial.

L'eix de la política universitària ha de ser el foment de la qualitat, i per aconseguir-ho ens proposem: avançar en millors sistemes retributius, vinculats a la productivitat investigadora i millora de la qualitat docent; promoure la internacionalització i l'intercanvi de professors, investigadors i estudiants; reforçar els Consells Socials com a mecanismes de participació i supervisió de la societat en la universitat i millorar la governança; i incrementar decididament les sinèrgies entre universitat-entorn productiu. Per a fer-ho possible, caldrà dedicar els recursos necessaris perquè professors investigadors, administratius i tècnics puguin fer la seva feina amb les màximes garanties i dedicació. Només apostant per la qualitat i l'excel·lència aconseguirem formar universitaris i universitàries altament qualificats capaços d'aportar valor afegit al capital humà tant dins el sector públic com en el privat

Volem atreure els millors estudiants i els millors professors i investigadors del món. Per aconseguir-ho, els objectius d'excel·lència, competitivitat internacional i atracció de talent han d'estar per sobre d'altres que puguin suposar barreres d'entrada al talent.

El nostre model d'universitat i de recerca, que entenem com a servei públic, es basa en garantir l'equitat d'accés i permanència a través principalment d'una política de beques. Així, la universitat pública ha de respondre a una de les seves missions fonamentals: la promoció dels ciutadans i les ciutadanes i la seva mobilitat social, mitjançant la distribució igualitària de les oportunitats, en virtut del mèrit, la capacitat i l'esforç, i no de la procedència social. Plantejament que ha de ser compatible amb l'impuls d'accions formatives i d'actuacions en l'àmbit de la recerca que cerquin un elevat nivell d'excel·lència i competitivitat. Aquest model que, a més, es fonamenta en les funcions socials que té definit el sistema d'educació superior i de recerca, i que li donen sentit, com són: formar professionals ben preparats; produir i transferir coneixement científic, tecnològic i cultural; formar ciutadans i ciutadanes; ser una eina de cohesió social i de reequilibri territorial; i, finalment, ser motor del desenvolupament econòmic de la nostra societat.

En el camp de la recerca, cal seguir avançant en la millora de la qualitat de la recerca que es realitza a Catalunya per a fer-la plenament competitiva i reconeguda a nivell internacional. Però aquest objectiu requereix que el sistema de recerca de Catalunya augmenti no només la seva qualitat sinó la seva magnitud. És a dir, hem de potenciar la qualitat total de la recerca que es porta a terme a Catalunya, tant la realitzada en el sí dels departaments i instituts universitaris com en els centres de recerca. Això implica promoure grups de recerca amb un nombre de membres que garanteixi una massa crítica suficient, i, igualment, crear programes de recerca i de transferència amb una dotació pressupostària adient amb aquesta aposta per la qualitat, potenciant el treball en xarxa, la col·laboració interuniversitària i la mobilitat dels investigadors i les investigadores.

Cal seguir apostant pels centres de recerca especialitzats, capaços de competir amb els principals equips de recerca internacionals en les seves àrees d'investigació, i d'oferir coneixement altament especialitzat tant a les empreses que aposten pel desenvolupament tecnològic i l'augment constant del valor afegit dels seus productes com al conjunt de la societat. Per aconseguir-ho, ens proposem seguir incrementant la inversió pública i privada en R+D+i, tornant-la a doblar, per arribar a superar en pocs anys la mitjana europea actual i assolir la fita establerta per la UE en les cimeres de Lisboa i Barcelona, únic camí per aconseguir un país de primera amb una economia plenament competitiva.

Però en aquest mateix camí ens cal, també, potenciar un increment en el nombre d'investigadors i investigadores, tant en el sistema públic de recerca com en el món de l'empresa, prestant especial atenció a la incorporació de joves investigadors així com en la captació i recuperació del talent científic de l'àmbit internacional. Només augmentant la base de la recerca, la massa crítica d'investigadors necessària, podrem mantenir en el futur centres de recerca de primer nivell internacional.

CANVI DE PARADIGMA PRODUCTIU. INNOVACIÓ I TRANSFERÈNCIA DE CONEIXEMENT

Durant els darrers anys s'ha experimentat una reestructuració en el teixit productiu de les economies occidentals, causat pel continuat procés de globalització dels mercats, la incorporació a la Unió Europea dels països del centre i de l'Est d'Europa, el creixement d'economies com la de la Xina o la de l'Índia i la continuada evolució tecnològica.

En aquest nou context internacional, caracteritzat per la forta competència d'economies amb baixos costos salarials, entra en joc allò que es coneix com a societat del coneixement, que cal impulsar i desenvolupar. Una de les característiques més importants d'aquesta societat la representa el canvi en el model de les forces productives, on la competència no es centra exclusivament en la reducció dels costos unitaris de la mà d'obra, mitjançant la millora de la seva productivitat, sinó també, i majoritàriament, en la capacitat de què aquesta incorpori i gestioni el coneixement que fa créixer el valor afegit dels bens i serveis que es produeixen, mitjançant la innovació dels productes i dels processos.

Els i les socialistes, per afrontar aquest canvi de paradigma en el teixit productiu, volem posar un èmfasi especial en la innovació, en la transferència de coneixements, en la formació continuada i en l'especialització dels treballadors i les treballadores apostant tant pels nous sectors productius com per la innovació en els sectors productius consolidats.

Els i les socialistes catalans tenim l'ambició que Catalunya, a banda de ser competitiva a nivell global, continuï sent el motor econòmic d'Espanya. Això s'aconsegueix fent créixer la productivitat de l'economia catalana. El model que els i les socialistes volem per a Catalunya s'ha de basar principalment en augments de productivitat. Però no només ens hem de centrar en els sectors de les noves tecnologies, els beneficis de la transferència del coneixement i de l'aplicació de les TIC s'han d'estendre a tota l'economia, aconseguint així que també sectors productius tradicionals no esdevinguin obsolets i fer possible l'aposta per les indústries i les produccions d'alt valor afegit, on la creativitat i els coneixements de les persones aporten la major part del valor.

Es considera primordial impulsar Catalunya com a centre d'atracció d'inversions, especialment en aquells sectors de major valor afegit, com els tecnològicament avançats, els serveis intensius en coneixement i els més relacionats amb l'R+D+i, així com les activitats que requereixen major qualificació de la cadena de valor. A més, cal prioritzar aquells sectors en els quals Catalunya ja disposa de capacitats diferencials i on té una bona base científica i tecnològica i/o industrial, existeixen clústers o disposem de capital humà, ja que d'aquesta manera contribuirem a consoli-

dar aquests sectors, optimitzar els recursos i fomentar la transferència de coneixement universitat - empresa o centres tecnològics - empresa.

La formació tecnològica i en gestió de processos són bàsiques per a la innovació i per modificar la percepció que molts gestors tenen sobre l'activitat innovadora i canviar actituds inercials que dificulten la posada al dia del teixit productiu. Cal millorar la capacitació del capital humà en formació continuada.

En aplicació de les polítiques que configuren el model social europeu, s'ha de fomentar una inversió productiva capaç de dinamitzar i fer més competitiva l'economia gràcies a la inversió en infraestructures, en R+D+i, en la millora dels factors productius i, en especial, en la gestió del coneixement i la formació dels treballadors i les treballadores en tots els nivells de les organitzacions. És necessari invertir en recerca bàsica i aplicada per millorar els processos productius i obtenir productes i serveis d'alt valor afegit. Farem realitat una aposta decidida per la investigació, la tecnologia i la innovació. Aquest canvi de paradigma productiu ha de tenir en compte l'efecte del canvi climàtic que pot posar fins i tot en perill el propi desenvolupament econòmic i social. Tenim un doble repte, la mitigació i l'adaptació. Hem de treballar per a l'eficiència tecnològica, la gestió i l'ús racional de l'energia, una millor eficiència energètica i dels processos productius, l'ús de matèries primeres eficients, la reutilització i el reciclatge, incentivar les energies netes i renovables, tancar els propis cicles productius (evitant transformacions de productes sense valor afegit, incorporant l'ecodisseny als cicles de vida dels productes), educació ambiental i conscienciació, aposta per la gestió ambiental a les grans empreses i a les PIMES, tot plegat per tal de garantir un desenvolupament econòmic que no comprometi l'estat ambiental. Aquesta transició de model econòmic planteja reptes de competència però també oportunitats de creixement, hem de reconèixer que moltes mesures a emprendre es poden justificar econòmicament per elles mateixes i poden ajudar també a resoldre altres problemes ambientals i a contribuir a reduir riscos per a la salut pública.

Cal donar la màxima importància i fomentar, per tant, la innovació a tots els nivells, tant públics com privats. Cal reforçar aquesta orientació, seguint les recomanacions de l'agenda de Lisboa i afavorint el paper d'emprenedors i autònoms com a generadors d'ocupació i d'activitat econòmica. Cal que aquests disposin de recursos financers assequibles per finançar els seus projectes.

UN SISTEMA FINANCER PER IMPULSAR LA TRANSFORMACIÓ DEL MODEL PRODUCTIU

Cal dotar el nostre sistema productiu d'un mercat de capitals i un marc financer sòlid, àgil, al servei de la creació de valor, defugint la cultura purament especulativa, i amb capacitat d'adaptar-se a noves realitats o incerteses.

Amb aquesta premissa volem que les unitats productives i més concretament les empreses més joves i innovadores, puguin accedir més fàcilment al capital risc i a d'altres fórmules de suport financer mixt entre el sector públic i privat.

Convé també potenciar la inversió privada amb l'objectiu d'incrementar les fonts de finançament de l'activitat emprenedora, tot potenciant nous instruments financers i, així, mobilitzar l'estalvi directament dels inversors particulars als emprenedors.

En definitiva, volem enfortir aquests valuosos pilars de la nostra competitivitat amb un sistema financer millor i al servei de la creació de valor, per estar així en condicions d'afrontar amb èxit la generació de projectes que aportin al país major riquesa; millorar la capacitat d'innovar; crear projectes econòmics interessants; cercar nous espais econòmics que generin ocupació de qualitat i estable; fomentar la cohesió social i apostar clarament per polítiques de dinamització

i desenvolupament econòmic sostenible. És a dir, millorar la qualitat del teixit productiu i crear les bases de les unitats productives del segle XXI.

POLÍTICA INDUSTRIAL. L'IMPULS DELS SECTORS TRADICIONALS

Dins el paraigües de les polítiques de competitivitat els i les socialistes reivindiquem la importància de la política industrial. L'objectiu de la política industrial és afavorir l'activitat econòmica, acompanyar a la indústria en els seus processos de transformació i d'adaptació a la globalització, vetllar pel manteniment i la creació de llocs de treball, d'activitats econòmiques pròsperes per tot el territori, crear un entorn afavoridor de l'activitat empresarial.

La pròpia definició d'indústria ha canviat: activitats que abans formaven part de la indústria i que ara segueixen sent-ho en essència, han adoptat formes de serveis; les activitats industrials del present poden no fer-se en fàbriques sinó en laboratoris o centres de disseny, les fronteres han desaparegut i per això la política industrial avui, a més d'instruments tradicionals d'estímul de zones d'activitat, de promoció i participació, de prevenció i reconversió d'activitats, de creació d'instruments d'inversió i desenvolupament, de promoció de viviers de microempreses, també inclou polítiques de recerca i d'innovació, d'internacionalització, de recerca i desenvolupament, de formació del capital humà, de sostenibilitat i mediambientals, tecnològiques, logístiques...

D'altra banda hem d'innovar, també, en els sectors econòmics tradicionals del país, com ara les indústries tradicionals, el sector turístic o el petit i mitjà comerç. És, per tant, prioritari activar polítiques que afavoreixin la formació de professionals en cadascun d'aquests sectors, i invertir en la recerca i la millora de la qualitat dels seus serveis. Cal tenir present que sovint aquests sectors tenen una gran incidència en el necessari equilibri del territori. El turisme és un element estructural del model econòmic de Catalunya. El futur del turisme català està condicionat per l'increment de la competència internacional (gràcies a la dràstica disminució del cost de desplaçament) i per la creixent demanda de qualitat i excel·lència en els serveis. La política turística del país ha de permetre la transició del model tradicional del turisme a un nou model basat en la diversificació dels recursos i els productes, la creació de sistemes de relació en xarxes entre territoris i serveis, l'aposta per la difusió territorial i l'increment de la qualitat tant dels establiments com dels espais turístics. El principal repte del model turístic és, com a la resta de sectors del país, la incorporació massiva de criteris d'innovació, desenvolupament i recerca en el sector, així com la seva capacitat d'internacionalització. Catalunya ha de fer un esforç en la millora de la formació dels professionals turístics i la inversió en recerca fonamental i aplicada. En quant al comerç, cal enfortir les seves estructures, i les vies d'adaptació al nou mercat amb polítiques de foment del servei de proximitat als consumidors, aprofitant el gran capital humà que apleguen. És per això que propugnem un comerç urbà amb caràcter propi. D'altra banda, el desenvolupament econòmic de les ciutats ha de disposar d'eines jurídiques i materials que garanteixin el seu èxit. En aquesta línia, els socialistes promourem instruments per a la millora de les activitats econòmiques de proximitat en àrees de promoció econòmica urbana.

POTENCIAR LES INFRAESTRUCTURES I DONAR UN NOU IMPULS AL NOSTRE MODEL DE MOBILITAT SOSTENIBLE

Tanmateix, perquè Catalunya sigui centre econòmic de referència és imprescindible eliminar els dèficits d'infraestructures que tenim i donar un nou impuls al nostre model de mobilitat sostenible i de transport públic. Les infraestructures han de respondre a les necessitats de la població, a la dimensió de la nostra activitat econòmica actual i futura, i a la nostra situació estratègica en connexió amb Europa. Els i les socialistes creiem en una política d'infraestructures que tingui un enfocament a les necessitats de les persones, que contribueixi a minimitzar les desigualtats que pot generar en el desenvolupament de les mateixes viure en un indret o en un altre i que

siguin un instrument de correcció de les desigualtats per l'accés al treball, a la formació i als serveis que constitueixen el pilar de les polítiques socials. És necessari augmentar les inversions en els eixos ferroviaris, viaris, ports i aeroports, per vertebrar el territori i multiplicar les interconnexions entre tots els punts del país. De forma ordenada i planificada i assegurant que existeixi transport públic disponible, eficient i assequible, que sigui una alternativa real al transport privat. Per aquest motiu és fonamental la seva competitivitat en termes de temps de viatge i qualitat del servei. S'ha d'avançar en els models de ciutat amb uns nivells de capacitat que superin les limitacions de l'anomenada "ciutat difosa"; l'elevat consum de sòl, l'elevat cost dels serveis o la generació de mobilitat privada, apropant de forma física i temporal les llars, els llocs de treball i estudi i els llocs d'oci i esbarjo. Creiem en l'ordenació del territori, no en la seva alteració, per aquest motiu volem potenciar el sentiment de pertinença i arrelament als municipis. També han de tenir-se en compte noves infraestructures per al transport de mercaderies, amb l'objectiu de garantir el desenvolupament de l'activitat econòmica de forma compatible amb les àrees urbanes i els espais protegits.

Per altra banda, és fonamental prioritzar el diàleg amb el territori i arribar a consensuar la carta de ruta del propi paisatge perquè sigui la base per definir les infraestructures necessàries amb el menor impacte possible i assegurant un creixement equilibrat i sostenible. Ara bé, som conscients que en últim terme els governs han d'assumir la seva responsabilitat i que el resultat de no liderar aquest procés és caure en la inoperància.

Convé distribuir en el territori les grans dotacions de generació, de transport i de transformació dels serveis, apropant-les als nuclis de consum d'aquests serveis, reduint els efectes de l'excés d'esforç energètic i de la desproporcionada mobilitat induïda, així com evitant la penalització injusta dels paisatges menys ocupats. Convé equilibrar les actuacions en matèria de restitució del perfil de naturalitat, allà on l'activitat desordenada l'hagi degradat, amb l'objectiu de fer eficient la despesa i el grau d'intervenció, en proporció amb els objectius que resultin més idonis, defugint de projectes excessius i de dubtosa rendibilitat.

UN NOU MODEL ENERGÈTIC AL SERVEI DEL PROGRÉS I RESPECTUÓS AMB EL MEDI AMBIENT

La garantia i la qualitat del subministrament energètic constitueixen avui en dia un dret de la ciutadania, i resulta un element imprescindible del nostre benestar. Es tracta d'un bé de primera necessitat. Catalunya no pot hipotecar el seu futur amb un model energètic que malbarati els recursos i resulti nociu amb el medi ambient. Avui, més que mai, ens sentim especialment deutors amb la Terra i les futures generacions, respecte del model energètic que volem que tingui el país. Al mateix temps, els i les socialistes som conscients de l'existència de fonts d'energia diverses i complementàries que garanteixen el subministrament, així com de la gestió complexa i eficient que exigeix aquest subministrament permanent. Per tot plegat, cal continuar treballant per garantir un subministrament energètic universal i de qualitat que redueixi la nostra dependència energètica i que tingui en compte l'estalvi energètic i les fonts d'energia sostenibles de forma prioritària.

Per aquest motiu és especialment important destinar recursos i esforços al canvi de model energètic que els i les socialistes estem liderant, amb actuacions intel·ligents i coherents per tal de garantir la nostra competitivitat però també amb seny i amb propostes realistes i sostenibles mediambientalment.

És necessari garantir el subministrament elèctric de qualitat amb xarxes de transport i distribució ben dimensionades i dotades de les interconnexions necessàries, reduir el consum mitjançant programes d'estalvi i eficiència i canviar l'estructura de producció d'energia, fomentant les fonts d'energia netes.

La energia elèctrica caldrà produir-la, cada cop més, a partir de fonts de caràcter renovable, com l'eòlica o la solar fotovoltaica, que potser tindran també un cert impacte paisatgístic, però que és necessari posar en marxa, doncs redueixen alhora la nostra dependència energètica de fonts cada cop més cares i escasses, com els combustibles fòssils. Catalunya no es pot permetre mantenir aturada la creació de noves centrals de generació d'energia, perquè avui ja es troba a la cua d'Espanya en la producció d'energia a partir de fonts renovables.

Tot això tenint en compte que el creixement econòmic i del benestar requereix un subministrament energètic suficient i Catalunya, avui, necessita produir -o importar- més energia per a mantenir el seus nivells de desenvolupament econòmic i benestar social.

Paral·lelament hem de tenir en compte el canvi climàtic i la protecció del medi ambient, que configuren la nostra agenda pel futur de forma transversal, a curt i llarg termini. En aquest sentit aquesta innovació també s'ha d'estendre a l'àmbit ambiental. El nostre país es ric en recursos naturals que fan possible potenciar les energies netes. Volem desenvolupar les energies eòlica, solar fotovoltaica i termosolar. Noves tecnologies i R+D+I seran els nostres principals aliats en aquesta feina que necessita de tots els recursos al nostre abast, per poder esdevenir una alternativa real a la nostra dependència sobre les energies no renovables. En aquest procés, que ha de combinar el canvi cap a un model energètic sostenible i menys dependent i alhora garantir el subministrament d'energia de qualitat que permeti el nostre creixement, serà necessari extreure al màxim tots els mecanismes de seguretat, control i transparència informativa sobre la generació d'energia i sobre el tractament i emmagatzematge dels residus provinents de les centrals nuclears mentre duri la seva vida útil.

En aquesta línia, cal destacar que les propostes dels i les socialistes en aquesta matèria han de ser una síntesi de bones pràctiques per aconseguir lluitar contra el canvi climàtic. No és només una qüestió de valors propis del socialisme, sinó un compromís amb el benestar de tots els ciutadans i les ciutadanes, dels que vivim ara i dels que vindran, de Catalunya i d'arreu del món. La nostra societat s'ha d'implicar activament en la recerca de solucions, coresponsabilitzant-se en la seva implantació i aplicació. I aquestes solucions han de proporcionar alhora la recuperació de recursos, la potenciació de les energies renovables i la garantia de gestió dels residus de forma estable i sostenible, en consonància amb les mesures associades a l'anomenat període post-Kyoto.

Volem donar prioritat al control de la contaminació, invertint en la recerca de solucions tecnològiques que permetin reduir i eliminar la contaminació que els nostres processos productius, la nostra mobilitat i la nostra vida domèstica generen. Hem de mantenir el treball de conscienciació de la societat (a les escoles, als llocs de treball, etc.) a través de tots els mitjans possibles, obre els problemes derivats dels nostres usos i costums habituals, així com fomentar un canvi en els comportaments que poden lesionar el medi ambient o obstaculitzar la seva protecció. S'ha de potenciar el consum responsable, la minimització en la producció de residus i la responsabilitat sobre el seu tractament. En el marc del progrés econòmic i social de Catalunya s'ha d'entendre la gestió dels residus com a element essencial dins dels criteris de sostenibilitat i de respecte amb el medi ambient que els i les socialistes propugnem. Cada cop és més palès que la gestió dels residus comporta una problemàtica ambiental que necessàriament fa que s'hagin d'adoptar mesures per a la seva reducció, reutilització i, finalment el seu aprofitament, també com a font d'energia.

Alhora, és necessari que apostem pel nostre patrimoni natural, que constitueix un factor prioritari de l'herència que deixarem als nostres fills per un futur de benestar de qualitat. Hem de disposar de polítiques concretes des dels diferents nivells de govern (des del local fins a l'europeu) per tal de preservar els nostres espais naturals, a més de recuperar els valors naturals i els pais-

satges d'indrets degradats però d'alt valor estratègic com a corredors verds que interconnectin zones naturals de diferents territoris per mantenir l'equilibri ecològic necessari a Catalunya.

Continuarem liderant una planificació del territori ordenada i racional, propiciant un model de desenvolupament urbà respectuós amb la nostra terra, els nostres paisatges, les nostres costes, els nostres rius i la nostra natura. Caldrà, per tant, impulsar programes d'anàlisi i estudi del territori a llarg termini, a fi de conèixer, tant les inquietuds com les necessitats i conduir les actuacions de manera consensuada, equilibrada i sostenible.

L'AIGUA, UN BÉ ESCÀS QUE CAL GESTIONAR DE FORMA EFICIENT

L'aigua és un bé escàs, essencial per a la nostra vida i el nostre benestar, que pot generar nous conflictes. A Catalunya, com bé s'ha demostrat en els darrers dos anys, podem patir més que a d'altres zones d'Europa i d'Espanya aquesta manca d'aigua, per les pròpies característiques del nostre territori. Per tant, a més de potenciar de l'ús eficient de l'aigua -que en l'àmbit del consum domèstic té ja uns nivells d'eficiència molt elevats-, serà necessari definir una política hidrològica clara i allunyada de les demagògies territorials, que promogui, tant a Catalunya com en el conjunt d'Espanya, la conservació del recurs, la seva recuperació i reutilització, així com una major prevenció dels processos de contaminació i un canvi d'actitud i conducta amb un gran component educatiu.

Per garantir el progrés econòmic i social del conjunt del país, Catalunya necessita uns determinats nivells de subministrament d'aigua que els recursos naturals del país podrien no estar en disposició d'oferir, com ens ha demostrat la sequera dels dos darrers anys. Apostem per adoptar una gestió integrada i solidària dels recursos hídrics que permeti la sostenibilitat a llarg termini en termes socials, ambientals, energètics i econòmics, especialment en relació amb l'agricultura, que compti amb el consens social, territorial, polític i institucional necessari essent fonamental la implicació de les administracions municipals. Una política de l'aigua innovadora, intel·ligent, racional i atrevida i que sigui capaç de garantir el futur del subministrament d'aigua que Catalunya necessita, amb mesures com la recuperació d'aqüífers, la dessalinització, la recuperació i reutilització d'aigües depurades i pluvials, les interconnexions en alta, la millora de les xarxes de distribució o la implantació de noves polítiques com els bancs d'aigua. En aquest sentit, la interconnexió de xarxes ha de significar una garantia del sistema per abastir d'aigua les zones deficitàries de Catalunya en casos de necessitat. La posada en marxa de les dessalinitzadores previstes pel Govern de Catalunya, han de permetre alliberar la pressió sobre els cabals d'aigua, en benefici d'un major equilibri mediambiental.

Cal incentivar la utilització i gestió eficient de l'aigua en sectors com l'agricultura, que segueix utilitzant pràcticament el 60% de l'aigua que es consumeix a Catalunya. Som conscients que, per aconseguir-ho, caldrà continuar realitzant importants inversions, per tal d'assolir la millor gestió dels recursos hídrics, alhora que s'ha de garantir una informació fiable i transparent que permeti a tothom poder prendre decisions.

UN FUTUR DE QUALITAT PER AL MÓN RURAL I UN SECTOR AGROALIMENTARI ESTRATÈGIC

La vida rural és un patrimoni de present i de futur en la nostra societat. El model de desenvolupament sostenible i respectuós amb el medi ambient que propugnem els i les socialistes depèn especialment de l'arrelament de la vida rural al territori. En una societat moderna com la nostra, l'agricultura és irrenunciable: pel seu paper clau en el manteniment de la biodiversitat i la qualitat ambiental, per la configuració dels nostres paisatges, pel manteniment de la vitalitat del nostre món rural i, per sobre de tot, per la seva capacitat per produir aliments, necessaris, de qualitat i saludables. Catalunya disposa d'un dels clústers agroalimentaris més importants

d'Europa. Hem de ser capaços de posar els mecanismes per generar un sector agroalimentari competitiu basat en l'excel·lència i en la sostenibilitat, en la producció d'aliments segurs i de qualitat reconeguda, on l'origen esdevingui un valor afegit i diferenciador. Parlar de l'agricultura com a motor econòmic i social del món rural implica parlar dels pagesos i pageses, d'empresaris i d'empresàries que realitzen activitats tant diverses com essencials. Per al sosteniment i desenvolupament del món rural cal projectar i donar suport a models integrats basats en la promoció i posada en valor del territori en els àmbits natural, agrícola, paisatgístic, turístic, cultural i les seves activitats relacionades. Perquè això sigui possible, és imprescindible la vertebració equilibrada del nostre país garantint la igualtat d'oportunitats i l'accés a tots els serveis de l'estat del benestar (transport, salut, educació, serveis socials, cultura) a tots els ciutadans i totes les ciutadanes, independentment del seu lloc de residència.

En el futur és necessari que el món rural tingui garantits i percebi que els seus drets i la seva capacitat d'accés als serveis de l'Estat del Benestar es garanteixen en condicions adequades i comparables amb les de l'àmbit urbà. Actualment, això significa invertir recursos i esforços per assegurar al món rural l'accés a les noves tecnologies, a les infraestructures, a les xarxes de telecomunicacions, als serveis socials i de salut, a l'educació i al transport, en igualtat de condicions.

Els i les socialistes també valorem la pesca com un recurs econòmic del país, amb un valor cultural i social, que afronta una situació de crisi estructural. Propugnem un model pesquer sostenible, respectuós amb els recursos marins, orientat a la qualitat. El manteniment de la pesca és un factor d'equilibri econòmic en les localitats costaneres, que exigeix una política activa, allunyada del model clàssic de les subvencions, que permeti la modernització del sector i la seva adaptació al nou context. Hem de treballar per a la consolidació i expansió dels principals ports pesquers catalans, impulsant polítiques que desenvolupin el turisme pesquer, que millorin les infraestructures i espais de tractament del peix i que ampliiïn els oficis tradicionals de les àrees pesqueres.

PLENA OCUPACIÓ DE QUALITAT

Per als i les socialistes el treball és la forma en què els homes i les dones participen en la creació de riquesa que genera el sistema productiu d'un país i alhora se'n beneficien. L'objectiu de la plena ocupació de qualitat és plenament vigent perquè és la millor manera de garantir el benestar col·lectiu, una societat inclusiva, i la millor manera de distribuir la riquesa i de combatre les desigualtats i la pobresa.

Tanmateix el concepte de treball, el seu rol dins la societat i el seu tret com a identificador social de l'individu, així com les formes de treball i la seva percepció han canviat profundament des de mitjans del segle XX, provocant alhora canvis econòmics, socials i culturals de la mateixa magnitud. El treball ha canviat des d'unes empreses que produïen bens físics massivament i es basaven en una organització centralitzada, vertical, estable i jeràrquica que concentrava en un mateix espai i temps gran quantitat de força de treball, majoritàriament masculina, vers unes noves empreses productores de bens o serveis, on la incorporació de les tecnologies de la informació i la comunicació, fan possible la descentralització de la presa de decisions juntament a la major concentració del control i el poder, l'aplanament de les estructures empresarials o la superació de l'espai i els temps com a factor d'organització de la producció. S'han desdibuixat les fronteres, tan nítides en altres temps, entre classes socials. La dona s'ha incorporat massivament al món del treball retribuït, han aparegut noves formes de treball, s'ha eixamplat les classes mitjanes assalariades, han aparegut nous sectors precaritzats i que pateixen noves formes de pobresa, alhora que es manté un grup important de la classe treballadora en els sectors productius clàssics. En aquest sentit els i les socialistes hem de renovar el nostre compromís amb

els treballadors i treballadores, i especialment amb les persones més perjudicades per l'actual model econòmic i de relacions laborals: persones sense feina, amb condicions laborals precàries i persones en risc de pobresa i exclusió.

El treball té relació amb l'espai social i econòmic que ocupen les persones a la societat, condiciona la vida professional, personal i familiar, i és una de les formes més importants amb la qual les persones es socialitzen. El treball és prioritari en la vida de la gent. És un factor determinant per mesurar el grau de benestar i de cohesió d'una societat. No es tracta únicament de treballar, sinó de fer-ho en les millors condicions evitant diferències insalvables de renda i estimulant la millora i l'aprenentatge continu en una societat en la que la plena ocupació sigui una realitat. Per aquest motiu ha d'ocupar un espai central de les polítiques que desenvolupem.

Per tot això els i les socialistes mantenim la plena vigència de l'objectiu polític de la plena ocupació de qualitat com la millor forma de participar de la generació de riquesa i de distribuir-la, a través d'un sistema de relacions basat en el consens i el diàleg social, i en un marc legal que en garanteixi la seva qualitat i la protecció dels treballadors. La motivació, la participació, el clima laboral, el tipus de relacions laborals, les perspectives de promoció professional, la seguretat, la conciliació de la vida personal i professional, són, entre molts d'altres, elements a desenvolupar per aconseguir un clima de confiança i implicació per millorar els resultats de qualsevol activitat i, per tant, per augmentar la productivitat i la competitivitat de l'economia.

Els i les socialistes tenim les fórmules que ho poden fer possible. Desenvolupem polítiques econòmiques actives que tenen com a objectiu la transformació del nostre teixit econòmic i productiu vers la creació d'ocupació de qualitat i impulsarem la millora de les condicions de treball en el mateix sentit.

És per això que cal un sistema productiu d'alt valor afegit que creï llocs de treball qualificats, especialitzats, basats en el coneixement, que siguin competitius a nivell global i que, en conseqüència, siguin ben remunerats i de qualitat. Cal un entorn econòmic competitiu dinàmic i que generi ocupació, però cal també que vetllem per tenir un marc legal i convencional que garanteixi la qualitat en el lloc de treball. Objectiu que és assolible amb nivells salarials adequats, garantint el dret a la formació continua durant tota la vida laboral, especialment en situacions d'atur per reintegrar-se al món laboral, garantint la no discriminació per raó de gènere o per qualsevol altra causa, garantint per llei un salari mínim just i que permeti viure amb dignitat, i assegurui en tot cas el manteniment del poder adquisitiu, reduint l'excés de temporalitat en la contractació i la sinistralitat laboral, mantenint el principi d'igualtat en el lloc de treball: trencar les barreres d'accés, permanència i promoció, i fomentar la conciliació en els usos del temps, per adaptar-lo a les necessitats vitals de les persones. És a dir, impulsant i garantint les normatives necessàries, ja sigui d'ordre legislatiu com fruit dels convenis col·lectius, per combatre les pràctiques laborals abusives i discriminatòries, especialment en relació amb la contractació il·legal o l'economia submergida. Per tot això creiem necessari el desenvolupament d'un espai català de relacions laborals el que favoreixi el compliment d'aquests objectius dintre del nostre entorn.

Els i les socialistes refermem el nostre compromís de crear més ocupació i de més qualitat apostant en primer lloc per la formació permanent i el reciclatge professional, i invertint en els treballadors amb menys formació. Volem un mercat de treball integrador, accessible a tots els grups d'edat i una contra l'exclusió social, en el marc de la societat del coneixement, que garanteixi el dret universal a un treball de qualitat. En la mesura en què això contribueixi a millorar la productivitat, hi haurà escenaris per a la progressiva millora en termes reals dels salaris, i la racionalització necessària de les jornades de treball. Cal ser flexible en la gestió de les situacions d'atur, afavorint els projectes de creació d'empreses i autoocupació. Defensem en conseqüència

les prioritats marcades per l'agenda de Lisboa: canvi i adaptabilitat, igualtat de gènere, mobilitat laboral, i una xarxa eficaç de serveis d'ocupació pública de qualitat.

Per aconseguir una plena ocupació de qualitat calen, per tant, polítiques econòmiques dinàmiques, igualitàries i una legislació garantista. Tanmateix cal també facilitar els mecanismes de participació dels agents socials i econòmics i al conjunt del sistema de relacions laborals. Cal potenciar les eines de cooperació vertical i territorial adreçades al desenvolupament econòmic i social com a referents dels actors principals en el desenvolupament al territori, pel seu paper com a motor de canvi i com a garante de l'accés i l'eficàcia dels serveis públics. No cal oblidar, però, aquells segments de la població que amb un alt nivell de qualificació, com són els joves, estan ocupant llocs de treball que no corresponen al seu nivell de preparació acadèmica. El mercat laboral ha de donar sortida a aquests treballadors amb treballs de qualitat i a més s'ha d'incentivar la mobilitat dels nostres treballadors, donat que Catalunya, comparada amb la resta d'Europa, continua tenint uns índexs molt baixos de mobilitat. A diferència dels anteriors hi han altres segments de la població que no tenen alts nivells de qualificació però si una llarga experiència en el món laboral, hem de protegir-los davant situacions d'atur perquè no siguin expulsats del mercat laboral definitivament o caiguin en situacions de precarietat.

Per als i les socialistes un diàleg social (sindicats-organitzacions empresarials -Govern), sòlid i estable ha de reflectir la realitat i les necessitats del teixit productiu català, i dels treballadors i les treballadores del nostre país. El diàleg social, i el paper que hi han de jugar empresaris i sindicats, forma part indissoluble de la nostra estratègia política d'avenç cap a un entorn econòmic i social just i avançat. Per aprofundir en el caràcter social de les empreses del teixit productiu, cal aprofitar les noves possibilitats que ofereix el desplegament de la Responsabilitat Social Corporativa que han de desplegar les empreses.

UNA SOCIETAT EN APRENTATGE PERMANENT

Per als i les socialistes el dret a l'aprenentatge permanent és una política social, és un dret de ciutadania. Un principi que hauria d'ordenar més les decisions polítiques, les decisions de gestió pública, les reivindicacions dels ciutadans i les ciutadanes i esdevenir element central en l'agenda dels dirigents polítics i dels agents socials. El dret a la formació s'ha de reivindicar al llarg de tota la vida, també a l'empresa, com un factor de millora de la competitivitat, però també com un símbol de dignitat i de societat del benestar i no només com un senyal d'igualtat d'oportunitats en les edats d'escolarització obligatòria. Cal desenvolupar les habilitats creatives de les persones i el treball en equip en totes i cada una de les fases dels diferents processos formatius i aconseguir que la societat prioritzi el talent i l'esforç com a font de prestigi i de reconeixement social per consolidar la societat del coneixement. Cal crear vincles estables de participació entre la formació professional, les empreses i els agents socials per millorar el sistema educatiu i adaptar-lo a les necessitats del món del treball.

A Catalunya alguns elements de dinamisme, creativitat, innovació, capacitat emprenedora, autocupació i, sobretot, de cultura de risc i de l'esforç, són necessaris en les característiques de la formació del nostre capital humà. En la dotació d'aquestes característiques la formació al llarg de la vida és fonamental, ja que són aquests alguns dels valors que es poden traslladar de forma permanent en els diferents estadis formatius.

Cal reforçar cada vegada més les habilitats d'autogestió de les persones, d'assumpció de responsabilitats personals sobre el desenvolupament de les carreres professionals. La capacitat d'ocupació de les persones i les habilitats d'aprenentatge esdevenen la mateixa cosa. Entenem la formació com una oportunitat de creixement personal i col·lectiu, però també

com un actiu cabdal d'un país. Promoure la formació continua, doncs, enriqueix econòmicament i culturalment.

Tant en les polítiques de proximitat com en l'aplicació de les TIC, on s'ha de notar l'ambició dels i les socialistes per combatre i superar la bretxa digital, adquirirà molta importància l'impuls de polítiques que garanteixin la formació en els valors del dinamisme i la innovació, i en l'adquisició d'habilitats al llarg de la vida. També en el desenvolupament de la necessària adquisició d'autonomia dels centres, en el marc d'un servei públic educatiu que ha de garantir la cobertura general i tenir capacitat per adaptar els programes i recursos a les necessitats i trets característics dels seus usuaris. Com en altres qüestions la combinació dels elements globals i els locals semblen la millor fórmula de futur. Per aquests motius, serà necessari continuar incrementant de manera progressiva els recursos econòmics dedicats a l'educació, amb l'objectiu de situar-nos a un nivell similar al d'economies del nostre entorn. Igualment serà imprescindible resoldre la disfunció existent entre el nombre de dones amb nivells de formació elevats i la seva presència en activitats directives. S'han d'impulsar polítiques que facilitin la incorporació femenina a les activitats amb responsabilitats en la presa de decisions i, sobretot, en activitats d'I+D+i. La incorporació i retenció del talent femení en llocs directius i de recerca és una tasca prioritària per situar a Catalunya com a lloc de referència i de progrés econòmic i social.

El desenvolupament d'habilitats personals al llarg de la vida, especialment vinculades a l'adaptació a la innovació i la capacitat per ser flexible als canvis de la societat del coneixement, ha de comptar amb les tecnologies de la informació, però també amb les persones, centres, entorns innovadors que tenen en els àmbits locals el seu marc físic de desenvolupament. S'han d'impulsar polítiques educatives que, més enllà de qualificar per a un lloc de treball, estimulin la iniciativa, la responsabilitat i la necessitat de l'aprenentatge continu i de la innovació i millora de processos.

En el desenvolupament de polítiques de formació al llarg de la vida, els agents públics han de cooperar a tots nivells -locals, nacionals i europeus-, amb altres agents econòmics i socials, tenint clara la responsabilitat competencial i econòmica de cada administració. Les empreses i els representants dels treballadors tenen aquí un paper central encara no prou explorat. S'han de potenciar els ponts de connexió entre el món de l'aprenentatge (universitat, escola, formació professional...) i el món laboral arribant a acords amb els sectors empresarials, a la vegada que assegurem la interdependència entre les institucions públiques i privades que participen en aquest procés.

Les empreses han de generar i incentivar plans de formació que garanteixin el dret de formació al treballador i la treballadora a la mateixa l'empresa. L'assumpció, també a l'empresa, de la importància d'invertir en capital humà, no únicament com una oportunitat, sinó com una part fonamental de la seva funció social, encara té camp per córrer. Aquesta funció és especialment important en els sectors en procés de transformació, ja que pot facilitar la reubicació dels treballadors i les treballadores en altres activitats.

Les economies més avançades del món, la nostra entre elles, ja fa temps que basen la seva lluita per la competitivitat en les millores de la productivitat, en la incorporació de talent i en ser economies generadores de valors afegits que es basin primordialment en el coneixement. Una economia basada en el coneixement té com a principal actiu, com a principal variable competitiva, el seu capital humà: la formació dels seus ciutadans i les seves ciutadanes, les habilitats adquirides dels seus i les seves professionals, el lideratge dels seus emprenedors, directius i directives, la potència dels seus sistemes públics, la innovació de les seves universitats i centres tecnològics, la capacitat dels seus actius humans d'estar presents al món o l'aptitud i l'actitud de la seva força de treball. Finalment, per consolidar la societat del coneixement caldrà crear,

atreure i retenir talent. Per les noves activitats productives i econòmiques és fonamental afavorir i impulsar la creativitat de les persones, ja que aquesta es la base de qualsevol innovació i millora. Per al model econòmic que proposem, cal tenir clar que l'educació en general i la formació en particular són els seus principals actius.

UNA SOCIETAT D'IGUALTAT ENTRE DONES I HOMES

El socialisme català ha anat construint un pensament feminista propi, a partir del coneixement i l'experiència de les dones socialistes i feministes. El feminisme socialista, partint de l'experiència en l'acció pública, ha possibilitat la incorporació a l'agenda política i social de la perspectiva de gènere en totes les polítiques públiques, a partir de les demandes de les dones, així com la definició de les anomenades polítiques públiques de gènere. El nostre feminisme té clara la lluita global per una societat més justa, igualitària i democràtica per a homes i dones en un projecte comú i defensa l'aplicació de polítiques específiques per assolir i exercir els drets de les dones i que aquestes siguin prioritàries pel conjunt del projecte socialista.

Tot i que continuen patint situacions de discriminació sobretot quan s'incorporen al mercat de treball, s'ha aconseguit que una gran majoria de les dones joves tinguin assumida la igualtat i la seva autonomia professional i econòmica, però molt sovint no se senten representades pel feminisme. Per a elles, els drets guanyats per les dones del nostre país en els últims anys democràtics ja són uns drets indiscutibles. Els avenços en termes d'igualtat de gènere al nostre país, amb clares diferències entre generacions i amb nous escenaris socials (famílies monoparentals, dones emigrades, dones amb precarietat laboral...) que estan abocant a moltes dones cap a l'exclusió social, ens obliguen a donar resposta a les noves situacions socials.

Per tant, els i les socialistes hem d'avançar cap a una nova centralitat i transversalitat de les polítiques de gènere: la igualtat de dones i homes és un patrimoni de la nostra proposta política. Per aquest motiu és imprescindible incentivar nous models de masculinitat i la incorporació dels homes a les polítiques d'igualtat, dissenyant i desenvolupant polítiques públiques d'igualtat dirigides als homes. Cal col·laborar amb els moviments que l'impulsen, i, específicament, promocionant els moviments d'homes per a la igualtat. És també necessari incorporar programes de conscienciació i d'inclusió d'altres cultures que avui formen part i conviuen en el nostre territori i aconseguir, d'aquesta manera, una major cohesió social.

Hem d'assolir la igualtat d'oportunitats al mercat laboral. Després d'un període d'incorporació massiva de les dones al treball remunerat, amb voluntat de tenir una carrera professional pròpia, hem d'anar més enllà i aconseguir la igualtat d'oportunitats reals a la feina, en l'accés, en la promoció, en el salari i, en especial, aconseguir la paritat en qualsevol dels òrgans representatius i de decisió del mercat laboral. Perquè les dones no podran assolir l'autonomia personal sense tenir autonomia econòmica. Cal incentivar la participació paritària de les dones en tots els àmbits i sectors professionals amb l'objectiu de garantir una presa de decisions paritària en el si de les organitzacions i cal, especialment, promoure l'afiliació sindical de les dones i la seva participació a les taules de negociació sindical per tal de fomentar la presa de decisions paritària a la negociació col·lectiva. I cal insistir un cop més en l'existència d'un inalienable dret de les dones a la salut sexual, afectiva i reproductiva i, en concret, al control del propi cos de manera que puguin decidir sobre la continuïtat o no d'un embaràs dins uns terminis raonables i establerts.

DEMOCRÀCIA PARITÀRIA

Les prioritats de les polítiques públiques de gènere pel feminisme socialista són: la configuració d'una democràcia paritària a tots els nivells de participació, la implementació de mecanismes de

prevenció i atenció de la violència de gènere, l'equiparació d'oportunitats en l'accés al mercat laboral i l'equiparació de les remuneracions per a iguals nivells de responsabilitat; la contribució a la creació d'uns nous usos del temps que permetin la conciliació de la vida personal, laboral i familiar i l'eliminació de la "doble jornada" per a les dones.

El PSC haurà d'afrontar dos grans reptes en els propers anys; d'una banda avançar de la paritat numèrica a la democràcia paritària en el si del partit, i d'altra liderar les propostes polítiques per a la igualtat d'oportunitats de les dones de Catalunya.

Cal posar de relleu la força del vot de les dones: les dones no són un grup sectorial més ni un sector, són la meitat de la població. Les polítiques d'igualtat poden fer que el PSC esdevingui el partit referent de les dones catalanes.

EL REpte PERMANENT PER ASSOLIR LA IGUALTAT D'Oportunitats EFECTIVA ENTRE HOMES I DONES

Pel que fa a la igualtat d'oportunitats hi ha dos grans qüestions que suposen un dèficit important en la qualitat de la vida de la nostra societat, qüestions que ja estem abordant però per a les quals encara no hem estat capaços i capaces de trobar solucions efectives: la violència de gènere i la conciliació de la vida personal, familiar i laboral. Sense menystenir les accions positives i la transversalitat com estratègies per portar a la pràctica amb eficàcia les polítiques d'igualtat d'oportunitats.

Resulta essencial, pel seu poder d'arrelament en l'imaginari col·lectiu, reivindicar, així mateix, un canvi en els mitjans de comunicació que posi fre al manteniment, tot sovint, d'imatges esbiaixades, estereotipades, i sexistes de les dones en els seus continguts.

La lluita contra violència de gènere ha de continuar sent una prioritat en l'agenda política, hem desenvolupat els instruments legals per combatre-la però encara hem d'aconseguir que aquests instruments siguin més efectius dotant-los de més recursos econòmics i la tolerància zero necessària a la societat envers les actituds i els valors que la generen. En aquest sentit, l'educació des de la família, les escoles i els mitjans de comunicació ha de contribuir a difondre els valors d'igualtat i de respecte.

La conciliació de la vida personal, laboral, i familiar ha esdevingut una necessitat quotidiana d'una gran part de la població que afecta a homes i dones encara que no de la mateixa forma. Les dificultats per conciliar perpetuen la discriminació laboral que pateixen les dones i comporten problemes també per als homes, joves o no, que ja no fan de la seva vida professional l'únic centre d'interès en les seves vides i tenen dificultats diàries per tenir vida personal i familiar. Per fer efectiva la conciliació cal garantir la igualtat d'oportunitats al món laboral, l'equiparació salarial i superació del risc d'exclusió social de les dones i, en especial, la feminització de la pobresa de les dones de més edat, però també canvis substancials en l'organització del temps de treball i en els usos socials dels temps.

Hem elaborat un discurs, tenim un passat i una trajectòria amb propostes i accions molt positives que han marcat un camí cap a la igualtat, ara calen polítiques públiques més potents per aconseguir solucions efectives que hem de cercar en base a la universalització dels serveis i a l'ampliació de la coresponsabilitat com a un nou pas dins de les accions de promoció de la conciliació.

DONES GRANS SENSE RECURSOS

Una de les assignatures pendents que té Catalunya és la situació de pobresa de moltes dones grans (vídues grans o pensionistes que no han cotitzat), dones que han col·laborat en el mante-

niment de la societat i en la construcció de l'Estat del Benestar i que, no només per una qüestió social sinó també legal van haver d'abandonar el treball remunerat o dedicar-se a altres feines informals, o han treballat en l'àmbit de la llar. Gran part de la culpa històrica d'aquest mal es troba en les dècades en què un regim conservador i reaccionari dificultava, des del propi estat, la incorporació de la dona al mercat laboral i per tant l'asquisició de drets. Independentment de l'origen remot del problema, el fet punyent és que massa sovint, la situació real d'aquestes dones avui es del tot inassumible per un partit com el nostre, i som plenament responsables de resoldre-la. Hem d'abordar amb més intensitat polítiques que permetin a aquestes dones els ingressos i els serveis suficients per a gaudir d'una vida digna, i combatre eficaçment els problemes derivats de la seva situació, com ara l'assetjament immobiliari.

MÉS ENLLÀ DE LA PARITAT, LA JUSTÍCIA SOCIAL

La paritat ha estat i és un instrument dels partits socialistes que ha aconseguit incrementar la presència de dones a la vida política. Hem de ser capaços d'avançar de la paritat a compartir tots els espais de presa de decisions, en tots els àmbits.

Les dones continuen tenint dificultats específiques en la participació política: manca de visibilitat pública, els temes dels quals es responsabilitzen les dones no són prioritaris en l'agenda política, o es produeix de facto una segregació entre espais masculins (urbanisme, interior, etc..) i femenins (polítiques socials). Les dinàmiques de la pràctica política fan difícil la compatibilitat amb la vida personal, segueixen existint espais de presa de decisions informals on les dones no participen i segueix produint-se una alta rotació en els càrrecs ocupats per dones que dificulten la creació de referències i liderats. El PSC ha de seguir treballant amb la perspectiva de gènere com a referència, en la totalitat de les seves polítiques. En aquesta línia, seguirà potenciant la presència pública de les dones a tots els nivells de responsabilitat i de presa de decisions. La paritat en la política no ha de ser res més que un reflex de la societat actual. Hem de revaloritzar així la vida pública i política a ulls de les dones per guanyar la seva participació plena.

Cal aprofundir en l'aplicació del Pla d'Igualtat per tal de promoure tant la presència de dones com la perspectiva de gènere en les diferents activitats del PSC i així evitar qualsevol tipus de discriminació.

Cal avançar en el concepte de ciutats amables, com a ciutats amb ulls de dona, donar un paper més rellevant al món local en el desenvolupament de les polítiques de gènere. Ho assolirem involucrant activament les dones en els processos de participació, i aprofundint en les polítiques de gènere des dels ajuntaments. Tan sols així superarem antigues convencions i topalls culturals que condicionen i conformen l'espai públic sense tenir en compte les dones.

Cal promoure i consolidar xarxes i estructures de suport entre les dones per tal de crear els seus propis sistemes d'organització que les permetin intercanviar idees, informació, coneixement i recursos per al seu benefici mutu tot generant, alhora, complicitats amb altres dones. Aquest és també un dels continguts a desenvolupar de la llei d'igualtat efectiva entre homes i dones.

En aquest sentit, l'aplicació del pacte del temps és un instrument fonamental per afavorir les polítiques necessàries per a una participació còmoda, plena i igualitària de tots i totes en el sí del partit. El pacte afavoreix homes i dones i suposa una innovació per a fer més rendible el temps.

L'aplicació plena del pacte situarà al PSC com un model d'organització política, més innovador, atractiu i obert a les necessitats de la gent. El partit és un mirall de la societat, que assumeix els seus reptes i en cerca les solucions més eficaces.

La responsabilitat del nostre projecte cap a les dones exigeix exemplaritat. Cal capacitat de transformació de les nostres dinàmiques i estructures per poder canviar les de la societat. La garantia i respecte dels drets de les dones permetrà ajudar a construir, també, la societat més justa per la qual treballa el PSC.

SOCIETAT DE BENESTAR I SUPORT A LES FAMÍLIES

Els i les socialistes defensem l'Estat de Benestar com una de les grans conquestes socials del segle XX, un dels grans objectius assolits per les lluites del moviment obrer i pel conjunt del socialisme democràtic. Hem avançat en el camí per aconseguir que els individus no estiguin condicionats inevitablement pel seu origen social, econòmic i familiar. Hem deixat d'acceptar la fatalitat com un element conformador decisiu de la nostra existència.

L'Estat de Benestar es basa en el compromís de reduir riscos i dificultats inherents a la vida, amb una perspectiva d'equitat i justícia social: l'atur, la malaltia, la dependència física o psíquica, la manca d'habitatge assequible, de recursos de la família per a l'educació dels infants i els joves i, més recentment, la conciliació de la vida laboral i personal. Estem conquerint gràcies al sistema de benestar i l'extensió de nous drets socials, el dret de tots a tenir un projecte propi i autònom de vida, triat lliurement i sense condicionants. Ha estat condició necessària d'aquest assoliment d'una vida digna per tots l'establiment de noves figures com ara l'Índex de Renda de Suficiència, sobre el que prenen referència les prestacions a Catalunya.

El repte del socialisme és compatibilitzar les necessitats de recursos de l'Estat de Benestar amb una economia competitiva. La dreta ha qüestionat sempre aquesta possibilitat. Els seus arguments es fonamenten en els suposats efectes negatius de la solidaritat sobre l'economia i, en particular, sobre l'ocupació, l'estalvi, i els incentius a la creació de riquesa. La dreta aposta per un estat assistencial i orientat bàsicament cap els exclosos amb serveis de baixa qualitat i per un públic captiu. En canvi, els models més avançats d'Estat de Benestar demostren que aquest és un motor de desenvolupament econòmic a més de social: facilita el creixement del sector serveis, augmenta les taxes d'ocupació i actua com a redistribuidor de la renda.

Els i les socialistes som qui millor sabem defensar el model de l'Estat de Benestar i ho som perquè creiem en ell com a instrument de justícia social i perquè l'hem impulsat sempre que ocupem responsabilitats de govern, a través de lleis i posant-hi els recursos necessaris, responnent a les necessitats actuals i emergents. Davant els nous reptes com ara la globalització, serem els i les socialistes qui sabrem donar-hi continuïtat.

El socialisme democràtic ha fet i fa possible al nostre país el creixement econòmic i la cohesió social, la competitivitat i l'equitat; en definitiva una economia forta i drets socials universals. Com a socialistes, creiem un error considerar la protecció social com una càrrega per al conjunt de la societat. Per a nosaltres la lluita per la inclusió social és un focus i un eix central del nostre projecte.

És un fet que la gran majoria dels països més desenvolupats tenen Estats de Benestar més forts. Alguns països amb economies fortament liberals també han assolits nivells alts de desenvolupament. Però els països amb Estat de Benestar més forts tenen nivells de renda, d'ocupació i fonaments macroeconòmics més sòlids; i que els països menys desenvolupats i en ràpid creixement inicien gairebé sempre una ampliació del seu Estat de Benestar, com a conseqüència de les demandes de la societat. S'ha demostrat que és plenament compatible disposar d'un sòlid Estat de Benestar i al mateix temps ser una economia dinàmica i competitiva. Per això el PSC vol equiparar els nivells d'Estat de Benestar del nostre país amb els més avançats d'Europa.

No volem un estat assistencial, sinó que volem un estat que garanteixi els drets socials i econòmics a través d'uns serveis públics de qualitat accessibles a tothom, independentment del nivell de renda o del lloc on es visqui. És important fer un esforç pedagògic perquè la ciutadania compregui que gaudir d'un Estat de Benestar fort requereix aplicar una fiscalitat sòlida, justa, eficient, i progressiva, i necessita de la defensa activa dels propis ciutadans i ciutadanes.

Tant fonamental com l'Estat de Benestar per poder construir una societat cohesionada és la família. L'un i l'altra es relacionen en termes de retroalimentació positiva: mentre la família suporta i complementa l'Estat de Benestar, aquest també ajuda i enforteix les famílies. Cal doncs, que les polítiques socialistes s'enfoquin a una nova protecció de les famílies adaptant tant la legislació com els serveis públics a les seves necessitats. Cal ser tan flexibles en les solucions (bonificacions, horaris, serveis, conductes) com diversa és avui la forma de les famílies i el seu origen cultural. Donant suport a les famílies contribuirem a configurar un nou marc de responsabilitat i transmissió de valors comunitaris, que ens permetrà afrontar en millors condicions riscos de fractura social.

En definitiva, aconseguir un consens social majoritari en el manteniment i la millora d'uns serveis públics de qualitats i adaptats a les famílies, per sobre de la reducció dels tipus impositius, més una distribució eficient dels recursos, són els pilars de sustentació i supervivència de l'Estat de Benestar avui.

Cal involucrar en major mesura les administracions locals en aquesta estratègia. Avançar en la descentralització de competències i en la creació d'entitats de coordinació a escala territorial, amb el finançament adequat. Tant l'educació, com la salut, com els serveis socials han de ser enfocats i desenvolupats conjuntament amb l'administració local. Partint d'aquest acord inicial, cal anar també a cercar el consens del teixit empresarial, associatiu i ciutadà, per adequar i particularitzar el serveis públics a la diversitat territorial.

Línies estratègiques per a la consolidació i l'ampliació de l'Estat de Benestar i el suport a les famílies:

SALUT

La salut és l'aspecte de la vida de les persones més preuat. És alhora un àmbit on les desigualtats socials derivades de la diferent disponibilitat de recursos econòmics i educatius, de condicions laborals precàries, d'hàbits de vida poc saludables, poden tenir un impacte més dramàtic i injust sobre la qualitat i l'esperança de vida de les persones. Per tant, la política de salut és un instrument de primer ordre per a la justícia social i el benestar de la ciutadania. Els i les socialistes fem de la persona l'eix del sistema sanitari públic, i de la promoció, la protecció de la salut i la prevenció de les malalties, els principis que l'inspiren, amb una especial preocupació per la població més vulnerable. L'esforç prioritari ha de ser pel desenvolupament d'una cultura de la salut, basada en hàbits saludables i estratègies preventives, en contraposició a la tendència inflacionista en consum de serveis sanitaris.

Malgrat els esforços pressupostaris i d'acció de govern encara existeixen mancances a cobrir, especialment en l'àmbit de l'accés als serveis sanitaris (reducció de llistes d'espera, elecció de metge i hospital), que porten a certs col·lectius a la provisió privada de serveis, no per qüestions d'excel·lència assistencial sinó per a millorar l'accés. Fidelitzar aquests col·lectius al sistema públic a través de l'aposta per un sistema sanitari de qualitat és transcendent per mantenir la credibilitat i sostenibilitat en la sanitat de responsabilitat pública a mig i llarg termini. Una sostenibilitat que passa per un finançament adequat en el marc del nou context financer que es derivi del nou Estatut d'Autonomia. Cal recordar que el sistema sanitari d'inspiració federal

que seguim defensant és un capital positiu que ha permès millorar els indicadors de salut i que ha garantit la convergència entre les CCAA en l'àmbit de la salut. En conseqüència caldrà promoure polítiques de reforçament de l'elecció de models terapèutics que incideixin en l'eficiència, afavorint la disminució de la despesa pública sense pèrdua de qualitat assistencial, així, com fer coresponsable la ciutadania en aquest objectiu.

El PSC ha de renovar el seu compromís per corregir les deficiències del sistema sanitari augmentant els recursos públics, mantenint i consolidant la riquesa de capital humà de la nostra comunitat de professionals sanitaris (assegurant la formació permanent, l'absència de precarietat laboral, els recursos materials), i creant espais d'atenció sanitària integrals i integrats, en perspectiva transversal i millorant els ja existents, tant a través d'una millor gestió com per l'increment de serveis lligats a noves demandes: per exemple, les necessitat en matèria de salut mental, l'ús de l'esport com a pràctica preventiva, o la necessitat d'aplicar els millors protocols per a la identificació i el tractament de la violència domèstica. Ras i curt, volem apostar per un sistema de salut terapèuticament modern, d'accés universal i basat en criteris de qualitat i igualtat i eficiència en l'ús dels recursos públics i amb perspectiva de gènere.

EDUCACIÓ

Pels i les socialistes l'educació és el vehicle de gran part de les aspiracions de la societat tal com l'entendem. Garant de la igualtat d'oportunitats, de la futura autonomia de les persones, eina d'integració dels nouvinguts, i eina de cohesió social en general com a defensora dels drets dels infants, és doncs el més potent instrument de progrés i transformació social. Però també, indissociablement, és el principal motor del desenvolupament econòmic, perquè ha d'assegurar la competitivitat del país, i atenuar els riscos i incerteses laborals dels futurs treballadors en la societat del coneixement. Alhora, però, l'educació ha de traslladar als infants i joves els valors col·lectius i la cultura del país, així com assegurar el mandat estatutari de coneixement de la llengua pròpia de Catalunya. Aquesta multiplicitat d'objectius de primer ordre fa de l'impuls a l'educació, probablement, el repte major que té Catalunya avui. Així ho ha entès el PSC, promovent la primera llei d'educació de Catalunya

Quina escola volem els socialistes? La volem pública, gratuïta, igualitària, laica, plural, democràtica, inclusiva, coeducadora, universal, científica, humanista, crítica, tolerant... i sobretot pedagògicament excel·lent. Plantegem esmerçar els recursos, les inversions i la normativa necessàries per assolir-ho. Tanmateix, sabem que no hi ha una relació causal i directa entre el volum de recursos i els nivells de qualitat. Un conjunt d'intangibles juguen també un paper decisiu: la bona gestió dels centres, l'entorn urbà, les conjuntures socio-econòmiques, circumstàncies personals i familiars dels i les alumnes o variables culturals i històriques han de ser contemplats. Per això proposem un canvi en profunditat per tal d'aconseguir el sistema educatiu català que desitgem, i que compartim amb la gran majoria de ciutadans i ciutadanes. En aquest trajecte, el centres concertats són un recurs imprescindible que ha d'alinejar-se dins del projecte global de Sistema Públic Educatiu amb totes les conseqüències, tal com indica el Pacte Nacional per a l'Educació.

Assolir els indicadors dels models educatius del nord d'Europa per tal que el sistema públic sigui majoritari i referent de qualitat, tal com ens hem fixat, té algunes fites clau. Passa en primer lloc per la revalorització de la tasca docent, a tots els efectes. Calen també més centres escolars, com estem fent, per assolir arreu les ràtios d'alumnes per aula previstes. Igualment, hem de dirigir més recursos cap als entorns més desafavorits. Però, sobretot, és imprescindible que la diversitat de les nostres ciutats i pobles estigui repartida de manera equitativa entre tots els centres finançats amb fons públics. Sense aquest equilibri no serà possible aconseguir una cohesió bàsica del sistema.

Una nova governança de l'educació passa per una major autonomia dels centres i un reforçament del rol dels seus directors, amb un projecte pedagògic propi, lligat a l'entorn en el qual participen. La complicitat en aquests projectes de mares i pares, de la família en general, és clau. Però cal també incorporar definitivament els ajuntaments, tant en els processos bàsics de gestió com en el suport directe a aquests projectes educatius de centre. Per assolir l'èxit en educació que ens hem proposat, creiem en un compromís que ha d'abastar la comunitat en el seu conjunt.

Algunes mesures concretes formen la punta de llança d'aquestes polítiques que alhora lluiten contra el fracàs escolar i cerquen l'excel·lència del sistema: les beques i crèdits, els plans educatius d'entorn i nous programes socioeducatius, la formació en TIC i amb TIC, el domini bàsic de tres llengües al final de l'etapa obligatòria, un major número d'alumnat amb estudis postobligatoris, una millor oferta de formació artística, un centre d'ensenyament a distància punter (combinat amb l'adequació del batxillerat nocturn a la demanda real), i un sistema d'orientació acadèmica i laboral, en acord amb el teixit econòmic local, que col·labori en la decisiva etapa de transició entre escola i treball. Totes elles, configuren un projecte educatiu de país, un projecte educatiu de Catalunya.

HABITATGE

La possibilitat de gaudir d'un habitatge digne és un dret de totes les persones, reconegut a la Constitució i a l'Estatut que els i les socialistes reconeixem com a prioritat i traduïm en polítiques efectives. El context actual del mercat de l'habitatge, amb elevats preus deguts en part a pura especulació i amb manca de sòl a algunes zones del país, ha dificultat enormement l'accés a l'habitatge per a amplis sectors de la societat amb baixos nivells de renda: joves, gent gran, famílies monoparentals, discapacitats, persones immigrades i en general aquells que es troben en risc d'exclusió social. En aquest context s'ha trobat encara a faltar la manca d'habitatges de protecció oficial, i s'han accentuat situacions com el "mobbing immobiliari" i els pisos pastera. Però els darrers temps també han estat moments difícils per aquells que tot i no estar en risc d'exclusió s'han vist amb un nivell de renda insuficient per accedir a un habitatge lliure.

En conseqüència és una prioritat política, a partir del reconeixement que és un bé social, la millora de l'accés a l'habitatge per als col·lectius desafavorits, especialment per als i les joves, la millora de les condicions del parc d'habitatges (complementada amb la millora de barris amb dèficits urbanístics) a través tant de l'obra nova com de la rehabilitació, i de l'adequació a criteris d'eficiència energètica de l'allotjament de la gent gran i les persones amb discapacitat funcional, tot prevenint l'exclusió social residencial, i garantint un habitatge digne i adequat per a les famílies mal allotjades. Però les polítiques per a la cohesió social en matèria d'habitatge s'han d'estendre cap a capes més amples de la societat. És molt important per aquests objectius impulsar decisivament l'increment del nombre d'habitatges en lloguer, fent aflorar l'oferta i estímulant la demanda. Per tot això els i les socialistes hem de treballar per tal de fer de l'accés a l'habitatge un dret equiparable a la sanitat i/o a l'educació. La nova Llei pel Dret a l'Habitatge és marc favorable per a les nostres polítiques.

NOUS USOS DEL TEMPS

Els i les socialistes, per fer possible la societat del benestar en termes d'igualtat, hem de proposar un ventall de polítiques socials que permetin fer un ús del temps equilibrat i racional, per a homes i dones, que faci possible conciliar feina, família, oci i cultura, estudis i formació contínua. Aquestes polítiques s'han de proposar tant des dels àmbits dels serveis a les persones com, sobretot, des de l'àmbit laboral. Es tracta d'assolir un punt d'equilibri positiu entre les demandes

de la ciutadania i les necessitats de les empreses, entre productivitat i qualitat de vida. Per al PSC aquesta és una de les demandes sordes més transversals en la societat catalana, i entenem que és plenament possible d'assolir.

Els àmbits per a aquesta conciliació són diversos del punt de vista social i dels drets parentals, o d'atenció a les persones dependents. Cal aprofundir en la sensibilització social, ja que no només amb mesures legals o fiscals serà possible que l'organització del temps de les persones i les famílies no estiguin rígidament condicionades pel temps de treball. Hem de fomentar un nou contracte social que permeti a les dones i als homes una posició equitativa en l'àmbit públic i privat. Tenim unes estructures laborals més centrades en el presencialisme que en l'eficàcia. Cal disminuir el clivatge entre els nivells de flexibilitat laboral ja assolits al sector públic i els encara existents al sector privat. S'ha d'arribar a un acord amb les empreses per tal d'aconseguir horaris laborals intensius i flexibles, així com signar a les ciutats pactes del temps a partir d'amplis processos de participació amb la ciutadania, les administracions, les entitats, els agents socials i econòmics implicats, jugant amb les possibilitats de les TIC i canviant en definitiva el concepte de presencialisme a la feina cap al de resultats.

Caldrà en aquest sentit, un conjunt de serveis públics adaptats i pensats per a una nova concepció de l'ús dels temps; escoles bressol, nous horaris pels serveis i els espais públics, serveis per a l'autonomia personal, etc.

EMANCIPACIÓ DELS I LES JOVES

Les polítiques d'emancipació dirigides a la joventut han de presentar una perspectiva global; i han d'estar dirigides al desenvolupament del i la jove com a persona. La preocupació per la formació, l'habitatge i l'ocupació, elements substancials, ha de ser completada amb accions sobre la resta d'activitats, orientades a altres necessitats que presenta la joventut, sovint no cobertes per l'oferta privada. Tot i que els i les joves cada cop estan més formats, i que la seva voluntat d'emancipació es produeix tot just finalitzar els estudis o fins i tot abans, les seves dificultats per a accedir a una feina estable, vinculada a la formació escollida i justament remunerada es mantenen, fins i tot massa sovint es donen discriminacions per raó de gènere pel que fa a la contractació i les condicions laborals, perpetuant situacions habituals en les generacions anteriors.

Permetre l'accés a l'habitatge per als joves requereix incrementar les promocions públiques d'HPO, especialment de lloguer, però sobretot s'ha de basar en el foment del lloguer en general. Aquesta és una prioritat per facilitar els inicis dels projectes vitals dels milers de joves que ho requereixen.

El compromís dels i les socialistes per una educació pública de qualitat (incloent molt especialment la formació professional) s'ha de complementar amb una correcta transició posterior al món del treball, que encara no es dóna prou. El suport a la correcta inserció laboral ha de ser una prioritat, per reduir situacions malauradament reals encara avui: atur, temporalitat, baixos salaris, sinistralitat i una deficient formació continuada. Tot i que ja s'ha superat l'època en que un home treballava tota la vida en una única empresa, i avui la mobilitat laboral és habitual, cal que els llocs de treball ocupats per joves tinguin un nivell d'estabilitat i qualitat igual que el de la resta de treballadors i treballadores.

La cultura i el lleure són necessitats dels joves que no sempre troben oferta que respongui a les seves demandes: per exemple, no es promou la creació jove i la diversitat cultural en l'oferta és reduïda. En canvi, el jovent és un col·lectiu molt divers i amb afinitats ben diferents, que requereix diversitat. Per tant cal que els programes i polítiques desenvolupats des de les

administracions siguin molts flexibles, i adaptables al sector concret de la joventut al qual es dirigeix.

Altres formes sovint ocultes de generació de desigualtats han de ser també especialment contrarestatades entre els joves, com ara la violència de gènere, la tendència a marginar la immigració jove; i també les limitacions en la mobilitat, que fora de les àrees més urbanitzades, generen dificultats i dependències que poden afectar tant la formació com l'accés al treball. En definitiva cal vetllar perquè les administracions apliquin polítiques específiques per als i les joves, assegurant avui la igualtat d'oportunitats per assegurar demà la cohesió social.

Els i les socialistes haurem de treballar perquè aquestes polítiques es dissenyin i executin amb la participació dels i les joves i els moviments associatius que els representen.

Un dels principals reptes als qual estem fem front, és el desenvolupament del sistema de serveis socials com a quart pilar de l'Estat del Benestar.

L'aprovació d'una nova llei de serveis socials i la seva aplicació, garanteix, entre d'altres, el dret a l'accés universal, al conjunt de serveis i prestacions per respondre a les necessitats de qualsevol persona, independentment del seu cicle vital i de la seva renda. Encara avui dia els índexs de cobertura dels serveis socials són força millorables.

És per això, que hem de continuar aprofundint en la millora de:

- les polítiques adreçades a les famílies;
- la protecció social dels serveis d'atenció a la dependència i de promoció de l'autonomia personal;
- la protecció de la infància i la adolescència;
- polítiques d'integració de persones amb discapacitat;
- la protecció social contra les noves formes de pobresa.

LES PERSONES GRANS

L'augment de l'esperança de vida, però molt especialment de la vida activa de la gent gran, i dels valors socials vigents, suposa un canvi en el mateix concepte de gent gran. Un canvi que planteja un repte importantíssim que les administracions públiques han d'assumir i que els i les socialistes assumim com a propis. Un canvi que no s'ha d'estigmatitzar per l'edat sinó al contrari, incorporant-lo de manera inclusiva i efectiva al concepte general d'igualtat d'oportunitats per a tothom, en una societat intergeneracional. La autonomia, la llibertat personal, unes relacions afectives satisfactòries i la integració social són les condicions bàsiques del benestar personal i aquests valors es constitueixen al llarg de la vida i el pas del temps no té perquè limitar-ho. Calen doncs noves polítiques per a l'envelliment actiu.

Tanmateix, la vellesa és una etapa vital amb molts riscos. Haurem de continuar treballant per tal de garantir un bon sistema de protecció social, amb mesures que incideixin en la millora sistemàtica de les pensions que l'Estat retribueix als beneficiaris i beneficiàries d'aquestes, impossibilitant pèrdues de poder adquisitiu, que podrien fomentar l'exclusió, i lligant el seu creixement al de l'economia del país. Caldra incloure mesures de discriminació positiva envers col·lectius amb esperances de vida més curtes, com els discapacitats. Hem de tendir, en funció dels recursos públics disponibles, a que cap ciutadà o ciutadana tingui una retribució inferior al llindar de la pobresa a Catalunya. Ens caldrà també implementar un estricte protocol de detecció de qualsevol situació de maltractament físic o psicològic, i els mecanismes d'atenció subsegüents als qui n'hagin patit.

Però s'haurà d'abordar el nou paper de la gent gran, no només des del punt de vista de la millora i dignificació de les prestacions econòmiques i dels serveis socials i sanitaris, sinó pel que suposa l'aparició d'un col·lectiu de ciutadans i ciutadanes capacitats, amb experiència, formació i cultura, actius i amb capacitat d'iniciativa, que obliga a revisar la concepció, tipologia i característiques dels serveis oferits a les persones grans. Per exemple, un increment substancial de la pràctica esportiva en aquest tram d'edat, amb evidents beneficis terapèutics. Però també cal tenir en compte allò que aquest col·lectiu emergent pot encara aportar a la comunitat, a les empreses o als propis serveis públics. Cal en aquest sentit afavorir la compatibilitat de la jubilació laboral amb altres activitats en benefici de la comunitat o en l'educació.

Per tal que les persones puguin exercir el seu dret a una mort digna en plena llibertat, els i les socialistes assumim la creació dels marcs legals necessaris per garantir-ho, així com la creació d'un registre eficaç del Document de Voluntats Anticipades, tant en l'àmbit català com en l'espanyol i europeu.

L'AUTONOMIA PERSONAL, UN DRET DE TOTHOM

Hem defensat, amb iniciatives legals històriques, que el suport a l'autonomia de les persones esdevingui un nou dret social universal, el dret a poder desenvolupar una vida digna i sense dependència d'altres persones. L'atenció de les persones mancades d'autonomia personal representa un repte social d'enorme magnitud. La cura d'aquestes persones ha estat històricament assumida, gairebé en solitari, per les famílies, i majoritàriament per les dones. Quan parlem d'autonomia personal pensem en primer lloc en la gent gran, que és el col·lectiu més afectat i creixent, i també parlem de les persones amb un determinat nivell de discapacitat intel·lectual, psíquica o física, o amb malalties cròniques invalidants. Tan rellevant com el reconeixement dels drets que tenen aquestes persones resulta l'agilitació dels procediments administratius que els permetin accedir als mateixos.

Un cop aprovades la Llei de Serveis Socials de Catalunya i la Llei de promoció de l'autonomia personal i d'atenció a la dependència, des de les instàncies de govern caldrà prendre les mesures necessàries per tal de garantir la vigència d'aquests nous drets socials, en especial pels col·lectius que presenten majors dificultats en l'assoliment d'un nivell mínim d'autonomia, d'integració i participació social, així com les eines necessàries per eradicar l'estigmatització que encara pateixen.

Els i les socialistes defensem que qualsevol ciutadà que es trobi en una situació de dependència i necessiti l'internament en una residència hi tingui accés, aportant recursos en funció de les seves possibilitats. Per això caldrà coordinar els recursos públics i privats disponibles, i preveure la concertació de places amb la xarxa residencial privada. Defensem però igualment el dret de les persones amb dependència a viure amb la màxima autonomia, sempre que sigui possible en el seu entorn habitual, i a accedir a serveis i prestacions que garanteixin una atenció de qualitat. Hem de recolzar les persones cuidadores familiars o no professionals, amb mesures d'informació, de formació i de respir, per tal que puguin exercir la seva tasca amb la millor qualitat possible. Per tal de dur a terme amb plenitud aquesta nova dimensió de l'Estat de Benestar, la dotació econòmica de les lleis aprovades és un repte per als propers anys amb el qual els i les socialistes estem compromesos.

És l'anomenat quart pilar de l'Estat del Benestar que necessita un important esforç econòmic dels governs i per tant del conjunt de la societat, i que esdevé un nou filó d'ocupació, un sector professional especialitzat i de qualitat. Per tal de dur a terme amb plenitud aquesta nova dimensió de l'Estat de Benestar, la dotació econòmica de les lleis aprovades és un repte per als propers anys amb el qual els i les socialistes estem compromesos. Les inversions necessàries per

fer realitat aquest quart pilar de l'Estat de Benestar significaran al mateix temps una important font de desenvolupament econòmic.

Caldran, en aquests primers anys d'implantació, estudis detallats de les necessitats reals dels usuaris, i sobretot un esforç especial de coordinació i cooperació interadministrativa, i de treball en xarxa amb totes les entitats i agents socials. L'esforç dels i les socialistes, des de tots aquests espais, contribuirà a posar en marxa i consolidar aquesta nova conquesta social.

NOVES DIMENSIONS DE LA SOCIETAT DEL BENESTAR ACTUAL

CULTURA

La gran complexitat de vertebració de les societats contemporànies, definida per les tensions derivades de la identitat i la diversitat, per l'impacte dels grans mitjans de comunicació, i per les desigualtats d'accés a la informació i la tecnologia, reclamen el reforçament de la cultura de proximitat i l'extensió de la dimensió social de l'art, del coneixement i de la memòria. El PSC ha estat sempre capdavanter en la planificació i execució de polítiques i Catalunya és en aquest sentit un exemple reconegut a nivell internacional; la nostra acció cultural ha contribuït enormement a la definició d'una Catalunya rica, plural i diversa, i a la nostra projecció arreu del món.

Apostem perquè l'accés de tota la ciutadania als béns i produccions culturals, de forma equilibrada per tot el territori, formi part de manera normalitzada del catàleg de drets del nostre Estat del Benestar, a partir de la cooperació de totes les administracions i la concertació d'aquestes amb els agents culturals, creadors, emprenedors, distribuïdors i gestors. Caldrà combinar la necessària concentració de massa crítica al voltant de grans projectes culturals distribuïts arreu de Catalunya amb recursos i suport a les iniciatives culturals de proximitat que facilitin l'acostament a la realitat territorial.

Cal explotar el potencial econòmic dels recursos culturals, tant del patrimoni cultural que pot generar indústria turística i indústria del coneixement, com de l'art i la creació en totes les seves expressions. És especialment rellevant en aquest sentit apostar per la indústria audiovisual, de la qual Catalunya ha estat i ha de continuar sent capdavantera, i en la qual els mitjans públics, tant els de l'Estat com els de la Generalitat, han de jugar un paper de motor i estímul. Així, donarem alhora resposta a la demanda creixent dels ciutadans i les ciutadanes de poder interpretar el seu entorn i alhora projectarem la nostra llengua i la nostra cultura en l'escena europea i internacional en la mateixa mesura que participem en altres àmbits.

ACTIVITAT FÍSICA I ESPORT

Els i les socialistes defensem que l'esport és un element vertebrador de conceptes com ciutadania, cohesió social i benestar i que actua com a vehicle de transmissió d'importants valors col·lectius. En l'educació, com a eina d'aprenentatge de l'esforç, el treball en equip, la disciplina, la cohesió o la capacitat de superació. En la salut, perquè té respostes per a totes les necessitats segons siguin les edats o la condició física i mental de cada persona. En la convivència, perquè és un fenomen d'integració, d'intercanvi i de socialització. En economia, perquè és un factor que promou l'ocupació i el turisme. El PSC aposta fermament per fer visible l'esport com a factor de transversalitat en la gestió pública (urbanisme, promoció econòmica, polítiques socials) i com a element de cohesió social i de foment de la identitat, nacional i ciutadana. Cal doncs en aquest sentit facilitar l'accés dels ciutadans i les ciutadanes a l'activitat física i l'esport, amb equipaments de proximitat arreu, i reforçar alhora l'acció dels clubs, federacions i consells esportius, que a Catalunya juguen un paper especialment important com a impulsors de l'esport.

LLENGÜES

La política lingüística del segle XXI, tal com l'entendem els i les socialistes, no és una política basada en la identitat ni en la confrontació. Per al PSC fer política lingüística significa treballar per garantir des d'ara les competències lingüístiques de totes les persones que viuen a Catalunya, en català -i aranès a la Val d'Aran-, i castellà, i posar les bases reals perquè a mig termini la ciutadania conegui fins a dues llengües internacionals més.

El coneixement i el domini funcional lingüístic de diverses llengües afavoreix les oportunitats d'accés i de desenvolupament en els complexos entorns laborals i socials, locals i globals. Per al PSC, la política lingüística és doncs una política pública social, estructural i bàsica, això és, enfocada a la cohesió social, a la integració, a la mobilitat social i entre territoris, amb l'objectiu de garantir els drets de les persones, i adreçada a la cobertura de les necessitats, diverses també des del punt de vista lingüístic, de la població. Aquests aspectes afecten directament el benestar de totes les persones que vivim a Catalunya.

Com a important exemple de cohesió en l'espai lingüístic, els i les socialistes volem fer públic el nostre suport a l'establiment de convenis entre els Governos de la Generalitat de Catalunya i de la Generalitat Valenciana perquè, de mutu acord i amb la corresponent planificació de l'espectre radioelèctric, les emissions de TVC puguin ser vistes a la Comunitat Valenciana, i les de Canal 9 a Catalunya, en la mateixa línia de l'acord ja subscrit amb les Illes Balears perquè les emissions de TV3 es vegin a les Illes Balears i les d'IB3 a Catalunya.

SEGURETAT

La seguretat apareix com una qüestió cada vegada més prioritària. Si bé les ciutats i pobles de Catalunya, en termes comparatius, són avui mes segures, el sentiment d'inseguretat creix de manera progressiva. El procés d'individualització de les relacions socials trenca amb els vincles socials tradicionals de protecció: família, barri, organitzacions socials i polítiques, associacions veïnals, etc. La diversitat de procedència geogràfica i cultural de la població genera, en determinades condicions, pors que poden conduir si no hi fem res a processos de segregació social, cultural i territorial. Per fer front a aquesta situació, els i les socialistes creiem en una política de seguretat basada en dos pilars, autoritat i responsabilitat de la ciutadania. El primer entès com l'exercici de l'autoritat conferida pels ciutadans i sobre la que s'exigeix la defensa i garantia dels interessos de la comunitat, dels seus drets i de les seves llibertats; el segon, el de la responsabilitat ciutadana, entesa en dos sentits: responsabilització dels ciutadans en l'exercici dels seus drets i deures, i implicar la comunitat en la definició dels processos que permetin configurar relacions socials inclusives.

Una seguretat inclusiva que ha de permetre la recuperació social de les persones infractores al marc compartit pel conjunt de ciutadans i ciutadanes. Una seguretat basada en la prevenció, que dugui a terme a escala local accions concretes de canalització positiva de moltes tensions latents que estan a l'origen dels conflictes. Una seguretat basada en la promoció de valors i actituds cíviques: tolerància, respecte, solidaritat, participació, entre d'altres, són la clau per millorar i intensificar les relacions i interaccions entre totes les persones i grups socials. Una seguretat que es tradueix en un espai públic que permet realment la barreja d'usos per part de tots els grups i que genera identitat i arrelament de les persones, i que ha de ser així pensat també des de l'urbanisme. Per tot això, per la importància objectiva que té per a la cohesió de les nostres ciutats i viles, els socialistes entendem que hem de ser severos i efectius no només amb el crim organitzat sinó, amb qualsevol pràctica que vulneri el dret dels ciutadans a gaudir del seu entorn amb seguretat. Reivindiquem alt i clar que la defensa de la convivència pacífica és un valor netament d'esquerres.

JUSTÍCIA

Sent com és l'element essencial per a la garantia dels drets de les persones, de les institucions i de les empreses, fóra impossible no considerar l'Administració de Justícia una part l'Estat de Benestar. De fet, la Justícia com a valor i la seva realització com a servei públic revesteix una importància singular dins el projecte socialista. Per això som conscients que la realitat d'aquest servei públic queda molt lluny de les expectatives dels ciutadans i molt lluny també de la realitat d'altres grans serveis públics avui. La tasca de modernització de l'Administració de Justícia és una assignatura pendent, i que cal abordar sense més dilacions. Sovint, la inversió econòmica en modernització material ja s'ha fet i tanmateix no s'ha millorat en eficàcia. Es fa evident així que cal iniciar una reforma més estructural, centrada en tres eixos bàsics: gestió i organització, eficàcia i responsabilitat. El nou model ha d'incorporar sistemes de probada eficàcia, com són els sistemes de mediació i la justícia ràpida de proximitat.

Més enllà de la seva funció de control i execució de les condemnes penals determinades per la justícia, la política penitenciària i de justícia juvenil és una política social orientada a la reinserció de la població amb més risc d'exclusió i marginació social. Els socialistes hem endegat el primer gran pla d'equipaments penitenciaris de la democràcia per tal de tenir els espais adequats per aconseguir-ho. Cal doncs continuar treballant en la finalitat reinsertadora de les penes i les mesures d'execució penal, fent-les compatibles amb la funció de prevenció, vigilància i custòdia, tot posant els recursos que redueixen les possibilitats de reincidència i afavoreixen la rehabilitació de les persones. En el mateix sentit, cal seguir impulsant l'execució de mesures penals en el medi comunitari, fomentant noves formes de compliment de les penes que resultin alternatives reals a l'internament a la presó.

4. EL NOU IMPULS DEL PSC

MODERNITZAR EL NOSTRE DISCURS, AGENDA I LLENGUATGE: PROPORCIONAR UN RELAT ENTENEDOR I UN HORIZÓ ENGRESCADOR

El PSC té la voluntat de ser el partit en el qual faci confiança la majoria de la població catalana per portar endavant les polítiques de justícia social, igualtat i seguretat. És el partit del qual se senten més propers la majoria dels catalans i les catalanes, tant des del punt de vista ideològic, del grau d'identificació nacional, com des del punt de vista de la pluralitat de la societat catalana. És el partit en el qual la majoria ha fet confiança per desenvolupar les polítiques de justícia social i progrés, tot i que ha de millorar la seva capacitat de relació i de comunicació amb la societat.

Estem convençuts de ser l'opció política que millor representa les aspiracions i els interessos de la gran majoria de la societat catalana, i en especial de les classes socials menys afavorides. Però sabem també de la necessitat de renovació de la nostra manera de fer política, que s'ha de transformar tot modernitzant el nostre discurs i els mecanismes de participació interna.

Guanyar la credibilitat, la confiança i la complicitat de la ciutadania ha de ser un dels principals reptes del nostre partit, si allò que volem és continuar essent un instrument al servei del poble. En aquest sentit, la permanent reflexió sobre les prioritats, l'agenda i el nostre discurs esdevé un dels elements essencials per aconseguir el nou impuls que pretenem pel nostre partit i pel projecte transformador que propugnem.

Es necessari continuar treballant per tenir una organització política més connectada amb la societat plural i heterogènia, més sensible a les demandes de la ciutadania, més oberta a noves formules de participació democràtica. Hem de ser capaços de continuar construint entre tots i totes un partit viu i dinàmic, que dialogui amb tots els sectors socials, i que estigui disposat a escoltar, a aprendre, a reconèixer les seves equivocacions i a entregar-se al màxim per comprendre millor les inquietuds i aspiracions de les persones. El PSC ha demostrat que sap adaptar-se a les noves realitats, als canvis socials i culturals, però per consolidar-se com un partit innovador ha de formular i oferir a la gent un projecte en constant actualització, que sigui capaç d'anticipar respostes per problemes del demà, d'interpretar els interessos de la majoria, amb imaginació i visió de futur.

Fa temps que observem certs símptomes de distanciament entre política i ciutadania deguts a certes praxis polítiques. Paradoxalment, en el moment de més progrés i més expectativa de millora social, és quan s'han produït les senyals més clares d'aquesta progressiva separació.

La ciutadania ens ha enviat, a través dels índexs de participació en algunes conteses electorals un senyal clar. Davant dels canvis socials el PSC ha de donar una resposta conseqüent amb un nou missatge, el PSC ha de tenir un discurs valent basat en els valors del socialisme i ha de fixar en l'agenda política aquells aspectes que demanda la ciutadania. Hem de prendre la iniciativa i ser referents per als treballadors en el seu sentit més ampli, i els emprenedors que necessiten un futur de referència que el PSC ha de dissenyar. Un PSC catalanista, obert, integrador, respectuós dels diversos graus d'identificació nacional dels ciutadans i les ciutadanes, respectuós del

pluralisme ideològic, compromès amb la justícia social, el respecte pel medi natural i l'impuls d'un ordre mundial just i solidari fonamentat en el dret i el respecte als drets humans, laic i respectuós amb la diversitat cultural i religiosa.

Hem de ser capaços d'emocionar parlant dels problemes quotidians i dibuixant la societat del futur. La creixent desafecció entre la política i la ciutadania no només és el resultat dels canvis socials, sinó també de l'envelliment de les formes clàssiques de fer política. Els instruments convencionals de la pràctica política han de ser complementats amb eines noves, estils nous, sistemes nous de relació que facilitin reconnectar el país amb els seus representants.

LA RELACIÓ AMB LA NOSTRA BASE SOCIAL

En els darrers deu anys s'han produït nous fenòmens socials, demogràfics, econòmics i culturals que afecten directament a la ciutadania i que provoquen, en l'àmbit polític, que el nostre electorat tradicional es mostri progressivament més desmobilitzat. Entre aquests nous fenòmens cal destacar:

- Ha augmentat la percepció que cal més esforç econòmic per mantenir el mateix nivell de vida de fa uns anys i la necessitat d'augmentar la renda familiar per intentar mantenir la qualitat de vida. Els canvis en la posició laboral per les prejubilacions, les deslocalitzacions, la inestabilitat en el treball, l'augment de l'atur, la necessitat de reciclatge professional i de reinserció laboral en sectors econòmics canviants, i les dificultats dels joves per obtenir estabilitat laboral i un salari digne que millori les seves possibilitats d'emancipació en el seu procés vital. Tot plegat ha suposat que aquestes percepcions i vivències de la població no tinguin un caràcter conjuntural ni que tampoc siguin homogènies. Hi ha diferents elements que modulen les percepcions de la població com són el gènere, el grup social, el territori on es viu, l'edat i el nivell cultural. Per tant, cal superar la categoria "el nostre electorat tradicional" i anar a buscar quin és el conglomerat social del nostre electorat actual. El repte és entendre i conviure en la diversitat i gestionar la complexitat.

- L'evident desaceleració de l'economia, tant a nivell mundial com a Europa i Espanya, ha de ser molt tinguda en compte en tant que afecta directament a aquells que menys tenen, o no tenen, i de manera més acusada a aquells que tenen un nivell econòmic més baix.

- Increment de l'exigència ciutadana sobre la qualitat dels serveis públics. El canvi en l'estructura social amb noves realitats familiars i laborals, i l'entrada de nous ciutadans i noves ciutadanes amb nivells de renda més baixos i majors necessitats de serveis bàsics, com ara la salut, han generat noves demandes que s'han hagut de proveir des de les administracions públiques i especialment des dels ajuntaments. Correspon als poders públics l'adequada assignació dels recursos públics per tal d'evitar qualsevol discriminació que suposi cap risc per a la cohesió social. L'èxit o el fracàs de les polítiques públiques depèn no només del pressupost que s'hi destina, sinó també, i cada vegada més, de ser capaços d'identificar els grups socials a qui van adreçades i els seu interessos.

- Com a socialistes, entenem que aquesta exigència en l'aplicació dels drets inherents a un Estat del Benestar s'ha de fer possible amb una política fiscal justa i suficient, conscienciant la població i sumant els suports socials necessaris, demostrant que l'esforç fiscal es correspon amb l'eficàcia dels serveis que es reben i oferint un alt grau de transparència i de persecució del frau a tots els nivells.

- Increment en la sensació d'inseguretat com a conseqüència dels canvis socials i demogràfics,

i també de problemes associats al desplegament, tant en l'àmbit rural com en el metropolità, dels cossos de seguretat i al tractament informatiu d'aquests problemes. L'ordre i la convivència han passat a ocupar un lloc central en les preocupacions de la ciutadania. Hem de crear un discurs propi en matèria de seguretat que garanteixi eficàcia en la resolució dels problemes, la protecció dels més febles, el respecte a la llei per part de tothom i alhora evitar el risc del populisme punitiu.

- En relació a la seguretat s'estan generant actituds d'intolerància i d'incomprensió cap el fenomen migratori. Des del socialisme hem de combatre aquesta percepció. Reconeixent drets i reclamant el compliment dels deures, tot aplicant un discurs i una política clara que garanteixi la convivència en els nostres barris.
- Els nous moviments demogràfics de fons, més enllà de l'evolució natural de naixements i defuncions: tornada d'una part de la població a les regions d'origen, canvis de residència des del nucli de la regió metropolitana cap a la segona corona, incloent-hi el sud de la província de Barcelona i el nord de Tarragona, en especial la costa.

Creiem en la necessitat d'articular un discurs que emmarqui les inquietuds de la majoria i pugui oferir una resposta clara, nítida i de confiança en el futur més pròxim. Un discurs que doni respostes a qüestions com l'habitatge, la precarietat salarial, o les dificultats de convivència a l'espai públic, tot fent la màxima pedagogia possible perquè les classes treballadores sàpiguen que els governs socialistes i el PSC promovem polítiques progressistes que els beneficien. Un discurs que expliqui la idea de Catalunya que tenim, més enllà de referència identitària o cultural, una idea de país vinculada a la cohesió social, a la qualitat de vida, al progrés econòmic, a la integració i a la convivència, donant solució efectiva i real als problemes que afecten la gent. Un discurs que expliqui de forma clara el nostre projecte compartit entre Catalunya i la resta d'Espanya.

REPRESENTAR MILLOR LA CULTURA DEL TREBALL, ELS SEUS VALORS I LES SEVES NOVES EXPRESSIONS

En el marc dels canvis que han afectat la nostra societat, cal assenyalar de forma específica la profunda transformació que ha patit el món del treball com a conseqüència de diferents fenòmens d'ampli abast:

Canvis en l'estructura productiva. S'han produït processos de deslocalització i tancament d'empreses, una progressiva terciarització de l'economia, així com la progressiva implantació de noves tecnologies de la informació que substitueixen la vella economia. Tot plegat ha generat una situació d'incertesa laboral i també de canvi en la posició social dels treballadors i treballadores. També en l'àmbit rural el sector primari està patint les conseqüències de la globalització, amb l'entrada de productes amb costos més baixos que afecten els productes propis de les nostres comarques.

Però aquests canvis en l'àmbit laboral (incorporació massiva de la dona, mobilitat, flexibilització, precarietat, salaris baixos...) també han posat de manifest la incapacitat estructural dels poders públics per manca de previsió en uns casos, i de voluntat en altres, per conduir la transformació productiva, de manera que la incertesa laboral en amplis sectors de la indústria tradicional s'ha convertit en distanciament en relació a la capacitat de la política de resoldre els problemes.

En un futur caldrà aplicar les polítiques adequades a tots els nivells, començant pels ajuntaments, per evitar un mercat de treball dual entre aquells que tenen una feina estable amb drets i garanties i aquells que pateixen la precarietat, els salaris baixos i les pitjors condicions de tre-

ball. Alhora, haurem de ser capaços d'integrar plenament els nous treballadors immigrants a la nostra base social i electoral

Des del punt de vista econòmic i social la figura del treballador autònom ha evolucionat en les últimes dècades. El treball autònom històricament estava lligat a activitats d'escassa rendibilitat, de reduïda dimensió i que no precisaven d'una forta inversió financera. En l'actualitat el treball autònom no només se circumscriu a aquest concepte sinó que prolifera en països d'elevat nivell de renda, en activitats d'alt valor afegit, com a conseqüència dels nous desenvolupaments organitzatius i la incorporació de les tecnologies de la informació i la comunicació. En els darrers anys, al costat de la figura de l'autònom clàssic, han aparegut altres figures més heterogènies, des dels petits emprenedors provinents de l'autoocupació, que formen petites PIMES, fins als autònoms econòmicament dependents. Aquest últim col·lectiu és una figura a mig camí entre el treball autònom i el treball assalariat, i que sol aparèixer al final de la cadena de subcontractacions o en processos d'externalització de plantilles de grans empreses, on els treballadors tradicionals es veuen abocats a convertir-se en treballadors autònoms.

El col·lectiu de treballadors autònoms dependents, fruit de l'evolució del mercat de treball, ha experimentat un important creixement per la incorporació de joves, dones, aturats de llarga durada, immigrants, etc. Malgrat l'aprovació de l'Estatut del Treball Autònom, aquest col·lectiu demanda un discurs integrador en el qual es donin respostes a les seves demandes. Per aquest motiu els i les socialistes ens proposem avançar en el nostre discurs i dissenyar polítiques que continuïn potenciant l'emprenedoria, i articulant millores que equiparin els seus drets amb el dels treballadors per compte d'altri.

CONSEQÜÈNCIES

Aquests fenòmens han tingut, en alguns casos, conseqüències contradictòries. En el món del treball, hi ha un sector que s'ha vist afavorit per l'evolució de l'economia d'aquests darrers deu anys, ha prosperat socialment i, en ocasions, ha adoptat pautes polítiques més conservadores, però també n'hi ha un altre que s'ha vist clarament perjudicat per la precarització del treball.

És un fet l'endarreriment de l'edat d'emancipació dels joves, fruit de la inestabilitat, la precarietat laboral i els baixos salaris que provoquen, conseqüentment, una dificultat afegida per establir la seva vida personal i professional.

La plena incorporació de la dona al mercat laboral i la plena igualtat entre homes i dones en el l'àmbit professional permetrà que la conciliació de la vida personal, familiar i laboral sigui una realitat compartida plenament en igualtat. El projecte socialista defensa l'autonomia i la independència personal de totes les persones, homes i dones. La igualtat i la llibertat alhora de triar el projecte personal de vida i de família és un dret que hem de recolzar amb polítiques públiques fermes que enviïn també a la població catalana un missatge de progrés i de seguretat. El PSC és el partit que millor representa als diferents tipus de famílies que conviuen a la nostra societat i que atén les necessitats particulars de cadascuna d'elles considerant-les en igualtat.

El nou escenari intrafamiliar on s'ha de gestionar la vida personal, laboral i familiar compartint les feines de casa, l'educació dels fills i, en molts casos, atenent a situacions de dependència de la gent gran de la família, comporta dificultats per a la conciliació i de sacrifici en la carrera professional, majoritàriament en el cas de les dones treballadores. Les famílies en general i les dones en particular no sempre poden seguir assumint el protagonisme en la cura dels membres més vulnerables de la societat. Cal analitzar detingudament i de forma global els principals canvis estructurals de la nostra societat: la incorporació de les dones al mercat laboral i les transfor-

macions de l'estructura familiar per entendre i donar respostes efectives a les dones i els homes que volen compaginar el seu treball i la seva realització personal amb la cura dels membres de la seva unitat familiar.

Els i les socialistes ens proposem millorar la nitidesa en el nostre discurs per adreçar-nos de forma més directa a les famílies treballadores del nostre país amb l'objectiu de garantir que en el desenvolupament del nostre model de societat es conjuguin el progrés econòmic, l'equitat social i la llibertat.

Per tant, cal reorientar les polítiques d'ocupació de l'aspecte quantitatiu al qualitatiu, adaptant-les a les trajectòries vitals mitjançant la formació continuada i impulsar el canvi del concepte de presencialisme cap al de resultats.

El nostre partit, com a partit socialista, ha de liderar encara més les polítiques per afavorir la conciliació de la vida personal, familiar i laboral, adaptant els horaris laborals, seguint els horaris europeus, garantint així la conciliació.

OBRIR ESPAIS A NOUS PROTAGONISTES

En els darrers anys, fruit dels canvis demogràfics, econòmics, socials i culturals, el perfil de la societat catalana s'ha transformat, amb l'aparició de nous sectors que demanden noves polítiques. El PSC s'ha d'obrir als nous protagonistes que han sorgit en el món econòmic i social, per tal de poder representar la pluralitat existent en el nostre país, així com també establir un vincle social amb els sectors de treballadors molt diversos, autònoms, pensionistes, professionals i petits empresaris. El PSC ha de copsar quines són les necessitats i les demandes que fan aquests nous protagonistes per tal de donar amb les seves polítiques les respostes adequades.

En primer lloc, necessitem fer un esforç per arribar a una nova generació, la del baby-boom dels 70, que comença a tenir responsabilitats en el món del treball, de l'empresa, dels moviments socials, i de la creació.

En segon lloc, les dones són cada vegada més protagonistes de la vida política, econòmica i social. S'ha d'evidenciar de manera més intensa en el nostre partit i en els nostres plantejaments polítics l'espai de reivindicació i de lluita per la igualtat d'oportunitats i majors espais de direcció i de presa de decisió per a les dones.

Els avenços en qüestió d'igualtat de gènere són palesos a Catalunya i a la resta d'Espanya. Les lleis impulsades pels governs socialistes, precedides d'una gran tasca social durant anys, amb reivindicacions històriques, està fent que, any rere any, el paper i la posició de les dones a la societat, al món del treball, a la família i a la política vagi millorant. Però no només amb lleis s'aconsegueix la instauració d'una mentalitat col·lectiva destinada a considerar la dona com igual en tots els àmbits i aspectes. La pressió i conscienciació social, l'educació, la tasca de les entitats, de dones anònimes, han estat i són la punta de llança de la veritable revolució sociocultural dels últims anys.

S'ha progressat molt, però hem de seguir treballant per aplicar les polítiques i prendre les decisions que eliminin un deute històric vers les dones. El PSC, com a partit d'arrel i conviccions feministes, aposta per situar el protagonisme de les dones com un dels seus eixos ideològics més importants, aconseguint l'eradicació del masclisme de la societat, la protecció de les situacions de desemparament i violència, i amb la promoció de polítiques d'igualtat a tots els nivells. Hem de treballar per superar la segregació horitzontal a la política amb la incorporació de les dones

a les àrees masculinitzades i al contrari, començant per la pròpia organització i participació interna del partit.

I, en tercer lloc, tenim la voluntat d'apropar-nos als nous protagonistes provinents de la immigració. En els darrers anys s'han instal·lat a Catalunya més de mig milió d'adults joves, molts amb les seves famílies, que no només treballen com assalariats sinó que han començat a crear les seves pròpies empreses. Els socialistes pensem que els sindicats han de jugar un paper fonamental en la integració dels nouvinguts.

Aquesta nova immigració s'està mostrant com un col·lectiu amb altes taxes d'emprenedoria i autoocupació, la qual cosa reforça encara més el seu marcat esperit emprenedor en el sentit més ampli del terme. A més, l'autoocupació i l'emprenedoria s'han consolidat com a mesures d'integració efectiva en el seu entorn socioeconòmic ja que, d'una banda, estan passant a formar part de les estructures productives de les nostres poblacions on regenten des de comerços tradicionals a establiments i dispensaris de proximitat, i per l'altra s'estan convertint a nous generadors de riquesa i llocs de treball, dissenyant a més unes noves xarxes d'inserció laboral. Per tant els i les socialistes, hem d'avançar en el reconeixement d'aquestes noves realitats i continuar en l'eliminació de les traves legals que dificulten l'accés en igualtat a l'emprenedoria.

Tot i això, seria un error considerar aquestes persones només en la seva vessant de treballadors i treballadores. L'increment d'associacions creades per persones nouvingudes, la seva participació pública, i l'arribada de famílies des dels seus llocs d'origen amb expectatives de quedar-se a viure a Catalunya, ha de canviar la percepció de la immigració no només com un fet exclusivament laboral, sinó com un fet que ha portat noves ciutadanes i nous ciutadans.

Cal incorporar com una prioritat en les polítiques que es desenvolupen en matèria de suport a les dones, tant des de les Institucions com les xarxes socials, la preocupació i treball adreçat a les dones immigrades que molt sovint resulten ser socialment invisibles i objectes d'una doble discriminació. Les dones socialistes hauríem de ser referents per a elles.

Aquesta obertura a nous sectors, que ja s'està fent amb la incorporació de persones provinents d'aquests sectors al govern o a les estructures del partit, volem que es produeixi també de forma massiva entre la militància.

La incorporació massiva dels nous afiliats al PSC, provinents dels nous sectors, ha de ser un objectiu principal pels propers anys, així com la progressiva renovació dels responsables de les estructures sectorials i territorials. Per facilitar el creixement i les noves incorporacions, s'haurà de vetllar especialment per l'acompliment del Pacte del Temps del PSC, i continuar garantint el debat i la participació interns.

LA RELACIÓ AMB ELS I LES JOVES

El PSC ha de ser capaç de construir, liderar i transmetre un missatge a través del qual els i les joves vegin un futur més engrescador, on les garanties d'emancipació i el desenvolupament d'un projecte vital siguin veritables prioritats de l'horitzó polític més immediat. Els i les joves han de veure que el nostre projecte no només identifica clarament les seves inquietuds i les seves problemàtiques, procurant la identificació d'aquells sectors de la joventut que desitgen el canvi social amb el discurs i l'acció política socialista, fent que aquest sigui el Partit que millor reculli la innovació i l'anhel de canvi, fent que representi l'aposta per les polítiques que els garanteixin la possibilitat de realitzar els seus projectes vitals. La tendència natural del i les joves a innovar, a emprendre nous projectes, a produir i a voler progressar ha de veure en el PSC el partit que més

i millor representa els seus anhels i les seves expectatives i és en l'assoliment d'aquesta fita, on la JSC ha d'esdevenir un paper fonamental com a referent del socialisme juvenil català.

L'edat i la participació electoral segueixen una pauta constant: els i les joves voten menys que la resta de ciutadans i ciutadanes. Aquest fet té el seu origen en la desconexió existent entre el llenguatge polític i el dels joves, que dificulta en bona part la transmissió clara d'idees i valors. El PSC ha de seguir treballant en aquest repte a fi i efecte de no caure en l'error d'esperar a moments de forta reivindicació social per justificar la participació i la mobilització dels i les joves. És necessari trobar nous canals i noves formes d'apropar el missatge a la gent jove, incorporant les seves idees i fomentant espais d'interacció que ens permeti abordar les seves inquietuds des de la proximitat. Incrementar la valoració que tenen vers les institucions i reduir l'abstenció electoral passa, sense cap mena de dubte, per una nova aposta comunicativa que situï la gent jove com a protagonistes del progrés social econòmic i cultural.

Els canvis socials de les darreres dècades també s'han produït en les maneres i formes dels joves de relacionar-se amb la política. Els joves d'esquerres no són aliens a la desafecció i les crítiques que la nostra societat expressa vers la política, però això no vol dir que siguin insensibles o que no els preocupi lluitar per una societat més justa. La seva participació al si de les ONG i les mobilitzacions multitudinàries i massives contra la guerra d'Iraq, la globalització, l'accés a l'habitatge... són una mostra del seu interès per construir un món més just i solidari. Som conscients que la seva organització sol ser espontània i de resposta immediata front al que consideren un abús, que ho fan al marge de les organitzacions tradicionals i utilitzant les noves tecnologies de la informació i la comunicació.

La Joventut Socialista de Catalunya, com a organització juvenil socialista a Catalunya, és la principal eina que té el socialisme per apropar-se als joves. La seva estructura, la seva militància i, no oblidem, els seus regidors i les seves regidores (com a representants públics més directes), tenen al seu abast el ser el primer reflex d'allò que els i les joves volen trobar. En aquest sentit, La Joventut Socialista de Catalunya ha de ser una eina fonamental al servei d'un projecte global i de progrés que representi i vetlli per la majoria dels i les joves de Catalunya

El PSC, en coordinació amb la JSC, ha de mantenir i potenciar la política de proximitat amb els nous col·lectius socials, especialment amb aquells formats per joves. També hem de garantir la presència del discurs, del missatge i dels representants polítics i institucionals als centres que habitualment constitueixen un punt de trobada pel jovent (espais estudiantils, d'oci, de treball i d'associacions, entre d'altres).

El PSC és un partit amb vocació de govern al servei de la ciutadania, amb una acció institucional i de partit que ha de poder representar alhora responsabilitat i audàcia, sentit de govern i innovació. Hem de fer possible que les responsabilitats institucionals que fan que el PSC aparegui com un partit de govern, siguin compatibles amb la capacitat de seguir sent un partit que lidera les transformacions socials més significatives.

Ara més que mai és el moment d'encetar els nous reptes que la nostra societat exigeix amb un missatge clar i contundent: el PSC és el partit que té com a objectius acabar amb la precarietat laboral juvenil, elevant progressivament el salari mínim fins als 1000€ mensuals; és el partit que s'ocupa i millora la formació, tant Universitària com la Formació Professional, per permetre als i les joves competir en el mercat de treball globalitzat del S.XXI; és el Partit que ha de liderar amb força la política d'emancipació juvenil i d'accés a l'habitatge, i, finalment, ha de treballar per assolir una igualtat d'oportunitats reals en política educativa. Aquests missatges han d'identificar la nostra proposta política pels joves, són polítiques que s'han de tractar de forma transversal i que han d'esdevenir solucions reals a problemes concrets.

El PSC ha de liderar la política d'emancipació juvenil a Catalunya tot plantejant un nou model d'accés a l'habitatge i convertint-nos d'aquesta manera en el partit referent en projectes d'habitatge de lloguer i de recuperació d'habitatges buits. El PSC ha de ser pioner en garantir rebaixes fiscals a aquells propietaris que posin el seu pis en el mercat de lloguer públic i encarir els impostos d'aquells que especulen amb un dret fonamental.

Per una altra banda cal generar més oportunitats d'accés al mercat laboral pels i les joves, fent prevaler formació, aptitud i actituds i evitant que l'experiència sigui l'únic valor predominant. En aquesta línia cal lluitar contra la precarietat laboral i la temporalitat contractual existents. En definitiva, el nostre partit ha de donar respostes i solucions a la seguretat i la incertesa que limita l'autonomia personal dels i les joves

UNA NOVA VISIÓ DE LA GENT GRAN

El principal eix de la renovació del nostre missatge en aquest camp i envers aquest sector de població, (que avui suposa un 20 % de la població), és el reconeixement de l'ampliació significativa del nombre de gent gran capaç de prendre part activament en el projecte del PSC, i en les institucions.

En tercer lloc, les persones grans representen prop del 20% de la població total de Catalunya, amb una projecció d'increment en els propers anys, com a conseqüència de l'increment de l'esperança de vida. Aquest increment es fa també extensible a l'esperança de vida activa. Fins al dia d'avui, les persones grans s'han sentit marginades per part de les administracions públiques, del teixit associatiu i de participació política, en tot allò que fa referència als aspectes econòmics, socials i molt especialment als que fan referència al reconeixement social, en l'aportació a la societat i la participació en la presa de decisions i en la política. Els i les socialistes ni podem ni volem renunciar a les capacitats, experiència i ganes de treballar d'un sector tan important de la nostra societat, i treballarem per incorporar de forma progressiva persones grans adients en els diferents òrgans de decisió.

En aquest col·lectiu, format majoritàriament per persones en situació de jubilació, es perceben dèficits d'atenció per part de les administracions públiques, en aspectes econòmics i socials, i en aquells que fan referència al reconeixement social, la participació i la seva aportació a la societat. Aquest col·lectiu reclama més atenció i compromís per part del partit i les diferents administracions.

És necessari, per tant, ampliar la visió i fer un canvi d'orientació en les polítiques destinades a la gent gran, per tal d'aconseguir, no només millorar les condicions de vida (pensions, sanitat, els serveis socials, etc.), sinó també d'actuació útils per la societat i perquè aquest col·lectiu pugui revertir el seu potencial, capacitats i experiència en aquestes persones que encara tenen molts anys de vida activa per endavant.

Així mateix, valorem de forma positiva i impulsarem els aspectes fonamentals de les resolucions del 5è Congrés de la Gent Gran de Catalunya, celebrat a l'octubre de 2006, especialment les que reivindiquen el paper actiu i de participació integral en la societat catalana. Sense entendre aquestes reflexions com una petició maximalista d'allò que es demana per a altres sectors socials, sinó entenent-ho en un pla d'igualtat.

Quines són les raons que fan necessari un nou enfocament envers la gent gran?

- La creixent xifra de gent gran en el conjunt de la població al nostre país.
- La millor qualitat de vida en el segment de major edat dins la gent gran.

- Els actuals intents de crear partits, grups o plataformes de gent gran, segregant-los dels partits tradicionals i separant per tant la gent gran de la resta de la ciutadania.
- Les ganes de participar, l'experiència, capacitat i temps.
- L'augment de la participació política dins i fora del partit.
- La memòria viva de la nostra història i del nostre patrimoni cultural.

Com diu l'Estatut de Catalunya; "Les persones grans tenen dret a viure amb dignitat (...). Els poders públics han de garantir la protecció de les persones grans perquè puguin portar una vida digna i independent i participar en la vida social i cultural".

Volem reivindicar la seva implicació col·lectiva i el seu compromís ciutadà, així com la seva presència en la vida política. El PSC no pot estar d'esquenes a aquesta nova realitat: les persones grans tenen cada vegada més ganes de participar, i els hem d'incorporar al nostre discurs.

Per aquests motius el PSC haurà d'afavorir la incorporació, la dinamització i la participació de la gent gran a les estructures del Partit. Alhora que afavorirà la creació de consells de participació, fòrums, etc. que possibilitin la coresponsabilitat en la presa de decisions en aquelles qüestions que siguin del seu interès.

PRACTICAR LA PROXIMITAT

La proximitat és un concepte que en general els partits han utilitzat molt sovint els darrers anys; com una forma de superar la inequívoca distància creixent entre el debat dels polítics i l'evolució concreta de la realitat i els seus problemes. La societat catalana és avui més plural, més crítica i més complexa, cosa que ens obliga a innovar en les formes de fer política. En un context on la desafecció política i institucional han augmentat de forma notable, la proximitat de partit és una eina necessària per acostar-nos a la ciutadania.

Uns dels motius de la desafecció de la política per gran part de la ciutadania es la percepció negativa que aquesta té de la classe política. El PSC ha de treballar perquè les males pràctiques ocasionals que es donen en el desenvolupament de les responsabilitats públiques siguin eliminades. El PSC ha de ser el motor d'un canvi per millorar la percepció que té la ciutadania dels representants de la sobirania popular i, en conseqüència, de les institucions públiques.

Per tant, els i les socialistes han de liderar un canvi en la praxi política a tots els nivells, del nostre país (locals, autonòmics i estatals) i trencar amb aquestes percepcions. El PSC ha d'actuar davant d'aquesta realitat, defensant l'honradesa en la gestió pública i defensant la dignitat en l'exercici de les responsabilitats polítiques dels seus membres.

Els i les socialistes hem fet de la proximitat una manera de fer política al costat dels ciutadans i de les ciutadanes, escoltant les seves opinions i identificant de forma directa les seves inquietuds i els seus problemes. Incorporar la diversitat en política no vol dir renunciar als elements centrals de la pràctica política tradicional, ni negar la rellevància dels partits polítics. En moments de crisi de la política, torna l'hora de la política: és el moment de la voluntat política i del voluntariat polític. Incorporar la diversitat és una forma de mantenir allò que és essencial, que forma part de l'estructura central del PSC, però essent sensible a les noves necessitats i a les noves dinàmiques socials.

La societat és avui més plural. No només és més diversa, sinó que els grups socials reivindiquen el valor de la seva diferència, de la seva singularitat. Si la política tradicional s'adreçava a la ciutadania com si fos un col·lectiu homogeni, amb uns interessos comuns, avui hem d'assumir que

els ciutadans i les ciutadanes estan integrats en grups petits d'interessos, necessitats, anhels i demandes. La nova política ha de saber integrar la diversitat de mirades i de discursos. I aquesta opció no és incompatible amb la defensa dels interessos col·lectius de la societat, dels drets i deures de tots i de totes.

El PSC ha de ser capaç de representar amb claredat i nitidesa en el seu discurs, en les propostes i en el seu projecte polític la pluralitat que es dona a la nostra societat.

Quan parlem de proximitat estem parlant de practicar una política que no estigui d'esquena a la societat que governa o que vol governar; per tant, una política que correspongui en les seves diferents dimensions als anhels de la ciutadania. En ocasions el discurs polític no reconeix els errors o, per la seva dificultat, només arriba a una minoria molt polititzada. Hem de fer un discurs més entenedor, directe, humil que arribi a tothom tot ampliant la xarxa de persones que compona o és propera al Partit

La societat vol estar ben representada i ben governada. Vol tenir polítics eficaços i coherents, que apliquin el programa electoral, com a veritable contracte amb la ciutadania. Vol més informació i més capacitat de participació, per mitjà de sistemes d'avaluació de resultats. Per fer-ho serà necessari aprofitar experiències i bones pràctiques de països del nostre entorn, i treballar en xarxa i fomentant la cooperació amb la societat civil.

Això es tradueix en una major capacitat de retre comptes i avaluar resultats de les polítiques, en més avaluació sobre allò que fem, amb una major coherència en les declaracions, amb una major efectivitat i transparència en la gestió (esmenant els errors, dient no és possible si no ho és, etc...) aprofundint en els mecanismes actuals dels processos participatius que ja existeixen. I això és més fàcil aconseguir-ho amb canals de comunicació i participació més estables i continuats amb el conjunt de la ciutadania, com són els consells assessors que garanteixin la consulta i la deliberació, reunions, tallers, processos participatius, entre d'altres.

WEB SOCIAL / INTERNET 2.0: LA PARTICIPACIÓ A LA XARXA

L'auge i consolidació d'Internet com a mitjà de comunicació bidireccional, com a mitjà de consulta, diàleg, debat, aprenentatge i participació, amplia els espais de participació i comunicació i els posa a l'abast de tothom construint, a més, noves xarxes socials. El web 2.0 pot contribuir a millorar la qualitat democràtica i per fer-ho possible cal promoure la xarxa com un espai de ciutadania. Les administracions públiques han d'apostar per la e-democràcia per prestar serveis a través d'Internet però també, i sobretot, per facilitar la participació democràtica de la ciutadania en el processos de decisió a través del vot electrònic. La web social també suposa un nou espai de combat ideològic i de construcció de l'hegemonia cultural. No es tracta només que és un espai on aconseguir influir socialment com si fos un mitjà de comunicació més, sinó que els interlocutors generen discurs, es fan seves o desestimen les idees i propostes, en creen de noves i construeixen nous criteris de preferències polítiques. Si volem fer difusió i construcció del relat polític del PSC, la bloquesfera i les xarxes socials seran un dels principals "tests" de validació d'aquest relat, on a més podem trobar complicitats a l'hora de construir-lo i fer-lo extensiu. No es pot oblidar que més endavant s'hauran d'incorporar tots els reptes de la nova web 3.0, que donarà prioritat als continguts semàntics. La web 2.0 evoluciona molt ràpidament i hem de ser conscients de les limitacions que això suposa, tant en ponderar la qualitat i quantitat de les interrelacions com el fet de ser molt conscients que la realitat virtual i la realitat presencial de vegades no coincideixen.

El gran canvi de la web 2.0 és la superació d'intermediaris, deixa d'haver-hi un pocs emissors d'informació i opinió. És clau la participació de les persones amb responsabilitats en aquest es-

paí. El PSC ha d'estar present a Internet amb tots els mitjans disponibles, a l'avantguarda de les noves tecnologies, amb la intenció d'estar més a prop de la ciutadania, sempre on-line, creant blocs, TV on-line i webs amb gran quantitat de continguts i documents, que serveixin per al debat i la participació democràtica des de qualsevol part del planeta.

Internet ens permet arribar als joves i a tota la ciutadania en xarxa. El Partit ha d'aprendre, també, a ser permeable a les idees i reflexions provinents de la web 2.0. Les eines que permeten la generació de continguts a partir d'aportacions espontànies de la ciutadania s'han d'aprofitar per a l'acció política.

El partit ha de seguir promovent la participació política i social a Internet. Hem de promoure l'activisme a la xarxa a través d'objectius i accions concretes i participar en les xarxes que promouen altres col·lectius i/o persones. Hem d'especialitzar els continguts i ser capaços de què les persones amb responsabilitats polítiques participin a la web 2.0 sent referents dels diferents grups o sectors amb els quals es puguin identificar. Hem de participar a altres bloquesferes segons afinitats. El partit ha d'identificar les xarxes socials que tenen el liderat a Internet en la construcció de discurs a través dels seus activistes, ha d'articular la bloquesfera del PSC perquè es vertebrí tant a dins de la catòsfera com de les xarxes socials existents. El moviment 2.0 i la nova cultura digital estan posant en evidència el naixement d'una nova cultura política amb nous codis, noves pautes, nous interessos que suposen una forma de superar el distanciament entre ciutadania i política. Per això és un repte pendent que tot dirigent integrí en la seva activitat política i comunicativa el ser-hi a la bloquesfera, i també ha d'identificar els activistes del PSC que hi tenen aquest liderat a l'Internet social i aprofitar-los per al combat ideològic, mantenir-los informats dels posicionaments del partit i comptar amb ells en l'estratègia comunicativa del PSC. Alhora el PSC també ha de ser capdavanter en el combat contra la fractura digital que pot produir-se en el si de la pròpia militància. Per això el Partit ha d'impulsar campanyes de difusió de les eines de la web social, jornades per exposar i explicar què és la web social i quin ús en poden fer els militants i simpatitzants. Ha de coordinar esforços no només per una alfabetització digital bàsica, tant per a la participació política com per a la seva vida quotidiana.

MILLORAR LA NOSTRA CAPACITAT DE REPRESENTAR ELS SECTORS MÉS DINÀMICS

Necessitem millorar la nostra capacitat de representar més sectors socials, i especialment els més dinàmics.

Bona part de les representacions i del dinamisme social es localitzen a àmbit com Internet, però no exclusivament. Aquest fet està transformant les organitzacions més clàssiques i fa emergir nous actors polítics i socials.

Bona part de les organitzacions de la societat civil tradicional pateixen processos de canvi o de relleu generacional o de pèrdua del paper històric: hi ha nous protagonistes, nous agents, nous lideratges.

Les entitats i associacions tradicionals tenen crisi d'afiliació. La participació, la implicació social es manifesta de formes noves i diferents: malauradament les persones sovint no assumeixen adscripcions permanents i eviten l'assumpció de noves responsabilitats.

Les organitzacions de la societat civil tampoc mantenen ja vincles permanents amb els partits, de manera que hem de crear noves complicitats i espais compartits per tal d'establir-hi o mantenir-hi bones relacions.

Cal enfortir el paper del partit com a motor de la participació política, la reflexió, el liderat i interlocució amb els sectors socials més innovadors. Cal afavorir la implicació de tots els membres del partit, i com a ciutadans actius que som, en l'acció social a través d'AAVV, AMPA, ONG, etc. Per tant, s'ha d'establir com a prioritat aquesta interlocució i cal fer-ho amb objectius clars, donant continuïtat, tot evitant que hi hagi una percepció de frustració davant la manca d'execució o seguiment dels compromisos adquirits amb aquests sectors.

El Partit ha obert nous espais de participació i contacte amb sectors dinàmics i nous protagonistes amb força èxit: Xarxa Latina, Col·lectiu Baobab, Xabaca, etc. En altres àmbits, però, hem perdut molts referents o senzillament ens en falten o no hem aconseguit mai tenir un liderat o uns referents prou sòlids. Convindria un esforç per homogeneïtzar en els diferents sectors i espais el paper del Partit. Només fruit d'una actuació planificada i d'una estratègia amb recursos -humans- per ser aplicada es pot aconseguir. La pròpia militància ha de comptar amb informació i formació suficients per a interactuar amb la societat organitzada i enfortir l'estructura socialista.

Hem d'aconseguir augmentar i millorar el paper del nostre partit i dels nostres idearis, agenda i valors en els agents socials generadors d'opinió i d'iniciativa social, a través dels seus i les seves militants i simpatitzants.

Al segle XXI la transformació de la societat, l'assoliment dels nostres objectius polítics no es pot fer sense comptar amb la societat civil, adaptant-nos a les formes de ser i d'organitzar-se d'una època marcada per la poca filiació i dogmes, d'alta exigència i sense xecs en blanc, de consignes simples i ràpidament entenedores, i de liderats nous.

Ens marquem els següents objectius:

- a) Potenciar les interlocucions i complicitats amb entitats i societat civil i mantenir una relació de diàleg permanent i proximitat.
- b) Potenciar la participació de militants socialistes en entitats de la societat civil on hi convivin sensibilitats polítiques diverses tot creant grups de treball específics que permetin al Partit poder treballar en xarxa amb aquestes persones. Tot creant grups de treball a les diferents Agrupacions locals del partit amb el fi de conèixer les necessitats reals i les percepcions a peu de carrer de la feina feta.
- c) Potenciar i refer els vincles amb el món estudiantil.
- d) Potenciar les organitzacions sectorials i temàtiques, així com la seva funció de cantera de professionals del Partit que participaran de moviments diversos en les organitzacions del seu sector. Donar el protagonisme a les organitzacions sectorials i temàtiques perquè formulin les línies polítiques dins del seu àmbit sectorial. És des de la proximitat on es desenvolupa el coneixement i la capacitat de realitzar propostes de transformació.
- e) Potenciar l'inclusió a la nostra societat dels nous ciutadans i noves ciutadanes residents, fent més amplis els espais de participació, tant a les institucions com a dins el partit, tot garantint una accessibilitat real a tots els nivells de participació política al PSC.
- f) Crear un grup de treball que permeti analitzar les noves realitats i sensibilitats socials que no actuen seguint els mecanismes tradicionals.
- g) Ordenar i dissenyar una estratègia que unifiqui i potencii els actuacions comunicatives en nous mitjans de comunicació i fomentar la presència i participació de forma continuada i

periòdica en mitjans de comunicació.

- h) Promoure els mecanismes necessaris per incorporar noves veus per millorar el discurs socialista.
- i) Separar clarament la funció orgànica i institucional que permeti a cada una d'elles ser exercides en el seu marc, sense interferències, però amb la necessària i útil coordinació.

ESCOLTAR MILLOR LA SOCIETAT I OFERIR EL PARTIT COM A INSTRUMENT PER A DEBATRE I IMPULSAR REFORMES

L'objectiu del PSC és respondre a les necessitats presents i futures de la societat catalana d'acord amb els nostres valors i representar a la majoria de catalanes i catalans.

Les necessitats d'allò que podríem entendre com a societat civil organitzada ja tenen els seus mecanismes de relació amb un partit com el nostre; la major dificultat és com demostrem la voluntat d'escoltar i com concretem que efectivament sabem escoltar (i per tant, respondre) a sectors no tan organitzats, a sectors emergents, a sectors exclosos i a aquells que pateixen necessitats immediates que sorgeixen de problemes puntuals.

Per escoltar més, tant la gent que ens és més propera, militants i simpatitzants, com la gent que no sap com arribar als partits, que no creu poder arribar-hi o que no hi vol arribar, hem de fer nous esforços, duent a terme un pla d'acció concret que permeti nous i millors mecanismes de participació, en els vessants intern i extern.

S'ha de donar doncs més protagonisme a les Agrupacions i a les Sectorials fent que els seus afiliats percebin que la militància és útil a la construcció del projecte socialista. Degut a les responsabilitats que ha hagut d'assumir el partit, la participació efectiva dels afiliats que no tenen una activitat complerta a la política s'ha anat fent cada vegada més difícil. Aquest fet suposa una mancança en la mesura en que s'impossibilita l'intercanvi d'opinions i el debat amb el conjunt dels afiliats. Caldrà prendre les mesures organitzatives que afavoreixin la participació dels afiliats com ara totes possibilitats que ofereix Internet i les noves tecnologies de la informació i la comunicació.

Per tant, caldria avançar encara més en els mecanismes de debat i de democràcia interna i garantir una major discussió de les idees des de totes les instàncies del Partit. És per això que el PSC impulsarà les eines de participació per mitjà del vot electrònic a través d'Internet per tal que el conjunt de l'organització pugui ser consultada en els assumptes i en els termes que l'Executiva Nacional decideixi en cada cas, tot regulant-ho a través d'un reglament específic. Aquestes consultes no seran vinculants, ni podran substituir els sistemes democràtics de presa de decisions ja establerts en els Estatuts del Partit.

Extern. El PSC sempre ha fet un esforç en obrir-se més enllà de les seves seves del Partit, de la seva militància i ha innovat amb la col·laboració amb plataformes ciutadanes, estimulades o no des del Partit. Cal que el PSC sigui el "partit plaça, partit àgora", el partit "punt de trobada", que permeti vertebrar a dins i a fora el model de societat i de polítiques públiques per a la majoria de la ciutadania, facilitant la seva possible afiliació.

Per tant, hem de reprendre aquesta voluntat estimulants espais de debat amb sectors professionals i empresarials; promovent xarxes i plataformes ciutadanes de nous catalans i noves catalanes; i garantint la permeabilitat i estimular la presència d'afiliats en tot tipus d'organitzacions

sindicals, patronals, entitats cíviques, moviments socials, col·legis professionals. En aquests àmbits, correspon especialment a les diferents sectorials del Partit posicionar-se públicament i promoure el debat sobre aquelles qüestions que més afecten a cada un dels respectius col·lectius. Per a la generació d'opinió és important vetllar per la percepció que, sobre les polítiques públiques que desenvolupem els i les socialistes, tenen les estructures socials, professionals, i no formals de cada sector. En aquest sentit, hem de refermar el nostre liderat en sectors socials claus com ara la cultura, l'educació, la sanitat i els serveis socials.

El Partit, a més d'escoltar, s'hauria d'intentar anticipar als anhels i les necessitats futures. En aquest sentit, és important que el PSC continuï sent un instrument de pensament i reflexió política i potencii el debat.

Els i les socialistes hem de ser receptors de les aspiracions, objectius i demandes dels moviments socials que responguin al nostre ideari, i canalitzar-les en el sistema de govern; hem d'oferir respostes polítiques de canvi real a les inquietuds que es manifesten i comunicar-les de forma clara, alhora que impliquem als impulsors i les impulsores de les demandes en la recerca de solucions efectives i a llarg termini.

En aquest sentit el PSC, com a partit de govern, ha de buscar suports en la societat per a tirar endavant les seves polítiques de reforma. És amb aquest objectiu que des del Partit cal buscar i treballar els suports socials necessaris per desenvolupar amb eficàcia i la major complicitat social possible l'acció de govern. La dinamització interna ens afavorirà aconseguir el necessari col·lectiu que participi i s'apropi més a la societat, permetent un ens d'interpretació i d'identificació encara més proper a la realitat.

PROMOURE CAMPANYES DE MOBILITZACIÓ SOCIAL I DE PARTICIPACIÓ ELECTORAL

En els darrers anys de governs de les dretes es van viure algunes de les majors mobilitzacions socials protagonitzades per la ciutadania, de les quals el nostre Partit en va ser una part activa.

Des del PSC ens proposem articular nous canals de participació que reforcin els mecanismes del nostre sistema de democràcia representativa. Canals que han de prendre com a punt de partida les sectorials del Partit i les seves agrupacions, alhora que s'ha de donar més presència del PSC en les accions reivindicatives acords amb el nostre ideari, que s'han d'obrir més als sectors d'activitat que representen, i als barris i ciutats en què realitzen la seva tasca, així com els moviments associatius veïnals i de voluntariat, cada vegada més importants a la societat actual.

La creació de xarxes, plataformes de suport no s'ha de limitar a la campanya electoral sinó que ha de facilitar vincles i canals de comunicació més àgils, amb una riquesa de les aportacions de la societat.

El Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE) ha de tenir la capacitat i sensibilitat d'analitzar els temes que els moviments socials plantegen, per tal d'incorporar a l'agenda política aquells que consideri adients i donar resposta a demandes concretes en base a polítiques de més gran abast.

DEMOCRÀCIA REPRESENTATIVA I PARTICIPACIÓ CIUTADANA

És voluntat dels i les socialistes apostar per una democràcia de qualitat; l'evolució de la societat, els nous reptes i les noves oportunitats requereixen una nova manera de fer. Una concepció relacional del govern local, fonamentada en: la participació de la ciutadania en els processos de disseny, implementació i avaluació de les polítiques municipals i en la modernització de

l'administració local per tal que la ciutadania esdevingui protagonista activa de la gestió de la ciutat, aprofundint l'exercici de ciutadania i millorant la transparència i l'eficiència en la gestió dels recursos municipals.

Entenem que la participació ha de permetre i incentivar que els ciutadans i les ciutadanes siguin els veritables protagonistes de les decisions que els afecten, convertint-se així en subjectes actius de la política. Aquest model de gestió relacional ha de permetre:

- Reforçar la cultura democràtica a través de la coresponsabilitat en la gestió municipal, i garantir els processos de construcció de ciutadania.
- Augmentar la confiança ciutadana en els seus ajuntaments, millorant la transparència i construint un govern relacional.
- Millorar la qualitat de les polítiques municipals enfront una realitat canviant i cada cop més complexa, a través de la incorporació de la visió de la ciutadania, el repartiment de responsabilitats i el treball transversal i en xarxa.
- Formar una ciutadania més participativa, més responsable i més solidaria.
- Afavorir la integració social de tots aquells col·lectius que no tenen una altra forma de poder participar políticament.
- Impulsar els valors de la cooperació i de la sociabilització enfront de l'individualisme que impulsa el model neoliberal.

La participació ha de ser un instrument de gestió pública clau pels i les socialistes. L'intercanvi entre les diferents persones d'un municipi; consensuant, debatent i en definitiva compartint a l'hora de prendre decisions fomenta la cooperació i la sociabilització, valors inherents al socialisme.

Cal impulsar la participació a partir d'agents socialment legitimats i representatius, i a la vegada combatre la insolidaritat i el corporativisme que a vegades s'amaga sota el paraigües de moviments que s'oposen a l'interès general o a l'establiment de polítiques d'inclusió. El diàleg amb les organitzacions socials i la capacitat de crear consensos al voltant dels problemes que sorgeixen és absolutament imprescindible en el nostre sistema democràtic. En aquest sentit cal enfortir les organitzacions del moviment ciutadà fent compatible la reivindicació concreta amb la defensa del bé comú

La participació ciutadana és un procés que incrementa la complicitat dels representants polítics amb el conjunt de la ciutadania i d'aquesta amb les polítiques públiques. És un procés de deliberació sobre la cosa pública que reforça el tarannà democràtic dels càrrecs electes i encoratgen a la ciutadania en l'acció de construcció de les ciutats. Les bones pràctiques en l'àmbit de la política, posen de relleu que la responsabilitat de la ciutadania en l'acció política referma els valors democràtics i obren una nova perspectiva al progrés de la nostra societat.

No podem tancar els ulls al canvi que ha patit la societat en els darrers 30 anys, en la direcció de ser més exigent i més complexa en les seves demandes i necessitats. En aquest sentit, s'ha d'establir com un dels objectius claus el repte d'aconseguir la implicació i el compromís de la ciutadania i dels agents socials entorn als assumptes que tenen a veure amb la nostra vida col·lectiva; avançant en una nova estratègia que abandoni la participació passiva i formal amb la construcció d'espais de coresponsabilització en la presa de decisions i en el seguiment de l'acció pública. En un futur cal garantir un desenvolupament integral del benestar, que defineixi polítiques de serveis a les persones, com els pilars fonamentals sobre els quals construir una nova societat cohesionada. Per establir l'estratègia adequada en primer lloc cal ser permeables a la mirada crítica, a la forma relacional de contactes, pactes i negociacions amb l'àmplia xarxa d'actors socials. Cal, doncs, establir un nou pacte ciutadà que atorgui als governs de tots els nivells la força i l'autoritat necessàries, que impulsi la responsabilitat social compartida en els afers col·lectius i que asseguri la implicació de persones i agents socials en la construcció del seu futur.

MOBILITZACIÓ

La participació ciutadana és la relació entre electes, institucions democràtiques, entitats i associacions i ciutadania. És un dret i un deure de la ciutadania i un valor afegit a la democràcia representativa. Serveix per acostar la ciutadania al coneixement de l'acció social i política i parteix de la realitat concreta de cada àmbit local o sector social.

El foment de la participació ciutadana es recull en l'article 8 l'Estatut de Autonomia de Catalunya de 2006, en l'article 23 de la Constitució Espanyola i en l'article 70 bis apartat 1 de la Llei reguladora de bases de règim local de Catalunya i es concreta en un seguit de noves lleis, promulgades per el Parlament de Catalunya i el Congrés dels diputats d'Espanya, en els darrers anys: la llei d'urbanisme, la llei de barris i tot un seguit de normatives, plans i reglaments contempnen la participació ciutadana com requisit de qualitat i respecte del drets ciutadans. És un instrument que innova les institucions democràtiques, acostar la ciutadania a l'acció política i garanteix els drets de ciutadania. Els i les socialistes catalans i catalanes i federals impulsem la millora de les nostres institucions i defensem el federalisme i la subsidiarietat, com bases pel desenvolupament de la innovació democràtica i de la participació ciutadana; pràctica pedagògica i foment dels valors democràtics i dels drets de ciutadania en la nostra societat.

CANVIS EN ELS MECANISMES CLÀSSICS DE PARTICIPACIÓ

Els i les socialistes hem impulsat uns ajuntaments innovadors, moderns i hem assumit competències que pertanyien a d'altres nivells de l'administració autonòmica o de l'Estat. Tot i així, hem avançat metodològicament en les polítiques de proximitat i de participació ciutadana. Les bones pràctiques en l'administració local ens posen al capdavant del municipalisme europeu i posen sobre la taula tot un seguit d'experiències en el camp de la gestió cívica, la gestió compartida d'equipaments i el suport a l'associacionisme i la sostenibilitat de les polítiques que desenvolupen.

Els processos de participació han de garantir mecanismes de discriminació positiva, perquè s'integrin col·lectius socialment poc visibles, com els discapacitats, les minories socials, les dones grans i els col·lectius més desfavorits, així com els col·lectius específics que són objecte de l'acció a desenvolupar. La participació s'ha de dissenyar per garantir la deliberació de tots els sectors afectats per una intervenció o política, aquells que hi estiguin en contra i aquells que hi estiguin a favor, deixant clar que la decisió final sempre és de l'autoritat legítima que està al cap de la institució.

El joc de responsabilitats i compromisos entre l'administració i la ciutadania, té una finalitat pedagògica en l'exercici dels drets i les responsabilitats. La societat democràtica es basa en la dualitat de drets i deures ciutadans.

La societat global obre les perspectives d'una opinió pública global, institucionalitzada de forma incipient per organitzacions no governamentals (ONG). Els i les socialistes hem d'entendre que la legitimitat política no acaba en la legitimitat nacional, una opinió pública nacional; moltes decisions superen les fronteres, inclosa la generació actual. Els reptes del segle XXI exigeixen aprofundir en la governança.

La complexitat de l'actual vida en societat comporta i requereix d'una acció de govern capaç d'afrontar problemes complexos, per tal de gestionar els recursos amb equitat. En aquests contextos és més important innovar en la manera de fer política i en la implicació i participació de la ciutadania tot i trobar-nos en un marc poc favorable: cal afrontar l'important desprestigi de la política i la desconfiança creixents envers els polítics. Cal donar resposta a una societat que no

vol sentir parlar d'obligacions i amb un creixement exponencial de les plataformes anti, o NIMBY: "No en el meu pati del darrere", precisant polítiques i actituds de responsabilitat democràtica compartides amb la ciutadania, construir consensos sobre la base del reconeixement de les persones, les associacions i tots els afectats.

El partit de les i dels socialistes, com a partit que vol escoltar, que vol dialogar amb la ciutadania, haurà de continuar fent un esforç en el treball per integrar totes les propostes i alternatives que es considerin d'interès per a les catalanes i els catalans i que procedeixin d'aquests sectors. Nosaltres, les i els socialistes, hem de ser el partit conciliador, dialogant, moderador, obert i mediador entre les necessitats de la globalitat i les de qui representa a sectors concrets de la població. Escoltem, dialoguem i arribem a acords.

Els i les socialistes som conscients de la l'obligació de fomentar la proximitat, la responsabilitat i la participació ciutadana, de desenvolupar l'ideari federalista per combatre la desafecció social i política, el risc de polítiques i actituds antidemocràtiques i moviments populistes de caire ultra-conservador. La democràcia s'innova practicant-la.

Les relacions entre l'administració i la ciutadania individual i organitzada, s'han de fonamentar amb el diàleg i la deliberació per tal de cercar el compromís conjunt, l'acord que permeti millorar l'espai públic amb reconeixement de l'important funció que les associacions i les persones responsables tenen en la construcció de les ciutats i de la ciutadania. Les ciutats de la globalització es caracteritzen per un alt grau de complexitat que precisa, cada cop més, el compromís col·lectiu per tal de garantir l'eficàcia de les polítiques públiques. L'acció dels governs de progrés es reforça sumant a la ciutadania en els processos de diagnosi, planificació i implementació de les polítiques, plans i projectes socials.

ANNEXES

UNA NOVA CULTURA DELS TERRITORIS

I.

Les col·lectivitats, les societats, les nacions que funcionen i progressen són aquelles en què es dóna un grau elevat d'intercanvi, de reconeixement mutu, i de solidaritat entre els territoris que les integren. Entre les zones densament urbanes, mitjanament urbanes i rurals. Entre les àrees productives i les àrees consumidores. Entre zones industrials, agrícoles i turístiques. Entre zones amb més recursos naturals i zones amb menys recursos. Entre llocs de pas i llocs aïllats. Entre paisatges agrestes i paisatges suaus. Entre la costa i l'interior, entre la plana i la muntanya.

Cada una d'aquestes zones genera uns valors, uns béns i serveis segons les seves possibilitats i característiques. El país esdevé coherent, s'enforteix i progressa a partir de la circulació d'aquests béns i serveis. El seu flux genera riquesa i benestar. I, molt important, l'acció política reequilibra les rendes i la qualitat de vida en tots els punts del territori. I, per tant, genera cohesió social, cohesió nacional.

II.

A Catalunya estem vivint actualment alguns episodis puntuals de discrepància territorial que no ens convenen. La producció energètica concentrada en punts determinats del territori i la disponibilitat d'aigua en temps de sequera han estat alguns dels motius principals. Un altre també ben notable és el pas d'una línia de molt alta tensió. En un cas i un altre el que s'ha posat de manifest és que el conjunt del territori pateix en alguns punts clau una fragilitat extrema. Extenses zones del país tenen problemes d'abastament d'aigua. Extenses zones del país pegen d'un fil en el subministrament elèctric.

L'origen d'aquestes tensions es deu en molt bona mesura a l'impacte d'un creixement econòmic que, al llarg de la nostra història, no sempre ha estat acompanyat del necessari planejament territorial i de la voluntat de portar els serveis i el benestar a tot el territori. Així, moltes àrees rurals s'han trobat desateses i han vist com, mancades d'activitat econòmica i de serveis, la seva població minvava. Per una altra banda, les àrees metropolitanes han crescut en habitants i en activitat, tot concentrant els grans motors d'un país i generant la major part de la riquesa. Però han patit així mateix els efectes d'un creixement que, especialment en els dels anys de la dictadura, va imposar unes condicions de vida duríssimes a bona part de la població, i han vist com el seu territori s'ha vist castigat sovint per greus dèficits urbanístics, notables impactes ambientals i amb mancances de serveis i espais lliures. La democràcia, especialment la local, ha fet un esforç ingent per redreçar la qualitat de vida i del paisatge d'aquests pobles i ciutats, tot i que en alguns casos el mal era gairebé irreparable.

Amb condicions avui clarament millorades, unes i altres àrees -les predominantment rurals i les urbanes- han de poder desenvolupar-se tot dinamitzant el país, generant riquesa i garantint el benestar. Però, per fer-ho, unes, les rurals, necessiten sobretot millorar encara les seves comunicacions i la seva dotació de serveis i, les altres, les urbanes, requereixen de recursos i de matèries primeres que han de venir d'altres bandes perquè elles no n'acostumen a ser productores, sinó consumidores i transformadores.

Hi ha dos recursos bàsics que les societats modernes necessiten per viure i per crear riquesa i això tant la societat rural com la urbana, encara que sigui en escales ben diferents: són l'aigua i l'energia. L'energia, ja sigui produïda a través de combustibles fòssils, nuclears o a través de fonts renovables, cal transportar-la fins als consumidors; les persones o les empreses. A les societats preindustrials i menys urbanitzades el consum energètic era molt baix i per això cada unitat era més autosuficient i les necessitats de xarxes de transport per aquesta energia produïda eren molt menors. Això ha canviat, el progrés de la humanitat es deu en bona mesura a l'augment tan considerable d'ús d'energia amb les conseqüències que això representa per al transport de la mateixa. Amb l'aigua passa semblantment, els nuclis urbans s'establien prop de rius o de llocs amb aigua de boca suficient, però avui l'aigua també va d'una banda a l'altra, fem embassaments per retenir-la, canals de regatge, canonades per proveir ciutats, dessalem l'aigua de mar i reaprofitem les aigües usades.

Així mateix, avui resulta impossible concebre un desenvolupament territorial sense l'accés a les xarxes de comunicació i, en particular, de les telecomunicacions que són la porta de la societat del coneixement. Encara ara persisteixen en el territori de Catalunya notables diferències en aquest camp, de manera que l'accessibilitat a les àrees rurals, tant en transport privat com, sobretot, en transport públic és molt més difícil que en les urbanes. De la mateixa manera, parts importants del territori de Catalunya tenen encara dificultats notables en l'accés a les xarxes telemàtiques.

Uns i altres recursos resulten tant de necessaris com escassos o complicats d'obtenir. És per això que es parla assenyadament d'una nova cultura de l'aigua, d'una nova cultura de l'estalvi energètic, de l'extensió de les xarxes de mobilitat, de la necessitat de portar a tots els racons del territori la societat de la informació etc. Se n'ha de parlar, és clar, però també és indispensable avançar cap a una nova cultura de la relació interterritorial en la qual prevalgui la cooperació per damunt de la rivalitat i que faci possible una integració territorial basada en unes bones infraestructures que permetin els necessaris fluxos de mobilitat, coneixement, d'aigua i d'energia. Els territoris no han de competir, sinó que s'han de complementar.

III.

Per sort, es van sentint cada vegada més veus en aquest sentit. És especialment significatiu el moviment generat a l'entorn de la Declaració de Vallbona - Compromís per Lleida, sorgit en ocasió de l'execució del canal Segarra - Garrigues, que vol repensar el territori i replantejar d'una forma diferent la gestió de l'aigua. Al darrere hi ha una societat civil amplemment representada, amb gent de procedències ben diverses: del món de la pagesia, els sindicats, l'empresa o la universitat. És un moviment lúcida i en clau positiva que es proposa donar un impuls al desenvolupament de les terres de Lleida i no s'oposa per principi a la possibilitat d'atendre la demanda d'aigua de Barcelona. Veuen el canal com una oportunitat de reequilibrar demogràficament i econòmicament el país compensant la superpoblada franja mediterrània. Volen parlar de l'aigua, però no només de l'aigua, sinó del territori, dels serveis, del model de creixement, de com fer-ho sense malgastar ni exhaurir recursos, de solidaritat en totes direccions. Rebutgen els plantejaments merament defensius i aposten per un futur més racional i equilibrat.

Altres posicionaments refermen aquesta línia. Hem pogut escoltar manifestacions en aquest sentit d'alcaldes socialistes de les Terres de Lleida i del Camp de Tarragona, aquests darrers signant un document anomenat declaració de Falset. Coincideixen a manifestar la confiança en les possibilitats dels seus territoris. Volen deixar enrere la vella posició del lament i la reivindicació constant per adquirir un protagonisme actiu a Catalunya, Espanya i en el context internacional. Es comprometen a treballar coordinadament per millorar les condicions de vida i les oportunitats dels habitants de les seves ciutats i comarques.

Dóna goig de sentir afirmacions com aquestes fetes per electes socialistes d'arreu de Catalunya. De forma, errònia o també mal intencionada, es vol fer creure a vegades que als socialistes només els preocupa l'àrea metropolitana de Barcelona: és clar que ens interessa, és la regió urbana més poblada del Mediterrani europeu, disposa d'un enorme potencial de futur i tenim la satisfacció i la responsabilitat de governar-ne la majoria de municipis. Però estem implicats amb la mateixa intensitat amb les altres parts del país. Ens preocupa seriosament el fre que ha suposat per una àrea tan dinàmica com les Comarques gironines la derivació de cabals del Ter, feta en època no democràtica i per tant a l'esquena de la població a la qual s'imposà una solidaritat forçada: treballem per recompondre la situació de la manera més justa i satisfactòria per a tothom. Volem espais territorials forts com la Catalunya central o l'Alt Pirineu. Amb fermesa i sense demagògia defensem les potencialitats de les Terres de l'Ebre.

IV.

Cada part del territori de Catalunya ha de poder desenvolupar les seves potencialitats. Per això és tan necessari que tothom pugui disposar dels recursos necessaris per al benestar i el progrés de la població: garantir un accés a la renda i als serveis raonablement igualitari a tots els ciutadans, amb independència del seu lloc de residència. Aquest és el veritable equilibri territorial. Aquesta és l'aposta dels socialistes en la política territorial, econòmica i social que volem desenvolupar a tot arreu.

Per això és tan necessari disposar dels instruments necessaris: la inversió en infraestructures, el planejament territorial, la provisió d'equipaments, la garantia dels cabals hídrics i del subministrament energètic, tant en els àmbits eminentment urbans com en els rurals.

D'altra banda, en un territori creixentment integrat, com és Catalunya, cada part és dependent del tot. Cada part del país, cada comarca, té la seva demanda i la seva oferta, algunes compartides, altres exclusives. Un país organitzat i que vulgui progressar ha de mirar d'acoblar les potencialitats de cada àmbit del territori, tot impulsant així del desenvolupament del conjunt.

V.

I aquí el paper del PSC és clau, ha de ser clau. Per la seva gran dimensió, per la seva extensa implantació, per la seva ideologia oberta i progressista, és el partit situat en una posició de sortida més avantatjosa per poder afrontar les possibles dissensions territorials i resoldre'ls amb la capacitat i la garantia de fer-ho bé. Més encara, és l'únic partit capaç de portar el país cap a una nova concòrdia territorial aportant una visió harmònica i actuant d'element vertebrador. Aquesta ha estat sempre la voluntat del PSC i el compromís en què ara es reafirma, si cal amb més contundència.

Des dels llocs de govern que els ciutadans ens han confiat, actuarem en els punts on més dèficit hi ha d'algun bé o servei necessari per tal que en puguin disposar i, igualment, estarem atents allí on determinats béns i serveis pugin ser excedentaris per ajudar a redistribuir-los. Prioritzarem la cohesió territorial, la comprensió mútua i la solidaritat entre tots els catalans i catalanes visquin on visquin.

Perquè si a algú no li arriba la llum o l'aigua, si hi ha gent que no té fàcil accés a l'educació o a la sanitat, si hi ha qui no disposa de bones infraestructures de comunicació, etc. tot el país se'n ressent. Si els beneficis de l'educació i la sanitat, de l'aigua i de la llum, de la bona carretera, no reverteixen a tothom... el país s'estanca.

Passa a molts llocs i passa massa sovint a Catalunya que l'“aquí, no!” genera fàcils i precipitats consensos, els quals acaben esdevenint un llast a l'hora de tirar endavant projectes de futur que, com tota empresa humana, poden tenir la seva part difícil. Però el PSC és, ha de ser, el partit del “així, sí!”. L'impulsor ferm del compromís i de la solidaritat interterritorial. Una solidaritat que exigeix alçada de mires, generositat i a vegades també sacrifici. Les àrees més poblades, on es genera la major part de la riquesa del país, saben que una part de la riquesa que creen anirà a parar a altres parts, per tal que aquestes disposin d'un seguit de serveis imprescindibles que, on hi ha pocs contribuents, seria molt difícil que es poguessin implantar si el seu finançament depengués únicament dels seus usuaris. Igualment, on hi ha més aigua, més energia, més recursos naturals, s'ha de pensar solidàriament en els llocs on n'hi ha menys o directament en falta. La solidaritat territorial ha de ser bidireccional, els interessos són multilaterals.

La nova cultura de la solidaritat territorial exigeix avaluar seriosament les necessitats de cada part del territori. Solidàriament, raonablement, democràticament. Compartir i intercanviar les coses que tenim i que ens faran créixer a tots com a país. Perquè o creixerem tots o no creixerà ningú, o ens en beneficiem tots o tots en sortirem perjudicats. Aquesta és l'oportunitat i alhora el compromís del PSC, continuar treballant per liderar unes noves aliances territorials o, dit d'una forma més planera, treballar junts amb fermesa per un nou compromís territorial que Catalunya necessita avui més que mai.

CONFERENCIA OBERTA

En cloure el nostre 11è Congrés, ens adreçem als ciutadans i ciutadanes de Catalunya i, d'una manera especial, a tots els sectors i persones disposats a debatre democràticament amb nosaltres.

Els resultats obtinguts en les eleccions del passat 9 de març han permès al PSC un optimisme fonamentat. Som una gran força política: un milió i mig de vots, un nombre considerable d'afiliats i simpatitzants, una organització potent. El nostre és, en diversos aspectes, el primer partit del país i la principal força política de les esquerres.

És també un partit amb una capacitat de govern provada, amb equips d'homes i dones experimentats. Per la seva implantació en el territori disposem d'una elevada capacitat de representació i defensa de l'interès general. Per la seva articulació amb el socialisme espanyol i europeu tenim un elevat potencial d'influència més enllà de Catalunya.

Som conscients, d'altra banda, que tenim al davant reptes que ens obliguen a una renovada estratègia de futur i a noves iniciatives.

Els avenços són possibles quan hi ha processos ciutadans i moviments de l'opinió pública que els avalen i els impulsen.

La gènesi i desenvolupament dels processos ciutadans, dels consensos actius i els projectes compartits, permeten fer sorgir noves possibilitats, noves esperances, noves forces per efectuar els avenços i realitzar els programes i projectes que milloren la societat.

Trenta anys després de la constitució del nostre partit, volem continuar la línia fecunda del nostre procés constituent llençant noves iniciatives per a pensar i debatre les perspectives futures del nostre país, amb noves formes de participació i amb una voluntat de construcció de nous consensos actius entre els sectors progressistes del país, i d'una manera determinant entre les noves generacions.

A tots ells ens adreçem, amb la proposta de celebrar, l'any vinent, la Conferència Nacional convocada pel Consell Nacional del nostre partit a proposta de la Comissió Executiva, que prendrà la forma i la denominació de "Conferència Oberta per la Catalunya del Futur", oberta a la participació de delegats i delegades del nostre partit, i de tots aquells exponents significatius de la societat civil catalana que, en règim d'invitats, vulguin reflexionar i debatre amb nosaltres.

Veiem aquesta "Conferència Oberta" com l'ocasió d'una gran consulta a la societat, a través d'una deliberació compartida entre els socialistes i un ample conjunt d'exponents de la vida social, cultural, econòmica i política de Catalunya. Com una resposta operativa del PSC al repte d'impulsar i construir noves formes de relació entre societat i política. Com una manifestació de la voluntat d'obrir el nostre partit al debat permanent amb la societat, oferint un espai compartit de reflexió i participació.

La "Conferència Oberta" tindrà, entre d'altres, els següents objectius:

- Avançar en el projecte i l'acció del catalanisme d'esquerres, del qual creiem que el PSC és l'eix central;
- Donar un nou impuls a les idees i l'acció del socialisme i de les esquerres, en funció dels canvis de la nostra societat i dels nous reptes del segle XXI;
- Reforçar una majoria social i política de progrés a Catalunya, i ampliar els suports a la majoria d'Entesa catalanista i de progrés.

En aquesta "Conferència Oberta" volem reflexionar i debatre sobre tres grans àmbits de qüestions:

- La visió estratègica de la Catalunya del propers anys (autogovern, unitat civil, cohesió social, desenvolupament econòmic, equilibri territorial, sostenibilitat);
- La relació entre societat i política (deliberació oberta i participativa, activisme a la xarxa, relació moviments socials-partits);
- Les noves perspectives federadores a Catalunya, Espanya i Europa.

Hi ha molts ciutadans i ciutadanes disposats a donar temps, coneixements i esforç a una causa política col·lectiva. Demanen, a canvi, implicació, disponibilitat, coherència i responsabilitat. Aquest és el nostre repte.

Volem imaginar i construir, amb tots els homes i dones de Catalunya que vulguin fer-ho amb nosaltres, les idees i l'acció que facin realitat la gran Catalunya possible del segle XXI, una Catalunya de tothom, lliure, pròspera i justa.

EL SOCIALISME EN XARXA

Al llarg de tres dècades, el Partit del Socialistes de Catalunya ha treballat a peu de carrer per donar solució als problemes quotidians i als anhels col·lectius de la ciutadania. Malgrat les limitacions financeres, un marc de competències poc clar i la manca de complicitat demostrada pels 23 anys de governs conservadors a la Generalitat de Catalunya, els alcaldes i regidors socialistes varen ser cabdals en la transformació social i econòmica viscuda pels municipis del país.

Avui, el Partit dels Socialistes de Catalunya, com a partit que millor representa la Catalunya del segle XXI, ha de renovar el seu compromís municipalista apostant per la incorporació dels ajuntaments en la governança dels afers públics. La confiança mútua, la cooperació i la lleialtat institucional entre governs locals i Generalitat, però també la suficiència financera i el respecte per l'autonomia local dels ajuntaments, són elements imprescindibles per fer realitat el principi de subsidiarietat.

Defensar una governança compartida vol dir defensar una major descentralització, política i administrativa, per Catalunya. Una Catalunya que posi en valor el coneixement dels territoris i la seva experiència, que treballi en xarxa, que apropi la presa de decisions i la gestió política a la ciutadania.

Igualment, els i les socialistes hem de donar una nova orientació a les nostres polítiques públiques, més propera i transversal. Una orientació que articuli millor els mecanismes de participació ciutadana, adaptant aquestes polítiques a les necessitats viscudes pels territoris. La major proximitat i transversalitat ens han de permetre millorar l'eficàcia i l'eficiència en l'assignació dels recursos, evitant processos fragmentats i excessivament sectorials.

En àmbits com l'energia, l'aigua, l'accés als serveis públics o la planificació de les principals infraestructures, cal que el Govern de la Generalitat prengui en consideració les necessitats de tots els territoris, dissenyant estratègies que possibilitin la solidaritat entre ells, però sense impedir que aquests puguin desenvolupar les seves potencialitats.

D'altra banda, posar al socialisme català a l'avantguarda implica assumir que la igualtat d'oportunitats requereix de la definició de respostes innovadores en línia amb les noves necessitats socials. El desplegament del nou Estatut d'Autonomia de Catalunya i el futur acord de finançament ens permetran materialitzar aquestes polítiques, tenint sempre com a prioritat l'ampliació dels drets i llibertats, la consolidació de l'Estat del Benestar i la millora de les condicions de vida dels sectors socials més vulnerables.

En aquest sentit, la lluita contra la fractura digital; el consum responsable dels recursos naturals i energètics per garantir la sostenibilitat del nostre model de desenvolupament; l'accés dels i les joves a l'educació superior, amb independència del nivell de renda; la defensa dels treballadors i treballadores davant les noves directives de la Unió Europea que retallen drets socials consolidats; la gestió responsable de la immigració, fent realitat la Catalunya dels gairebé 8 milions de ciutadans i ciutadanes; l'impuls a les polítiques de conciliació de la vida familiar, laboral i personal, o la lluita per la igualtat entre dones i homes són alguns dels àmbits que exigeixen la nostra atenció urgent i enèrgica.

L'assoliment d'aquests objectius requereix del treball i compromís dels nostres representants institucionals, però també de la implicació del conjunt de la militància socialista. En aquest sentit, reivindiquem la importància de les agrupacions locals com a laboratoris d'idees i com a espais de participació i debat. Estem convençuts que els i les militants són els millors fils conductors entre la ciutadania i les instàncies de govern. Així doncs, les agrupacions hem d'actuar com a nòduls d'una mateixa xarxa que, coordinada de forma eficaç, permeti agafar el pols del país.

Per tot això, una nova generació d'Alcaldes i Alcaldesses, Regidors i Regidores, responsables del partit i militants d'arreu del territori proposem que el plenari del XIè Congrés del Partit dels Socialistes de Catalunya resolgui:

PRIMER. Impulsar una major descentralització política i administrativa que posi en valor el paper dels municipis i que es fonamenti en:

- La defensa d'una governança dels afers públics compartida entre la Generalitat de Catalunya i els governs locals, fent possible la màxima eficàcia, qualitat i adaptació a les especificitats territorials de les polítiques públiques.
- Dotar els governs locals dels recursos necessaris per tal que puguin dur a terme les competències que legalment tinguin assignades, garantint la seva suficiència financera.
- La garantia d'uns serveis públics de qualitat a l'abast de tota la ciutadania, fent realitat l'equitat en l'accés amb independència del lloc de residència.
- La cooperació institucional i la solidaritat entre municipis i Generalitat de Catalunya com element cohesionador del territori.
- L'aposta per polítiques transversals dissenyades, implantades i avaluades conjuntament pel Govern de la Generalitat i pels governs locals.
- El foment de les noves tecnologies i la vertebració digital del territori com a instrument que faci possible aquest treball transversal.

SEGON. Dinamitzar les agrupacions locals com a espais de debat, treball en xarxa i participació ciutadana. La promoció de Consells Polítics d'agrupació, on es faciliti la participació dels agents socials i cívics dins de les dinàmiques del Partit, han de permetre que les agrupacions actuïn com a veritables motors de la transformació social.

TERCER. Impulsar la creació de "Xarxes de Treball" entre els responsables institucionals i orgànics, obrint nous canals de comunicació entre els territoris que permetin construir un nou discurs innovador i cohesionat.